

Jurisprudentie
Protestants Christelijk Onderwijs

2004

Uitspraken van de

Commissies van Beroep
Commissies voor Geschillen
DGO-Geschillencommissie
Bezwarencommissies Functiewaardering
Landelijke Klachtencommissie

bewerkt door
mw. mr. W. Verhoeff

Uitgave van
de Besturenraad Christelijk Onderwijs

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
Melis-Gröllers, mr. A.C.
Jurisprudentiebundel Protestants Christelijk Onderwijs 2004
Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs
ISBN: 9070724820
Trefw: Jurisprudentiebundel protestants-christelijk onderwijs 2004

Copyright (c) 2005
Besturenraad Christelijk Onderwijs

Adres : Oosteinde 114, Voorburg
Postadres : Postbus 907, 2270 AX Voorburg
Telefoon : 070 – 3481148
Website : www.besturenraad.nl

Eindredactie: mw. mr. A.C. Melis-Gröllers
Druk: Besturenraad Voorburg

INHOUD

Blz.

Woord vooraf

7

Deel A R E C H T S P O S I T I E

A.I. Uitspraken van de Commissies van Beroep

13

A.I.1. Uitspraken van de Commissies van Beroep voor het PC Basis-,
Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

15

A.I.2. Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het PC Voortgezet
Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs

67

A.I.3. Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het Confessioneel
BVE

103

A.II. Uitspraken van de Commissies voor Geschillen

A.II.1. Uitspraken van de Commissie voor Geschillen van de NPCS

107

A.II.2. Uitspraken van de Commissie voor Geschillen Confessioneel BVE

109

Deel B M E D E Z E G G E N S C H A P e n D G O / I G O

B.I. Uitspraken van de Commissie voor Geschillen WMO

131

B.II. Uitspraken van de Commissie voor Geschillen en Arbitrage
Decentraal Georganiseerd Overleg

153

B.III. Uitspraken van de Commissie voor Geschillen en Arbitrage
Instellings Georganiseerd Overleg Confessioneel BVE

155

Deel C F U N C T I E W A A R D E R I N G

C.I. Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering PC
primair onderwijs en voortgezet onderwijs

157

C.II. Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering PC
Hoger Beroepsonderwijs

175

C.III. Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering
Confessioneel BVE

177

Blz.

Deel D K L A C H T E N R E G E L I N G

D.	Adviezen van de Landelijke Klachtencommissie (PC) primair en voortgezet onderwijs	181
	Lijst van gebruikte afkortingen	287

Woord vooraf

In deze bundel zijn opgenomen de uitspraken van de kringenrechtspraak in het protestants-christelijk onderwijs uit het jaar 2004. De bundel bestaat uit vier delen. Deel I, Rechtspositie, bevat de uitspraken in zaken betreffende de rechtspositie van het personeel aan een school. Deel II, Medezeggenschap en DGO, bevat de uitspraken in medezeggenschapsgeschillen en geschillen uit het Decentraal Georganiseerd Overleg. In deel III zijn opgenomen de adviezen over functiewaardering en in deel IV de adviezen van de Landelijke Klachtencommissie PC Primair en Voortgezet onderwijs.

Binnen de kringenrechtspraak (in ruime zin) voor het christelijk onderwijs worden de volgende commissies onderscheiden:

Commissie van Beroep voor het pc BAO/(V)SO (instandgehouden door de Besturenraad)
Commissie van Beroep voor het pc VO/HBO (instandgehouden door de Besturenraad)
Commissie voor Geschillen WMO (instandgehouden door de Besturenraad)
DGO-geschillencommissie (instandgehouden door de Besturenraad)
Bezwarencommissie Functiewaardering pc PO/VO (instandgehouden door de Besturenraad)
Bezwarencommissie Functiewaardering pc HBO (instandgehouden door de Besturenraad)
Commissie voor Geschillen NPCS (instandgehouden door de Besturenraad)
Commissie van Beroep voor het Confessioneel BVE
Commissie voor Geschillen Confessioneel BVE
Commissie voor Geschillen en Arbitrage IGO
Bezwarencommissies Functiewaardering
Landelijke Klachtencommissie.

Er is een Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs en een Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs. Volgens de onderscheiden onderwijswetten en het Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel kan een personeelslid bij de aangewezen Commissie in beroep komen tegen een door het schoolbestuur genomen besluit inhoudende:

- a. een disciplinaire maatregel;
- b. schorsing;
- c. het direct of indirect onthouden van promotie;
- d. het verminderen van de omvang van de betrekking;
- e. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt;
- f. de beslissing van het bevoegd gezag ten aanzien van een personeelslid op basis waarvan op termijn vermindering van diens betrekkingsomvang kan plaatsvinden;
- g. de beëindiging van een tijdelijk dienstverband;
- h. de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie voortvloeiend uit een algemeen verbindend voorschrift welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag, vermindering van de betrekkingsomvang of beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband;
- i. de aanwijzing van een andere school of andere scholen waaraan een personeelslid werkzaamheden zal verrichten;
- j. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

De Commissie voor Geschillen behandelt geschillen rondom de uitleg en toepassing van de akte van benoeming en de CAO-VO. Ook staat de commissie open voor behandeling van andere geschillen, welke niet tot de competentie van de overige commissies behoren.

De Commissie voor Geschillen WMO behandelt de geschillen waartoe zij krachtens de Wet Medezeggenschap Onderwijs 1992 bevoegd is.

Deze worden in artikel 19 dier wet onderscheiden in:

- a. instemmingsgeschillen;
- b. reglementsgeschillen;
- c. adviesgeschillen;
- d. interpretatiegeschillen;
- e. andere geschillen.

De volledige naam der Commissie is: Commissie voor Geschillen WMO voor het protestants-christelijk onderwijs.

In 1995 is door de Besturenraad PCO een Commissie voor Geschillen en Arbitrage Decentraal Georganiseerd Overleg ingesteld. Zij behandelt de geschillen die in het decentraal GO zijn gerezen tussen schoolbesturen en personeelsorganisaties.

De Commissie van Beroep voor het Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs deed in 2004 21 uitspraken en de Commissie van Beroep voor het Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs 8 uitspraken.

Van de Commissie voor Geschillen verschenen dit jaar geen uitspraken. De Commissie voor Geschillen WMO deed in 2004 3 uitspraken en de Commissie voor Geschillen DGO geen uitspraken.

In verscheidene uitspraken van de commissies van beroep en van de Commissie voor Geschillen wordt verwezen naar een of meer artikelen van de akte van benoeming van de appellant respectievelijk verzoeker. In de regel gaat het om akten van benoeming die overeenstemmen met de in het christelijk onderwijs gangbare modellen, uitgegeven door NPCS of BPCO. In het hoger beroepsonderwijs geldt sinds 1 augustus 1993 een collectieve arbeidsovereenkomst en in het voortgezet onderwijs is dit het geval vanaf 1 augustus 1996. In het primair onderwijs geldt sinds 1992 een Raamovereenkomst FBS en vanaf 1 augustus 1998 een Raamovereenkomst primair onderwijs 1998-2001.

In 1990 is door de bevoegde gezagsorganen van de protestants-christelijke HBO-instellingen een Bezwarencommissie Functiewaardering PC-HBO in het leven geroepen. Deze is ondergebracht bij de Besturenraad en heeft conform de desbetreffende ministeriële beschikking tot taak het bevoegd gezag van een instelling te adviseren over een door hem te nemen beslissing op een door een personeelslid ingebracht bezwaar tegen de resultaten van de waardering van zijn functie. In 1995 is door de Besturenraad ook nog ingesteld een Bezwarencommissie Functiewaardering voor het PC primair onderwijs en voortgezet onderwijs. Van deze Commissies zijn in 2004 resp. geen en 4 uitspraken verschenen.

Voorts zijn in deze bundel opgenomen uitspraken van de Commissie van Beroep voor het Confessioneel BVE (geen uitspraken in 2004) en adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering Confessioneel BVE (geen uitspraken in 2004). Deze Commissies zijn in 1994 ingesteld door de BPCO en de VBKO ten gerieve van PC, RK en IC-instellingen van BVE. Tegelijkertijd zijn in het leven geroepen een Commissie voor Geschillen Confessioneel BVE en een Commissie voor Geschillen en Arbitrage Confessioneel BVE. Van deze Commissies verschenen in 2004 resp. 4 uitspraken en geen uitspraken.

Tevens zijn in deze bundel uitspraken opgenomen van de Landelijke Klachtencommissie. Deze commissie is in 1998 ingesteld door de Besturenraad naar aanleiding van de in de Kwantiteitswet opgenomen verplichting voor schoolbesturen om zelf een klachtencommissie in het leven te roepen danwel zich aan te sluiten bij een landelijke klachtencommissie. Het overgrote deel van de schoolbesturen in het pc PO en VO heeft zich inmiddels bij de Landelijke Klachtencommissie aangesloten. Dit jaar zijn er 35 adviezen van de Klachtencommissie opgenomen.

De reglementen van de commissies van beroep, de commissies voor geschillen, de Bezwarencommissies Functiewaardering en de Landelijke Klachtencommissie, kunnen worden opgevraagd bij de Besturenraad.

Deze organisaties hebben tezamen deze bundel uitgebracht.

DEEL A RECHTSPOSITIE

A.I.

UITSPRAKEN VAN DE COMMISSIES VAN BEROEP

A.I.1.

Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het
protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet
speciaal onderwijs (BAO/(V)SO)

Overzicht

2004.01	Herplaatsing
2004.02	Ontslag wegens opheffing functie
2004.03	Ontslag wegens opheffing functie
2004.04	Herplaatsing
2004.05	Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs
2004.06	Plaatsing van functie in rddf
2004.07	Plaatsing van functie in rddf
2004.08	Ontslag wegens opheffing functie
2004.09	Plaatsing van functie in rddf
2004.10	Plaatsing van functie in rddf
2004.11	Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs
2004.12	Schorsing
2004.13	Plaatsing van functie in rddf
2004.14	Ontslag/Opzegtermijn
2004.15	Plaatsing van functie in rddf
2004.16	Plaatsing van functie in rddf
2004.17	Plaatsing van functie in rddf
2004.18	Berisping
2004.19	Ontslag wegens gewichtige omstandigheden
2004.20	Schorsing en ontslag wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid
2004.21	Ontslag op staande voet

Mogelijkheid tot herplaatsing

De Commissie is van oordeel dat het bestuur zich voldoende heeft ingespannen om appellante te reïntegreren. Ten aanzien van de herplaatsing als remedial teacher is de Commissie van oordeel dat het bestuur, gelet op de beleidsvrijheid die het heeft ten aanzien van de invulling van remedial teaching, kon besluiten om appellante niet te herplaatsen in de functie van remedial teaching.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

S. ***, lerares, (appellante)

tegen

het bestuur van de Stichting **** te ***

Gemachtigde: mw. mr R. ***

De procedure

Bij besluit van 5 april 2004 heeft het bestuur appellante eervol ontslagen uit de functie van groepsleerkracht. Appellante heeft bij schrijven van 14 april 2004 beroep ingesteld. Appellante heeft het beroepschrift nadien aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 14 juni 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar appellante alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellante op grond van artikel F2.6 lid 1 sub e CAO-PO ontslag verleend. Op grond van deze bepaling kan de werkgever de werknemer ontslaan wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien deze twee jaar onafgebroken heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn bij de werkgever.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is vast komen te staan dat appellante twee jaar onafgebroken ziek is en dat herstel binnen zes maanden niet is te verwachten. Beoordeeld dient derhalve te worden of het bestuur voldoende zorgvuldig heeft onderzocht of er voor appellante reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Appellante heeft ter zitting aangegeven dat zij niet meer als groepsleerkracht werkzaam kan zijn. Zij is echter van mening dat het bestuur haar had moeten herplaatsen in de functie van remedial teacher. Daarbij acht zij van belang dat zij van 1991 tot 2000 binnen de school voltijds werkzaam is geweest als remedial teacher.

Wat betreft de herplaatsing als remedial teacher stelt het bestuur dat het in 1995 het beleid heeft ingevoerd dat alleen leraren die tevens als groepsleerkracht werkzaam zijn, worden ingezet voor remedial teaching. De achtergrond hiervan is dat de remedial teaching tijdens de lessen in de groep dient plaats te vinden omdat het uit de groep halen van de leerling de leerachterstand kan vergroten.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting voldoende heeft ingespannen om appellante te reïntegreren. Ten aanzien van de herplaatsing als remedial teacher is de Commissie van Beroep van oordeel dat het bestuur, gelet op de beleidsvrijheid die het heeft ten aanzien van de invulling van de remedial teaching, kon besluiten om appellante niet te herplaatsen in de functie van remedial teaching. Gelet op dit beleid was bestuur bevoegd om appellante, nadat zij in 2000 is gestopt met de functie van remedial teaching, deze functie niet opnieuw aan te bieden.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing functie

De Commissie stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiëring door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De beëindiging van de subsidiëring, bij het ontbreken van andere middelen, rechtvaardigt het ontslag. Voorts is de Commissie van oordeel dat het het bestuur vrij staat om een beleid te voeren ten aanzien van benoemingseisen inzake taalvaardigheid. Het is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen. Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT-leerkracht, appellant
gemachtigde: mevr. drs. G. ***

tegen

het bestuur van de Stichting *** te *** e.o.
gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 31 maart 2004 heeft het bestuur appellant ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appellant heeft bij schrijven van 10 mei 2004 beroep ingesteld. Bij schrijven van 14 september 2004 heeft de gemachtigde van appellant een aanvulling op het beroepschrift ingediend. De gemachtigde van het bestuur heeft op 18 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant is van mening dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd, nu door het bestuur niet voldoende inzicht is gegeven in de aanwezige vacatures en in de herplaatsingsmogelijkheden van OALT-leerkrachten. Hierdoor meent appellant dat hij niet kon nagaan of het bestuur zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen passende arbeid voorhanden was. Daarnaast stelt appellant dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om het ontslag van appellant te voorkomen. Appellant is er tot op heden niet in geslaagd om zijn NT-2 diploma te halen, terwijl het

behalen van dit diploma door het bestuur wordt vereist om als onderwijsassistent te kunnen worden herplaatst. Appellant heeft aangegeven bij voorkeur te willen worden herplaatst als groepsleerkracht. Als tweede optie heeft hij de functie van onderwijsassistent aangegeven, met name nu op zijn school een formatieplaats was voor een fulltime onderwijsassistent. Appellant is van mening dat hij te laat door het bestuur is geïnformeerd over de herplaatsingsmogelijkheden en appellant stelt zich tevens op het standpunt dat het bestuur hem heeft ontmoedigd om deel te nemen aan het NT-2 examen. Appellant stelt, dat geen overleg met het bestuur heeft plaatsgevonden over zijn herplaatsing. Tenslotte stelt appellant, dat het outplacementbureau dat het bestuur heeft ingeschakeld onvoldoende inspanningen heeft verricht en appellant meent, dat het bestuur zich met het oog daarop niet op het standpunt kan stellen, dat het al het mogelijke heeft gedaan om tot herplaatsing van appellant te komen.

Het bestuur stelt dat vast staat dat het ontslag terecht is gegeven, nu de functie van appellant per 1 augustus 2004 is opgeheven en de reden van opheffing van de functie onomstreden is. Daarnaast meent het bestuur dat het hem vrijstaat om bij de benoeming van schoolassistenten specifieke taal- en diploma-eisen te stellen, zeker nu het vast beleid van het bestuur is om deze benoemingseisen te stellen. Het bestuur geeft aan, dat het - in afwachting van het behalen van het NT-2 diploma - een vacature voor de functie van onderwijsassistent voor appellant heeft opengehouden. Pas nadat was gebleken, dat appellant zijn diploma niet had gehaald, heeft het bestuur een andere kandidaat in dienst genomen. Binnen de onder het bestuur ressorterende scholen waren 24 OALT-leerkrachten werkzaam, welke allen zijn ontslagen. Slechts twee OALT-leerkrachten zijn door het bestuur in een andere functie herplaatst. Tenslotte meent het bestuur door inschakeling van een outplacementbureau te hebben voldaan aan de afspraken in het sociaal akkoord.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellant te ontslaan, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiëring door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting is gebleken, dat het bestuur zich gedurende het rddf-jaar heeft ingespannen om appellant te herplaatsen. De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur vrij staat om een beleid te voeren ten aanzien van benoemingseisen inzake taalvaardigheid. Nu het bestuur zelfs in afwachting van het door appellant te volgen NT-2 examen een vacature voor de functie van onderwijsassistent voor appellant heeft opengehouden, is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen.

Hetgeen appellant overigens nog aanvoert kan aan het vorenstaande niet afdoen. Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing van functie

De Commissie stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiering door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie is van oordeel dat de beëindiging van de subsidiering, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Het is niet vast komen te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen. Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

E.H. ***, OALT-leerkracht, appellant
Gemachtigde: mr R. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Primair Onderwijs ***
Gemachtigde: mr J.A.***

De procedure

Bij besluit van 8 april 2004 heeft het bestuur appellant met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appellant heeft bij schrijven van 12 mei 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 21 juli 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 13 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant stelt dat hij pas in het rddf had mogen worden geplaatst nadat op rijksniveau een besluit was genomen omtrent de bekostiging van het OALT-onderwijs. Daarnaast meent appellant dat het bestuur zich niet voldoende heeft ingespannen om hem een passende functie binnen een onder het bestuur ressorterende school of daarbuiten aan te beiden. Appellant stelt dat het bestuur niet op zorgvuldige wijze heeft onderzocht of herplaatsing mogelijk was. Ook heeft het bestuur hem nimmer een passende functie aangeboden. Daarnaast had het bestuur dienen te onderzoeken of de middelen

die beschikbaar zijn gesteld in het kader van het sociaal plan, hadden kunnen worden gebruikt voor zijn pensioen, dan wel op andere wijze hadden kunnen worden aangewend. Appellant meent dat hij is gedwongen om aan het outplacement traject deel te nemen, terwijl hij van mening is dat hij zelf een stem had moeten hebben in de besteding van het budget. Appellant meent dat beëindiging van de rijksbekostiging geen grond kan opleveren voor ontslag wegens opheffing van de betrekking. Tenslotte stelt appellant dat het bestuur geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Appellant meent dat het bestuur hem gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, aanvullende compensatie had moeten aanbieden.

Het bestuur stelt zich allereerst op het standpunt dat de rddf-plaatsing inmiddels onherroepelijk is geworden. Daarnaast meent het bestuur dat in dit geval wel sprake is van opheffing van de betrekking, hetgeen een rechtstreeks gevolg is van beëindiging van de rijksbekostiging van het OALT-onderwijs. Het bestuur meent dat het op basis van de toepasselijke wet- en regelgeving gerechtigd is te beslissen welke functies binnen de schoolorganisatie wenselijk c.q. noodzakelijk zijn. Daarbij mogen de beschikbare middelen volgens het bestuur een rol spelen. Het vervallen van de functie van OALT-leerkracht rechtvaardigt volgens het bestuur het opheffen van de functie van appellant. Het bestuur bestrijdt dat het onvoldoende inspanningen heeft verricht om te komen tot herplaatsing van appellant. Ook het Participatiefonds heeft het ontslag van appellant inmiddels geaccepteerd. Daarnaast is tijdens het rddf-jaar herhaaldelijk met appellant gesproken over diens wensen en mogelijkheden binnen de organisatie. In dat kader heeft appellant volgens het bestuur aangegeven wegens zijn levensovertuiging niet als leerkracht op een protestants-christelijke school werkzaam te willen zijn. Het bestuur meent dat in het kader van het outplacementtraject geen sprake is geweest van dwang van zijn zijde. Daarnaast waren binnen de onder de besturen ressorterende scholen geen passende functies voor appellant beschikbaar. De omstandigheid dat het bestuur appellant geen aanvullende compensatie heeft aangeboden, doet volgens het bestuur niet af aan de rechtmatigheid van het bestuursbesluit.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellant ontslag te verlenen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiering door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie van Beroep is van oordeel dat de beëindiging van de subsidiering, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het bestuur met appellant gedurende het rddf-jaar gesprekken heeft gevoerd met het oog op diens herplaatsing. Nu appellant heeft aangegeven niet als leerkracht op een protestants christelijke school werkzaam te willen zijn en ook overigens geen passende functies binnen de onder de besturen ressorterende scholen voorhanden waren, is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen.

Het bestuur heeft verder hetgeen appellant nog heeft aangevoerd met betrekking tot zijn handelwijze inzake het outplacement alsmede het gestelde met betrekking tot compensatie voldoende weerlegd.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard .

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Herplaatsing

De Commissie is van oordeel, dat het bestuur alvorens te beslissen inzake ontslag en herplaatsing, nader de identiteit van appellant in een daartoe belegd onderhoud met appellant had dienen te toetsen. Het nalaten daarvan is in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in acht moet worden genomen bij de totstandkoming van een bestuursbeslissing met betrekking tot een werknemer. De Commissie is voorts van oordeel, dat appellant thans aanspraak heeft om alsnog voor een dergelijke toetsing door het bestuur uitgenodigd te worden.

Beroep gegrond en vernietiging beslissing tot ontslag

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis- Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, appellant,
gemachtigde: G.G.M. Beeker (Onderwijsbond CNV)

tegen

het bestuur van de Stichting *** te ***,
gemachtigde Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Namens appellant is op 12 mei 2004 beroep ingesteld.

Het bestuur heeft op 3 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 12 november 2004, alwaar zijn verschenen appellant en zijn gemachtigde en namens het bestuur Mw. H.D. *** en de gemachtigde.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen het aan appellant met ingang van 1 augustus 2004 verleende ontslag, waarbij appellant er met name primair bezwaar tegen heeft , dat hij door het bestuur niet is herplaatst in deze zin, dat aan hem geen andere geen andere werkzaamheden zijn opgedragen dan wel subsidiair dat hij door het bestuur niet in aanmerking wordt gebracht voor benoeming in een andere functie. Het bestuur gaat er daarbij vanuit, dat de identiteit van appellant niet past bij de identiteit van de school en terzake een belemmering vormt , hetgeen appellant bestrijdt.

De Commissie van Beroep zal vooreerst vaststellen wat de aard van het in geding zijnde dienstverband is.

Appellant stelt, dat hij blijkens de akte van benoeming thans een aanstelling als leraar heeft, hetgeen meebrengt, dat hij zonder meer in elke vacature inzetbaar is, terwijl vanuit dit uitgangspunt een nader onderzoek naar instemming met de identiteit niet meer aan de orde komt. Aldus appellant. Het bestuur stelt, dat aanstelling in een functie als groepsleraar pas mogelijk is na ontslag uit de in geding zijnde functie, welke het bestuur aanmerkt als functie als OALT-leraar, waarbij de Commissie van Beroep slechts bevoegd is om de rechtmatigheid van het verleende ontslag te beoordelen en niet het vervolgens al dan niet terecht aanstellen in een andere functie. Aldus het bestuur. Blijkens de stukken, zo stelt de Commissie van Beroep vast, heeft appellant weliswaar een benoeming als leraar, maar niet betwist is, dat deze benoeming uitsluitend is geschied met het oog op het geven van OALT-onderwijs. Nu dat onderwijs in verband met stopzetting van de subsidiering wordt beëindigd, is sprake van opheffing van de functie van appellant.

Tot ontslagverlening kan dan worden overgegaan, indien plaatsing in een andere functie niet mogelijk is cq niet kan worden verlangd.

Het bestuur is immers bij plaatsing in het Rddf, zoals hier plaats gevonden en daarop volgend ontslag, tot een dergelijke plaatsing, zo mogelijk, gehouden.

Gezien de akte van benoeming van appellant en zijn uit de stukken blijkende bevoegdheden, zou, naar het oordeel van de Commissie van Beroep, het opdragen van werkzaamheden als groepsleraar op zichzelf genomen, kunnen geschieden zonder ontslag.

Voorts heeft het bestuur medegedeeld, dat destijds bij de benoeming voor het geven van OALT-onderwijs het bestuur in de praktijk niet de mogelijkheid had om het identiteitsvereiste te stellen, zulks eenvoudigweg omdat de voor dit onderwijs geschikte kandidaten doorgaans in verband met hun landen van herkomst deze identiteit niet hebben.

Het bestuur is van mening, dat het bevoegd is voor de vervulling van andere functies het identiteitsvereiste thans alsnog aan appellant te stellen, hetgeen de Commissie van Beroep op zichzelf terecht acht.

Het bestuur is er in dit geval niet toe overgegaan appellant opnieuw uit te nodigen voor een onderhoud over de identiteit en heeft appellant niet in aanmerking gebracht voor herplaatsing als leerkracht, hetgeen samenhangt met een sollicitatiegesprek, dat eertijds heeft plaatsgevonden met het oog op de vervulling van de OALT-functie en het daartoe door appellant ingevulde sollicitatieformulier, waarop staat aangegeven, dat hij Moslim is.

Het bestuur is in verband daarmee van mening, dat appellant niet aan de door het bestuur gestelde vereisten ten aanzien van de identiteit voldoet, omdat hij een Moslim-identiteit zou hebben.

De Commissie van Beroep is echter van oordeel, dat de zorgvuldigheid gebiedt, dat thans in het kader van een eventuele herplaatsing als leerkracht het gestelde identiteitsvereiste wordt getoetst. Daarbij is van betekenis, dat appellant in zijn beroepschrift en ter zitting heeft gesteld, dat hij, hoewel afkomstig uit een islamitisch land, zelf niet een praktiserend Moslim is. Verder heeft hij gesteld, dat hij de identiteit en de missie van de school onderschrijft.

In dit verband is er door appellant op gewezen, dat hij door de leiding van de school (incidenteel) is ingeschakeld om in te vallen voor het geven van godsdienstonderwijs, met de Christelijke inhoud waarvan hij verklaart zich zelf te verenigen.

Blijkens de door het bestuur terzake overgelegde stukken gaat het bij de toetsing erom, of de leerkracht de levensbeschouwelijke identiteit en missie van de organisatie en de school, zoals omschreven in het schoolplan en de schoolgids onderschrijft. Dit betekent, aldus het bestuur, dat een

betrokken leerkracht zich in handelen en houding laat sturen door het christelijk geloof als inspiratiebron.

Blijkens de stukken hanteert het bestuur daarbij als borgingsmiddelen: proeflessen, sollicitatiegesprek, begeleiding door de directeur, ondersteuning door de identiteitsbegeleider.

Samengevat is de Commissie van oordeel, dat het bestuur, alvorens te beslissen inzake ontslag en herplaatsing nader de identiteit van appellant in een daartoe belegd onderhoud met appellant had dienen te toetsen en dat het nalaten daarvan in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in acht moet worden genomen bij de totstandkoming van een bestuursbeslissing met betrekking tot een werknemer. De Commissie van Beroep is verder van oordeel, dat appellant en gemachtigde thans aanspraak heeft om alsnog voor een dergelijke toetsing door het bestuur uitgenodigd te worden.

In verband met het vorenstaande wordt het beroep gegrond geacht en wordt de bestreden beslissing op grond van genoemd zorgvuldigheidsgebrek vernietigd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot ontslag.

Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs

De Commissie is van oordeel dat het bestuur op afdoende wijze heeft aangetoond dat de functie van appellante werd bekostigd uit OALT-gelden. De Commissie is tevens van oordeel dat de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het ontslag van appellante kan rechtvaardigen. Het bestuur heeft zich voldoende ingespannen om tot herplaatsing van appellante te komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, appellante

Gemachtigde: mevr. mr A. ***

tegen

het bestuur van de Stichting voor Bijzonder Primair Onderwijs in ***, ***

Gemachtigde: A. ***

De procedure

Bij besluit van 22 april 2004 heeft het bestuur appellante met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Bij brief van 8 juni 2004 heeft het bestuur als correctie op de brief van 22 april 2004 aangegeven dat appellante niet uit de functie van OALT-leerkracht maar uit de functie van onderwijsassistente is ontslagen. De gemachtigden van appellante hebben bij schrijven van 17 mei 2004 en 24 mei 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 23 juni 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 11 november 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur en een afvaardiging van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante stelt allereerst dat het bestuur haar ten onrechte uit de functie van OALT-leerkracht heeft ontslagen, terwijl zij blijkens de verschillende akten van benoeming onderwijsassistente is. Zij meent

dan ook dat het bestuur alsnog de functie van onderwijsassistent in het rddf dient te plaatsen, alvorens rechtsgeldig tot ontslag kan worden overgaan. In dat kader heeft zij tevens aangegeven dat de functie van onderwijsassistent niet uit OALT-gelden had mogen worden bekostigd, zodat het bestuur appellante niet wegens het stopzetten van de bekostiging van het OALT-onderwijs heeft kunnen ontslaan. Daarnaast stelt appellante dat het bestuur op grond van artikel 117, lid 2 WPO, alvorens tot ontslag wordt overgegaan, zorgvuldig dient te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is om appellante een mede in verband met haar persoonlijke omstandigheden voor haar passende functie aan te bieden. Gelet op het feit dat appellante heeft vernomen dat voor het schooljaar 2004/2005 weer formatie beschikbaar is voor onderwijsassistenten, meent zij dat niet vaststaat dat zij voor ontslag in aanmerking komt.

Het bestuur stelt allereerst dat eerder het beroep van appellante tegen de rddf-plaatsing door de Commissie van Beroep voor het katholiek basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs ongegrond is verklaard. Daarnaast meent het bestuur dat niet slechts sprake is van bekostiging van OALT-leerkrachten, maar van bekostiging van het gehele OALT-onderwijs en dat de genomen maatregelen dan ook niet slechts OALT-leerkrachten maar al het personeel dat wordt bekostigd uit OALT-middelen treffen. Het beleid van het bestuur bestond eruit om niet alleen OALT-leerkrachten maar ook OALT-onderwijsassistenten aan te stellen, omdat daarmee met het zelfde aantal fre's meer 'handen in de klas komen'. Met de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, ziet het bestuur zich genoodzaakt om ook de OALT-onderwijsassistenten te ontslaan. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat het appellante een outplacement-traject heeft aangeboden, maar dat appellante dit traject wegens arbeidsongeschiktheid niet heeft kunnen afronden. Daarnaast heeft het bestuur appellante aangeboden om op kosten van het bestuur een opleiding te volgen.

De beoordeling

Het gaat naar het oordeel van de Commissie van Beroep in deze zaak om ontslag uit de functie van onderwijsassistent, bekostigd uit OALT-gelden.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellante ontslag uit deze functie- na plaats gevonden inmiddels onherroepelijk geworden rddf-plaatsing- te verlenen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur op afdoende wijze heeft aangetoond dat de functie van appellante werd bekostigd uit OALT-gelden. De Commissie van Beroep is ook van oordeel dat de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het ontslag van appellante kan rechtvaardigen. Het bestuur heeft zich naar het oordeel van de Commissie van Beroep bovendien voldoende ingespannen door appellante een outplacementtraject en omscholingstraject aan te bieden om tot herplaatsing van appellante te komen. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat het bestuur appellante op terechte gronden heeft ontslagen.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing van functie in rddf

Stopzetting op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiering van de betreffende loonkosten, voor het bestuur, kan bij gebrek aan andere financiële middelen, aanleiding geven tot plaatsing in het rddf.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

Mw. E. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting voor Bijzonder Primair Onderwijs in ***
gemachtigde: Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Bij bestuursbeslissing d.d. 15 april 2004 is appellante in het Rddf geplaatst.
Bij beroepschrift dd. 26 mei 2004 heeft appellante beroep ingesteld.
Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 13 september 2004 ingediend.
De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 12 november 2004, alwaar verschenen zijn appellante en een bestuursvertegenwoordiger en de gemachtigde.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen de plaatsing van appellante in het Rddf.
Appellante is benoemd als lokaalassistent in het kader van de zogenoemde ID-regeling (subsidiering van loonkosten van in- en doorstroombanen).
De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de stopzetting op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiering van de betreffende loonkosten, voor het bestuur, bij gebrek aan andere financiële middelen, aanleiding kan geven tot plaatsing in het Rddf. Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.
Overigens is ter zitting gebleken, dat het bestuur waardering voor het werk van appellante heeft en zich inspant om alsnog gedwongen ontslag zoveel als mogelijk te voorkomen.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing van functie in rddf

Stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Bij rddf-plaatsing gaat het niet om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie. Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellante is daarom niet aan de orde.

De vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellante zou door- of uitstromen naar een andere baan en de door appellante naar voren gebrachte toezegging kunnen slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

De Commissie acht, gelet op artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling zal doen. De Commissie merkt op dat nu alle functies die worden bekostigd op basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Y. ***, lokaalassistent, appellante
Gemachtigde: mevr. mr T. ***

tegen

het bestuur van de Stichting Samenwerkende Christelijke Scholen ***
Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 26 april 2004 heeft het bestuur ten aanzien van appellante besloten tot plaatsing in het risico dragende deel van de formatie (rddf) met ingang van 1 augustus 2004. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 28 mei 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 10 september 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 28 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante is van oordeel dat, hoewel zij is aangesteld als lokaalassistent, zij feitelijk de werkzaamheden van onderwijsassistent verricht. Zij is echter nooit als onderwijsassistent benoemd. Daarnaast heeft appellante gesteld dat de voormalig directeur van de school waaraan zij werkzaam is haar een (reguliere) formatieplaats heeft toegezegd. Deze toezegging is echter niet nagekomen. Appellante heeft sinds haar benoeming de opleidingen SPW 3 en SPW 4 gevolgd en afgerond. Zij is van mening dat zij daarmee heeft meegewerkt aan het bevorderen van haar doorstroming. Appellante heeft van de directie vernomen dat deze, hoewel er volgens appellante regelmatig formatie beschikbaar is, geen ID-ers mag laten doorstromen naar een reguliere formatieplaats. Appellante is daarnaast van mening dat zijzelf als persoon in het rddf is geplaatst, terwijl alleen functies in het rddf kunnen worden geplaatst. Daarnaast heeft appellante gesteld dat het bestuur onvoldoende heeft ondernomen om te zorgen dat appellante zou doorstromen naar een andere functie dan wel zou uitstromen naar een functie buiten de onder het bestuur ressorterende scholen. Ook is appellante van mening dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van het formatiebeleid vooraf had moeten gaan. Daarnaast stelt appellante dat het bestuur heeft nagelaten om de gehanteerde afvloeiingsvolgorde aan te geven. Tenslotte heeft appellante aangegeven dat de verlenging van de subsidie door de gemeente *** ertoe leidt dat zij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen juridisch niet mogelijk is en zou moeten leiden tot intrekking van het besluit tot rddf-plaatsing.

Het bestuur is met appellante van oordeel dat niet personen maar slechts functies in het rddf kunnen worden geplaatst, hetgeen met het bestreden besluit ook de bedoeling van het bestuur is geweest. Verweerder bestrijdt dat appellante feitelijk werkzaam was als onderwijsassistent. Wel is het volgens het bestuur mogelijk dat appellante in het kader van de door haar genoemde opleidingen op haar eigen school stage heeft gelopen, en toen werkzaamheden heeft verricht die meer tot de functie van onderwijsassistent behoren. De gestelde toezegging van de voormalig directeur dat appellante een (reguliere) formatieplaats zou krijgen, is het bestuur niet bekend. Een dergelijke toezegging zou volgens het bestuur ook niet tot een benoeming hebben kunnen leiden omdat op alle onder het bestuur ressorterende scholen sprake is van een daling van het leerlingenaantal. Daarnaast heeft het bestuur aangegeven dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd. Het bestuur is daarnaast van mening dat de afvloeiingsvolgorde niet aan de orde is nu alle medewerkers wier functies op gemeentelijke loonkostensubsidie zijn gebaseerd in het rddf zijn geplaatst. Tevens is het bestuur van mening dat een afvloeiingsvolgorde eveneens niet aan de orde is nu de subsidiestop heel specifiek de loonkosten van appellante betreft. Het bestuur meent dat de inspanningen die het in het kader van door- of uitstroom heeft verricht, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat van intrekking van het bestreden besluit geen sprake kan zijn, nu allerminst zeker is dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De beoordeling

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat met het bestreden besluit kennelijk is beoogd de functie van appellante in het rddf te plaatsen.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellante is, daargelaten, dat het bestuur betwist, dat appellante deze metterdaad verricht, in het kader van deze procedure niet aan de orde, nu immers bij rddf-plaatsing het niet gaat om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie.

Voorts heeft het bestuur, anders dan appellante heeft gesteld, medegedeeld, dat aan de rddf-plaatsing wel een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd.

De vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellante zou door- of uitstromen naar een andere baan en de door appellante naar voren gebrachte toezegging kunnen slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de gehanteerde afvloeiingsvolgorde merkt de Commissie van Beroep op dat nu alle functies die worden bekostigd op basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Appellante meent tenslotte, dat de inmiddels plaats gevonden verlenging van de subsidie ertoe leidt, dat zij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens haar moet leiden tot intrekking van de beslissing. De Commissie van Beroep is evenwel van oordeel, dat zulks geen grond vormt voor intrekking van de beslissing, omdat de situatie ten tijde van de beslissing tot rddf-plaatsing bepalend is voor het nemen van de beslissing en in beroep moet worden beoordeeld of te dien tijde al of niet terecht tot een dergelijke beslissing is besloten.

Verder vindt bij toepassing van plaatsing in het rddf in verband met het bepaalde in artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/VEC geen opheffing van de betrekking cq ontslag plaats dan nadat de functie één jaar in het rddf is geplaatst. De Commissie van Beroep acht, gelet op deze bepaling, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling zal doen. Overigens heeft het bestuur in dit geval reeds aangegeven, dat het allerminst zeker is, dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing functie

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bestuur op afdoende wijze aangegeven, dat de functie die appellant beoogt niet binnen de organisatie bestaat, zodat een benoeming niet aan de orde kan komen. Aan appellant is een traject aangeboden, doch appellant heeft dit niet aanvaard. Voorts is geenszins gebleken, dat het bestuur onvoldoende steun aan appellant zou hebben verleend bij het vinden van ander werk. Van ongelijke behandeling is geen sprake. Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Y. ***, appellant

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs ***,
gemachtigde Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O)

De procedure

Appellant is bij bestuursbeslissing d.d. 28 april 2004 ontslagen met ingang van 1 augustus 2004 uit de functie van OALT-leerkracht.

Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 28 mei 2004 beroep tegen het verleende ontslag ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 9 november 2004 ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar appellant is verschenen en H. ***, voorzitter van het bestuur en de bestuursgemachtigde.

De standpunten van partijen

Appellant voert het volgende aan:

“Ik maak bezwaar tegen de aanzegging van mijn ontslag, omdat ik van mening ben dat ik les zou kunnen geven als ondersteunend leerkracht binnen mijn bestuur.

Ik ben zelf Assyrisch Protestants Christelijk en daarom is het voor mij heel plezierig op een school te werken waar ik mij verbonden voel met de naam en de regels van de school.

Ik ben in 1992 begonnen als fulltime vrijwilliger bij de vereniging te werken. Toen had ik nog geen verblijfsvergunning, toch heb ik aangedrongen om als vrijwilliger bij de vereniging te werken, zodat ik mezelf nuttig kan maken voor zowel de school als de samenleving.

Vanaf die tijd tot nu toe heb ik me ingezet voor de belangen van de leerlingen en voor de schooldoeleinden. Ik ben ervan overtuigd, dat ik goed werk heb verricht, wat integratie en de Nederlandse samenleving betreft. Ik heb me thuis gevoeld bij de vereniging en geprobeerd me zoveel

mogelijk aan de school aan te passen. Ik heb binnen de vereniging *** de moedertaal als een middel, als een bruggetje gebruikt om anderstalige kinderen meer te ondersteunen bij het leren van de Nederlandse taal. Zoals door het luisteren naar liedjes in het Nederlands om te kunnen begrijpen wat er gezongen wordt of b.v. tijdens het luisteren naar een verhaal in het Nederlands om te kunnen begrijpen wat er eigenlijk verteld wordt. Bij elk thema is het belangrijk, dat er nieuwe woorden in het Nederlands geleerd worden enz. Op deze manier heb ik de kinderen altijd met plezier geholpen. Daarom verzoek ik u vriendelijk om alsnog de situatie in brede zin te bekijken om mij te ondersteunen en te proberen dat ik mijn werkzaamheden voort kan zetten.”

Het bestuur heeft in het verweerschrift het volgende medegedeeld:

“Appellant erkent de opheffing van de functie van OALT-leerkracht binnen PCO ***. Hij stelt echter, dat hij in een andere functie in dienst zou kunnen blijven, namelijk als “ondersteunend leerkracht” (lesgevende taak). In de gesprekken, die gedurende het RDDF_jaar met appellant zijn gevoerd, is van meet af aan (gesprek op 27 oktober 2003) duidelijk aangegeven, dat die functie binnen de organisatie niet bestond. Ook is daarbij aan de orde gekomen, dat appellant niet bevoegd is voor de functie van groepsleerkracht.

In onderling overleg is toen een tweesporentraject afgesproken. Enerzijds zou de weg naar de arbeidsmarkt in de onderwijssector worden verbeterd door intensief te werken aan verbetering van de beheersing van de Nederlandse taal door appellant (intensieve trainingen, gekoppeld aan een assessment, dat appellant toegang zou verschaffen tot de PABO-opleiding), anderzijds zouden functies buiten het onderwijs worden verkend. Appellant dacht daarbij zelf aan tolkwerkzaamheden en een predikantschap binnen zijn geloofsgemeenschap.

Op 8 december 2003 en op 13 januari 2004 zijn vervolggesprekken tussen partijen geweest. Duidelijk werd daarin, dat appellant (anders dan was afgesproken) geen assessment had ondergaan. Reden daarvoor was, dat hij de PABO-opleiding niet wilde volgen. Appellant had ook geen informatie ingewonnen om als tolk te gaan werken, omdat hij als predikant/voorganger wilde gaan werken. Uit de door het bestuur ingewonnen inlichtingen bleken de theologische opleidingen zeer langdurig te zijn. Appellant achtte die opleidingen, gezien zijn kennis en bagage op dat terrein, ook niet nodig. De inhoud van de gesprekken is steeds schriftelijk aan appellant bevestigd.

Nadien is appellant geplaatst in een extern outplacementtraject, gericht op training en persoonlijke begeleiding bij het bureau Capability. Recent ontving het bestuur melding van Loyalis Mens en Werk van 6 januari 2005, waarin melding wordt gemaakt van onvoldoende medewerking van de zijde van appellant aan reïntegratie. Het bestuur vermag niet in te zien op welke wijze zij appellant nader zou hebben kunnen ondersteunen bij het vinden van ander werk. Het Participatiefonds heeft de gepleegde inspanningen overigens (- ook-) toereikend gevonden.

Het bestuur verzoekt het beroep van appellant ongegrond te verklaren.”

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het beroep van appellant tegen het verleende ontslag al of niet gegrond moet worden verklaard.

De Commissie van Beroep stelt vast, dat het hier gaat om de opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van overheidswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat beëindiging van de subsidiering bij gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag oplevert.

Appellant bestrijdt deze ontslaggrond op zichzelf niet.

De Commissie van Beroep begrijpt het beroep van appellant aldus, dat hij van mening is, dat hij door het bestuur als leerkracht zou dienen te worden ingezet speciaal met het oog op taalondersteuning en dat dan een ontslag achterwege zou kunnen blijven.

Het bestuur heeft evenwel, naar het oordeel van de Commissie van Beroep, op afdoende wijze aangegeven, dat een dergelijke functie niet binnen de organisatie bestaat, zodat een benoeming in de door appellant beoogde zin niet aan de orde kan komen.

Overigens blijkt uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting, dat aan appellant een traject is aangeboden, dat uiteindelijk via het volgen van de PABO-opleiding zou leiden tot het verwerven van de bevoegdheid tot het geven van onderwijs als gewone leerkracht, doch dat appellant dat niet heeft aanvaard.

Appellant heeft ter zitting nog aangevoerd, dat hij niet gelijk wordt behandeld als andere leerkrachten, die ook niet een bevoegdheid als leerkracht bezitten, maar desalniettemin toch als leerkracht zijn aangesteld. Appellant doelt hier op een regeling voor leerkrachten in het kleuteronderwijs. Het gaat hier echter om een speciale regeling, welke ooit is getroffen met het oog op de specifieke situatie, welke ontstond voor leerkrachten in het kleuteronderwijs als gevolg van de integratie van het kleuteronderwijs in het basisonderwijs, aan welke regeling in de, naar het oordeel van de Commissie, geenszins vergelijkbare situatie van appellant geen titel voor benoeming door appellant kan worden ontleend, zodat van ongelijke behandeling geen sprake is.

Voorts is, gelet op de door het bestuur in het verweerschrift opgesomde pogingen, geenszins gebleken, dat het bestuur onvoldoende steun aan appellant zou hebben verleend bij het vinden van ander werk.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep tegen het aan appellant verleende ontslag ongegrond.

Plaatsing van functie in rddf

De stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Bij rddf-plaatsing gaat het niet om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie in de rddf. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, komt slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde. Voorts acht de Commissie een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling doet.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

S.R. ***, schoolassistent, appellant

Gemachtigde: mevr. mr T. ***

tegen

het bestuur van de Stichting Samenwerkende Christelijke Scholen ***

Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 26 april 2004 heeft het bestuur ten aanzien van appellant besloten tot rddf-plaatsing (met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst.) De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 28 mei 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 13 juli 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 28 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant is van oordeel dat, hoewel hij is aangesteld als schoolassistent in de functie van hulpconciërge, hij feitelijk de werkzaamheden van conciërge verricht, welke werkzaamheden hij zelfstandig en naar tevredenheid uitvoert. Daarnaast is appellant van mening dat hijzelf als persoon in

het rddf is geplaatst, terwijl alleen functies in het rddf kunnen worden geplaatst. Nu appellant van mening is dat hij de functie van conciërge vervult, had de functie van conciërge in het rddf had moeten worden geplaatst, omdat niet de werkzaamheden waarin hij is benoemd, maar de werkzaamheden die feitelijk door hem worden verricht van belang zijn. Daarnaast heeft appellant gesteld dat het bestuur onvoldoende heeft ondernomen om te zorgen dat appellant zou doorstromen naar een andere functie dan wel zou uitstromen naar een functie buiten de onder het bestuur ressorterende scholen. Ook is appellant van mening dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van het formatiebeleid vooraf had moeten gaan. Daarnaast stelt appellant dat het bestuur heeft nagelaten om de gehanteerde afvloeiingsvolgorde aan te geven. Tenslotte heeft appellant aangegeven dat de verlenging van de subsidie door de gemeente *** ertoe leidt dat appellant langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens appellant niet kan en zou moeten leiden tot intrekking van het besluit tot rddf-plaatsing.

Het bestuur is met appellant van oordeel dat niet personen maar slechts functies in het rddf kunnen worden geplaatst, hetgeen met het bestreden besluit ook de bedoeling van het bestuur is geweest. Verweerder bestrijdt dat appellant feitelijk werkzaam was als conciërge, nu hij onder directe aansturing van de directeur van de school werkzaam was. Daarnaast heeft het bestuur aangegeven dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd. Het bestuur is daarnaast van mening dat toepassing geven aan de afvloeiingsvolgorde niet aan de orde is nu alle medewerkers wier functies op gemeentelijke loonkostensubsidie is gebaseerd in het rddf zijn geplaatst. Daarnaast is het bestuur van mening dat een afvloeiingsvolgorde eveneens niet aan de orde is nu de subsidiestop heel specifiek de loonkosten van appellant betreft. Het bestuur meent dat de inspanningen die het in het kader van door- of uitstroom heeft verricht, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat van intrekking van het bestreden besluit geen sprake kan zijn, nu allerminst zeker is dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De beoordeling

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat met het bestreden besluit kennelijk is beoogd de functie van appellant in het rddf te plaatsen.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellant in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellant is, daargelaten, dat het bestuur betwist, dat appellant werkzaam was als conciërge in formele zin in het kader van deze procedure niet aan de orde, nu immers bij rddf-plaatsing het niet gaat om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie in het rddf. Voorts heeft het bestuur, anders dan appellant heeft gesteld, medegedeeld, dat aan de rddf-plaatsing wel een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd.

Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen. Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de gehanteerde afvloeiingsvolgorde merkt de Commissie van Beroep op dat nu alle functies die worden bekostigd op basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Appellant meent tenslotte, dat de inmiddels plaats gevonden verlenging van de subsidie ertoe leidt, dat hij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens hem moet leiden tot intrekking van de beslissing. De Commissie van Beroep is evenwel van oordeel, dat zulks geen grond vormt voor intrekking van de beslissing, omdat de situatie ten tijde van de beslissing tot rddf-plaatsing bepalend is voor het nemen van de beslissing en in beroep dan ook moet worden beoordeeld of te dien tijde al of niet terecht tot een dergelijke beslissing is besloten. Verder vindt bij toepassing van plaatsing in het rddf in verband met het bepaalde in artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC geen opheffing van de betrekking cq ontslag plaats dan nadat de functie één jaar in het rddf is geplaatst. De Commissie van Beroep acht, gelet op deze bepaling, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling doet. Overigens heeft het bestuur in dit geval reeds aangegeven, dat het allerminst zeker is, dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

Als gevolg van de daling van het leerlingenaantal en de daarmee gepaard gaand vermindering van financiële middelen is er een noodzaak tot bezuinigen en een noodzaak tot RDDF-plaatsing van medewerkers ontstaan. Wat betreft de afvloeiingsvolgorde geldt het bepaalde in de CAO-PO en de voorwaarden behorende bij de akte van benoeming; het eerst voor afvloeiing in aanmerking komt de leerkracht met de minste diensttijd bij de school. De Commissie is voorts van oordeel, dat met betrekking tot het vinden van een andere werkkring een inspanningsverplichting geldt voor het bestuur en niet van een resultaatsverplichting.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

C. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Oecumenisch Voortgezet Speciaal Onderwijs ***,
gemachtigde Mr.J.A. Keijser

Het verloop van de procedure

Bij besluit d.d. 29 april 2004 heeft het bestuur appellante in het RDDF geplaatst met ingang van 1 augustus 2005.

Appellante heeft tegen deze beslissing beroep ingesteld bij beroepschrift d.d. 1 juni 2004 en aanvullend beroepschrift d.d. 11 juli 2004 met bijlagen.

Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 26 november 2004, met bijlagen ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar verschenen zijn appellante, vergezeld van haar echtgenoot, die als woordvoerder is opgetreden en een bestuursvertegenwoordiging.

De beoordeling

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de bezwaren van appellante tegen de RDDF-plaatsing, welke - samengevat- het volgende inhouden:

Appellante is nog maar twee jaar geleden door *** benaderd om te solliciteren en is door het bestuur overgehaald om vanuit haar toenmalige 27- jarige dienstverband in dienst te treden.

Zij verwijt het bestuur en de directie erg onzorgvuldig te zijn geweest in de met haar bij de sollicitatie gevoerde gesprekken met betrekking tot het verloop van het leerlingenaantal, waarbij haar een

verkeerd beeld is voorgespiegeld. Zij is op het verkeerde been gezet. Duidelijk is- volgens appellante- dat het bestuur er nooit toe had mogen overgaan om haar aan te nemen.

Er wordt ook melding gemaakt van onvoldoende financiële middelen als reden voor het genomen besluit. Dat is echter voor een zeer belangrijk deel veroorzaakt door de financiële gevolgen van het ontslag van de voorgaande directeur. Ook deze financiële situatie was al bekend. De plaatsing in het RDDF is onjuist, gezien haar aantal dienstjaren bij het onderwijs als geheel, namelijk 30. Zij verwijst in dit verband naar een document van de school d.d. 12 november 2003. Volgens haar informatie is het besluit genomen zonder overleg en instemming van de Medezeggenschapsraad.

Het sterk teruggelopen leerlingenaantal is voornamelijk het gevolg van het beleid, dat moeilijk lerende kinderen langer in het gewone onderwijs blijven. Dat houdt dus in, dat de werkgelegenheid zich verplaatst vanuit het speciale onderwijs naar het gewone onderwijs. Dit betekent dus ook, dat daardoor in de nu gevormde federatie van scholen

(extra) werkgelegenheid moet zijn te vinden voor de boventallige leraren op de ***.

Gelet op bovengenoemde formele en morele argumenten is er sprake van een resultaatsverplichting voor het bestuur om een passende werkkring voor appellante elders te vinden. Tot zover appellante.

De Commissie van Beroep beoordeelt de beslissing tot plaatsing in het RDDF, mede gelet enerzijds op de bezwaren van appellante en anderzijds het verweer van het bestuur, als volgt.

De Commissie van Beroep stelt in de eerste plaats vast, dat van het feitelijk gegeven moet worden uitgegaan, dat als gevolg van de daling van het leerlingenaantal en de daarmee gepaard gaand vermindering van financiële middelen een noodzaak tot bezuinigen en een noodzaak tot RDDF-plaatsing van medewerkers is ontstaan.

Wat betreft de afvloeiingsvolgorde geldt , anders dan appellante stelt, in verband met het bepaalde in de CAO-PO en de voorwaarden behorende bij de akte van benoeming van appellante hier het afvloeiingscriterium , dat het eerst voor afvloeiing in aanmerking komt de leerkracht met de minste diensttijd bij de school.

Uit dien hoofde kan niet anders worden geoordeeld dan dat appellante, gelet op haar korte dienstverband, door het bestuur terecht als eerste in het RDDF is geplaatst.

Met betrekking tot het vinden van een andere werkkring heeft het bestuur gesteld, dat het RDDF-jaar bedoeld is om met ontslag bedreigde personeelsleden te behoeden voor werkloosheid, door in dat jaar als werkgever en werknemer gezamenlijk te bezien hoe de arbeidskansen (binnen en buiten de organisatie) kunnen worden verhoogd.

De Commissie van Beroep is echter, anders dan appellante stelt, van oordeel, dat hier sprake is van een inspanningsverplichting voor het bestuur en niet van een resultaatsverplichting.

Verder is met betrekking tot hetgeen appellante heeft gesteld ten aanzien van de inschakeling van de medezeggenschapsraad uit het verweerschrift gebleken, dat het bestreden besluit is gebaseerd op gegevens opgenomen in een formatieplan, daterend van omstreeks april 2004, waarmee ten tijde van het nemen van de beslissing nog niet, maar nadien bij schrijven d.d. 20 augustus 2004 door de medezeggenschapsraad instemming is betuigd.

Reeds in verband met hetgeen hiervoor is overwogen moet het beroep ongegrond worden verklaard en de bestreden beslissing gehandhaafd.

Hetgeen appellante namelijk heeft aangevoerd met betrekking tot haar indiensttreding is formeel bezien in deze procedure niet aan de orde.

Ter zitting is overigens wel uit de verklaring van appellante naar voren gekomen, dat bij de sollicitatie de positie van de school en de bekostiging aan de orde zijn geweest en dat appellante bij de indiensttreding beseft heeft, dat indien men eenmaal een functie aanvaardt, de daarmee verband houdende risico's voor haar rekening zijn.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart, met handhaving van de beslissing tot plaatsing van appellante in het RDDF, het beroep ongegrond.

Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs

De Commissie is van oordeel, dat de stopzetting van rijkswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs en de daarmee gepaard gaande opheffing van dit onderwijs bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag vormt. Het bestuur heeft een toezegging gedaan tot herplaatsing indien een nieuwe vacature voor onderwijsassistent ontstaat.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT leerkracht, appellant,
gemachtigde Mr. J.A.H. ***, advocaat

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Het verloop van de procedure

Bij beroepschrift d.d. 10 juni 2004 is beroep ingesteld tegen het aan appellant door het bestuur bij schrijven d.d. 29 april 2004 verleende ontslag uit de functie van OALT- leerkracht met ingang van 1 augustus 2004.

Het bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar verschenen zijn appellant en zijn gemachtigde en vertegenwoordigers van het bestuur.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen het verleende ontslag met ingang van 1 augustus 2004, terwijl appellant zich verder op het standpunt stelt, dat het bestuur zich onvoldoende moeite heeft getroost om hem binnen de eigen organisatie dan wel daarbuiten te (her-)plaatsen.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de stopzetting van rijkswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs en de daarmee gepaard gaande opheffing van dit onderwijs bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag vormt.

Verder heeft de Commissie nog nagetrokken, dat appellant voor 1 augustus 2003 in het Rddf is geplaatst.

Ten aanzien van appellant heeft het bestuur in het verweerschrift medegedeeld, dat voor hem de mogelijkheid bestaat, dat hij herplaatst wordt als onderwijsassistent, indien een een nieuwe vacature voor een onderwijsassistent ontstaat, hetgeen zich echter tot nu toe nog niet heeft voorgedaan. Gelet op het vorenstaande acht de Commissie van Beroep het beroep tegen het met ingang van 1 augustus 2004 verleende ontslag ongegrond, terwijl de Commissie van Beroep, gelet op evenvermelde toezegging van het bestuur, het beroep ook voor het overige ongegrond acht.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Schorsing

Het bestuur heeft appellante voorafgaand aan de schorsing niet in de gelegenheid gesteld om haar opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Het bestuur heeft ook ten onrechte nagelaten om de beroepsmogelijkheid en de beroepstermijn in het bestreden besluit op te nemen. Tevens heeft appellante zich niet tegen verklaringen van vertrokken personeelsleden kunnen verweren. Ook is niet gebleken dat appellante niet bereid zou zijn aan een cultuurverandering op de school mee te werken. De Commissie merkt voorts op dat het bestuur op een oneigenlijke wijze gebruik heeft gemaakt van het middel van schorsing.
Beroep gegrond en vernietiging beslissing tot schorsing

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, lerares, appellante
Gemachtigde: mw. mr E.M.L. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Onderwijs ***
Gemachtigde: mw. mr G.C. ***

De procedure

Het bestuur heeft appellante bij schrijven van 10 juni 2004 geschorst voor de duur van vier weken. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 29 juni 2004 beroep ingesteld. Het bestuur heeft geen verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 24 augustus 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellante geschorst op grond van artikel F 2.7 lid 1 CAO-PO 2002-2004. Op grond van deze bepaling kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te

maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in een brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.

Op grond van artikel 60 lid 1 onder b Wet op het Primair Onderwijs ("WPO") kan het personeel van een bevoegd gezag dat is aangesloten bij de Commissie van Beroep bij de Commissie beroep instellen tegen een schorsing. Op grond van artikel 60, lid 2 WPO wordt in het besluit de beroepstermijn en het adres van de Commissie van Beroep vermeld.

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat het bestuur appellante voorafgaand aan de schorsing niet in de gelegenheid heeft gesteld om haar opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Reeds om deze reden kan het bestreden besluit niet in stand blijven, terwijl het bestuur ook ten onrechte heeft nagelaten om de beroepsmogelijkheid en de beroepstermijn in het bestreden besluit op te nemen.

Daarnaast blijkt noch uit het schorsingsbesluit noch uit door het bestuur overgelegde stukken dat de door het bestuur ter zitting naar voren gebrachte argumenten, die volgens het bestuur ten grondslag hebben gelegen aan het schorsingsbesluit, en die met name betrekking hebben op het vertrek van de school van eerst tijdens de zitting bij name genoemde personeelsleden, ten grondslag hebben gelegen aan het besluit om appellante te schorsen. Het bestuur heeft het schorsingsbesluit mede gebaseerd op niet aan appellante overgelegde verklaringen van vertrokken personeelsleden. Appellante heeft zich tegen deze verklaringen niet kunnen verweren. Ook is ter zitting niet gebleken dat appellante niet bereid zou zijn om mee te werken aan het bewerkstelligen van een door het bestuur noodzakelijk geachte cultuurverandering op de school. Ook om die reden is het beroep gegrond te achten.

Ter zitting is vast komen te staan dat de redenen van het bestuur om appellante te schorsen ook samen hangen met de bekostiging van een vervanger voor appellante. Met het oog daarop heeft het bestuur appellante, alvorens over te gaan tot schorsing, in overweging (doorhaling) gegeven om met ziekteverlof te gaan. De Commissie van Beroep merkt op dat het bestuur door deze handelwijze tevens op een oneigenlijke wijze gebruik heeft gemaakt van het middel van schorsing.

Beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot schorsing
oordeelt dat tussen appellante en het bestuur een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestaat en dat het dienstverband van appellante onverminderd voortduurt.

Plaatsing van functie in rddf

De Commissie is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het besluit tot rddf-plaatsing rechtvaardigt.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

G. ***, assistent ouderbetrokkenheid, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 30 juni 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar appellante alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft zowel in haar beroepschrift als ter zitting aangegeven dat zij werkzaamheden verricht ten behoeve van het 'Rugzaktraject', een ouderparticipatieprogramma voor taalontwikkeling in de voor- en vroegschoolse periode. Hiervoor heeft zij gedurende anderhalf jaar een opleiding gevolgd. Zij verricht haar werkzaamheden met veel plezier, is tevreden over de behaalde resultaten en meent dan ook dat zij met haar werk een zinvolle bijdrage op het gebied van taalontwikkeling levert. Met name met het oog daarop is zij het niet eens met het stopzetten van de werkzaamheden.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat

dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000 geleid. Het bestuur stelt verder dat de beroepsgronden van appellante, voor zover die zien op de plaatsing van appellante in een reguliere functie, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het besluit tot rddf-plaatsing rechtvaardigt. Plaatsing in een reguliere functie, voor zover zulks door appellante met dit beroep beoogd zou zijn, kan in het kader van dit beroep, waarin alleen de rddf-plaatsing wordt beoordeeld, niet aan de orde komen.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag/opzegtermijn

Aangezien appellant 7 jaar in dienst is geweest, had het bestuur met inachtneming van een opzegtermijn van tenminste 3 maanden, appellant niet eerder dan met ingang van 1 oktober 2004 ontslag mogen verlenen. De Commissie constateert, dat doordat het bestuur cq de betrokken functionarissen niet in persoon ter zitting aanwezig waren, de zienswijze van appellant ter zitting weliswaar door de bestuursgemachtigde formeel is bestreden, maar materieel niet is weerlegd. De Commissie stelt tenslotte vast, dat in deze procedure niet aannemelijk is geworden, dat appellant in zijn werk zou hebben gedysfunctioneerd. Het leidt er evenwel niet toe, dat de beslissing tot ontslagverlening niet zou moeten worden gehandhaafd.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT-leerkracht, appellant
Gemachtigde: mevr. mr A. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging Protestants-Christelijk Onderwijs te ***
Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 28 juni 2004 heeft het bestuur appellant met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appellant heeft bij schrijven van 7 juli 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 21 juli 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 6 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen; van het bestuur en/of directie zijn geen leden verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant stelt allereerst dat het bestuur de geldende opzegtermijn niet in acht heeft genomen. Op grond van artikel F.2.5, lid 1 CAO-PO geldt een opzegtermijn van drie maanden, zodat opzegging niet eerder had kunnen plaatsvinden dan met ingang van 1 oktober 2004. Daarnaast meent appellant dat,

hoewel in het sociaal plan is afgesproken dat zoveel mogelijk zou worden geprobeerd om OALT-leerkrachten voor het onderwijs te behouden, het bestuur weinig tot niets heeft ondernomen om hem te herplaatsen. Zo heeft het bestuur het op basis van het sociaal plan voor appellant beschikbare budget niet aangevraagd en heeft het bestuur ook anderszins geen activiteiten ontplooid. Bovendien stelt appellant dat zich op de school een aantal incidenten met ouders van leerlingen heeft voorgedaan, waarbij appellant zich niet gesteund voelde door het bestuur. Appellant heeft aangegeven hierdoor ziek te zijn geworden. Het bestuur heeft weliswaar een aantal klachten aangegeven, maar deze klachten zijn volgens appellant nooit met hem besproken. Ter zitting heeft appellant verklaard, gelet op hetgeen zich heeft afgespeeld, niet meer te willen terugkeren naar de school.

Het bestuur heeft erkend dat het de geldende opzegtermijn niet in acht heeft genomen, hetgeen er volgens het bestuur toe leidt dat het schadeloos is over de periode dat de opzegtermijn niet in acht is genomen. Het bestuur bestrijdt dat het zich onvoldoende zou hebben ingespannen om appellant voor het onderwijs te behouden. Zo zijn volgens het bestuur diverse gesprekken gevoerd. Tijdens deze gesprekken heeft het bestuur aangegeven dat de competenties van appellant (waaronder de beheersing van de Nederlandse taal) en de manier van werken (geringe betrokkenheid bij de schoolorganisatie; afwezigheid bij schoolactiviteiten zoals rapport- en informatieavonden; weigeren van incidentele tolkwerkzaamheden tussen school en allochtone ouders; opstelling naar ouders en leerlingen) geen aanknopingspunten boden om hem enige baan binnen de school aan te bieden. Deze gesprekken hebben, naar de bestuursgemachtigde ter zitting nader heeft medegedeeld, plaats gehad op 8 oktober 2002, 30 oktober 2003 en daarna nog een maal, van welke gesprekken ook verslagen zijn gemaakt. Die gesprekken leidden tot een ziekmelding per aanvang januari 2004. De arbeidsongeschiktheid cq afwezigheid van appellant bemoeilijkte het verdere overleg over andere mogelijkheden. Het bestuur heeft zich ingespannen om appellant weer zijn werk te doen hervatten. Daarmee zou namelijk een ernstige handicap worden weggenomen in het zoeken naar een andere baan. Omwille van een spoedige werkhervatting heeft het bestuur de opgedragen werkzaamheden beperkt tot taalondersteuning. Dat bood appellant tevens ruimte voor het ontplooiën van sollicitatieactiviteiten.

In een later gesprek heeft appellant aangegeven dat hij in de toekomst Franse les en inburgeringscursussen wilde gaan geven. Beide zaken zijn binnen de organisatie van het bestuur niet aan de orde. Met deze ambitie kon en kan appellant aan de slag in het kader van het outplacementtraject dat in het kader van het sociaal beleidskader OALT is aangeboden.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellant ontslag te verlenen, al dan niet terecht is.

Tussen partijen staat op zichzelf vast, dat het voor het bestuur onvermijdelijk was om de OALT-functie van appellant op te heffen.

Op grond van artikel F2.5 CAO-PO moet een werkgever bij opzegging wanneer het dienstverband meer dan 12 maanden doch minder dan 15 jaar heeft geduurd, een opzegtermijn van tenminste drie maanden in acht nemen. Aangezien appellant zeven jaar in dienst is geweest van het bestuur, had het bestuur appellant niet eerder dan met ingang van 1 oktober 2004 ontslag mogen verlenen. Nu het bestuur dit gebrek heeft erkend en ter zitting heeft aangegeven dat appellant schadeloos zal worden gesteld over de periode, dat de opzegtermijn niet in acht is genomen, namelijk van 1 augustus 2004 tot 1 oktober 2004, is, naar het oordeel van de Commissie, dit gebrek op voldoende wijze hersteld.

Appellant heeft ter zitting verklaard niet te willen terugkeren naar de school, omdat, samengevat, hij ontevreden is over het optreden van het bestuur en geen toekomst ziet in verder werken onder dit bestuur. Gelet op deze mededeling gaat de Commissie ervan uit, dat appellant het beroep, voor zover het gericht is op verkrijging van een andere functie binnen de organisatie van dit bestuur niet langer handhaaft, in verband waarmee de Commissie het hierop betrekking hebbende gedeelte van het beroep buiten verdere behandeling zal stellen.

Appellant heeft ter zitting aangegeven, dat het door het bestuur gestelde niet overeenkomt met de werkelijkheid. Zo heeft hij onder meer bij optredende problemen met ouders zich onvoldoende gesteund gevoeld door het bestuur. Het niet optreden als tolk, hetgeen het bestuur hem onder meer verwijt, had te maken met de niet door het bestuur vermelde omstandigheid, dat hij dan zou moeten tolken ten behoeve van ouders bij het bepreken van een probleem, waarbij hijzelf en de ouders partij waren, hetgeen hij een onmogelijke opdracht acht.

Ook op andere punten heeft appellant de kritiekpunten van het bestuur weersproken door ter zitting de feitelijke gang van zaken, zoals door hem ervaren, weer te geven. De Commissie van Beroep constateert, dat doordat het bestuur cq de betrokken functionarissen niet in persoon ter zitting aanwezig waren, de zienswijze van appellant ter zitting weliswaar door de bestuursgemachtigde formeel is bestreden, maar materieel niet is weerlegd.

De Commissie van Beroep acht het voorts een gebrek aan de zijde van het bestuur om op gespreksverslagen een beroep te doen, nu deze niet in het procesdossier bij de stukken zijn gevoegd.

De Commissie van Beroep stelt tenslotte vast, dat in deze procedure niet aannemelijk is geworden, dat appellant in zijn werk zou hebben gedysfunctioneerd.

Het evenoverwogene leidt er evenwel niet toe, dat de beslissing tot ontslagverlening niet zou moeten worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep stelt het beroep deels buiten verdere behandeling handhaaft de beslissing tot ontslagverlening (verklaart het beroep ongegrond).

Plaatsing van functie in rddf

De stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, kan rddf-plaatsing rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

F. ***, onderwijs(school)assistent, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 8 juli 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 12 augustus 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft in haar beroepschrift aangegeven dat zij inmiddels vier jaar werkzaam is aan de onder het bestuur ressorterende ***. Zij is (volgens de akte van benoeming) benoemd als lokaalassistent en is in die periode uitgegroeid (van klassenassistent) tot gediplomeerd onderwijsassistent en heeft in die functie veel waardering gekregen van alle betrokkenen bij de school. Zij is een van de eerste onderwijsassistenten binnen de school en zij zou graag de kans krijgen om ook in de toekomst werkzaam te blijven aan de ***. Ter zitting heeft appellante aangegeven dat op een aantal onder het bestuur ressorterende scholen inmiddels opnieuw

onderwijsassistenten zijn aangenomen. In dat kader heeft appellante heeft bestuur de vraag gesteld waarom de kennelijk wel beschikbare middelen niet over de verschillende onder het bestuur ressorterende functies worden verdeeld.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000 geleid. Met betrekking tot de herplaatsing van ID-ers op andere onder het bestuur ressorterende scholen heeft het bestuur ter zitting opgemerkt dat per school is bezien of formatie beschikbaar was en dat iedere school de vrijheid wordt gelaten om een eigen beleid te voeren ten aanzien van de inzet van eventuele formatieruimte en fre's. Het bestuur is eerder geconfronteerd met de stopzetting van het zgn. OALT-onderwijs met daarmee samenhangend de opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Door de noodzakelijke herplaatsing van voormalige OALT-leerkrachten als leraar of in de functie van onderwijsassistent is alle aanwezige formatie reeds verdeeld en is het niet meer mogelijk om het voorgenomen beleid ten behoeve van de doorstroming van onderwijsassistenten vanuit de ID-banen naar reguliere banen binnen haar eigen instelling te verwezenlijken. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Het bestuur heeft naar aanleiding van de vraag van appellante om tot verdere plaatsing als onderwijsassistent over te gaan genoegzaam aangegeven, dat het in verband met door het bestuur gevoerd herplaatsingsbeleid van OALT-leerkrachten geen formatie meer beschikbaar heeft. Definitieve beoordeling van de vraag of het bestuur verder voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

Stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M.E. ***, schoolassistent, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 8 juli 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 12 augustus 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft zowel in haar beroepschrift als ter zitting gesteld dat het bestuur zich niet voldoende heeft ingespannen om haar te laten doorstromen naar een reguliere functie. Zo heeft de directie nagelaten om een persoonlijk ontwikkelingsplan op te stellen. Daarbij is appellante van mening dat op het bestuur de verplichting rust om te bezien of elders binnen een onder het bestuur ressorterende school formatieruimte is om haar aan te stellen. In dat kader wijst zij erop dat Rijksmiddelen beschikbaar worden gesteld om per school vier uur per week ondersteuning, zoals een administratieve kracht in te schakelen. Appellante is van mening dat onvoldoende rekening wordt

gehouden met de belangen van de ID-ers, terwijl zij zelf gedurende de afgelopen zeven jaar naar volle tevredenheid van de directie van ***, de onder het bestuur ressorterende school waar appellante werkzaam is, haar werkzaamheden als administratief medewerker heeft verricht. Ook meent zij dat het bestuur de ID-ers onvoldoende heeft geïnformeerd over zijn inspanningen om stopzetting van de subsidiering te voorkomen. Tenslotte meent appellante dat het bestuur dient aan te tonen dat het absoluut noodzakelijk is om haar in het rddf te plaatsen en dat haar ontslag onvermijdelijk is.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000 geleid. Het bestuur meent dat het voldoende heeft gedaan om appellante op de hoogte te houden van zijn inspanningen om het verlies van de loonkostensubsidiering te voorkomen. Het bestuur stelt verder dat de beroepsgronden van appellante, voor zover die zien op de plaatsing van appellante in een reguliere functie, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

De Commissie is van oordeel, dat beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van appellante een gerechtvaardigde grond voor ontslag oplevert. In voorkomend geval bestaat er alleen een verplichting voor het bestuur tot rddf-plaatsing, indien het gaat om in het formatieplan opgenomen formatieplaatsen, waarbij bekostiging plaats vindt uit het van overheidswege verstrekte specifieke onderwijsbudget. In dit geval gaat het echter om een niet in de formatie opgenomen functie, maar om een functie waarvan de bekostiging plaats vindt in het kader van subsidiëring van gemeentewege van arbeidsplaatsen met het oog op het behoud van werkgelegenheid. In verband hiermee is de onderwerpelijke rddf-plaatsing niet op te vatten als een voor het bestuur verplichte beslissing.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voorgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Mw. H. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Primair Onderwijs te ***

De procedure

Aan appellante is bij schrijven van het bestuur d.d. 23 juni 2004 medegedeeld, dat het bestuur het "wenselijk acht aan appellante reeds in dit stadium kenbaar te maken, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst met appellante met ingang van 1 januari 2005 zal moeten beëindigen."

Verder heeft het bestuur bij deze beslissing besloten de "functie van appellante-voor zover rehtens vereist- per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie te plaatsen".

Appellante heeft bij schrijven d.d. 14 juli 2004, met bijlagen, beroep ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 30 september 2004, met bijlagen ingediend.

De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep, welke aanvankelijk was vastgesteld op 11 december 2004 en nader is bepaald en gehouden op 19 januari 2005, alwaar zijn verschenen appellante en het bestuur, vertegenwoordigd door K. ***

De inhoud van het beroepschrift

Appellante voert aan dat bij bovengenoemd schrijven van het bestuur is medegedeeld, dat haar functie als ID-werknemer bij de *** school per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie wordt geplaatst.

Zij wijst op het belang van de betreffende arbeidsplaats: het wegvallen hiervan heeft een verhogend effect op de werkdruk van het overig onderwijspersoneel en/of bepaalde taken zullen on vervuld blijven.

Zij acht de gemeente *** en onderwijswerkgever *** beide verantwoordelijk voor de ontstane situatie. Beide hadden in het verleden voordelen van het aanstellen van ID-ers en er is geen beleid ontwikkeld, dat door-en uitstroom van ID-ers bevordert. De werkgever is een dienstverband voor onbepaalde tijd aangegaan, waaruit geconcludeerd kan worden, dat niet de intentie bestond haar spoedig door- cq uit te laten stromen naar ongesubsidieerde arbeid. De werkgever heeft bij monde van de directie van de school steeds aangegeven zeer tevreden te zijn over haar prestaties en productiviteit en derhalve te hopen op (langdurige) voortzetting van het dienstverband.

Toch wordt nu door middel van de rddf-plaatsing aangekoerst op ontslag.

Hierbij wordt geen rekening gehouden met het feit, dat de doorstromingsmogelijkheden momenteel beperkt zijn, vooral gezien het huidige, sombere economische tij.

Ook betreurt zij, dat de werkgever geen gebruik heeft gemaakt van de bestaande stimuleringsregeling van overheidswege om ID-banen om te zetten in reguliere banen. Zij zou hier graag gebruik van gemaakt hebben.

Zij is en blijft beschikbaar voor arbeid en wil derhalve pleiten voor inzet van alle instrumenten die de werkgever ter beschikking staan ter voorkoming van haar ontslag. Hierbij wil zij attenderen op de mogelijkheden genoemd in de CAO-primair onderwijs

(Werkgelegenheidsbeleid en afvloeiing D3 art. 4) ter voorkoming van ontslag van de werknemer.

Mocht het besluit van de werkgever niet te keren zijn, dan wil zij er ook nog op wijzen dat rddf-plaatsing krachtens deze CAO (art. B3 toelichting Statuut Sociaal Beleid) geschiedt voor de periode van één jaar en niet zoals genoemd in de brief van het bestuur tot de datum van 1 januari 2005.

De beoordeling

De Commissie van Beroep beoordeelt de zaak naar aanleiding van hetgeen door appellante in beroep is aangevoerd en hetgeen door het bestuur in genoemd schrijven d.d. 23 juni 2004 is gesteld en in het verweerschrift is aangevoerd, mede gelet op het verhandelde ter zitting, als volgt.

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat het schrijven van het bestuur d.d. 23 juni 2004 niet alleen handelt over rddf-plaatsing, waartegen het beroep van appellante zich richt, maar ook en zelfs in de eerste plaats maakt het bestuur in genoemd schrijven aan appellante kenbaar, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst zal moeten beëindigen met ingang van 1 januari 2005.

Het bestuur heeft namelijk in dit schrijven medegedeeld, dat de functie van appellante-zij is sinds 17 september 2002 in dienst in de functie van administratief medewerker- geen deel uitmaakt van de reguliere formatie van het bestuur; de functie wordt dan ook niet bekostigd uit de schoolvergoeding van het ministerie van OCW, maar rechtstreeks uit gemeentelijke werkgelegenheidsgelden.

Omdat appellante niet in de gemeente *** woont, wordt haar baan niet langer door de gemeente met ingang van 1 januari 2005 gesubsidieerd, zo vervolgt het bestuur.

Het bestuur is in overleg getreden met de woongemeente van appellante om te bezien of deze bereid is de ID-baan van appellante te subsidiëren.

Daar is nog geen duidelijkheid over. Daarom moet het bestuur er rekening mee houden, dat de functie van appellante mogelijk moet worden opgeheven.

Het bestuur deelt verder mee dit overleg voort te zetten, maar acht het wenselijk appellante reeds in dit stadium kenbaar te maken, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 januari 2005 zal moeten beëindigen. In het formatieplan, zo

besluit het bestuur de mededeling te deze zaak, is ook geen financiële ruimte om de functie van appellante uit de schoolmiddelen te financieren.

De Commissie van Beroep is, gelet op de tekst en inhoud van genoemd schrijven in de eerste plaats van oordeel, dat hier sprake is van een voldoende bepaalde ontslagaanzegging per 1 januari 2005. De Commissie is verder van oordeel, dat beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van appellante een gerechtvaardigde grond voor ontslag oplevert, zodat, nu ten tijde van de beslissing d.d. 23 juni 2004 geen zekerheid over andere financiële middelen bestond de ontslagaanzegging per 1 januari 2005 gerechtvaardigd was.

Overigens bleek ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, dat het dienstverband van appellante feitelijk per 1 januari 2005 niet was stopgezet, maar dat het bestuur de mogelijkheid heeft gezien de rddf-plaatsing (welke als zodanig hieronder wordt beoordeeld) heeft verlengd "tot in ieder geval 1 maart 2005".

Wat betreft de rddf-plaatsing, zoals in dit geval toegepast, is de Commissie van Beroep het volgende van oordeel.

Het bestuur heeft in meergemeld schrijven het volgende medegedeeld:

"Hoewel Uw functie niet is opgenomen in de formatie plaatsen wij Uw functie-voor zover rechtens vereist- bij deze per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie. Deze plaatsing geeft geen garantie, dat Uw benoeming gedurende het gehele schooljaar 2004-2005 gehandhaafd zal kunnen blijven. Bepalend daartoe is de beschikbaarheid van toereikende subsidiegelden."

De hier weergegeven mededeling van het bestuur en met name de daarbij gemaakte voorbehouden-rddfplaatsing voor zover rechtens vereist alsmede de aangekondigde beperking van de duur van de rddf-plaatsing- nopen tot beantwoording van de vraag of in het onderhavige geval rddf-plaatsing voorafgaand aan ontslag vereist is.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat een bestuur op zichzelf ertoe kan overgaan een functie in het rddf te plaatsen, maar de vraag is of het daartoe ook steeds verplicht is.

Gelet op het bepaalde in (met name B2 en B3 van) de CAO primair onderwijs, is de Commissie van Beroep van oordeel, dat er in voorkomend geval alleen een verplichting voor het bestuur tot rddf-plaatsing bestaat, indien het gaat om in het formatieplan opgenomen formatieplaatsen, waarbij bekostiging plaats vindt uit het van overheidswege verstrekte specifieke onderwijsbudget, dus de door het ministerie van OCW verstrekte schoolvergoeding.

In dit geval gaat het echter om een niet in de formatie opgenomen functie, maar om een functie waarvan de bekostiging plaats vindt in het kader van subsidiëring van gemeentewege van arbeidsplaatsen met het oog op het behoud van werkgelegenheid.

In verband hiermee is naar het oordeel van de Commissie van Beroep de onderwerpelijke rddf-plaatsing niet op te vatten als een voor het bestuur verplichte beslissing, maar in wezen als een niet verplicht gebaar, waarbij appellante overigens enigermate gebaat is in verband met de inhoud van die regeling.

In de lijn van het vorenstaande acht de Commissie van Beroep de bij een verplichte rddf-plaatsing voorgeschreven termijn van 1 jaar in het onderhavige geval niet dwingend, waarbij de Commissie het wegvallen van de bekostiging van de loonkosten van appellante ziet als een gerechtvaardigde reden voor het bestuur om de betaling voort te zetten voor zover en zolang de bekostiging voortduurt.

Uit het vorenstaande volgt, dat de beslissing tot ontslag met ingang van 1 januari 2005 en de beslissing tot rddf-plaatsing met de hiervoor vermelde voorbehouden, zoals medegedeeld op 23 juni 2004 in zoverre niet onjuist kunnen worden geacht.

De Commissie van Beroep acht het standpunt van het bestuur, dat de rddf-plaatsing in dit geval van een ID-baan geen garantie geeft dat de benoeming gedurende het gehele schooljaar 2004-2005 gehandhaafd zal kunnen blijven en dat daarvoor bepalend is de feitelijke beschikbaarheid van toereikende subsidiegelden, juist.

Nu , zoals hiervoor vermeld, in dit geval voor feitelijke voortzetting van de werkzaamheden na 1 januari 2005 toch nog een mogelijkheid door het bestuur is gevonden, zal, naar her oordeel van de Commissie van Beroep, het bestuur nader tot beëindiging mogen overgaan indien het bestuur verneemt, dat toereikende subsidiegelden feitelijk komen te ontbreken.

Hetgeen appellante overigens nog aanvoert kan aan het vorenstaande niet afdoen.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Berisping

In de onderliggende zaak is het hoorrecht van appellante geschonden. De bestreden beslissing komt, nu het hier gaat om een fundamenteel rechtsbeginsel, reeds hierom voor vernietiging in aanmerking. De beslissing tot berisping moet als een onevenredige beslissing in relatie tot de handelwijze van appellante worden beoordeeld. De Commissie is tevens van oordeel, dat het bestuur in zijn voorlichtende taak tekort is geschoten.

Beroep gegrond en vernietiging van de beslissing tot berisping

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-en (Voortgezet) Speciaal Onderwijs heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Mw. P. J. ***, appellante,
Gemachtigde: Mr. J.L. ***

tegen

het bestuur van de Stichting voor Christelijk Speciaal Onderwijs ***,
gemachtigde: Mr.S.M. ***

De procedure

Appellante is bij beslissing van het bestuur d.d. 6 april 2004 berispt.
Appellante heeft op 7 mei 2004 een bezwaarschrift bij het bestuur ingediend.
Het bestuur heeft bij beslissing d.d. 10 juni 2004 zijn beslissing tot berisping gehandhaafd.
Namens appellante is bij beroepschrift d.d. 14 juli 2004 beroep ingesteld.
Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 10 september 2004 ingediend.
Genoemde stukken worden geacht deel uit te maken van deze beslissing .
De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d,d, 6 oktober 2004, alwaar zijn verschenen appellante en gemachtigde.
Het bestuur en de algemeen directeur zijn niet in persoon verschenen; zij zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigde.

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het bezwaar van appellante tegen de beslissing van het bestuur om haar te berispen al of niet gegrond is.

Uit de stukken blijkt, dat het bestuur alvorens in deze zaak een definitief besluit inzake een berisping te nemen appellante niet heeft gehoord cq niet in de gelegenheid heeft gesteld zich ten overstaan van de werkgever te verweren, zoals is voorgeschreven in artikel F 2.9 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs.

Nadat appellante een bezwaarschrift tegen de aldus gegeven berisping d.d. 6 april 2004 had ingediend, heeft, voor zover uit de stukken naar voren komt, geen overleg zijdens de werkgever met appellante plaats gevonden om in overeenstemming met haar als werknemer alsnog te bepalen of verweer mondeling dan wel schriftelijk zal geschieden. Immers is niet gebleken, dat, voordat het bestuur zijn genoemde beslissing bij beslissing d.d. 10 juni 2004 handhaafde, appellante in de gelegenheid is gesteld om kenbaar te maken of zij haar schriftelijk bezwaar alsnog nader mondeling wilde toelichten.

Het bestuur heeft aldus een en andermaal het recht van appellante niet op de voorgeschreven wijze in acht genomen, waardoor het hoorrecht van appellante is geschonden.

De bestreden beslissing komt, nu het hier gaat om een fundamenteel rechtsbeginsel, reeds hierom voor vernietiging in aanmerking.

De Commissie beoordeelt de zaak verder als volgt.

Het gaat in dit geval om gegevens van psychologische aard van een aantal leerlingen, welke appellante als leerkracht met het oog op vervolgonderwijs van deze leerlingen aan een brugklascoördinator heeft verstrekt.

Ingevolge artikel E2, onder 2 van genoemde CAO, inzake informatievoorziening, draagt de werkgever er zorg voor, dat op een voor de werknemer vrij toegankelijke plaats in de instelling in ieder geval aanwezig zijn instructies en/of reglementen, welke door de werkgever zijn vastgesteld, waaraan de werknemer zich bij de vervulling van zijn functie ten behoeve van de goede gang van zaken houdt.

Het bestuur stelt zich op het standpunt in de bestreden beslissing, dat appellante vooraf overleg had moeten voeren met de psycholoog/orthopedagoog, welke door het bestuur als de terzake verantwoordelijke functionaris wordt aangemerkt en de locatiedirecteur, doch de Commissie van Beroep heeft in deze procedure niet kunnen vaststellen, dat het bestuur evenbedoeld overleg in een schriftelijke instructie, zoals voorgeschreven in vermeld artikel, heeft vastgelegd, zodat daarmee de grond aan het verwijt aan appellante voor wat betreft het in contact treden met genoemde functionarissen ontvalt.

Met betrekking tot de opgeworpen vraag of de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing is, is de Commissie van Beroep het volgende van oordeel.

Volgens artikel 1 van de Wet bescherming persoonsgegevens wordt onder persoonsgegeven verstaan elk gegeven betreffende een natuurlijke persoon, terwijl onder verwerking van van persoonsgegevens onder meer wordt verstaan: verstrekken van persoonsgegevens door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling.

Ingevolge artikel 8 mogen persoonsgegevens slechts worden verwerkt indien de betrokkene of in het geval van een kind zijn wettelijk vertegenwoordiger zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend. De Commissie van Beroep is, gelet op het vorenstaande, van oordeel, dat genoemde wet op de hier aan de orde zijnde verstrekking van gegevens van toepassing is., terwijl de uitzonderingsbepaling ingevolge artikel 21, lid 1, onder c, in verbinding met lid 2, met betrekking tot het in geding zijnde geval niet van toepassing is.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken, dat appellante aan het toestemmingsvereiste ingevolge genoemde wet is voorbijgegaan.

In dit geval is, naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende komen vast te staan, dat appellante bij de verstrekking van de gegevens terughoudendheid heeft betracht, terwijl de betreffende ouders, nadat zij van het voorval op de hoogte waren gesteld en appellante excuus had aangeboden, de handelwijze inzake de gedane mededelingen van appellante hunnerzijds alsnog hebben gebillijkt en achteraf ook geen bezwaar bleken te hebben tegen de mededelingen, zoals door appellante gedaan.

Het bestuur stelt verder, dat mogelijk schade is berokkend aan de school en aan de leerlingen, doch het bestuur heeft nagelaten zulks te concretiseren, zodat niet van veroorzaakte schade in deze kan worden uitgegaan.

De Commissie is van oordeel, dat hoewel op zichzelf niet aan het toestemmingsvereiste vooraf is voldaan, in dit geval de beslissing tot berisping, met daarbij gevoegd de mededeling, dat herhaling van de handelwijze schorsing en eventueel ontslag met onmiddellijke ingang tot gevolg kan hebben, een overtrokken reactie zijdens het bestuur is. De beslissing tot berisping moet dan ook als een onevenredige beslissing in relatie tot de handelwijze van appellante worden beoordeeld.

De Commissie is tevens van oordeel, dat het bestuur in zijn voorlichtende taak, zoals bovenweergegeven, tekort is geschoten, waardoor mede het in geding zijnde voorval zich heeft kunnen voordoen.

Het beroep van appellante acht de Commissie van Beroep derhalve gegrond en de beslissing tot berisping dient te worden vernietigd.

De beslissing:

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot berisping.

Ontslag wegens gewichtige omstandigheden

De Commissie oordeelt, dat appellant niet arbeidsgeschikt is als groepsleerkracht, aangezien appellant -het klassikale onderwijs- om medische redenen niet kan verrichten. Voorts kan van het bestuur niet gevergd worden, dat appellant uitsluitend wordt ingezet voor ICT- en RT werkzaamheden. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid om daartoe niet te besluiten omdat een dergelijke inschakeling, niet past bij het door het bestuur nagestreefde beleid terwijl het evenmin past bij het pedagogische doel.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

J. ***, appellant,
gemachtigde C.A.M.J. Wijnen (Onderwijsbond CNV)

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs ***,
gemachtigde Mr. J.W. Janse-Velema (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Bij bestuursbeslissing d.d. 28 juni 2004 is aan appellant ontslag verleend uit zijn functie als groepsleerkracht met ingang van 1 november 2004.

Namens appellant is daartegen beroep ingesteld bij beroepschrift d.d.5 augustus 2004, met bijlagen. Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 29 oktober 2004, met bijlagen ingediend.

Deze stukken worden geacht hier te zijn ingelast .

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar zijn verschenen appellant en zijn gemachtigde, terwijl het bestuur werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde en mede aanwezig waren de directeur, *** en beleidsmedewerker ***.

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het bestuur al of niet tot ontslag van appellant heeft kunnen overgaan.

Het bestuur heeft zijn beslissing gegrond op de ontslaggrond, vermeld in artikel F 2.6 , lid 1, sub f, van de CAO-PO, te weten gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten.

De kern van de zaak betreft het punt of er in het geval van appellant al of niet sprake is van blijvende medische ongeschiktheid om de functie van groepsleerkracht uit te oefenen.

Bij de beoordeling van de medische (on)geschiktheid zijn de navolgende stukken cq medische verklaringen- welke elkaar (deels) tegenspreken- van betekenis.

Er is bij de (uit de stukken naar voren komende) beëindiging van de WAO-uitkering van appellant (per 15 november 2002) sprake van een beoordeling van de bezwaarverzekeringsarts, welke als conclusie inhoudt: Cliënt is in zijn functie belastbaar te achten in 30 uur per week. Voor gangbare arbeid zonder hoge werkdruk geldt geen duurbepanking.

In de tweede plaats is er de verklaring van de bedrijfsarts van de Arbo Unie d.d. 9 december 2002, inhoudende, dat appellant op medische grond blijvend ongeschikt is voor de functie van groepsleerkracht.

Verder is er de verklaring van deze bedrijfsarts(van latere datum) d.d. 4 december 2003, inhoudende, dat (nadat hij in het kader van de zogenoemde verzuimbegeleiding op 4 december 2003 heeft gesproken met appellant) appellant om medische redenen arbeidsongeschikt is voor het eigen werk als groepsleerkracht.

Ten slotte is er de verklaring van deze bedrijfsarts d.d. 23 juni 2004 inhoudende, dat (nadat hij betrokkene wederom in het kader van de verzuimbegeleiding op 23 juni 2004 had gesproken) appellant beschikbaar is voor 38 uur per week voor (aangepast)werk, dwz ICT of RT en geen groepsgebonden activiteiten.

Ter zitting van de Commissie van Beroep heeft appellant uitdrukkelijk verklaard niet in staat te zijn voor de klas te staan en klassikaal onderwijs te geven. Hij verlangt van het bestuur, dat hij uitsluitend voor ICT - en RT werkzaamheden wordt ingezet.

Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kan, gelet op het vorenstaande, het schoolbestuur er voor wat betreft de mogelijkheden van inschakeling van appellant van uitgaan, dat appellant niet arbeidsgeschikt is als groepsleerkracht, nu immers appellant -het als hoofdbestanddeel van de functie van groepsleerkracht aan te merken klassikale onderwijs- om medische redenen niet kan verrichten. Voorts kan van het bestuur niet gevergd worden, dat appellant uitsluitend wordt ingezet voor ICT- en RT werkzaamheden. Het bestuur heeft immers de beleidsvrijheid om daartoe niet te besluiten omdat een inschakeling, zoals door appellant verlangd , niet past bij het door het bestuur nagestreefde beleid, dat iedere leerkracht wordt ingezet voor klassikaal onderwijs en evenmin past bij het pedagogische doel, waarbij het bestuur het uitgangspunt wil hanteren, dat een groepsleerkracht tevens de Rt-taak voor de leerlingen uit de groep verricht.

Het bestuur heeft , gelet op het vorenstaande, tot ontslag op de door hem gehanteerde ontslaggrond kunnen besluiten.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep tegen het verleende ontslag ongegrond.

Schorsing en ontslag wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid

Het bestuur heeft onzorgvuldig gehandeld door schending van de hoorplicht. Het bestuur had, voorafgaand aan de bestreden besluiten, een onderzoek moeten instellen naar de ingediende klachten. Derhalve is de Commissie van mening dat het besluit tot schorsing en ontslag om procedurele redenen niet in stand kan blijven.

Beroep gegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

R. ***, leraar, appellante
gemachtigde: mevrouw mr L.R.C. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs ***
gemachtigde: mevrouw mr G.M. ***

De procedure

Bij besluit van 9 juli 2004 heeft het bestuur appellant geschorst voor de duur van zes maanden en ontslagen uit de functie van groepsleerkracht. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 18 augustus 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellant op grond van artikel F2.6 lid 1 sub b CAO-PO ontslag verleend. Tevens heeft het bestuur appellant op grond van artikel F2.7 lid 2 sub c geschorst voor de duur van zes maanden.

Op grond van artikel F2.6 lid 1 sub b kan de werkgever de werknemer ontslaan op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken. Op grond van artikel 2.7 lid 2 sub c kan de werkgever

de werknemer schorsen voor de duur van maximaal zes maanden wanneer sprake is van (een voornemen tot) ontslag, als bedoeld in artikel 2.6 lid 1 sub a, b en f.

Bij het bestuur zijn zowel in 1998, als eind 2003 en in de eerste maanden van 2004 door ouders van leerlingen klachten ingediend over appellant met betrekking tot zijn bejegening van de leerlingen tijdens het lesgeven. De klachten zien onder andere op het taalgebruik van appellant en het door appellant inbreuk maken op de lichamelijke integriteit van de leerlingen. Appellant heeft de klachten weersproken. Naar aanleiding van de ingediende klachten heeft op 6 november 2003 een bijeenkomst plaatsgevonden waarbij zowel het bestuur als de ouders van de leerlingen aanwezig waren. Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting heeft het bestuur tijdens deze bijeenkomst medegedeeld dat appellant met het oog op de ingediende klachten niet meer op de school zou terugkeren. Vervolgens heeft op 11 november 2003 een gesprek tussen het bestuur en appellant plaatsgevonden over de door de ouders ingediende klachten. Tijdens dit gesprek is namens het bestuur aan appellant medegedeeld dat appellant niet zou kunnen terugkeren op de school en dat zijn arbeidsovereenkomst zou worden ontbonden. Vervolgens heeft het bestuur appellant op 9 juli 2004 geschorst voor de duur van zes maanden en ontslagen uit de functie van groepsleerkracht.

Appellant beroept zich op schending van de hoorplicht van het bestuur, nu hij pas is gehoord nadat aan de ouders reeds was toegezegd dat hij niet zou terugkeren op de school. Appellant is bovendien van mening dat het bestuur voorafgaand aan de bestreden besluiten een onderzoek had moeten instellen naar de ingediende klachten.

Het bestuur is van mening dat met het beleggen van de bijeenkomst met de ouders op 6 november 2004, de belangen van het onderwijs zijn gediend. Bovendien achtte het bestuur het niet noodzakelijk om appellant voorafgaand aan deze bijeenkomst te horen dan wel voor die tijd een onderzoek in te stellen.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur onzorgvuldig heeft gehandeld door appellant te schorsen en te ontslaan zonder voorafgaand daaraan de klachten van ouders te onderzoeken. Ook het feit dat het bestuur aan de ouders heeft meegedeeld dat appellant niet zou terugkeren op de school voordat het bestuur appellant heeft gehoord, acht de Commissie van Beroep onzorgvuldig. Derhalve is de Commissie van Beroep van mening dat het besluit tot schorsing en ontslag om procedurele redenen niet in stand kan blijven. De Commissie van Beroep merkt ten overvloede op dat, nu het bestuur in 1998 niets heeft ondernomen tegen de toen ingediende klachten, deze klachten niet kunnen dienen ter onderbouwing van het ontslag.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden besluiten.

Ontslag op staande voet

Appellant wordt ontslagen op staande voet wegens frauduleuze handelingen, welke een dringende rede opleveren tot onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

E.M.J. ***, appellant,
gemachtigde Mr. N. ***

tegen

het bestuur van de Stichting *** te ***,
gemachtigde Mr. M.J. ***

De procedure

Het bestuur heeft appellant op 17 september 2004 ontslag met onmiddellijke ingang aangezegd en zulks bij schrijven van dezelfde datum bevestigd.

Namens appellant is bij beroepschrift d.d. 19 oktober 2004, met bijlagen, beroep ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 1 december 2004, met bijlagen, ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar zijn verschenen appellant en gemachtigde en het bestuur, vertegenwoordigd door Mw. L. *** en gemachtigde.

Ontvankelijkheid

Gelet op de datum van het ontslag, 17 september 2004, en de datum, waarop het beroepschrift is ingediend, 19 oktober, heeft appellant- anders dan het bestuur heeft aangevoerd- binnen de beroepstermijn van 6 weken , derhalve tijdig, beroep ingesteld, zodat hij ontvankelijk is in zijn beroep.

De beoordeling

Het bestuur heeft in genoemd schrijven d.d. 17 september 2004 aan het verleende ontslag op staande voet, voor zover hier van belang, de volgende motivering ten grondslag gelegd:

“De geconstateerde feiten zijn zo ernstig, dat uw gedrag (van appellant) niet door *** kan en mag worden getolereerd.

U was de spil in een omvangrijke fraude, althans heeft deelgenomen aan administratieve onregelmatigheden cq financiële malversaties cq onrechtmatigheden. Als gevolg van deze

frauduleuze handelingen heeft *** grote schade geleden. Het behoeft geen betoog dat als gevolg hiervan elk vertrouwen van *** in u als werknemer en in de arbeidsrelatie is weggefallen.

De genoemde omstandigheden leveren een dringende reden op tot onmiddellijke beëindiging van uw arbeidsovereenkomst, zoals vermeld in artikel 7:77 lid 1 BW jo artikel 7: 678 lid 2 onder b, d (diefstal, verduistering, bedrog of andere misdrijven, waardoor hij het vertrouwen van de werkgever onwaardig wordt), j en k (wanneer hij op ander wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt, welke de arbeidsovereenkomst hem oplegt).

Het bestuur stelt, dat D, financieel directeur van de Stichting ***, welke instelling door het bestuur was belast met de financiële administratie, in de afgelopen jaren een bedrag ad Euro 292.206,62 van de rekening van *** heeft gestort op de rekening van appellant zonder dat daarvoor door appellant enige deugdelijke en acceptabele verklaring kon worden gegeven.

Appellant voert aan, dat D hem met grote regelmaat vroeg bedragen van zijn, appellants bankrekening op te nemen en dat geld als lening aan D te verstrekken.

D stortte vervolgens deze bedragen terug op de rekening van appellant, daartoe gebruik makend van de bankrekening van *** met de vermelding "voorschot ICT" of iets dergelijks.

Hij maakt bezwaar tegen zijn ontslag omdat hem niet verweten kan worden dat hij meeding in de gebruikelijke gang van zaken en hij de opdrachten opvolgde, die hij van D kreeg. Bovendien is hij in geen enkel opzicht verrijkt. Hij wijst op het gevolg dat het ontslag voor hem en zijn gezin heeft. Hij is kostwinner en krijgt geen uitkering.

Appellant heeft ter zitting verklaard, dat , hoewel op de terugstortingen door D steeds stond vermeld "voorschot ICT" of iets dergelijks, daar geen aanschaffingen (ten behoeve van de scholen) tegenover stonden.

Het staat als niet weersproken vast, dat alleen al in het jaar 2003 voor een bedrag van Euro 113.292,60 door D van de bankrekening van *** op de rekening van appellant is gestort. Appellant kan daarvan slechts Euro 20.000,- verantwoorden, in die zin, dat daarvoor computerapparatuur is aangeschaft. Gelet op de hoogte van de frequentie van de betalingen alsmede de hoogte van de gestorte bedragen, waartegenover, zoals hiervoor vermeld, geen aanschaffingen stonden, moest appellant beseffen, althans behoorde hij te beseffen, dat hij meewerkte aan handelingen, die als frauduleus zouden kunnen worden aangemerkt. Daarmee heeft hij in ieder geval zijn plicht als goed werknemer grovelijk veronachtzaamd. Daaraan doet niet af, dat hij, gelet op zijn eigen verantwoordelijkheid en evenbedoeld besef, mogelijk in opdracht van D heeft gehandeld, noch dat hij zich niet zou hebben verrijkt.

De Commissie van Beroep is , gelet op het voorgaande, ook indien de gevolgen van het ontslag in ogenschouw worden genomen, van oordeel, dat het bestuur terecht heeft kunnen besluiten tot ontslag op staande voet. Het daartegen ingestelde beroep is derhalve ongegrond.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart, met handhaving van de beslissing van het bestuur d.d. 17 september 2004 tot ontslag van appellant met onmiddellijke ingang , het beroep van appellant tegen het verleende ontslag ongegrond.

Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het
PC Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs

Overzicht

2004.01	Schorsing
2004.02	Tijdige mededeling rddf plaatsing
2004.03	Beëindiging tijdelijk dienstverband
2004.04	Disciplinaire maatregel
2004.05	Beëindiging tijdelijk dienstverband
2004.06	Beëindiging tijdelijk dienstverband
2004.07	Beëindiging tijdelijk dienstverband
2004.08	Ontslag wegens arbeidsongeschiktheid

Schorsing

Bij het treffen van een voor een betrokken personeelslid diep ingrijpende maatregel als een schorsing dient het bevoegd gezag de vereiste zorgvuldigheid alsmede de redelijkheid en billijkheid in acht te nemen. Het besluit tot een schorsing dient voorts te berusten op een draagkrachtige motivering. De Commissie concludeert, dat verweerster onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het belang van de school dringend noodzakelijk maakte, dat tot schorsing van appellant met onmiddellijke ingang moest worden overgegaan. Het besluit wordt vernietigd. De Commissie oordeelt vervolgens, dat verweerster in strijd met artikel 4a.8 van de CAO heeft gehandeld door het bestreden besluit te nemen zonder appellant te horen. Appellant is hierdoor wezenlijk in zijn belangen geschaad. Het besluit wordt vernietigd.

Uitspraak op de beroepen van

E. *** te ***(appellant)

tegen besluiten van

de Stichting ***, zetelend te *** (verweerster).

Het procesverloop

Bij schrijven van 4 december 2003 heeft verweerster appellant mededeling gedaan van zijn voornemen hem bij wijze van ordemaatregel in het belang van de school te schorsen voor de duur van drie maanden op grond van artikel 4a.6, tweede lid, onder f, van de geldende CAO. Voorts heeft verweerster appellant in kennis gesteld van zijn besluit hem voor de duur van de besluitvormingsprocedure te schorsen op grond van artikel 4a.6, eerste lid, van de CAO, hetgeen onder meer betekent, dat aan appellant vanaf 4 december 2003 de toegang tot de gebouwen van het *** College wordt ontzegd anders dan op verzoek van de schoolleiding of het bestuur.

Tegen het besluit hem te schorsen op grond van artikel 4a.6, eerste lid, van de CAO heeft appellant bij schrijven gedateerd 14 januari 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, en tevens per e-mail aan de griffier verzonden en ontvangen op 14 januari 2004, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij schrijven van 17 februari 2004 heeft appellant nadere stukken aan de Commissie doen toekomen. Dit beroep is door de Commissie geregistreerd onder kenmerk CvB.VO/HBO.2004.003.

Bij schrijven van 7 januari 2004 heeft verweerster appellant mededeling gedaan van het besluit het voornemen tot schorsing met ingang van 4 december 2003 voor de duur van ten hoogste drie maanden ingevolge artikel 4a.6, tweede lid, onder f, van de CAO om te zetten in een definitief besluit.

Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 17 februari 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, beroep bij de Commissie ingesteld. De Commissie heeft dit beroep geregistreerd onder kenmerk CvB.VO/HBO.2004.006.

Verweerster heeft bij schrijven van 4 maart 2004 een verweerschrift in beide zaken bij de Commissie ingediend.

De Commissie heeft beide beroepen gevoegd behandeld op 17 maart 2004 in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door mr. G. , advocaat te A., en verweerster bij monde van mr. C. J. Verhaart, werkzaam bij de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg.

Juridische grondslag van de bestreden besluiten

Het schorsingsbesluit van 4 december 2003 is gebaseerd op artikel 4a.6, eerste lid, van de geldende CAO-VO 2003-2005 (hierna te noemen: de CAO). Als grondslag voor het schorsingsbesluit van 7 januari 2004 geldt artikel 4a.6, tweede lid, onder f, van de CAO.

Artikel 4a.6 van de CAO (voorzover hier van belang) luidt als volgt:

1. De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst, wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.
2. Naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de werkgever de werknemer schorsen: (a tot en met e).....
f. in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van drie maanden kan ten hoogste één keer met drie maanden worden verlengd.
3. Tijdens de schorsing heeft de werknemer slechts toegang tot de school na verkregen toestemming van de werkgever.

Artikel 4a.8 van de CAO (voorzover hier van belang) luidt als volgt:

1. Alvorens een besluit tot (.....) schorsing als bedoeld in artikel 4a.6, tweede lid, (....) wordt genomen, deelt de werkgever de werknemer bij aangetekend schrijven (....) mee, dat de werknemer in de gelegenheid is na kennisneming van de aangevoerde gronden zich te verweren.
2. Indien de werknemer zich wenst te verweren, dient de werknemer dit uiterlijk een week na verzending c.q. overhandiging van de in lid 1 bedoelde brief, schriftelijk aan de werkgever mee te delen.
3. Het verweer geschiedt binnen drie weken na verzending (....) van de in lid 1 bedoelde brief ten overstaan van de werkgever. Deze bepaalt in overeenstemming met de werknemer of dit verweer mondeling dan wel schriftelijk zal geschieden. De werknemer kan zich bij zijn verweer doen bijstaan door een raadsman.
4.
5. Zo spoedig mogelijk na het verweer deelt de werkgever de werknemer per aangetekend schrijven het definitieve besluit mede.

De standpunten van partijen ten aanzien van het besluit van 4 december 2003

Het standpunt van verweerster

De relevante passages van dit besluit luiden als volgt:

“Op 24 oktober 2003 zijn er zeer ernstige problemen naar voren gekomen die betrekking hebben op de wijze waarop u uw directoraat invult en in het bijzonder de wijze waarop u de portefeuille financiën en beheer hebt behartigd. Tussen u, de voorzitter van de centrale directie en het bestuur is een vertrouwensbreuk ontstaan. Deze problemen zijn met u besproken in diverse gesprekken. Uw wijze van leiding geven aan de school binnen het aan u toevertrouwde mandaat is teleurstellend. De rapportages van de accountant aan het bestuur geven aanleiding in ernstige mate te twijfelen aan uw capaciteiten.

*Terwijl het *** College balanceert op de rand van de afgrond, is de ernst van de situatie door u onderschat en is er niet goed gecommuniceerd in de school. Behalve dat u met cijfers geen inzicht kon geven in de problemen, hebt u ook op andere wijze nagelaten het management en het bestuur goed te informeren over de ernst van de situatie.*

Voor het herstel van de school is het thans belangrijk dat er ruimte komt om een nieuwe weg in te slaan. Het vertrouwen in u, als lid van de centrale directie, is weg. Het rapport van de accountant is meermaals in uw bijzijn met het bestuur besproken. U trok de hardheid van deze rapportage in twijfel waarop wederhoor is toegepast. Tijdens dat overleg hebt u uw eigen oordeel over het rapport afgezwakt en bevestigde de voorzitter van de centrale directie de inhoud van het rapport. De conclusie van het bestuur in vervolg op dat overleg in combinatie met de bevindingen van de accountant is dat u als portefeuillehouder financiën en beheer in ernstige mate nalatig geweest bent. Daar komt nog bij, dat u hebt verzuimd het rapport van de heer K. d.d. 18 oktober 2003 aan het bestuur voor te leggen. Het bestuur moest dit vernemen via een opmerking van de accountant. Voor de goede orde meldt het bestuur hierbij ook dat de voorzitter van de centrale directie op 27 oktober 2003 het vertrouwen in u als lid van de centrale directie heeft opgezegd. Hierdoor zijn grote problemen ontstaan rondom uw persoon.

Gelet op het recente verleden kan en mag het bestuur niet verwachten dat u de persoon bent die de noodzakelijke vernieuwing kan uitdragen en borgen. Integendeel, uw optreden werkt belemmerend en zal de noodzakelijke voortgang vertragen. Ten aanzien van de medewerkers waaraan u tot voor kort leiding gaf, ontstaat door uw aanwezigheid onduidelijkheid. Dit geeft spanningen op de werkvloer. Daarmee wordt uw aanwezigheid contraproductief. Ten aanzien van de voorzitter van de centrale directie bestaat als gevolg van het opzeggen van het vertrouwen in u als collega een zeer moeilijk werkbare situatie die gemakkelijk kan uitstralen naar andere medewerkers van de school hetgeen de arbeidsomstandigheden zodanig kan beïnvloeden dat die anderen hun werk niet meer naar behoren kunnen doen. Het bestuur acht het op grond van bovenstaande in het belang van de school ongewenst dat u thans nog werkzaam bent binnen de school.”

Naar aanleiding van hetgeen door appellant is gesteld in het beroepschrift en ter zitting heeft verweerster – samengevat - nog het volgende naar voren gebracht. Verweerster verwijt appellant niet zozeer de financieel slechte situatie, maar veeleer zijn functioneren en opstelling ten aanzien van de problemen. De urgentie van het tekort was nieuw voor verweerster. Dat verklaart de dringende noodzaak om tot het treffen van maatregelen over te gaan. Verweerster heeft – naar zij stelt – rekening gehouden met de belangen van appellant. Gesteld, dat appellant nog inzetbaar zou zijn – quod non volgens verweerster -, dan zou het verrichten van andere werkzaamheden nog veel meer gezichtsverlies hebben betekend. Verweerster is voornemens met appellant te zoeken naar een oplossing voor de toekomst, maar achtte het in december 2003 noodzakelijk, dat hij voor een korte tijd niet aanwezig zou zijn.

Het standpunt van appellant

Appellant ontkent, dat schorsing dringend noodzakelijk was. Hij voelt zich “geslachtofferd” door verweerster. Zowel verweerster als de gehele centrale directie dragen verantwoordelijkheid. Appellant heeft ook nog gewezen op het feit, dat de voorzitter van de centrale directie hem heeft ontraden de brief van de heer K. van het bureau BMC aan verweerster te doen toekomen.

Naar de mening van appellant was het zuiverder geweest als de betrokken partijen in een gezamenlijk crisisberaad waren gekomen tot een plan van aanpak. Een serieus onderzoek naar een rol voor appellant in het plan van aanpak heeft evenwel niet plaatsgevonden, integendeel. Binnen enkele dagen na het aantreden van de interim-manager is appellant geschorst.

In de visie van appellant kan in deze omstandigheden niet worden gesproken van een serieuze belangenafweging. Zijn belang is niet, althans volstrekt onvoldoende gewogen bij de keuze voor deze beschadigende schorsingsmaatregel. Appellant heeft in dat verband nog gewezen op de positieve waardering voor hem in het functioneringsgesprek van november 2002.

Beoordeling van het geschil ten aanzien van het besluit van 4 december 2003.

De Commissie moet beoordelen of verweerster zich terecht op het standpunt heeft gesteld, dat het belang van de school het dringend noodzakelijk maakte, dat appellant werd geschorst op grond van artikel 4a.6 van de CAO. Zij overweegt daartoe het volgende.

Vaststaat, dat zich na de fusie in 2001 van een aantal scholen tot het *** College door verscheidene – deels externe - oorzaken problemen manifesteerden die tot gevolg hadden, dat ernstige financiële tekorten ontstonden. De door verweerster goedgekeurde begroting voor het jaar 2003 vertoonde een tekort van 1,3 miljoen euro. In verband met tekortkomingen op organisatorisch gebied heeft verweerster begin 2003 een extern adviseur (de heer K., werkzaam bij het bureau BMC) ingeschakeld.

Een week voor de herfstvakantie 2003 bleek, dat de liquiditeitsprognose voor de maand december 2003 een tekort liet zien van 800.000 euro. Op 23 september 2003 heeft verweerster een accountant opdracht verstrekt voor het certificeren van de jaarrekening en bijbehorende gegevens van het *** College vanaf het boekjaar 2003. Voorts heeft verweerster op 25 september 2003 aan de accountant gevraagd ondersteuning te verlenen bij het in kaart brengen van de financiële positie op dat moment en in de nabije toekomst.

Op 24 oktober 2003 heeft de accountant haar conclusies aan verweerster bekend gemaakt. Naar de mening van de accountant kan de liquiditeitsontwikkeling als desastreus worden aangemerkt. De accountant heeft voorts als haar conclusie weergegeven, dat de sturing en controle vanuit de leiding, in casu de centrale directie in de richting van het middenmanagement (de afdelingsdirecteuren), volstrekt onvoldoende is. De accountant heeft geadviseerd dringend een aantal maatregelen te nemen, te weten intrekking door het bestuur van tenminste alle financiële mandaten binnen de organisatie, benoeming van een bestuursmanager en een financial controller.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster zich gezien de omstandigheden, die naar voren kwamen in het rapport van de accountant, terecht op het standpunt gesteld, dat maatregelen dringend noodzakelijk waren. Aanstelling van een interim-manager, waartoe de accountant had geadviseerd, lag in elk geval voor de hand. Hoewel de aanbevelingen van de accountant daartoe niet strekten, heeft verweerster gemeend, dat schorsing met onmiddellijke ingang van appellant ook noodzakelijk was. Bij het treffen van een voor het betrokken personeelslid diepingrijpende maatregel als een schorsing dient het bevoegd gezag echter de vereiste zorgvuldigheid alsmede de redelijkheid

en billijkheid in acht te nemen. Het besluit tot een schorsing als de onderhavige dient voorts te berusten op een draagkrachtige motivering.

In verband met de vraag, of verweerster aan deze voorwaarden heeft voldaan, overweegt de Commissie het volgende.

Aan appellant was als lid van de centrale directie de portefeuille financiën en beheer toebedeeld. In die hoedanigheid droeg hij een bijzondere verantwoordelijkheid voor de financiële situatie van de school. Dit betekent echter niet, dat dit enkele feit voldoende grond zou kunnen opleveren voor een schorsing van appellant, aangezien er sprake was van een collegiaal bestuur in de centrale directie en verweerster ook haar eigen verantwoordelijkheid had voor het financiële beleid. Van belang in dit verband is ook het feit, dat de accountant haar rapport op 24 oktober 2003 heeft uitgebracht, waarna appellant nog tot 4 december 2003 zijn werkzaamheden heeft verricht. Verweerster heeft – naar door haar ter zitting is gesteld - eerst tot de schorsing besloten nadat de eind november 2003 aangetreden interim-manager begin december 2003 aan verweerster kenbaar had gemaakt, dat hij niet (verder) met appellant wilde samenwerken. Kennelijk achtte verweerster voor dat tijdstip geen dringende reden aanwezig om tot het opleggen van een schorsing over te gaan.

Mede gelet op de collectieve verantwoordelijkheid van de centrale directie voor de slechte positie, zowel op financieel als organisatorisch gebied, en de verantwoordelijkheid van verweerster zelf voor de gang van zaken in de school had het in de rede gelegen, dat verweerster zorgvuldig had onderzocht op welke wijze het doel, dat zij wenste - het orde op zaken stellen -, zou kunnen worden bereikt. Ten aanzien van de voorzitter van de centrale directie heeft verweerster - naar ter zitting is gebleken – andere maatregelen dan schorsing getroffen; hij is sinds eind december 2003 niet meer in functie. Verweerster heeft ervoor gekozen dat appellant voor enige tijd uit de school zou verdwijnen, zonder dat duidelijk was wat zij ten aanzien van hem verder beoogde. Over de toekomst zou later worden gesproken. Niet gebleken is, dat verweerster heeft overwogen, of ten aanzien van appellant een soortgelijke regeling als met betrekking tot de voorzitter van de centrale directie zou kunnen worden getroffen.

Op verweerster rustte te meer de plicht zorgvuldig te overwegen welke maatregelen noodzakelijk waren ten aanzien van de verantwoordelijke functionarissen in de centrale directie, nu zij zelf de begroting voor het jaar 2003 met een tekort van 1,3 miljoen euro heeft goedgekeurd en derhalve niet onkundig was van de financiële problemen. Bij een geraamd tekort van die omvang moeten wel vragen rijzen over de liquiditeitspositie van de instelling. Niet gebleken is, dat verweerster na het goedkeuren van de begroting voor 2003 tot het treffen van adequate maatregelen is overgegaan. Het alleen inschakelen van een extern adviseur van het bureau BMC voor adviezen op organisatorisch gebied kan niet als zodanig worden aangemerkt.

Op grond van het vorenstaande komt de Commissie tot de conclusie, dat verweerster onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het belang van de school dringend noodzakelijk maakte, dat tot schorsing van appellant met onmiddellijke ingang moest worden overgegaan. De door verweerster aan appellant opgelegde schorsing als ordemaatregel kan derhalve niet worden gedragen door de daaraan te grondslag gelegde motivering. Het besluit van 4 december 2003 komt derhalve in aanmerking om te worden vernietigd.

Beoordeling van het geschil ten aanzien van het besluit van 7 januari 2004

Aan dit besluit ligt hetzelfde feitencomplex ten grondslag als aan het besluit van 4 december 2003.

De Commissie zal eerst oordelen over het bezwaar van appellant, dat verweerster hem niet in de gelegenheid heeft gesteld zich te verweren, hoewel hij per e-mail van 10 december 2003 aan het bestuur, op het e-mailadres van de voorzitter van verweerster, heeft laten weten, dat het bestuur ervan moet uitgaan dat hij zich zal verweren, waartoe hij eerst juridisch advies zal inwinnen. Voorts heeft appellant per e-mail van 17 december 2003 zowel aan de voorzitter als de secretaris meegedeeld, dat hij juridisch advies heeft ingewonnen en dat hij zich zal verweren. Verweerster ontkent zowel in het verweerschrift als ter zitting, dat genoemde e-mails zijn ontvangen. Indien deze wel waren ontvangen en derhalve bekend was geweest, dat appellant zich wilde verweren, was er – zo heeft de gemachtigde van verweerster ter zitting met nadruk gesteld - een hoorzitting gehouden. Het schriftelijke verweer, gedateerd 24 december 2003, heeft verweerster echter eerst op 5 januari 2004 ontvangen. Omdat dit buiten de termijn was ontvangen, heeft verweerster de inhoud van die brief niet bij de besluitvorming betrokken.

Appellant heeft ter zitting aangevoerd, dat de secretaris van verweerster hem na ontvangst van de e-mail van 17 december 2003 heeft gebeld, met het verzoek ook in het bezit te worden gesteld van de e-mail van 10 december 2003, waarnaar appellant verwijst in zijn e-mail van 17 december 2003. Appellant heeft vervolgens op diezelfde dag (17 december 2003) de e-mail van 10 december 2003 doorgestuurd aan de secretaris. Ter zitting heeft appellant een print overgelegd, die weergeeft, dat de betreffende e-mail een bevestiging is van de e-mail, die hij heeft verzonden naar de secretaris op 17 december 2003 om 14.56 uur en dat het bericht is weergegeven op het scherm van de ontvanger op 17 december 2003 om 17.43 uur.

Naar het oordeel van de Commissie heeft appellant op vorenomschreven wijze aannemelijk gemaakt, dat de secretaris van verweerster in elk geval op 17 december 2003 wist, dat appellant zich wenste te verweren. Dat de secretaris dit feit niet heeft meegedeeld aan de voorzitter en andere leden van (het bestuur van) verweerster, komt voor rekening en risico van verweerster. Uitgaande van het feit, dat in de kring van verweerster in elk geval op 17 december 2003 bekend was, dat appellant gebruik wenste te maken van de gelegenheid zich te verweren, alsmede gelet op de mededeling van verweerster ter zitting, dat zeker een hoorzitting zou zijn gehouden als op 17 december 2003 bekend zou zijn geweest dat appellant zich wenste te verweren, komt de Commissie tot de conclusie, dat verweerster in strijd met artikel 4a.8 van de CAO heeft gehandeld door het bestreden besluit te nemen zonder appellant te horen. Appellant is hierdoor, gelet op de omstandigheden van dit geval, wezenlijk in zijn belangen geschaad.

Het vorenstaande betekent, dat het bestreden besluit in aanmerking komt om te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in artikel 4a.8 van de CAO.

Hetgeen appellant overigens tegen het besluit van 7 januari 2004 heeft aangevoerd, behoeft, gezien het vorenstaande, geen bespreking meer.

Beslissing

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van 4 december 2003 tot onmiddellijke schorsing van appellant en het bestreden besluit van 7 januari 2004 tot schorsing van appellant.

Tijdige mededeling rddf-plaatsing

Naar het oordeel van de Commissie dient schending van de bepaling van artikel B2.1 inzake de mededeling van de werkgever om de functie van een werknemer in RDDF te plaatsen, slechts dan niet tot vernietiging van het besluit tot RDDF-plaatsing te leiden, indien zich bijzondere omstandigheden voordoen welke niet in de risicosfeer van het schoolbestuur zijn gelegen. De Commissie concludeert dat het voor appellant niet zonneklaar kon zijn, dat zijn functie in het RDDF zou worden geplaatst. Onder deze omstandigheden is de overschrijding van de termijn, genoemd in artikel B2.1 van de CAO niet verschoonbaar te achten. Het besluit wordt vernietigd.

Uitspraak op het beroep van

L. *** te *** (appellant)

tegen een besluit van

het bestuur van de Vereniging voor Protestants-Christelijk Voortgezet Onderwijs in de gemeente ***, zetelend te *** (verweerder).

Het procesverloop

Bij besluit van 27 juni 2003 heeft verweerder appellant mededeling gedaan van zijn besluit de functie van appellant als leraar in vaste dienst van verweerder aan de Christelijke MAVO "****" te *** per 1 augustus 2003 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) te plaatsen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 5 augustus 2003, blijkens het poststempel verzonden op 6 augustus 2003, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij schrijven van 6 augustus 2003 en 5 januari 2004 heeft hij zijn beroep aangevuld.

Verweerder heeft bij schrijven van 19 februari 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 17 maart 2004 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door J.E. Noorda, werkzaam bij de Onderwijsbonden CNV te Assen, en verweerder bij monde van mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede R., directeur van de Christelijke MAVO "****" te ***, en H.R. , adjunct-directeur van deze school.

Beoordeling van het geschil

Bij het bestreden besluit heeft verweerder de functie van appellant met ingang van 1 augustus 2003 in het RDDF geplaatst.

Verweerder heeft dit besluit genomen met toepassing van de CAO-VO 2002-2003 (hierna te noemen: de CAO).

Voor de beoordeling van het geschil zijn de volgende bepalingen van de CAO van belang. Ingevolge artikel B2.1 van de CAO dient het besluit van de werkgever om de functie van een werknemer in het RDDF te plaatsen te zijn gegrond op het formatieplan. Het besluit tot plaatsing in het RDDF wordt – zo bepaalt artikel B2.1 verder – zo spoedig mogelijk na de vaststelling van het formatieplan doch uiterlijk voor de zomervakantie bij aangetekend schrijven aan de werknemer meegedeeld en gaat vergezeld van een uitnodiging om op de kortst mogelijke termijn het overleg te voeren als bedoeld in artikel B2.5.

Artikel B1.3 (voorzover hier van belang) van de CAO bepaalt, dat het formatieplan ter instemming wordt voorgelegd aan het personeelsdeel van de medezeggenschapsraad (verder aan te duiden als: MR).

Blijkens het bepaalde in artikel B1.5 van de CAO (voorzover hier van belang) gelden bij de opstelling van het formatieplan de volgende uitgangspunten:

- a. de kwantitatieve en kwalitatieve onderwijsvraag en de wijze waarop het onderwijsaanbod wordt vormgegeven bepalen aard, omvang en niveau van de te verrichten werkzaamheden en activiteiten;
- b. de werkgever stelt de kwalitatieve en kwantitatieve omvang van de formatie vast en geeft in het formatieplan aan welke functies van welke omvang, aard en niveau noodzakelijk zijn om de onder a bedoelde werkzaamheden te verrichten;
- c. de formatie in het formatieplan wordt onderscheiden in de volgende categorieën:
 1. de door de werkgever structureel gewenste functies;
 2. functies die naar het oordeel van de werkgever nog slechts één schooljaar kunnen worden gehandhaafd (het RDDF);
 3.

Artikel B1.5, onder i, van de CAO bepaalt, dat de werkgever het formatieplan met het oog op mogelijke rechtspositionele gevolgen uiterlijk drie maanden voor de aanvang van het nieuwe schooljaar vaststelt, tenzij zwaarwegende redenen of omstandigheden zich daartegen verzetten. Dit laatste wordt tijdig ter kennis gebracht van de MR.

Partijen zijn verdeeld over de vraag, of in dit geval is voldaan aan de bepaling van artikel B2.1 van de CAO, inhoudende, dat het besluit tot plaatsing in het RDDF uiterlijk voor de zomervakantie bij aangetekend schrijven aan de werknemer wordt meegedeeld.

Vaststaat, dat vrijdag 27 juni 2003 de laatste schooldag voor de zomervakantie was, en dat maandag 30 juni 2003 de eerste dag van de zomervakantie was. Tevens staat vast, dat de brief van 27 juni 2003, waarbij het besluit tot RDDF-plaatsing aan appellant wordt meegedeeld, aangetekend is verzonden op 3 juli 2003. Dit betekent, dat verweerder niet voor de in artikel B2.1 van de CAO voorgeschreven termijn mededeling heeft gedaan van het besluit tot plaatsing van de functie van appellant in het RDDF.

Appellant is van mening, dat een termijn als die genoemd in artikel B2.1 van de CAO een fatale termijn is. Door de overschrijding daarvan heeft hij eerst bij terugkomst van vakantie kennis genomen van het bestreden besluit. Hij is hierdoor in zijn belangen geschaad. Van belang is ook, dat in het door verweerder overgelegde Formatieplan weliswaar een algemene opmerking over RDDF-plaatsing wordt gemaakt, maar een en ander wordt noch kwalitatief noch kwantitatief verder uitgewerkt.

Appellant acht het voorts van belang, dat door de directie met hem niet concreet is gesproken over RDDF-plaatsing. Wel erkent hij, dat door de directie zorgen zijn geuit over de (terugloop van de) formatie.

Appellant heeft verder nog aangevoerd, dat het formatieplan niet tijdig gereed was, nu de MR eerst in september 2003 zijn goedkeuring aan het plan heeft gegeven.

Verweerder stelt zich op het standpunt, dat de genoemde termijn geen fatale termijn is, maar een termijn van orde. Appellant is in de visie van verweerder niet geschaad door de overschrijding. De strekking van de bepaling is, dat het betrokken personeelslid een vol schooljaar de gelegenheid wordt gegeven om in dan wel buiten de school zijn werkgelegenheid veilig te stellen. Aan deze strekking is naar de mening van verweerder voldaan. Bovendien heeft appellant niet verrast kunnen zijn door de RDDF-plaatsing, omdat gedurende het schooljaar 2002-2003 herhaaldelijk overleg tussen de directie en appellant heeft plaatsgevonden over de formatieterugloop en de gevolgen daarvan voor appellant in het licht van zijn diensttijd en bevoegdheden.

Verweerder stelt, dat hij tijdig het formatieplan heeft vastgesteld. Niet de MR, maar verweerder stelt dit plan vast. Het feit, dat de MR in september 2003 zijn instemming heeft gegeven aan het formatieplan, doet hieraan niet af.

De Commissie heeft hiervoor vastgesteld, dat verweerder appellant niet voor de zomervakantie op de in artikel B2.1 van de CAO voorgeschreven wijze mededeling heeft gedaan van de RDDF-plaatsing. Naar het oordeel van de Commissie dient schending van de bepaling van artikel B2.1 inzake de mededeling van de RDDF-plaatsing slechts dan niet tot vernietiging van het besluit tot RDDF-plaatsing te leiden, indien zich bijzondere omstandigheden voordoen welke niet in de risicosfeer van het schoolbestuur zijn gelegen. Dat kan onder meer het geval zijn als op andere wijze dan via een schriftelijke – voor de zomervakantie aangetekend verzonden – mededeling zonneklaar is, dat de functie van het personeelslid in het RDDF is geplaatst. Een RDDF-plaatsing is immers een ingrijpende rechtspositionele maatregel, die op termijn kan leiden tot ontslag. Bij het personeelslid moet daarover dan ook volstrekte duidelijkheid bestaan.

Partijen zijn het niet eens over de vraag, of aan appellant duidelijk is gemaakt, dat zijn functie in het RDDF zou worden geplaatst. Verweerder beantwoordt die vraag bevestigend, appellant ontkennend. Verweerder heeft in dat verband melding gemaakt van een brief van appellant van 27 mei 2003, waarin hij mogelijkheden oppert om hem lessen in andere vakken toe te delen. Naar aanleiding van die brief heeft, zo stelt verweerder, in juni 2003 een gesprek tussen de directeur en appellant plaatsgevonden waarin de directeur heeft uiteengezet, dat de suggesties van appellant niet konden worden gerealiseerd, mede gelet op zijn beperkte bevoegdheden als zij-instromer. Appellant houdt vol, dat hem niet uitdrukkelijk is gezegd, dat zijn functie in het RDDF zou worden geplaatst. De bewijslast rust in dezen op verweerder, maar verweerder heeft geen nadere stukken overgelegd waaruit de juistheid van zijn stelling zou kunnen blijken.

De Commissie concludeert dan ook, dat het voor appellant niet zonneklaar kon zijn, dat zijn functie in het RDDF zou worden geplaatst. Onder deze omstandigheden is de overschrijding van de termijn, genoemd in artikel B2.1 van de CAO niet verschoonbaar te achten.

Dit betekent, dat het besluit tot plaatsing van de functie van appellant in het RDDF is genomen in strijd met het bepaalde in artikel B2.1 van de CAO en dat dit besluit deswege voor vernietiging in aanmerking komt.

De Commissie wijst er ten overvloede nog op, dat ook het formatieplan niet als een duidelijke aankondiging van en evenmin als een voldoende grondslag voor de RDDF-plaatsing van appellant

kan worden aangemerkt. Weliswaar wordt in dat plan gesteld, dat, gelet op de financiële tekorten door terugloop van leerlingen, plaatsing van een aantal fte's in het RDDF moet plaatsvinden, maar daarin wordt – in strijd met het bepaalde in artikel B1.5, onder c, sub 2, van de CAO - niet aangegeven om welke functies het gaat.

Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van 27 juni 2003.

Beëindiging tijdelijk dienstverband

Gelet op de bepalingen uit de CAO en het Burgerlijk Wetboek concludeert de Commissie, dat geen dienstverband voor onbepaalde tijd is ontstaan. Verweerster heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat zij heeft voldaan aan de op haar rustende verplichting tot kennisgeving van haar besluit het dienstverband met appellant op te zeggen. Tevens is voldaan aan de eis dat bij opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband ten minste twee maanden opzeggingstermijn in acht dient te worden genomen. De Commissie is niet gebleken dat verweerster appellant bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband dan wel dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten. Het beroep wordt verworpen.

Uitspraak op het beroep van

I. *** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Samenwerkingsstichting voor BVE en VO gevestigd te *** (verweerster).

Het procesverloop.

Bij schrijven van 3 februari 2003 heeft verweerster appellant medegedeeld, dat zijn tijdelijke contract op 1 augustus 2003 eindigt en dat dit niet zal worden verlengd. Verweerster heeft hierin niet de rechtsmiddelenclausule opgenomen. Bij schrijven van 8 september 2003 heeft verweerster het ontslagbesluit, gedateerd 31 juli 2003, toegezonden waarin wordt bevestigd, dat het dienstverband op 1 augustus 2003 van rechtswege is geëindigd.

Bij faxbrief van 20 oktober 2003, ontvangen door de Commissie op diezelfde dag, heeft appellant beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij schrijven van 9 januari 2004 heeft hij zijn beroep aangevuld.

Verweerster heeft op 24 maart 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de hem geboden gelegenheid schriftelijk te reageren op het verweerschrift.

De Commissie heeft de zaak op 23 juni 2004 te s-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Noch appellant noch zijn raadsman, mr. K. (advocaat te ***), is ter zitting verschenen, zoals mr. K. op 22 juni 2004 aan de Commissie had laten weten. Verweerster heeft haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. C.J. Verhaart, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van mevrouw mr. L., als hoofd P&O in dienst van verweerster.

Beoordeling van het geschil.

De Commissie zal eerst ingaan op de stelling van appellant, dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Appellant heeft zijn stelling als volgt gemotiveerd. Per 1 september 2001 is appellant voor de duur van één jaar aangesteld in de functie van surveillant. Vervolgens is dat contract naar zijn mening stilzwijgend verlengd, zodat thans sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Daarom begrijpt appellant niet, dat verweerster stelt, dat zijn dienstverband is beëindigd door het verstrijken van het benoemingstijdvak.

De Commissie stelt vast, dat appellant geen akte(n) van benoeming heeft overgelegd. Verweerster heeft desgevraagd ter zitting overgelegd (een kopie van) een akte van benoeming betreffende een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd met ingang van 1 september 2001 uiterlijk tot en met 31 augustus 2002 alsmede een (een kopie van een) akte van benoeming inzake een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd vanaf 1 augustus 2002 tot 1 augustus 2003. Verweerster heeft onweersproken gesteld, dat zij de door haar getekende originelen van deze akten aan appellant heeft gezonden, maar dat appellant geen van beide akten getekend aan verweerster heeft geretourneerd.

Door verweerster is in het verweerschrift voorts onweersproken gesteld, dat op 9 juli 2002 door de leidinggevende van appellant hem telefonisch is meegedeeld, dat het dienstverband tot 1 augustus 2003 zou worden verlengd. Nadien is dit schriftelijk bevestigd.

Bij haar beoordeling is de Commissie uitgegaan van de volgende bepalingen van de hier van toepassing zijnde CAO-VO 2002-2003 (hierna te noemen: de CAO).

Ten minste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, beslist de werkgever – zo bepaalt *artikel F1, vierde lid*, van de CAO -, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde tijd, nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel geen dienstverband zal aanbieden. Van deze beslissing ontvangt de werknemer binnen één week schriftelijk bericht.

Indien de werkgever nalaat de in artikel F1, vierde lid, bedoelde beslissing tijdig te nemen, wordt ingevolge *artikel F1, vijfde lid*, van de CAO de werknemer met ingang van bedoelde einddatum geacht te zijn benoemd c.q. aangesteld in een verlengd tijdelijk dienstverband onder dezelfde voorwaarden als het voorgaande dienstverband.

Artikel F3, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO (voorzover hier van belang) bepaalt, dat het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband geschiedt door opzegging.

Op grond van het bepaalde in *artikel F5, eerste lid*, van de CAO dient opzegging bij aangetekend schrijven te geschieden.

Ingevolge *artikel F6, eerste lid, aanhef en onder b*, van de CAO (voorzover hier van belang) neemt in geval van opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband elk der partijen de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste twee maanden indien het dienstverband meer dan zes maanden doch minder dan twaalf maanden heeft geduurd.

Gesteld noch gebleken is, dat de werkgever appellant schriftelijk uitzicht heeft gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd. Aan het bepaalde in artikel F1, vijfde lid, van de CAO komt derhalve in dit geval geen betekenis toe. Van belang is dan het bepaalde in artikel 668, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, luidende als volgt: "Indien de arbeidsovereenkomst na het verstrijken van de

tijd, bedoeld in artikel 667, eerste lid, door partijen zonder tegenspraak wordt voortgezet, wordt zij geacht voor dezelfde tijd, doch telkens ten hoogste voor een jaar, op de vroegere voorwaarden wederom te zijn aangegaan.”

Gelet op hetgeen verweerster onweersproken heeft aangevoerd en gelet op de aangehaalde bepalingen concludeert de Commissie, dat geen dienstverband voor onbepaalde tijd is ontstaan. Het dienstverband is verlengd tot 1 augustus 2003. De Commissie moet derhalve beoordelen of het verlengde tijdelijke dienstverband op de juiste wijze is beëindigd.

De omvang van de toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (laatstelijk in haar uitspraak van 2 juli 1998, Jurisprudentiebundel Protestants Christelijk Onderwijs 1998, blz. 147-150). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn zonder nadere redengeving niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. Wel dient met betrekking tot een niet-verlenging te worden onderzocht, of de te dien aanzien geldende voorschriften van formele aard zijn nageleefd.

Appellant heeft gesteld, dat hij de brief van verweerster van 3 februari 2003 niet heeft ontvangen. Hij beoogt daarmee kennelijk te stellen, dat het voorschrift van tijdige opzegging niet is nageleefd.

Naar het oordeel van de Commissie is in bedoelde brief de opzegging als bedoeld in artikel F3, eerste lid, onder a, van de CAO vervat. Op grond van artikel F5, eerste lid, van de CAO diende deze opzegging aangetekend te worden verzonden. Verweerster heeft een bewijs van TPG Post overgelegd, waaruit blijkt, dat zij op 4 februari 2003 een poststuk heeft aangeboden ten einde aangetekend te worden verzonden. Dit poststuk bevattende de brief van 3 februari 2003 is geretourneerd aan verweerster onder de vermelding van de reden van onbestelbaarheid “niet afgehaald”. De Commissie stelt vast, dat de adressering juist was, nu ook latere correspondentie aan dat adres gericht (waaronder het schrijven van verweerster van 8 september 2003) appellant wel heeft bereikt.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat zij heeft voldaan aan de op haar rustende verplichting tot kennisgeving bij aangetekende brief van haar besluit het dienstverband met appellant op te zeggen, gelet ook op de jurisprudentie van de Hoge Raad, zoals laatstelijk vervat in het arrest van 4 juni 2004, nr. C03/043HR, te vinden op www.rechtspraak.nl. Daarmede is – uitgaande van 4 februari 2003 - tevens voldaan aan de eis van artikel F6, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO, dat bij opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband ten minste twee maanden opzeggingstermijn in acht dient te worden genomen.

Het vorenstaande betekent, dat dit voorschrift is nagekomen. Niet gesteld of gebleken is, dat andere voorschriften niet zijn nageleefd.

De Commissie is niet gebleken – en appellant heeft ook niet gesteld -, dat verweerster appellant bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband dan wel dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten.

Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

Beslissing.

De Commissie verworpt het beroep.

Disciplinaire maatregel

Niet geoordeeld kan worden, dat verweerder niet in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de maatregel tot inhouding van de bezoldiging voor de afwezige uren tijdens de open dag. Het beroep tegen het besluit dient te worden verworpen. Ten aanzien van de maatregel, opgelegd voor het niet aanwezig zijn op de ouderavond oordeelt de Commissie, dat appellant niet heeft voldaan aan een hem door de werkgever opgelegde redelijke verplichting. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel, dat de afwezigheid van appellant te rechtvaardigen was. Verweerder kon hem derhalve ook voor dit feit een disciplinaire maatregel opleggen. De inhouding van 50% van de bezoldiging moet echter als onevenredig worden aangemerkt in het licht van de ernst van de overtreding. Tevens is bij de beoordeling van de evenredigheid van belang, dat de inkomsten van appellant uit zijn dienstbetrekking als docent aan de school 85% beslaan van zijn totale inkomsten, zodat de onderhavige maatregel hem financieel zwaar treft. Het besluit wordt vernietigd.

Uitspraak op het beroep van

G. *** te *** (appellant)

tegen besluiten van

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** en omgeving, zetelend te *** (verweerder).

Het procesverloop.

Bij schrijven van 12 maart 2004 heeft drs. R. ***, rector van het onder verweerder ressorterende *** College te *** (hierna te noemen: de school), namens verweerder appellant mededeling gedaan van het besluit hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van inhouding van de bezoldiging **over** de uren van afwezigheid tijdens een (deel van de) open dag op 6 februari 2004.

Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 1 april 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, beroep bij de Commissie ingesteld (geregistreerd onder kenmerk CvB.VO/HBO.2004.008). Bij schrijven van 1 mei 2004 heeft hij zijn beroep aangevuld.

Verweerder heeft op 19 mei 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Bij schrijven van 20 april 2004 heeft J.S. ***, directeur onderwijs en personeel van de school, namens verweerder appellant mededeling gedaan van het besluit hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van inhouding van de bezoldiging voor 50 % van zijn salaris over de maand mei 2004 wegens afwezigheid tijdens de ouderavond op 23 maart 2004.

Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 27 mei 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, beroep bij de Commissie ingesteld (geregistreerd onder kenmerk CvB.VO/HBO.2004.019).

Verweerder heeft op 8 juni 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

De Commissie heeft de zaken op 23 juni 2004 in een openbare zitting te 's-Gravenhage gevoegd behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door G.J. ***, en verweerder bij monde van mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van drs. R. ***, voornoemd, J.S. ***, voornoemd, mevrouw M.A. ***, als P&O functionaris verbonden aan de school, alsmede drs. C.W.M. ***, unitdirecteur van de school.

De standpunten van partijen.

Het standpunt van appellant.

Het standpunt van appellant komt – samengevat – op het volgende neer.

Appellant erkent, dat ook hij als deeltijder moet deelnemen aan taken buiten de lesuren, zoals open dagen en ouderavonden. Hij meent echter, dat dit dient te geschieden naar rato van het deel van de normbetrekking waarvoor hij is aangesteld. Niet alle activiteiten zijn naar zijn mening derhalve verplicht. Van belang is voorts, dat de schoolleiding in strijd met de CAO heeft verzuimd tijdig afspraken te maken over de verplichte activiteiten in het schooljaar 2003-2004. In de praktijk werkt appellant per jaar meer dan op grond van zijn deelbetrekking is verplicht.

Vanuit dit uitgangspunt is de houding van de schoolleiding bij het opleggen van de verplichting aanwezig te zijn bij de open dag niet te billijken, mede gelet op de redenen, die appellant heeft aangegeven (het vieren van de verjaardag van zijn echtgenote, waarbij tevens voor het eerst na het overlijden van haar vader de familie bijeen zou zijn). Na en door het opleggen van deze verplichtingen zijn er bij appellant verschillende ergernissen ontstaan. Hierdoor voelde hij zich niet meer in staat de school positief te vertegenwoordigen op de open dag. Toen hij dit wilde bespreken met zijn leidinggevende, stuitte hij naar zijn gevoel op een muur. Hij werd daarbij zeer emotioneel. Hem werd aangeraden zich ziek te melden, als hij zich lichamelijk en/of geestelijk niet in staat voelde te werken. Appellant vindt deze houding van de werkgever getuigen van slecht werkgeverschap. Met betrekking tot de ouderavond klemde de afwezigheid van afspraken te meer. Het was de schoolleiding bekend, dat appellant op dinsdagavond een orkest dirigeert, als onderdeel van zijn (neven)werkzaamheden. Er waren nog nooit ouders geweest die hem hadden willen spreken op een ouderavond. Appellant was er dan ook vanuit gegaan, dat de generale repetitie, die hij op dinsdag 23 maart 2004 met zijn orkest zou hebben, geen probleem zou opleveren. Op maandag 22 maart 2004 vond hij in zijn postvak echter een brief met de mededeling, dat drie gesprekken waren aangevraagd. Appellant stelde vervolgens de schoolleiding voor een andere afspraak met de betreffende ouders te maken. Dit werd hem echter verboden. Desondanks heeft hij de ouders opgebeld en deels telefonisch een en ander besproken en deels een afspraak voor een ander moment gemaakt.

Al met al is appellant van mening, dat er geen redenen waren voor het opleggen van de straffen. Mocht de Commissie van oordeel zijn, dat verweerder wel gerechtigd was een straf op te leggen, dan stelt appellant zich op het standpunt, dat de straffen onvoldoende gemotiveerd zijn en onevenredig zijn aan de feiten, waarvoor wordt gestraft. Deze onevenredigheid geldt zeker voor de inhouding van 50 % salaris voor een avond afwezigheid. Appellant heeft er ook nog op gewezen, dat hij door deze maatregel geld heeft moeten lenen om in het onderhoud van zijn gezin te kunnen voorzien.

Het standpunt van verweerder.

Volgens het bestreden besluit van 12 maart 2004 merkt verweerder het niet aanwezig zijn van appellant op de Open Dag van de school op 6 februari 2004 van 16.00 uur tot 21.30 uur als werkweigering aan. Verweerder acht het onaanvaardbaar, dat appellant, ondanks de opdracht van de werkgever aanwezig te zijn, voorrang heeft gegeven aan privé-activiteiten.

De disciplinaire maatregel van 20 april 2004 heeft verweerder als volgt gemotiveerd. Ondanks de uitdrukkelijke opdracht van de werkgever om aanwezig te zijn op de ouderavond op 23 maart 2004 is appellant niet verschenen bij deze activiteit die tot de uitoefening van zijn functie als leraar behoort, en heeft hij de voorkeur gegeven aan privé-activiteiten. Verweerder merkt dit aan als werkweigering. Omdat het hier om een herhaalde werkweigering gaat, heeft verweerder de sanctie laten overeenkomen met de zwaarte van de overtreding.

In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder nog het volgende aangevoerd.

Bij de vaststelling van het rooster heeft de schoolleiding rekening gehouden met de betrekkingssomvang van appellant en andere – hem bekende – verplichtingen.

Aanvankelijk had appellant zich wel bereid verklaard deel te nemen aan de open dag. Tussen dat moment en de weigering om deel te nemen is volgens verweerder nauwelijks iets gebeurd. Naar de mening van verweerder was er aan de kant van appellant veeleer sprake van onwil dan van onmacht om mee te werken aan andere activiteiten dan lesgeven. Herhaaldelijk heeft de schoolleiding aanvaringen met hem gehad over zijn aanwezigheid bij niet-lesactiviteiten. De schoolleiding had hem voor twee van een drietal activiteiten vrij gegeven, in verband met zijn beperkte taakomvang op de school en zijn andere werkzaamheden.

Ten aanzien van de aanwezigheid op de ouderavond heeft verweerder erop gewezen, dat appellant zijn nevenactiviteiten als dirigent op de dinsdagavond niet op de voorgeschreven wijze heeft gemeld.

Bovendien was de datum van de ouderavond hem al vanaf het begin van het schooljaar bekend.

Appellant had hiermee dan ook rekening dienen te houden bij het plannen van zijn andere werkzaamheden. Verweerder heeft voorts zwaar laten wegen, dat appellant toch ouders telefonisch heeft benaderd, ondanks het uitdrukkelijke verbod daartoe van de schoolleiding.

Verweerder ontkent, dat van de zijde van de schoolleiding appellant zou zijn aangeraden zich ziek te melden. Appellant zelf heeft aangegeven zich niet in staat te voelen de school op de open dag waardig te vertegenwoordigen en zich niet goed te voelen. Daarop heeft de leidinggevende appellant geadviseerd een arts te benaderen als hij zich echt ziek voelde.

Verweerder acht de maatregelen gerechtvaardigd en evenredig. Dit geldt met name ook voor de tweede maatregel, omdat appellant binnen zeer korte tijd wederom een redelijke opdracht van de werkgever niet heeft uitgevoerd.

Beoordeling van het geschil.

De bestreden besluiten strekken tot het opleggen van een disciplinaire maatregel in de vorm van inhouding van de bezoldiging op grond van artikel 4a.7, eerste lid, onder d, van de van toepassing zijnde CAO-VO 2003-2005 (hierna te noemen: de CAO). Hoewel in de bestreden besluiten – abusievelijk - ook wordt gesproken van het opleggen van een berisping, is uit de tekst van de besluiten genoegzaam duidelijk, dat verweerder een inhouding van de bezoldiging heeft opgelegd.

Ingevolge artikel 4a.7, eerste lid, van de CAO kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen:

- a. schriftelijke berisping;
- b. schorsing met behoud van salaris;
- c. ontslag;
- d. inhouding bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris. Desgewenst wordt een inhoudingsregeling overeengekomen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde zijn de volgende feiten en omstandigheden voor de Commissie komen vast te staan.

Appellant is sinds het schooljaar 2002-2003 werkzaam aan de school als docent techniek op basis van een (verlengd) tijdelijk dienstverband met de werktijdfactor 0,56.

De Commissie is niet gebleken en appellant heeft niet gemotiveerd gesteld, dat de schoolleiding hem voor meer uren dan evenredig aan zijn betrekkingssomvang of anderszins in strijd met enige bepaling van de CAO heeft ingedeeld voor lesuren. Op het door de school –ook ten aanzien van appellant - gehanteerde jaartaakformulier is (zoals de rector van de school ter zitting onweersproken heeft gesteld) – naast het geven van lessen – een blok opgenomen voor algemene taken, zoals het bijwonen van docentenvergaderingen, open dagen en ouderavonden. De school voert met betrekking tot niet-lesactiviteiten het beleid, dat deeltijders aanwezig dienen te zijn op open dagen en op ouderavonden, hetgeen impliceert, dat neven- of andere werkzaamheden moeten wijken voor deze activiteiten. De Commissie acht dit beleid niet in strijd met enige bepaling van de CAO en ook niet onredelijk. Met de beperkte betrekkingssomvang van appellant is in die zin rekening gehouden, dat appellant is vrijgesteld van een aantal niet-lesactiviteiten. De open dag in het voorjaar van 2004 en de ouderavond behoorden daartoe niet en konden daartoe ook niet behoren in verband met het beleid van verweerder op dat punt.

De Commissie stelt vast, dat appellant niet heeft voldaan aan de opdracht van de schoolleiding om aanwezig te zijn op de open dag. Naar het oordeel van de Commissie was die opdracht niet als onredelijk aan te merken. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, kan niet leiden tot het oordeel, dat het te rechtvaardigen zou zijn, dat appellant niet aanwezig was. Op grond van de professionele houding, die van een docent mag worden verwacht, kunnen enkele punten van kritiek op de schoolleiding niet gelden als verschoonbare redenen op dit punt. Niet gebleken is, dat verweerder in de lichamelijke en/of geestelijke toestand van appellant aanleiding had behoren te vinden een ander standpunt in te nemen.

Gelet op het vorenstaande moet derhalve worden geoordeeld, dat appellant niet heeft voldaan aan een hem door de werkgever opgelegde redelijke verplichting. Verweerder **kon hem** mitsdien een disciplinaire maatregel opleggen.

Niet geoordeeld kan voorts worden, dat verweerder niet in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de maatregel tot inhouding van de bezoldiging voor de afwezige uren. Hoewel in het algemeen in een geval als het onderhavige de maatregel van berisping wordt opgelegd, kan bij de door verweerder gemaakte keuze in dit geval niet van onevenredigheid worden gesproken.

Aangezien ook overigens niet is gebleken, dat het bestreden besluit van 12 maart 2004 voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

Ten aanzien van de maatregel, opgelegd voor het niet aanwezig zijn op de ouderavond, overweegt de Commissie het volgende.

Vast staat, dat appellant niet heeft voldaan aan de opdracht van de schoolleiding om aanwezig te zijn op de ouderavond. Gelet op het hiervoor omschreven niet onredelijk te achten beleid van verweerder was die opdracht als redelijk aan te merken. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt de Commissie niet tot het oordeel, dat de afwezigheid van appellant te rechtvaardigen was. Door een generale repetitie voor zijn orkest te plannen op een al aan het begin van het schooljaar bekende datum heeft appellant zelf een risico geschapen. De gevolgen daarvan komen voor zijn eigen rekening.

Gelet hierop staat vast, dat appellant niet heeft voldaan aan een hem door de werkgever opgelegde redelijke verplichting. Verweerder kon hem derhalve ook voor dit feit een disciplinaire maatregel opleggen.

Naar het oordeel van de Commissie moet echter de inhouding van 50% van de bezoldiging over de maand mei 2004 als onevenredig worden aangemerkt in het licht van de ernst van de overtreding. Tevens is bij de beoordeling van de evenredigheid van belang, dat de inkomsten van appellant uit zijn dienstbetrekking als docent aan de school 85 % beslaan van zijn totale inkomsten, zodat de onderhavige maatregel hem financieel zwaar treft. Verweerder heeft hierop geen acht geslagen.

Gelet op het vorenstaande komt het bestreden besluit van 20 april 2004 in aanmerking voor vernietiging.

Beslissing.

De Commissie:

- verworpt het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 12 maart 2004;
- vernietigt het bestreden besluit van 20 april 2004.

Beëindiging tijdelijk dienstverband

Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. De Commissie verwerpt het beroep.

Uitspraak op het beroep van

G. *** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting ***, Samenwerkingsverband van Scholen voor Voortgezet Onderwijs *** e.o., gevestigd te *** (verweerster).

Het procesverloop.

Bij schrijven van 11 december 2003 heeft verweerster appellant medegedeeld, dat zijn verlengd tijdelijke dienstverband eindigt op 17 maart 2004, en dat dit niet zal worden verlengd wegens gebleken ongeschiktheid voor de functie als bedoeld in artikel 3a.2, tweede lid, van de toepasselijke CAO.

Bij brief van 20 januari 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij schrijven van 13 april 2004 heeft hij zijn beroep aangevuld.

Verweerster heeft op 31 augustus 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de hem geboden gelegenheid schriftelijk te reageren op het verweerschrift.

De Commissie heeft de zaak op 13 oktober 2004 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Appellant en zijn raadvrouw (mevrouw mr. J.J. Fens, werkzaam bij de Abvakabo), zijn zonder bericht van verhindering niet ter zitting verschenen. Verweerster heeft haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mevrouw mr. J.W. Janse-Velema, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van drs. C., rector van het onder verweerster ressorterende Hervormd Lyceum te ***, en H., conrector aan genoemde school. Appellant heeft de griffier op 19 oktober 2004 telefonisch medegedeeld, dat hij in verband met files op de Ring-Amsterdam op 13 oktober 2004 niet aanwezig kon zijn. Hij heeft gevraagd om een nieuwe zitting. Dit verzoek heeft de griffier namens de Commissie afgewezen, omdat appellant een raadvrouw had die aanwezig had kunnen zijn. Bovendien had de Commissie al uitspraak gedaan.

Beoordeling van het geschil.

Het bestreden besluit strekt tot het niet verlengen van het tijdelijke dienstverband met appellant na 17 maart 2004.

Op grond van de stukken is het volgende komen vast te staan.

Appellant is met ingang van 18 maart 2002 in tijdelijke dienst getreden van verweerster in de functie van administratief medewerker aan het Hervormd Lyceum te ***. Het dienstverband liep af op 17 maart 2003 en is aansluitend verlengd tot en met 17 maart 2004. Verweerster heeft het dienstverband verlengd om appellant de mogelijkheid tot verbetering te geven. Met ingang van 8 oktober 2003 heeft verweerster appellant geschorst en vrijgesteld van werkzaamheden voor de duur van het onderzoek naar een passende oplossing voor de ontstane situatie.

Appellant is van mening, dat verweerster hem, mede gelet op zijn persoonlijke situatie, de kans had moeten geven zijn werkzaamheden uit te voeren tot aan de afloop van zijn verlengde tijdelijk dienstverband. Hij had dan zijn werkwijze kunnen verbeteren. Verweerster had op die wijze beter kunnen oordelen over het besluit hem een vast contract te geven.

Primair heeft verweerster in het verweerschrift betoogd, dat appellant niet-ontvankelijk is in zijn beroep. Zij heeft daarbij gesteld, dat er geen sprake is van een beëindigingsbesluit als bedoeld in artikel 13 van de toepassing zijnde CAO, en heeft in dit verband gewezen op vaste jurisprudentie van de Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs te Eindhoven.

Subsidiair stelt verweerster zich op het standpunt, dat het beroep voor ongegrondverklaring in aanmerking komt. Zij heeft daarbij verwezen naar de stukken (waaronder een niet aangevochten berisping van 29 augustus 2003 wegens plichtsverzuim), waaruit naar de mening van verweerster genoegzaam blijkt, dat appellant bij herhaling niet in staat is geweest aan de verwachtingen voor zijn functie te voldoen. In oktober 2003 heeft verweerster appellant de kans geboden een outplacementtraject te volgen, op kosten van de werkgever. Appellant is echter zonder bericht niet verschenen op de afspraak bij de betreffende organisatie.

Met betrekking tot het primaire betoog van verweerster overweegt de Commissie het volgende.

Ingevolge *artikel 4a.1, eerste lid, aanhef en onder a*, van de hier van toepassing zijnde CAO-VO 2003-2005 (hierna te noemen de CAO) geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Artikel 13, eerste lid, aanhef en onder e, van de CAO bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Gelet op deze bepalingen kan naar het oordeel van de Commissie van niet-ontvankelijkheid geen sprake zijn.

Het vorenstaande betekent, dat appellant kan worden ontvangen in zijn beroep.

Bij haar beoordeling van het subsidiaire standpunt van verweerster is de Commissie uitgegaan van de volgende – en de hiervoor weergegeven - bepalingen van de hier van toepassing zijnde CAO. Ten minste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, beslist de werkgever – zo

bepaalt *artikel 3a.2, derde lid*, van de CAO -, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde tijd, nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel geen dienstverband zal aanbieden. Van deze beslissing ontvangt de werknemer binnen één week schriftelijk bericht.

Op grond van het bepaalde in *artikel 4a.3, eerste lid*, van de CAO dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden.

Ingevolge artikel 4a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voorzover hier van belang) neemt in geval van opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd elk der partijen de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is voldaan.

De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (laatstelijk in haar uitspraak van 23 juni 2004 (kenmerk CvB.VO/HBO.2003.024-U.2004.003)). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

De Commissie is niet gebleken – en appellant heeft ook niet gesteld -, dat verweerster appellant bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband dan wel dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten.

Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

Beslissing.

De Commissie verworpt het beroep.

Beëindiging tijdelijk dienstverband

De Commissie stelt vast dat er sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband. Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. Een niet-verlenging behoeft daarom niet te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. De Commissie verwerpt het beroep.

Uitspraak op het beroep van

J. *** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs in *** e.o., gevestigd te *** (verweerster).

Het procesverloop.

Bij schrijven van 29 april 2004 heeft verweerster appellant medegedeeld, dat zijn verlengd tijdelijke dienstverband niet zal worden verlengd met ingang van 1 augustus 2004.

Bij faxbrief van 9 juni 2004, op diezelfde dag ingekomen bij de Commissie, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster.

Verweerster heeft op 1 juli 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Appellant heeft bij schrijven van 12 juli 2004 gereageerd op het verweerschrift. Verweerster heeft op 21 juli 2004 een nader verweerschrift ingediend, waarop appellant heeft gereageerd bij brief van 21 september 2004.

De Commissie heeft de zaak op 13 oktober 2004 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Appellant, bijgestaan door F.J. Slijkhuis, werkzaam bij Onderwijsbonden CNV te Deventer, heeft zijn standpunt nader toegelicht. Verweerster heeft haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van mevrouw H., als staffunctionaris personeel verbonden aan het onder verweerster ressorterende *** College te ***.

Beoordeling van het geschil.

Het bestreden besluit strekt tot het niet verlengen van het tijdelijke dienstverband met appellant na 31 juli 2004.

Tussen partijen is in geschil, of appellant werkzaam was in een vast dan wel tijdelijk dienstverband. De Commissie dient in verband met de ontvankelijkheid van het beroep eerst een oordeel over dit punt te geven.

Artikel 13, eerste lid, van de hier van toepassing zijnde CAO VO 2003-2005 (hierna te noemen: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van de voor beroep bij de Commissie vatbare besluiten. Voor de onderhavige zaak zijn van belang de onder c en e genoemde besluiten, te weten:

- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de werknemer de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;
- e. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Appellant stelt zich primair op het standpunt, dat hij voor onbepaalde tijd is benoemd. Hij heeft daartoe een akte van benoeming overgelegd betreffende zijn benoeming tot “conciërge met toezichthoudende taken onder meer binnen de les” voor onbepaalde tijd met ingang van 1 augustus 2001. De door verweerster in de procedure bij de Commissie overgelegde akte van benoeming tot onderwijsassistent voor bepaalde tijd met ingang van 1 augustus 2002 tot en met 31 juli 2003 alsmede de akte van benoeming tot leraar met ingang van 1 augustus 2003 tot en met 31 juli 2004 stelt hij niet eerder te hebben gezien, en derhalve ook niet te hebben getekend. De overgelegde akten zijn ook niet voorzien van een handtekening van het bestuur. Het is gebruikelijk, dat een akte van benoeming, die aan een werknemer ter tekening wordt voorgelegd, eerst wordt voorzien van de handtekening van het bevoegd gezag. Appellant wijst er ook nog op, dat hem eerst bij brief van 11 juni 2004 – derhalve nadat hij beroep had ingesteld - door de administratie van de school is gevraagd een getekend exemplaar van de akten voor het schooljaar 2002-2003 en 2003-2004 te retourneren. Het komt hem vreemd voor, dat iemand, die – zoals appellant – lesgeeft, een akte van benoeming als lesassistent in tijdelijke dienst zou zijn aangeboden. Appellant heeft er in dit verband op gewezen, dat hij van het begin van zijn werkzaamheden aan het *** College onderwijs heeft gegeven. Voorts stelt hij, dat in het functioneringsgesprek met de heer C. de tijdelijkheid van zijn benoeming niet aan de orde is geweest. Als appellant zou hebben geweten, dat zijn functiewisseling van conciërge tot leraar zou hebben betekend, dat zijn vaste benoeming zou worden omgezet in een tijdelijk dienstverband, dan zou hij niet hebben gekozen voor die functiewisseling. Bovendien had verweerster hem kunnen benoemen in twee functies, in dit geval in een functie als lid van het onderwijspersoneel en in een functie als lid van het onderwijs ondersteunend personeel. Artikel 7 van het Kaderbesluit rechtspositie voortgezet onderwijs kent daartoe de mogelijkheid.

Samenvattend stelt appellant, dat hij nimmer is ontslagen uit zijn vaste dienstverband als conciërge, zodat in deze procedure daarvan dient te worden uitgegaan.

Subsidiair stelt appellant zich op het standpunt, dat sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband. Voor de beëindiging daarvan is opzegging nodig, waarvoor de regels van de CAO en jurisprudentie gelden.

Verweerster erkent, dat appellant in 2001 in een vast dienstverband als conciërge is benoemd. Nadien is hij echter in de functie van leraar aangesteld en ook als zodanig gesalarieerd. Omdat hij niet bevoegd was als leraar, kon de benoeming tot docent niet anders dan voor bepaalde tijd plaatsvinden, gelet op de CAO en de bekostigingsvoorwaarden. Volgens verweerster is de consequentie van de functiewisseling destijds ook met hem besproken. Het feit, dat de akten niet zijn ondertekend door appellant, is rechtens niet van belang, omdat de afwezigheid van een ondertekend contract niet bepalend is voor de onderlinge rechtsverhouding. Feitelijk vervulde appellant – op grond van wilsovereenstemming – de functie van leraar. Gelet op de salarisspecificaties kon het voor appellant ook duidelijk zijn, dat hij in de functie van leraar was benoemd.

Ten aanzien van de uitreiking van akten van benoeming heeft verweester uiteengezet, dat de akten volgens vast gebruik de dag na dagtekening in tweevoud, reeds getekend namens het bevoegd gezag, in het postvakje van de werknemer worden gelegd. Verweester heeft geen reden aan te nemen, dat in dit geval is afgeweken van dat gebruik. De akte voor het dienstverband van 2002-2003 was gedateerd op 16 december 2002, en die voor het schooljaar 2003-2004 op 19 januari 2004. De brief van 11 juni 2004 betrof een herinnering aan appellant om één getekend exemplaar te retourneren. De exemplaren, die verweester aan de Commissie heeft overgelegd, zijn nieuwe uitdraaien, omdat verweester de originelen indertijd in het postvak van appellant heeft gelegd en deze dus niet meer in haar bezit heeft.

Verweester heeft verder betoogd, dat de omzetting van een dienstverband voor onbepaalde tijd in een voor bepaalde tijd volgens wetgeving en jurisprudentie mogelijk is indien het – zoals hier – om een andere functie gaat. Het vaste dienstverband als conciërge is vervallen door het nieuwe dienstverband.

Het vorenstaande betekent in de visie van verweerder, dat het laatste dienstverband van appellant een eerste tijdelijke dienstverband als docent betreft. Tegen het niet-verlengen van een eerste tijdelijke dienstverband staat ingevolge de CAO geen beroep bij de Commissie open. Verweester pleit dan ook voor niet-ontvankelijkverklaring van appellant in zijn beroep.

Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

Van januari 2001 tot juli 2001 is appellant in tijdelijke dienst als toezichthouder in dienst van verweester geweest. Vervolgens is hij met ingang van 1 augustus 2001 voor onbepaalde tijd benoemd tot “conciërge met toezichthoudende taken onder meer binnen de les”. Vervolgens is hij van 1 augustus 2002 tot en met 31 juli 2003 in tijdelijke dienst benoemd tot onderwijsassistent, en hierna van 1 augustus 2003 tot en met 31 juli 2004 in tijdelijke dienst als leraar.

Vast staat, dat appellant achtereenvolgens verschillende functies heeft vervuld. Uit de salarisspecificaties kon appellant ook duidelijk zijn dat hij vanaf augustus 2002 een andere functie dan die van conciërge uitoefende. Het feit, dat hij nog niet beschikte over de bijbehorende akte van benoeming, doet niets af aan de geldigheid van het totstandkomen van de arbeidsovereenkomst voor de betreffende werkzaamheden. De Commissie acht het bovendien niet aannemelijk, dat van de zijde van de schoolleiding aan appellant niet genoegzaam duidelijk was gemaakt, dat zijn nieuwe dienstverbanden een tijdelijk karakter droegen. Dit geldt met name voor het verrichten van werkzaamheden als docent. Appellant was daarvoor niet bevoegd en kon derhalve, gelet op de geldende regelingen, niet in vaste dienst worden benoemd. Het standpunt van appellant, dat zijn dienstverband voor onbepaalde tijd als conciërge nog steeds van kracht was, deelt de Commissie dan ook niet. Met het verrichten van de andere werkzaamheden was dat dienstverband vervallen.

Appellant heeft onweersproken gesteld, dat zijn werkzaamheden achtereenvolgens betroffen:

- in het schooljaar 2001-2002 het verrichten van groot onderhoud en toezichthoudende taken in de klassen;
- in de eerste helft van het schooljaar 2002-2003 het geven van 16 lessen in het vak praktische sectororiëntatie, en in de tweede helft van dat schooljaar volledig lesgeven in genoemd vak;
- in het schooljaar 2003-2004 volledig lesgeven.

Het vorenstaande betekent naar het oordeel van de Commissie, dat appellant in de eerste helft van het schooljaar 2002-2003 gedeeltelijk en vanaf de tweede helft van het schooljaar 2002-2003 tot aan het einde van het schooljaar 2004 volledig belast was met het geven van onderwijs en derhalve

feitelijk de functie van docent uitoefende. Dit brengt met zich, dat appellant gedurende twee achtereenvolgende schooljaren in meer of mindere mate belast was met het geven van lessen. De Commissie merkt het dienstverband voor het schooljaar 2003-2004 dan ook aan als een verlengd tijdelijk dienstverband voor lesgevende taken. Zij deelt derhalve niet het standpunt van verweester, dat te dezen sprake zou zijn van een eerste tijdelijk dienstverband als docent. Appellant kan dan ook worden ontvangen in zijn beroep.

Voor de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is opzegging nodig. Bij de beoordeling daarvan gaat de Commissie uit van de volgende bepalingen van de hier van toepassing zijnde CAO. Ten minste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, beslist de werkgever – zo bepaalt *artikel 3a.2, derde lid*, van de CAO –, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde tijd, nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel geen dienstverband zal aanbieden. Van deze beslissing ontvangt de werknemer binnen één week schriftelijk bericht.

Ingevolge *artikel 4a.1, eerste lid, aanhef en onder a*, van de hier van toepassing zijnde CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging. Op grond van het bepaalde in *artikel 4a.3, eerste lid*, van de CAO dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden.

Ingevolge *artikel 4a.4, eerste lid, aanhef en onder b*, van de CAO (voorzover hier van belang) neemt in geval van opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd elk der partijen de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

De Commissie moet beoordelen of verweester de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is voldaan.

De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van heden, 13 oktober 2004 (kenmerk CvB.VO/HBO.2004.004-U.2005.005)). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

De Commissie is niet gebleken – en appellant heeft ook niet gesteld –, dat verweester appellant bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband dan wel dat verweester anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, brengt de Commissie niet tot een andere conclusie.

Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

Beslissing.

De Commissie verworpt het beroep.

Beëindiging tijdelijk dienstverband

Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. Een niet-verlenging behoeft daarom niet te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. De Commissie is niet gebleken, dat verweerster appellante bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van haar dienstverband dan wel dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten. De Commissie verwerpt het beroep.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw *** te *** (appellante)

tegen een besluit van

de Vereniging Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** gevestigd te *** (verweerster).

Het procesverloop.

Bij schrijven van 20 april 2004 heeft verweerster appellante medegedeeld, dat haar verlengd tijdelijke dienstverband eindigt op 31 juli 2004, en dat dit niet zal worden verlengd.

Bij brief van 1 juni 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft appellante beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster.

Verweerster heeft op 31 augustus 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Appellante heeft bij schrijven van 14 september 2004 gereageerd op het verweerschrift. Verweerster heeft op 27 september 2004 een nader verweerschrift ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 13 oktober 2004 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Appellante, bijgestaan door S. te ***, heeft haar standpunt nader toegelicht. Verweerster heeft haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mevrouw mr. J.W. Janse-Velema, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van G., rector van het onder verweerster ressorterende *** College te ***.

Beoordeling van het geschil.

Het bestreden besluit strekt tot het niet verlengen van het tijdelijke dienstverband met appellante na 31 juli 2004.

Op grond van de stukken is het volgende komen vast te staan.

Appellante is met ingang van 2 september 2002 in tijdelijke dienst getreden van verweerster in de functie van lerares aan het *** College te ***. Het dienstverband liep af op 31 juli 2003 en is aansluitend verlengd tot en met 31 juli 2004.

Appellante heeft samengevat en voorzover van belang het volgende naar voren gebracht.

Gelet op het feit, dat de rector de eindbeoordeling twijfelachtig heeft genoemd, had hij nader onderzoek moeten verrichten en appellante het voordeel van de twijfel moeten geven. Appellante meent echter, dat de twijfelachtigheid van de eindbeoordeling niet aannemelijk is gemaakt. In dit verband heeft zij ook kritiek geuit op de gebruikte leerlingenenquêtes, zowel op de interpretatie daarvan als het gebruik zelf. Uit een enquête zelf kan nooit worden afgeleid of een docent al dan niet functioneert. Het is ook mogelijk, dat een leerling, die straf heeft gehad van een docent, op een bepaalde manier wraak probeert te nemen door het invullen van de vragen. Tegenover de kritiek van leerlingen staat – aldus appellante - het positieve oordeel van de conrector. Dit oordeel kan naar de mening van appellante ook niet worden omgebogen door de visie van de afdelingsleider, mevrouw Meijer, aangezien appellante en genoemde afdelingsleider slechts een beperkt aantal keren met elkaar hebben gesproken. Appellante verwijst ook naar het positieve oordeel van mevrouw Bickes, die lessen van haar heeft bezocht en op video vastgelegd, waarna een en ander is besproken. Voorts heeft appellante naar voren gebracht, dat een eventueel disfunctioneren en/of te langzame persoonlijke ontwikkeling in een vroegtijdig stadium hadden moeten worden opgemerkt door de schoolleiding, zeker gezien de inhoud van het personeelsbeleid, dat de school pretendeert te voeren. Op dit punt is de schoolleiding naar haar mening in gebreke gebleven.

Primair heeft verweerster in het verweerschrift betoogd, dat appellante niet-ontvankelijk is in haar beroep. Zij heeft daarbij gesteld, dat er geen sprake is van een beëindigingsbesluit als bedoeld in artikel 13 van de toepassing zijnde CAO, en heeft in dit verband gewezen op vaste jurisprudentie van de Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs te Eindhoven.

Subsidiair stelt verweerster zich op het standpunt, dat het beroep voor ongegrondverklaring in aanmerking komt. Zij heeft daarbij aangevoerd, dat het dienstverband niet is verlengd, gelet op de – in meerderheid – nog twijfelachtige eindbeoordeling. Vanuit de school is haar voldoende begeleiding geboden, onder meer door de conrector, die zelf een muzikale achtergrond heeft. Weliswaar heeft hij ook positieve aspecten genoemd tegenover appellante, maar dit geschiedde vaak om haar op te beuren als appellante zelf haar teleurstelling had uitgesproken als een les niet zo was gegaan als zij had gewenst. Voorts heeft video-interactie- begeleiding plaatsgevonden. Daarbij geldt als uitgangspunt, dat het positieve moet worden benoemd en dat de docent zelf eigenaar moet zijn van het leerproces. Ook is rekening gehouden met haar culturele en anderstalige (te weten Poolse) achtergrond.

De inhoud van de leerlingenenquêtes is één van de onderdelen, die heeft meegewogen bij het eindoordeel van verweerster, en is dus niet op zich doorslaggevend geweest. Met betrekking tot de kritiek van appellante op deze enquêtes heeft verweerster erop gewezen, dat appellante nimmer opmerkingen heeft gemaakt over de in de enquête gestelde vragen. Bovendien is een bepaalde klas op verzoek van appellante niet betrokken bij de enquête. Verweerster heeft ook nog aangevoerd, dat deze vorm van enquêtering al gedurende tien jaar binnen de school wordt gebruikt, met instemming van de medezeggenschapsraad.

Met betrekking tot het primaire betoog van verweerster overweegt de Commissie het volgende.

Ingevolge *artikel 4a.1, eerste lid, aanhef en onder a*, van de hier van toepassing zijnde CAO-VO 2003-2005 (hierna te noemen de CAO) geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Artikel 13, eerste lid, aanhef en onder e, van de CAO bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Gelet op deze bepalingen kan naar het oordeel van de Commissie van niet-ontvankelijkheid geen sprake zijn.

Het vorenstaande betekent, dat appellante kan worden ontvangen in haar beroep.

Bij haar beoordeling van het subsidiaire standpunt van verweerster is de Commissie uitgegaan van de volgende – en de hiervoor genoemde - bepalingen van de hier van toepassing zijnde CAO. Ten minste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, beslist de werkgever – zo bepaalt *artikel 3a.2, derde lid*, van de CAO -, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde tijd, nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel geen dienstverband zal aanbieden. Van deze beslissing ontvangt de werknemer binnen één week schriftelijk bericht.

Op grond van het bepaalde in *artikel 4a.3, eerste lid*, van de CAO dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden.

Ingevolge *artikel 4a.4, eerste lid, aanhef en onder b*, van de CAO (voorzover hier van belang) neemt in geval van opzegging van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd elk der partijen de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband is voldaan.

De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (laatstelijk in haar uitspraak van 13 oktober 2004 (kenmerk CvB.VO/HBO.2004.004-U.2005.005)). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zo een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

De Commissie is niet gebleken – en appellante heeft ook niet gesteld -, dat verweerster appellante bepaalde toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van haar dienstverband dan wel dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben

kunnen besluiten. De Commissie heeft hierbij mede in aanmerking genomen, dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde genoegzaam is komen vast te staan, dat bij appellante ten onrechte het idee heeft postgevat dat een aantal personen, onder wie de conrector, alleen maar positief over haar oordeelden. Weliswaar waren er wel positieve elementen, maar niet gesteld kan worden, dat verweerster in haar waardering en afweging van alle relevante elementen op onjuiste wijze is gekomen tot het totaaloordeel, dat uiteindelijk aan het bestreden besluit ten grondslag is gelegd. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, brengt de Commissie niet tot een andere conclusie.

Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

Beslissing.

De Commissie verworpt het beroep.

Ontslag wegens arbeidsongeschiktheid

Het besluit wordt vernietigd wegens inachtneming van een onjuiste opzegtermijn (art. 4a.4, eerste lid, van de CAO), alsmede het niet tegelijk bij het ontslagbesluit besluiten tot herplaatsing (art. 4a.5, onder e, van de CAO en art. 20, negende lid van het BZA). In verband hiermee zal de Commissie niet ingaan op al hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd.

Uitspraak op het beroep van

H.J. van *** te *** (appellant)

tegen een besluit van

het bestuur van de Vereniging voor Interconfessioneel Voortgezet Onderwijs te *** en omstreken, zetelend te *** (verweerder).

Het procesverloop.

Bij schrijven gedateerd 7 juni 2004 heeft de directeur beheer van de onder verweerder ressorterende Interconfessionele Scholengemeenschap Arcus te Lelystad (verder te noemen: de school) appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerder hem met ingang van 1 juli 2004 met toepassing van artikel 4a.5, lid e, van de geldende CAO ontslag te verlenen uit zijn functie van leraar VO/sectieleider aan de school.

Tegen dit besluit heeft mr. G.J.A.M. Gloudi, advocaat te Lelystad, namens appellant bij schrijven gedateerd 30 juni 2004, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, beroep bij de Commissie ingesteld.

Verweerder heeft bij schrijven van 8 oktober 2004 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Bij schrijven van 18 oktober 2004 heeft mr. Gloudi, voornoemd, namens appellant op voorhand zijn pleitnota voor de zitting aan de Commissie doen toekomen.

De Commissie heeft de zaak op 4 november 2004 behandeld in een openbare zitting. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, en verweerder bij monde van mevrouw mr. Ch. Stokman-Prins, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, J. *** directeur van de school, alsmede mevrouw E. ***, als personeelsconsulent in dienst van verweerder.

Beoordeling van het geschil.

Het bestreden besluit strekt tot opzegging van het dienstverband van appellant op grond van artikel 4a.5, onder e, van de geldende CAO-VO 2003-2005 (hierna aan te duiden als de CAO).

Ingevolge artikel 4a.5, aanhef en onder e, van de CAO kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien dat tenminste 24 maanden heeft geduurd, en herstel binnen zes maanden na deze 24 maanden niet te verwachten is en er bovendien geen reële plaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn.

Artikel 4a.4, eerste lid, van de CAO (voorzover hier van belang) bepaalt, dat in geval van opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd zowel de werkgever als de werknemer een opzeggingstermijn van tenminste drie maanden in acht neemt indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

Van belang is voorts het bepaalde in artikel 20, negende lid, van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (verder aan te duiden als BZA), luidende als volgt:

“Indien bij het onderzoek naar de blijvende ongeschiktheid voor zijn betrekking, bedoeld in de voorgaande leden, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van oordeel is, dat betrokkene arbeidsgeschikt is voor en herplaatsbaar in zijn eigen betrekking onder andere voorwaarden, dan wel in één of meer andere functies bij het bevoegd gezag, is ontslag slechts mogelijk indien de betrokkene direct aansluitend onder die andere voorwaarden in zijn betrekking, dan wel in die andere functie of één van die andere functies wordt benoemd.”

Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde zijn de volgende feiten en omstandigheden komen vast te staan.

Appellant is sinds 1981 voor onbepaalde tijd in dienst van verweerder, laatstelijk als leraar/sectorleider vmbo aan de school. Op 11 februari 2002 heeft hij zich ziek gemeld in verband met neklachten.

Verweerder is bij het nemen van het bestreden besluit uitgegaan van het op 18 mei 2004 door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (verder aan te duiden als UWV) uitgebrachte functie-ongeschiktheidsadvies (hierna weer te geven als foa). Dit advies houdt in, dat appellant voor de functie van leraar VO/sectieleider vmbo op de voorgenomen ontslagdatum twee jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting ook nog zal zijn zes maanden na die datum. De motivering hiervoor is, dat er een blijvende discrepantie is tussen de arbeidsbelasting in de functie van leraar VO/sectorleider en de gezondheidstoestand van appellant. Blijkens het schrijven van 9 maart 2004 van UWV, aan appellant gericht in het kader van een heronderzoek van zijn arbeidsongeschiktheid en de bepaling van de hoogte van de uitkering, heeft het UWV vastgesteld, dat appellant 65-80 % arbeidsongeschikt is. Het UWV heeft een aantal functies aangeduid voor de vaststelling van het resterende verdienvermogen van appellant, te weten studie- en beroepskeuzeadviseur/decaan, arbeidsbemiddelaar en leidinggevende in een thuiszorginstelling. Blijkens het schrijven van het UWV van 22 juni 2004 blijft appellant ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 65-80 %.

Bij schrijven van 26 augustus 2004 heeft verweerder – in het kader van zijn herplaatsingsverplichting - appellant met ingang van 1 augustus 2004 de functie van decaan met een omvang van 0,35 WTF aangeboden.

De Commissie stelt in de eerste plaats vast, dat verweerder in het bestreden besluit een onjuiste opzeggingstermijn heeft in acht genomen. In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder dit ook erkend. Gelet op artikel 4a.4, eerste lid, van de CAO geldt ten aanzien van appellant een opzeggingstermijn van drie maanden. Het ontslag had derhalve niet eerder dan met ingang van 1 oktober 2004 kunnen worden verleend.

Voorts overweegt de Commissie het volgende.

Uit het bepaalde in artikel 4a.5, onder e, van de CAO alsmede in artikel 20, negende lid, van het BZA volgt, dat bij een ontslag na een positief foa tevens een besluit moet worden genomen inzake herplaatsing van betrokkene in het geval deze (zoals appellant) nog een restcapaciteit heeft. Vast staat, dat verweerder niet tegelijk met het bestreden besluit tevens heeft besloten inzake herplaatsing van appellant.

Appellant meent, dat verweerder hem voor zijn restcapaciteit had dienen aan te stellen als sectieleider, niet belast met het geven van lessen en dat van zulk een aanstelling tegelijk met zijn ontslag geen sprake is.

Verweerder stelt zich echter op het standpunt, dat wel is voldaan aan genoemde bepalingen, aangezien een aanbod tot herplaatsing van appellant als decaan is gedaan vóór de nader op 1 oktober 2004 te bepalen ontslagdatum en op die datum derhalve duidelijkheid bestaat over herplaatsing. De aangeboden functie van decaan komt ten aanzien van omvang en inhoud overeen met de restcapaciteit van appellant, zoals vastgesteld door het UWV, en is ook met name genoemd door het UWV. De laatstelijk – voor de aanvang van zijn ziekte - door appellant uitgeoefende functie betrof die van leraar/sectieleider. Verweerder voert het beleid, dat een sectieleider ook docent-taken moet verrichten ten einde zijn functie als sectieleider goed te kunnen uitoefenen. Door appellant wordt niet betwist, dat hij geen lessen meer kan geven. In verband daarmee heeft verweerder gezocht naar taken, die appellant nog wel zou kunnen uitoefenen en die aansluiten bij zijn bekwaamheden; de eerste gesprekken daarover hebben op 1 juli 2004 plaatsgevonden.

Het beleid van verweerder, dat een sectieleider ook onderwijs moet geven, alsmede de invulling, die verweerder poogt te geven aan de restcapaciteit van appellant door hem de functie van decaan aan te bieden, komen de Commissie in beginsel niet onredelijk voor. Dit laat echter onverlet, dat verweerder bij het ontslagbesluit niet tegelijk heeft besloten tot herplaatsing zoals artikel 4a.5, onder e, van de CAO vereist, en overeenkomstig artikel 20, negende lid, van het BZA. Het standpunt van verweerder dat een besluit tot herplaatsing ook nog later kan worden genomen, mits de datum van ingang daarvan maar aansluit bij de datum van ingang van het ontslag acht de Commissie in strijd met de duidelijke bepalingen van de CAO en het BZA, te meer, gezien de ontslagdatum waarvan in het besluit is uitgegaan.

Het vorenstaande betekent, dat het bestreden besluit in aanmerking komt om te worden vernietigd wegens strijd met artikel 4a.4, eerste lid, van de CAO (in verband met de opzegtermijn) alsmede met artikel 4a.5, onder e, van de CAO en artikel 20, negende lid, van het BZA. In verband hiermee zal de Commissie niet ingaan op al hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd.

Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van verweerder van 7 juni 2004.

A.I.3

Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het
Confessioneel Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie

Geen uitspraken ontvangen

A.II.

UITSPRAKEN VAN DE COMMISSIE VOOR GESCHILLEN

A.II.1.

Uitspraken van de Commissie van Geschillen NPCS

Geen uitspraken

Overzicht.

04.01	Ongerechtvaardigde salarisachterstand
04.03	Tijdstip waarop salariscorrectie dient in te gaan
04.04	Tijdstip salarisverhoging en onderzoek naar promotieperiodiek
04.05	Ongerechtvaardigde salarisachterstand

Ongerechtvaardigde salarisachterstand

Verweerder heeft met behulp van het servicedocument van de BVE-Raad beoordeeld of er ten aanzien van verzoekster sprake is van een ongerechtvaardigde salarisachterstand gelet op haar (on)betaalde ervaring bij (her)indiensttreding. De Commissie is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconstateerd dat artikel I-12a van de CAO-Bve 2001-2002 niet is geschreven om een carrièreval op enigerlei wijze te compenseren. Dit zou tot een onrechtvaardig verschil in beloning kunnen leiden ten opzichte van werknemers die steeds dezelfde functie hebben uitgeoefend en bij wie geen sprake is geweest van een werkonderbreking. Een en ander laat echter onverlet dat de werkgever voor de nieuwe functie relevante ervaring die is opgedaan in een eerdere functie op hoger niveau desgewenst kan verdisconteren bij de inschaling.

Uitspraak van de Commissie voor Geschillen van het Confessioneel Beroepsonderwijs en volwasseneneducatie (hierna: de Commissie)

inzake het geschil tussen mevrouw Z te W, verzoekster, en het College van Bestuur van de Stichting ROC A te B, verweerder.

Procesverloop:

Bij schrijven met bijlagen van 29 maart 2004 heeft verzoekster een geschil aanhangig gemaakt bij de Commissie.

Bij schrijven van 13 en 21 april 2004 heeft verzoekster de Commissie desgevraagd nadere stukken gestuurd.

Verweerder heeft bij schrijven met bijlagen van 19 mei 2004 een verweerschrift ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 9 juni 2004 behandeld in een openbare zitting te Utrecht, waar verzoekster in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door de heer mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad te Voorburg, alsmede mevrouw C en de heer D, beiden werkzaam bij het ROC A, hun standpunten nader hebben uiteengezet.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten.

Verzoekster is per 23 september 1999 in dienst getreden bij het ROC A als afdelingssecretaresse en ingeschaald in salarisschaal 6, nummer 2.

Daarvoor is verzoekster van 1976 tot 1986 werkzaam geweest als fysiotherapeute; in de periode van 1986 tot 1998 heeft zij haar loopbaan onderbroken om zich aan zorgtaken te wijden; in 1998 heeft zij voor een ander beroep gekozen.

Per 1 augustus 2001 is de CAO-Bve 2001-2002 (hierna: de CAO-Bve) naar aanleiding van uitspraken

van de Commissie Gelijke Behandeling over de beloning van herintreders/late indiensttreders in het onderwijs op een aantal punten gewijzigd. Deze wijzigingen betreffen onder meer de artikelen I-12 tot en met I-25.

De artikelen I-13 tot en met I-25 zijn vervallen, artikel I-12 is gewijzigd en er is een nieuw artikel I-12a toegevoegd.

Artikel I-12 van de CAO-Bve luidt, voor zover in dit verband van belang, sedert 1 augustus 2001 als volgt: 'De werkgever houdt bij het vaststellen van het maandsalaris rekening met de mate waarin de werknemer (on) betaalde ervaring heeft die relevant is voor de functie waarin de werknemer wordt benoemd'.

Artikel I-12a van de CAO-Bve is een overgangsbepaling voor zittend personeel en bepaalt onder meer dat een werknemer die op 30 april en 1 mei 2002 in dienst is van de werkgever en die te maken heeft gehad met een onderbreking van zijn dienstverband of met een late indiensttreding, tot 1 januari 2003 de werkgever kan verzoeken te beoordelen in welke mate zijn salarisachterstand gerechtvaardigd is, gelet op zijn (on) betaalde ervaring op het moment van (her)indiensttreding. Naar aanleiding van de invoering van deze overgangsbepaling heeft de BVE-Raad een zogenaamd 'servicedocument' opgesteld, een advies voor de leden over de vraag hoe artikel I-12a naar het oordeel van de BVE-Raad het beste kan worden uitgevoerd.

Op grond van voornoemd artikel heeft verzoekster verweerder bij brief van 15 november 2002 verzocht om herbeoordeling van haar inschaling op het moment van indiensttreding. Verweerder heeft bij schrijven van 30 oktober 2003 dit verzoek afgewezen. Bij schrijven van 5 november 2003 heeft verzoekster bij de Interne Geschillencommissie van verweerder bezwaar gemaakt tegen deze beslissing.

Deze Commissie heeft voornoemd bezwaar op 21 januari 2004 gegrond verklaard en verweerder geadviseerd om, aan de hand van de door verzoekster eerder opgedane, voor de door haar in 1998 aanvaarde functie van secretaresse, relevante betaalde en onbetaalde ervaring, te beoordelen in welke mate haar salarisachterstand in haar huidige functie van managementassistente ongerechtvaardigd is en die achterstand vervolgens te verkleinen door middel van een gemotiveerde nieuwe beslissing.

Verweerder heeft verzoekster bij schrijven van 20 februari 2004 bericht dat hij zich niet met het oordeel van de Interne Geschillencommissie kan verenigen en heeft, alles overwegende, opnieuw geconstateerd dat er in de situatie van verzoekster niet kan worden gesproken van een salarisachterstand en dat artikel I-12a verweerder derhalve geen aanleiding geeft het salaris van verzoekster per 1 augustus 2001 aan te passen.

Standpunt van verzoekster:

Verzoekster heeft bij de Commissie –samengevat– het volgende aangevoerd.

Verzoekster is teleurgesteld dat verweerder, ondanks de gegrondverklaring van het bezwaar door de Interne Geschillencommissie, haar verzoek tot toepassing van artikel I-12a CAO-Bve opnieuw heeft afgewezen en verwijst voorts naar de passage in het advies van die commissie inzake de jurisprudentie van de Hoge Raad over de interpretatie van de CAO.

Zij is van mening dat artikel I-12a CAO-Bve juist bedoeld is voor mensen die, zoals zij, hun loopbaan hebben onderbroken om zich aan zorgtaken te wijden.

Bij terugkeer op de arbeidsmarkt bleek het niet mogelijk een baan als fysiotherapeut te krijgen. Er heerste veel werkloosheid in die sector en uitgebreide bijscholing werd geëist.

Daarom heeft verzoekster ervoor gekozen een opleiding tot secretaresse te volgen.

Verzoekster heeft betaalde ervaring opgedaan als fysiotherapeut en onbetaalde ervaring in het

vrijwilligerswerk. In 1998 is zij gaan werken als secretaresse. Verweerder heeft verzoekster haars inziens toen zij in 1999 bij het ROC ASA in dienst trad desondanks onderaan de ladder ingeschaald en haar voornoemde ervaring, die ten goede komt aan haar functioneren als management-assistente en -sedert 2002- als ARBO-coördinator, niet verdisconteerd in deze inschaling.

Verzoekster is zich bewust van het verschil in niveau van haar oorspronkelijke en huidige functie.

Verweerder zou evenwel, aldus verzoekster, een vergelijking moeten maken met een salaris dat zij verdiend zou hebben als zij in 1976 zou zijn gestart als administratief medewerkster met een vooropleiding HBS-B en een opleiding voor fysiotherapie.

Verzoekster verzoekt alsnog in aanmerking te komen voor herinschaling van haar salaris op grond van artikel I-12a CAO-Bve.

Standpunt van verweerder:

Verweerder heeft –samengevat- het volgende naar voren gebracht.

Verweerder heeft in zijn besluit van 20 februari 2004 gemotiveerd aangegeven waarom hij het advies van de Interne Geschillencommissie niet heeft gevolgd.

Ook bij een systematische interpretatie zoals de Interne Geschillencommissie voorstaat kan niet voorbij worden gegaan aan de expliciete tekst van artikel I-12a CAO-Bve. Artikel I-12a gaat ter bepaling van een eventuele salarisachterstand expliciet uit van een vergelijking tussen het salaris bij indiensttreding en het (hypothetische) salaris zoals dat zou hebben gegolden zonder werkonderbreking. Daarmee is deze bepaling wat betreft redactie en systematiek een wezenlijk andere dan bijvoorbeeld artikel I-21 (oud) waarin de toe te kennen periodiek juist bovenop het maandsalaris bij indiensttreding dient te komen. De Interne Geschillen- commissie miskent derhalve het specifieke karakter van artikel I-12a door de salariscorrectie te abstraheren van voornoemde salarisvergelijking. Verweerder stelt dat de jurisprudentie van de Hoge Raad geen mogelijkheid impliceert om CAO-bepalingen die door één der partijen c.q. door een aan de CAO gebonden partij als te restrictief worden ervaren, onder verwijzing naar andere CAO-bepalingen 'op te rekken'. Slechts in situaties waarin een CAO-bepaling onduidelijk is of de rechtsgevolgen die zouden voortvloeien uit een strikte uitleg niet bedoeld kunnen zijn, kan bij andere bepalingen aansluiting worden gezocht om tot een heldere en aanvaardbare interpretatie te komen.

Het uitgangspunt, zowel in de CAO als in het voormalige Rechtspositiebesluit Onderwijs- personeel, is altijd geweest dat wordt aangesloten bij het laatstgenoten salaris. De methodiek van het servicedocument is niet anders. Dit salaris dient vervolgens te passen binnen het bij de functie behorende carrièrepatroon. De uitleg van de Interne Geschillencommissie is strijdig met deze systematiek.

Voorts zijn er, aldus verweerder, geen bijzondere omstandigheden of nadere overwegingen om inhoudelijk tot een ander oordeel te komen.

Verweerder acht de wijze waarop hij, op advies van zijn externe adviseur, aan de hand van de methodiek van het servicedocument van de BVE-Raad het hypothetische salaris heeft bepaald, namelijk door het laatstverdiende salaris voor werkonderbreking te corrigeren met de prijsindexering en vervolgens te verhogen met de geldelijke waardering van relevante ervaring op basis van een staffelingsmethodiek, een redelijke toepassing van artikel I-12a. Dat geldt tevens voor het uitgangspunt dat van een ongerechtvaardigde salarisachterstand slechts sprake is wanneer het hypothetische salaris hoger is dan het vastgestelde salaris bij indiensttreding. Overigens is in alle gevallen getoetst of het resultaat van de toepassing van het servicedocument in het individuele geval niet onredelijk zou zijn.

Verweerder wijst er voorts op dat artikel I-12a de werkgever een grote mate van beoordelingsvrijheid

geeft.

In dit verband verwijst verweerder ook naar de uitspraak van de Commissie van 29 oktober 2003 (nr. 03.02) waarin is geoordeeld dat het gehanteerde rekenmodel (het service-document van de BVE-Raad) een redelijke toepassing van artikel I-12a CAO-Bve is.

Verweerder erkent dat het gecorrigeerde bruto-maandsalaris van verzoekster als fysiotherapeut weliswaar hoger is dan haar salaris bij indiensttreding als secretaresse in 1999. Dit is evenwel niet het gevolg van het niet meegenomen zijn van de tijdens de werkonderbreking opgedane ervaring, maar het gevolg van een verschil in niveau tussen beide functies. Verweerder is van mening dat een salarisachterstand die het directe gevolg is van het accepteren van een lager betaalde functie, hoe zeer dat ook te maken kan hebben gehad met het gekozen rolpatroon en de economische situatie ten tijde van herintreding, niet via artikel I-12a kan worden gerepareerd.

Verweerder verwacht dat eventuele toepassing van artikel I-12a op basis van het minimumloon, door dat 'dubbel' gecorrigeerde minimumloon te vergelijken met het salaris bij indiensttreding, evenmin een salarisachterstand laat zien.

Commissie:

De Commissie stelt vast dat per 1 augustus 2001 in de CAO-Bve een doorvertaling van de uitspraken van de Commissie Gelijke Behandeling (o.m. nr. 2000-98 van 29 december 2000) over de inschalingsystematiek van her- of laatintredende vrouwen tot stand is gebracht in de vorm van een gewijzigd artikel I-12 en een nieuwe overgangsbepaling (artikel I-12a) voor de periode tot 1 januari 2003, terwijl de artikelen I-13 tot en met I-25 per diezelfde datum zijn vervallen.

De Commissie stelt voorts vast dat het tussen partijen gerezen geschil betrekking heeft op de vraag of verweerder ten aanzien van verzoekster een juiste toepassing aan artikel I-12a van de CAO-Bve 2001-2002 heeft gegeven.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Verweerder heeft met behulp van het servicedocument van de BVE-Raad beoordeeld of er ten aanzien van verzoekster sprake is van een ongerechtvaardigde salarisachterstand gelet op haar (on)betaalde ervaring bij (her)indiensttreding.

Anders dan de Interne Geschillencommissie van verweerder is de Commissie van oordeel dat, mede gelet op de tekst van artikel I-12a CAO-Bve, de door verweerder gebruikte methode van het servicedocument, inhoudende een correctie van het laatstverdiende salaris voor de werkonderbreking met de prijsindexering en vervolgens een verhoging met de geldelijke waardering van relevante ervaring op basis van een staffelingsmethodiek, een redelijke toepassing van artikel I-12a CAO-Bve is. Een dergelijke geobjectiveerde methode past naar het oordeel van de Commissie binnen de systematiek van de CAO-Bve en de wijze waarop artikel I-12a is geformuleerd. Hierbij heeft de Commissie mede in aanmerking genomen dat verweerder bij de uitvoering –ook in dit geval– heeft nagegaan of de op deze wijze verkregen uitkomst ook in het individuele geval niet onredelijk was. Verder overweegt de Commissie dat het op grond van artikel I-12a, vierde lid, ter beoordeling van de werkgever is of de vastgestelde salarisachterstand al dan niet gerechtvaardigd is.

De Commissie is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconstateerd dat artikel I-12a niet is geschreven om een carrièreval, zoals in casu veroorzaakt door het accepteren van een functie op een duidelijk lager niveau (secretaresse) dan de voor de werkonderbreking uitgeoefende functie (fysiotherapeut), op enigerlei wijze te compenseren. Bovendien zou dit tot een onrechtvaardig verschil in beloning kunnen leiden ten opzichte van werknemers die steeds dezelfde functie hebben

uitgeoefend en bij wie geen sprake is geweest van een werkonderbreking. Een en ander laat echter onverlet dat de werkgever voor de nieuwe functie relevante ervaring die is opgedaan in een eerdere functie op hoger niveau desgewenst kan verdisconteren bij de inschaling.

Blijkens de Akte van Benoeming van 8 november 1999 is verzoekster per 23 september 1999 als afdelingssecretaresse ingeschaald in schaal 6, nummer 2 (de vierde regel van het carrièrepatroon van schaal 6). Nu verzoekster, die in 1998 haar opleiding tot secretaresse heeft afgerond, niet in schaal 5, nummer 0 (de eerste regel van het carrièrepatroon van schaal 6) is ingeschaald, mag worden aangenomen dat verweerder in 1999 reeds rekening heeft gehouden met de ervaring van verzoekster.

Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat verweerder in casu geen onjuiste toepassing heeft gegeven aan artikel I-12a CAO-Bve.

Hetgeen overigens nog is aangevoerd heeft de Commissie niet tot een ander oordeel kunnen brengen.

De Commissie komt dan ook tot de volgende beslissing.

Beslissing:

Uitspraak doende beslist de Commissie dat het verzoek van verzoekster wordt afgewezen.

Aldus gegeven te Utrecht op 9 juni 2004.

Tijdstip waarop salariscorrectie dient in te gaan

Het geschil heeft betrekking op de vraag op welke datum een door verweerder jegens verzoekster toegepaste salariscorrectie dient in te gaan. De Commissie is van oordeel dat het besluit tot salariscorrectie, waarbij verweerder eigener beweging (salariskwestie is reeds lang verjaard) aansluiting heeft gezocht bij de methodiek van de verjaring, niet onredelijk is. Het feit dat verzoekster geen volledig profijt heeft van de termijn van vijf jaar in verband met het bereiken van het maximum van haar schaal doet hieraan niet af. Voorts is het de Commissie niet gebleken dat verzoekster, toen zij in 1992 opnieuw in dienst kwam bij een rechtsvoorganger van verweerder, formeel bezwaar heeft gemaakt tegen haar toenmalige inschaling.

Uitspraak van de Commissie voor Geschillen van het Confessioneel Beroepsonderwijs en volwasseneneducatie (hierna: de Commissie)

inzake het geschil tussen mevrouw V te U, verzoekster, en het College van Bestuur van de Stichting ROC A te B, verweerder.

Procesverloop:

Bij schrijven met bijlagen van 22 april 2004 heeft verzoekster een geschil aanhangig gemaakt bij de Commissie.

Bij schrijven 7 mei 2004 heeft verzoekster de Commissie desgevraagd nadere stukken gestuurd.

Verweerder heeft bij schrijven met bijlagen van 19 mei 2004 een verweerschrift ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 9 juni 2004 behandeld in een openbare zitting te Utrecht, waar verzoekster in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door de heer mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad te Voorburg, alsmede mevrouw C en de heer D, beiden werkzaam bij het ROC A, hun standpunten nader hebben uiteengezet.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten.

Verzoekster is, uitgezonderd het schooljaar 1991-1992, sedert 1990 in dienst bij het ROC A en diens rechtsvoorgangers als docent tekstverwerking/informatica. Het huidige salaris van verzoekster is gebaseerd op haar inschaling in 1990.

Verzoekster heeft bij de Interne Geschillencommissie van verweerder op 28 mei 2003 bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van verweerder het toenmalige artikel I-12a CAO-Bve ten aanzien van verzoekster toe te passen. Die commissie heeft voornoemd bezwaar op 15 maart 2004 ongegrond verklaard, maar verweerder, gelet op hetgeen besproken is ter zitting, geadviseerd te onderzoeken of in 1990 een materiële vergissing is gemaakt in de uitkomst van de formule die is toegepast om het

maandsalaris van verzoekster vast te stellen en, zo hier sprake van zou zijn, deze voor de toekomst alsnog te herstellen. Verweerder heeft verzoekster reeds bij schrijven van 30 januari 2004 bericht dat in 1990 bij de toepassing van de hiervoor bedoelde formule inderdaad een rekenfout is gemaakt waardoor zij één periodiek te laag was ingeschaald, en naar aanleiding daarvan verzoekster een extra periodiek toegekend vanaf 1 januari 1999.

Standpunt van verzoekster:

Verzoekster heeft bij de Commissie –samengevat– het volgende aangevoerd.

Verweerder heeft in 1990 een rekenfout gemaakt bij de toepassing van een formule ter vaststelling van het maandsalaris van verzoekster. Zij heeft echter de definitieve berekening nooit onder ogen gekregen zodat zij niet eerder kon reageren. Bovendien verwachtte zij geen rekenfout bij de salarisadministratie.

Een correctie naar de toekomst zoals beoogd door de Interne Geschillencommissie levert verzoekster niets op omdat zij het maximum van de schaal al heeft bereikt.

Verzoekster is van mening dat de correctie, uitgaande van een verjaringstermijn van 5 jaar, minimaal met terugwerkende kracht tot december 2002 had moeten plaatsvinden omdat zij in haar eerste verzoek van begin december 2002 reeds heeft aangegeven voor compensatie in aanmerking te komen. Eerst dertien maanden later is het advies van de Interne Geschillencommissie gekomen.

Primair is zij echter van mening dat verweerder haar volledig dient te compenseren omdat de omrekenformule destijds vanuit een baan als freelancer eigenlijk ook al niet conform het advies van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap was. Er volgde toentertijd een ontslag uit een tijdelijke aanstelling ondanks mondelinge beloften over een vaste aanstelling.

Standpunt van verweerder:

Verweerder heeft –samengevat– het volgende naar voren gebracht.

De salariscorrectie vloeit voort uit een interne geschillenprocedure omtrent de toepassing van artikel I-12a CAO-Bve, maar heeft daar niet rechtstreeks mee van doen.

Verweerder erkent dat bij toepassing van de formule bij de inschaling van verzoekster in 1990 een rekenfout is gemaakt, waardoor zij één periodiek te laag is ingeschaald. Verweerder merkt in dit verband wel op dat destijds de berekening op aangeven van de toenmalige vakbond van verzoekster is gehanteerd.

De Interne Geschillencommissie oordeelde het gelet op het lange stilzitten van verzoekster niet redelijk om een in 1990 vastgestelde formule alsnog ter discussie te stellen. Omdat materiële vergissingen in redelijkheid wel hersteld dienen te worden, adviseerde zij echter de correctie voor de toekomst te herstellen. Niettemin heeft verweerder op grond van de redelijkheid en de billijkheid de salariscorrectie met terugwerkende kracht tot 1 januari 1999 toegepast, aansluiting zoekend bij de wettelijke verjaringstermijn van vijf jaar, zodat hij zijns inziens jegens verzoekster meer dan het redelijke heeft gedaan.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het feit dat verzoekster in het kader van haar verzoek om toepassing van artikel I-12a de salariskwestie uit 1990 al eerder heeft aangekaart, onvoldoende reden biedt om de termijn van vijf jaar vanaf een eerdere datum dan thans gehanteerd te laten lopen. Van enige stuitingshandeling is geen sprake, te meer daar de kwestie uit 1990, gelet op de verjaringstermijn, bij aanvang van de I-12a-procedure reeds lang was verjaard.

Commissie:

De Commissie stelt vast dat het tussen partijen gerezen geschil betrekking heeft op de vraag op welke datum een door verweerder jegens verzoekster toegepaste salariscorrectie dient in te gaan.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Hoewel de Interne Geschillencommissie verweerder heeft geadviseerd een eventuele in oktober 1990 door één van de rechtsvoorgangers van verweerder gemaakte foutieve berekening bij de inschaling van verzoekster slechts voor de toekomst te herstellen, heeft verweerder op 30 januari 2004 jegens haar een salariscorrectie toegepast met terugwerkende kracht tot 1 januari 1999, daarbij aansluiting zoekend bij de wettelijke verjaringstermijn van vijf jaar. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat volledige compensatie van de in 1990 gemaakte fout dient plaats te vinden en zo dat niet mogelijk is in ieder geval terugwerkende kracht tot december 2002 gerealiseerd dient te worden.

De Commissie is van oordeel dat het besluit tot salariscorrectie, waarbij verweerder eigener beweging -immers deze salariskwestie is reeds lang verjaard- aansluiting heeft gezocht bij de methodiek van de verjaring, niet onredelijk is. Het feit dat verzoekster geen volledig profijt heeft van de termijn van vijf jaar in verband met het bereiken van het maximum van haar schaal doet hieraan niet af.

De Commissie neemt hierbij ook in aanmerking dat de berekening destijds mede op aangeven van de toenmalige vakbond van verzoekster heeft plaats gevonden.

Voorts is het de Commissie niet gebleken dat verzoekster, toen zij in 1992 opnieuw in dienst kwam bij een rechtsvoorganger van verweerder, formeel bezwaar heeft gemaakt tegen haar toenmalige inschaling.

Hetgeen overigens nog is aangevoerd heeft de Commissie niet tot een ander oordeel kunnen brengen.

De Commissie komt dan ook tot de volgende beslissing.

Beslissing:

Uitspraak doende beslist de Commissie dat het verzoek van verzoekster wordt afgewezen.

Aldus gegeven te Utrecht op 9 juni 2004

Tijdstip salarisverhoging en onderzoek naar promotieperiodiek

De Commissie is van oordeel dat er geen rechtsgrond is die verweerder verplicht de salariscorrectie (met terugwerkende kracht) toe te passen. Eerste verzoek wordt afgewezen. Verweerder had de kennelijke intentie gevolg te geven aan het advies van de interne geschillencommissie betreffende de promotieperiodiek. Gelet op het feit dat verweerder vorenbedoelde intentie ter zitting niet heeft teruggenomen ligt het in de rede dat verweerder in zoverre allereerst alsnog gevolg geeft aan dat advies van de interne geschillencommissie, dat op de wijze als daarin aangegeven wordt onderzocht of verzoeker in 1993 een promotieperiodiek had moeten zijn toegekend.

Uitspraak van de Commissie voor Geschillen van het Confessioneel Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie (hierna: de Commissie)

inzake het geschil tussen de heer drs. S te T, verzoeker, en het College van Bestuur van de Stichting ROC A te B, verweerder.

Procesverloop:

Bij schrijven met bijlagen van 16 mei 2004 heeft verzoeker een geschil aanhangig gemaakt bij de Commissie.

Bij schrijven 30 mei 2004 heeft verzoeker de Commissie desgevraagd nadere stukken gestuurd.

Verweerder heeft bij schrijven met bijlagen van 11 juni 2004 een verweerschrift ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 7 september 2004 behandeld in een openbare zitting te Utrecht, waar verzoeker in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door de heer mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad te Voorburg, alsmede mevrouw C en de heer D, beiden werkzaam bij het ROC A, hun standpunten nader hebben uiteengezet.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten.

Verzoeker heeft van oktober 1983 tot augustus 1984 gewerkt als docent Economie II en Handelswetenschappen aan een school voor Voortgezet Onderwijs. Aansluitend heeft hij het arbeidsproces verlaten en tot 1988 een universitaire studie bedrijfseconomie gevolgd. Van 1988 tot en met 1992 was verzoeker werkzaam in het bedrijfsleven. Sedert 13 september 1993 tot heden is verzoeker onafgebroken werkzaam geweest als leraar of docent in het onderwijs met een eerste inschaling in salarisschaal 10, trede 1. Verzoeker is sedert 1 november 1999 in dienst bij het ROC A als docent economische vakken en ICT. Verzoeker heeft bij de interne geschillencommissie van verweerder op 15 juli 2003 bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van verweerder het toenmalige artikel I-12a CAO-Bve ten aanzien van hem toe te passen. De interne geschillencommissie is van

oordeel dat artikel I-12a CAO-Bve in beginsel niet op verzoeker van toepassing is. Deze commissie heeft daarnaast evenwel geconstateerd dat bij herintreding in het onderwijs in 1993 ten aanzien van verzoeker geen toepassing is gegeven aan de vervallen artikelen I-21 t/m I-24 van de CAO, zodat verzoeker naar haar oordeel niettemin te maken heeft met een onterechte en ongerechtvaardigde salarisachterstand. De interne geschillencommissie heeft daarom voornoemd bezwaar op 28 februari 2004 gegrond verklaard en verweerder geadviseerd het salaris van verzoeker met terugwerkende kracht tot 1 november 1999 te verhogen met 2 periodieken wegens onderbreking van zijn onderwijsdienstverband. Voorts heeft de commissie verweerder geadviseerd om te onderzoeken of aan verzoeker bij herindiensttreding in het onderwijs in 1993, op basis van een vergelijking van zijn bezoldiging in 1983-1984 in de destijds geldende salarisschaal 2a, verhoogd met 1 periodiek, met zijn bezoldiging in schaal 10, trede 1 in 1993, ook nog een promotieperiodiek had moeten worden toegekend, en in bevestigend geval deze alsnog per 1 november 1999 toe te kennen. Bij brief van 8 april 2004 heeft verweerder verzoeker meegedeeld zijn salaris te verhogen met 2 periodieken met ingang van 1 maart 2004. Ten aanzien van de vraag of ten onrechte een promotieperiodiek is onthouden heeft verweerder bericht dat er bij indiensttreding in het onderwijs in 1993 geen sprake van promotie was, zodat er ook geen sprake van een promotieperiodiek kan zijn.

Standpunt van verzoeker:

Verzoeker heeft bij de Commissie –samengevat– het volgende aangevoerd.

Verzoeker is van mening dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld. Het is hem niet gebleken dat verweerder daadwerkelijk heeft onderzocht of hem in 1993 een promotieperiodiek had moeten worden toegekend.

Verzoeker heeft voorts gesteld dat verweerder het weliswaar met hem eens is dat hij verkeerd is ingeschaald, maar dat verweerder vervolgens een nieuw element hanteert, namelijk dat verzoeker hierop bij indiensttreding geen beroep heeft gedaan.

Verzoeker is van mening dat niet de (arbitraire) datum van het advies van de interne geschillencommissie als ingangsdatum voor de salariscorrectie moet worden genomen maar, in navolging van voornoemd advies, de datum van indiensttreding te weten 1 november 1999 of, als artikel I-12a CAO-Bve wordt gevolgd, 1 augustus 2001.

Ten aanzien van artikel I-P 14 van het oude Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel (Rpbo), waarbij verweerder aansluiting heeft gezocht, heeft verzoeker opgemerkt dat dit een bepaling uit het grijze verleden is, die de interne geschillencommissie niet kan hebben bedoeld.

Standpunt van verweerder:

Verweerder heeft –samengevat– het volgende naar voren gebracht.

Verweerder heeft aangevoerd dat artikel I-12a CAO-Bve niet van toepassing is op verzoeker, hetgeen ook door de interne geschillencommissie is bevestigd. Verzoeker is echter bij indiensttreding in 1993 door zijn toenmalige werkgever onjuist ingeschaald.

Verweerder heeft zijns inziens verzoeker bij diens indiensttreding in november 1999, op grond van door hem zelf aangeleverde salarisgegevens uit zijn laatste dienstverband, correct ingeschaald.

Verweerder heeft zich evenwel bereid getoond de negatieve gevolgen van de fout van een vorige, niet aan verweerder gelieerde, werkgever voor de toekomst ongedaan te maken, namelijk met ingang van de datum van het advies. Deze toegepaste correctie is geheel onverschuldigd gedaan en noch

enige rechtsplicht noch de redelijkheid en billijkheid dwingen zijns inziens tot een eerdere ingangsdatum.

Verweerder heeft gesteld daadwerkelijk onderzocht te hebben in hoeverre verzoeker door diens toenmalige werkgever (ten onrechte) een promotieperiodiek is onthouden. Omdat het fenomeen promotieperiodiek als zodanig in het Bve niet bekend is, heeft verweerder aansluiting gezocht bij het oude Rpbo dat destijds ook als bekostigingsvoorwaarde voor het MBO van toepassing was. Promotie wordt in artikel I-P 14 van dat Rpbo gedefinieerd als overstap naar een functie met een hogere maximumschaal dan wel met een gunstiger carrièrepatroon. Dat was in 1993 niet aan de orde. Volgens verweerder kan de carrièrestap van verzoeker in 1993 dan ook niet worden aangemerkt als een promotie, zodat van het alsnog toepassen van een promotieperiodiek geen sprake kan zijn. Ter zitting heeft verweerder aangegeven niet het laatstverdiende salaris van verzoeker in een onderwijsfunctie (1983-1984), maar diens laatstverdiende salaris in een niet-onderwijsfunctie (1992-1993) te hebben vergeleken met diens salaris bij herintreding in het onderwijs in 1993.

Commissie:

De Commissie stelt vast dat het tussen partijen gerezen geschil betrekking heeft op de vraag met ingang van welke datum het salaris van verzoeker moet worden verhoogd met 2 periodieken en op de vraag of verweerder voldoende heeft onderzocht of verzoeker in 1993 een promotieperiodiek had moeten hebben.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Hoewel de interne geschillencommissie heeft geadviseerd de hiervoor bedoelde salarisverhoging met terugwerkende kracht tot 1 november 1999 toe te kennen, heeft verweerder tot deze verhoging besloten met ingang van 1 maart 2004.

De Commissie is van oordeel dat er geen rechtsgrond is die verweerder verplicht de salariscorrectie (met terugwerkende kracht) toe te passen. Immers de salaris- inschaling in 1993 is niet door verweerder of diens rechtsvoorgangers gedaan, zodat verweerder niet voor deze inschaling verantwoordelijk kan worden gehouden. Daar komt nog bij dat verzoeker nimmer bij verweerder, ook niet ten tijde van de indiensttreding in 1999, melding heeft gemaakt van een eventuele onjuiste inschaling in 1993. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat het besluit de salariscorrectie jegens verzoeker met ingang van 1 maart 2004, zijnde het moment waarop verweerder in dezen door het advies van de interne geschillencommissie duidelijkheid heeft gekregen, te effectueren niet onredelijk is.

Ten aanzien van de vraag in hoeverre verzoeker in 1993 een promotieperiodiek had moeten zijn toegekend, stelt de Commissie op basis van de stukken vast dat verweerder de kennelijke intentie had gevolg te geven aan het advies van de interne geschillencommissie van 28 februari 2004 voor wat betreft het onderzoek ter zake. Ter zitting is echter gebleken dat verweerder, om wat voor reden ook, niet de vergelijking zoals bedoeld door die geschillencommissie heeft gemaakt. Verweerder heeft namelijk het salaris van verzoeker uit 1992-1993 in een niet-onderwijsfunctie vergeleken met zijn salaris bij herindiensttreding in het onderwijs in 1993.

Gelet op het feit dat verweerder vorenbedoelde intentie ter zitting niet heeft teruggenomen, ligt het naar het oordeel van de Commissie in de rede dat verweerder in zoverre allereerst alsnog gevolg geeft aan dat advies van de interne geschillencommissie, dat op de wijze als daarin aangegeven wordt onderzocht of verzoeker in 1993 een promotieperiodiek had moeten zijn toegekend.

De Commissie komt gelet op het voorgaande tot de volgende beslissing.

Beslissing:

Uitspraak doende beslist de Commissie

- dat het verzoek van verzoeker ten aanzien van de datum van ingang van de salariscorrectie van 2 periodieken wordt afgewezen;
- dat verweerder alsnog op de aangegeven wijze onderzoekt of verzoeker in 1993 ten onrechte een promotieperiodiek is onthouden en op basis van de uitkomsten daarvan andermaal terzake op het verzoek beslist.

Aldus gegeven te Utrecht op 7 september 2004

Ongerechtvaardigde salarisachterstand

De Commissie is van oordeel dat, de door verweerder gebruikte methode van het servicedocument om vast te stellen of er sprake is van een salarisachterstand gelet op werknemers (on)betaalde ervaring bij indiensttreding, een redelijke toepassing van artikel I-12a CAO-Bve is. Het betreft een methode waarbij voor de vaststelling van het salaris wordt aangesloten bij het laatstgenoten salaris. Nu verzoeker echter niet aan de verplichting om de werkgever de benodigde gegevens voor het uitvoeren van de vergelijking te verstrekken heeft voldaan, heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek af te wijzen.

Uitspraak van de Commissie voor Geschillen van het Confessioneel Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie (hierna: de Commissie)

inzake het geschil tussen de heer R te P, verzoeker, en het College van Bestuur van de Stichting ROC A te B, verweerder.

Procesverloop:

Bij schrijven met bijlagen van 30 augustus 2004 heeft mr. M. van Es, werkzaam bij de Algemene Onderwijsbond, namens verzoeker een geschil aanhangig gemaakt bij de Commissie.

Verweerder heeft bij schrijven van 27 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De Commissie heeft de zaak op 5 oktober 2004 behandeld in een openbare zitting te Utrecht, waar verzoeker, bijgestaan door mr. M. Van Es voornoemd, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C en de heer D, beiden werkzaam bij het ROC A, hun standpunten nader hebben uiteengezet.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten.

Verzoeker is sedert 1992 tot heden werkzaam in het onderwijs als docent; vanaf 1993 is hij als zodanig in dienst van verweerder en diens rechtsvoorgangers. Daarvoor is verzoeker van 1964 tot 1976 werkzaam geweest als bankwerker en onderhoudsmonteur en van 1984 tot 1987 als schipper. In de periodes van 1976 tot 1984 en van 1987 tot 1992 heeft verzoeker zijn loopbaan onderbroken om zich aan zorgtaken te wijden.

Per 1 augustus 2001 is de CAO-Bve 2001-2002 (hierna: de CAO-Bve) naar aanleiding van uitspraken van de Commissie Gelijke Behandeling over de beloning van herintreders/late indiensttreders in het onderwijs op een aantal punten gewijzigd. Deze wijzigingen betreffen onder meer de artikelen I-12 tot en met I-25.

De artikelen I-13 tot en met I-25 zijn vervallen, artikel I-12 is gewijzigd en er is een nieuw artikel I-12a toegevoegd.

Artikel I-12 van de CAO-Bve luidt, voor zover in dit verband van belang, sedert 1 augustus 2001 als volgt: 'De werkgever houdt bij het vaststellen van het maandsalaris rekening met de mate waarin de

werknemer (on) betaalde ervaring heeft die relevant is voor de functie waarin de werknemer wordt benoemd'.

Artikel I-12a van de CAO-Bve is een overgangsbepaling voor zittend personeel en bepaalt onder meer dat een werknemer die op 30 april en 1 mei 2002 in dienst is van de werkgever en die te maken heeft gehad met een onderbreking van zijn dienstverband of met een late indiensttreding, tot 1 januari 2003 de werkgever kan verzoeken te beoordelen in welke mate zijn salarisachterstand gerechtvaardigd is, gelet op zijn (on) betaalde ervaring op het moment van (her)indiensttreding. Naar aanleiding van de invoering van deze overgangsbepaling heeft de BVE-Raad een zogenaamd 'servicedocument' opgesteld, een advies voor de leden over de vraag hoe artikel I-12a naar het oordeel van de BVE-Raad het beste kan worden uitgevoerd.

Op grond van voornoemd artikel heeft verzoeker bij brief van 1 december 2002 zijn eerder gedane verzoek aan verweerder van 2 september 2001 om herziening van zijn salaris herhaald. Bij brief van 13 juni 2003 heeft verweerder meegedeeld dat de werkonderbreking van verzoeker van 13 jaar op basis van de forfaitaire staffeling conform het servicedocument zou kunnen resulteren in toekenning van drie extra periodieken, maar dat dit afhankelijk is van de uit te voeren vergelijking tussen het feitelijke salaris bij herindiensttreding in 1992 en het laatstverdiende salaris voorafgaande aan de werkonderbreking. Omdat de loongegevens met betrekking tot de functies voorafgaand aan de werkonderbrekingen ontbraken, heeft verweerder verzoeker in de gelegenheid gesteld die ontbrekende gegevens alsnog binnen vier weken aan te leveren. In het geval geen (of niet tijdig) relevante gegevens aangeleverd zouden worden, zou het verzoek worden afgewezen. Verzoeker heeft bij schrijven van 20 juni 2004 meegedeeld niet meer over de gevraagde gegevens te beschikken en tevens bezwaar tegen deze beslissing aangetekend bij de interne geschillencommissie van verweerder. Deze Commissie heeft het bezwaar op 29 januari 2004 gegrond verklaard en verweerder geadviseerd om, aan de hand van de relevante betaalde en onbetaalde ervaring van verzoeker, te beoordelen in welke mate zijn salarisachterstand ongerechtvaardigd is en die achterstand vervolgens per 1 augustus 2001 te verkleinen door middel van een gemotiveerde nieuwe beslissing.

Verweerder heeft verzoeker bij schrijven van 20 februari 2004 bericht dat hij zich niet met het oordeel van de Interne Geschillencommissie kan verenigen. Alles overwegende heeft hij opnieuw geconstateerd dat er in de situatie van verzoeker, bij gebreke van door deze aan te leveren oude salarisgegevens, niet kan worden nagegaan of er daadwerkelijk sprake is van een salarisachterstand en dat artikel I-12a hem derhalve geen aanleiding geeft het salaris van verzoeker per 1 augustus 2001 aan te passen. Verweerder heeft verzoeker in voornoemde brief eveneens meegedeeld dat deze tegen dit besluit binnen zes weken in beroep kon gaan bij de Commissie.

Bij brief van 18 maart 2004 heeft verzoeker aangegeven dat het voorleggen van een geschil aan de Commissie op grond van artikel N-6 CAO-BVE niet gebonden is aan een termijn en zich nadrukkelijk het recht voorbehouden na de periode van zes weken het geschil aan de Commissie voor te leggen. Bij brief van 7 april 2004 heeft verweerder bericht dat de constatering over het ontbreken van een termijn juist is.

Standpunt van verzoeker:

Verzoeker heeft bij de Commissie –samengevat– het volgende aangevoerd.

Ontvankelijkheid:

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat in de CAO-BVE geen termijn is gesteld voor het aanhangig maken van een interpretatiegeschil op grond van artikel N-6, noch is bepaald dat de Commissie de bevoegdheid heeft te beoordelen of de termijn waarbinnen een interpretatiegeschil wordt voorgelegd redelijk is. Ook is er zijns inziens geen sprake van rechtsverwerking, omdat er geen handeling heeft plaatsgevonden door verzoeker waaruit blijkt dat hij afziet van zijn recht. Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat het onderhavige geschil de hoogte van de salarisinschaling betreft en dat voor loonvorderingen in het Burgerlijk Wetboek een termijn van vijf jaar (en na stuiting tien jaar) geldt. Het is naar de mening van verzoeker in strijd met het recht, nu in de CAO-BVE geen termijn is gesteld, de termijn meer te beperken dan de in het Burgerlijk Wetboek vastgelegde termijn.

Inhoud:

Verzoeker kan zich vinden in het toekennen van drie extra periodieken voor zijn opgedane ervaring gedurende zijn werkonderbreking. Verzoeker acht het echter onjuist dat verweerder deze periodieken optelt bij het hypothetische salaris dat verzoeker verdiende in 1976 voorafgaande aan die werkonderbreking. Verweerder gaat zijns inziens hierbij volkomen voorbij aan het feit dat normaal gesproken een werknemer die in dienst komt niet eerst ingeschaald wordt beneden zijn functieschaal, maar gelijk in zijn functieschaal. Binnen die functieschaal worden dan eventueel extra periodieken toegekend.

De artikelen I-12 en I-12a zijn, aldus verzoeker, juist in de gewijzigde CAO-BVE 2001-2002 opgenomen naar aanleiding van het feit dat de Commissie Gelijke Behandeling heeft uitgesproken, dat er sprake is van indirecte discriminatie van vrouwen als onbetaalde ervaring niet net als betaalde ervaring meeweegt bij de inschaling van een werknemer. Ook het servicedocument van de BVE-Raad verwijst hiernaar. De Commissie Gelijke Behandeling heeft ook steeds gesproken over het 'inlopen' van periodieken binnen de functie die de werknemer bekleedt.

Verzoeker heeft voor wat betreft de interpretatie van artikel I-12a verwezen naar jurisprudentie van de Hoge Raad (HR 31-5-2002, JAR 2002, 153 en HR 28-6-2002, JAR 2002, 168). Deze jurisprudentie houdt zijns inziens in dat voor de interpretatie van de CAO in beginsel de bewoordingen en de eventueel daarbij behorende schriftelijke toelichting, gelezen in het licht van de gehele tekst van de overeenkomst, van doorslaggevende betekenis zijn. Daarbij komt het aan op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin de CAO en de toelichting zijn gesteld. Hierbij kan acht worden geslagen op de elders in de CAO gebruikte formuleringen en op de aannemelijkheid van rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. Ook mag voor de uitleg van een CAO naar een vorige CAO worden gekeken.

In artikel I-12a CAO-BVE staat dat onder salarisachterstand wordt verstaan het verschil tussen het salaris dat de werknemer op 1 augustus 2001 heeft en dat hij op dat moment zou hebben gehad als er geen sprake was van een onderbroken dienstverband.

Dit moet naar de mening van verzoeker aldus worden geïnterpreteerd, dat de periode waarin onbetaalde ervaring is opgedaan de salarisachterstand bepaalt. Als er relevante ervaring is opgedaan moet de salarisachterstand worden verkleind op grond van lid 4. Voor het bepalen of de onbetaalde arbeid relevant is en voor het bepalen van de mate waarin de achterstand wordt verkleind heeft de werkgever een eigen beoordelingsvrijheid. In casu is de onbetaalde arbeid van verzoeker door verweerder als relevant beoordeeld.

Verzoeker is van mening dat blijkens de lijn die de Commissie voor Geschillen te Woerden in haar uitspraken volgt, -te weten dat over de hele periode dat de betrokken werknemer niet in het onderwijs heeft gewerkt, moet worden beoordeeld of er sprake is van relevante ervaring,- het uitgangspunt in

de CAO ten aanzien van de inschaling op grond van betaalde ervaring wordt verlaten, hetgeen te veel spanning geeft ten aanzien van de overige bepalingen in de CAO.

De interpretatie van de Commissie, zoals die onder meer blijkt uit de uitspraak van 9 juni 2004, miskent naar de mening van verzoeker de feitelijke situatie, dat de betrokken werknemer iets wezenlijk anders is gaan doen. Het niveau van zijn onbetaalde arbeid wordt niet bepaald door wat hij daarvoor deed.

Het is naar de mening van verzoeker zo, dat als naar de gevolgen gekeken wordt van de interpretaties, de interpretatie van verzoeker als enige interpretatie van de CAO-tekst in stand kan blijven.

Standpunt van verweerder:

Verweerder heeft –samengevat- het volgende naar voren gebracht.

Ontvankelijkheid:

Verweerder erkent dat het aanhangig maken van een geschil bij de Commissie niet gebonden is aan een expliciete beroepstermijn. Verweerder is wel van mening dat dit binnen een redelijke termijn dient te geschieden. Gezien het uitdrukkelijke voorbehoud dat verzoeker op dit punt heeft gemaakt, acht verweerder het beroepsschrift niet tardief. Hij refereert zich echter aan het oordeel van de Commissie.

Inhoud:

De door verzoeker verrichte (onbetaalde) werkzaamheden gedurende zijn werkonderbreking van 13 jaar worden door verweerder op zich als relevant voor zijn huidige functie aangemerkt. Er is echter bewust gekozen voor een systematiek die van de individuele weging van de relevantie van opgedane werkervaring afziet. De bezwaren van verzoeker richten zich ook niet daartegen.

De door verzoeker gewenste oplossing, inhoudende dat de drie extra periodieken worden opgeteld bij zijn salaris ten tijde van indiensttreding bij ROC A, doet naar het oordeel van verweerder geen recht aan de tekst en de context van artikel I-12a en de daarin vastgelegde (en in het servicedocument van de Bve-Raad geoperationaliseerde) methodiek. Deze methodiek houdt in dat het laatstverdiende salaris voor werkonderbreking wordt gecorrigeerd met de prijsindexering en vervolgens verhoogd met de geldelijke waardering van relevante ervaring op basis van een staffelingsmethodiek. Een dergelijke methodiek is in het kader van de inschalingbepalingen niet ongebruikelijk. Het aldus gecorrigeerde salaris wordt vergeleken met het salaris zoals dat bij indiensttreding tussen partijen is overeengekomen. Als het inschalingsalaris lager is dan het gecorrigeerde salaris, dan is er sprake van een salarisachterstand als bedoeld in artikel I-12a en is het aan de werkgever om te bepalen in welke mate die achterstand als ongerechtvaardigd dient te worden aangemerkt. Nu de gegevens over het laatstverdiende salaris ontbreken kan niet worden vastgesteld of van enige salarisachterstand – laat staan van een ongerechtvaardigde achterstand- sprake is. Het ontbreken van die gegevens ligt in de risicosfeer van verzoeker. Verzoeker heeft nagelaten ook maar een salarisindicatie te geven, laat staan een begin van bewijs daaromtrent te leveren. Die omstandigheid is echter geen reden om af te wijken van de gekozen systematiek en zeker niet om over te gaan tot de door verzoeker gewenste salarisaanpassing. Een dergelijke aanpassing zou tot ongewenste precedentwerking kunnen leiden en in ieder geval strijdig zijn met de rechtsgelijkheid die verweerder als werkgever ten opzichte van zijn personeel in acht wil houden..

Verweerder is van mening dat verzoeker artikel I-12a en zijn eerdere besluitvorming onjuist interpreteert, wanneer hij stelt dat hem drie extra periodieken zouden zijn toegekend. De duur van de werkonderbreking is op basis van bovengenoemde staffeling op drie periodieken gesteld. Dat staat

echter in de context van de correctie van het laatstverdiende salaris voorafgaande aan de werkonderbreking. Dat element mag niet uit die context worden losgeweekt, om vervolgens boven op het inschalingsalaris te worden gezet.

Verweerder wijst er op dat de Commissie in eerdere procedures geoordeeld heeft dat de door verweerder toegepaste methodiek van het servicedocument redelijk is.

Ook de jurisprudentie van de Commissie Gelijke Behandeling dwingt of leidt niet tot de door verzoeker gewenste salarisaanpassing. Het door hem aangehaalde 'inlopen' binnen het carrièrepatroon van de huidige functie is een fundamenteel andere kwestie dan de inschalingscorrectie van artikel I-12a.

Ter zitting heeft verweerder desgevraagd gezegd bereid te zijn alsnog na te gaan, via bijvoorbeeld een werkgeversorganisatie in desbetreffende bedrijfstak, welk salaris verzoeker voorafgaande aan diens werkonderbreking ongeveer moet hebben genoten.

Commissie:

Ontvankelijkheid:

De Commissie stelt vast dat mr. M. van Es namens verzoeker bij brief van 30 augustus 2004 een geschil aanhangig heeft gemaakt dat betrekking heeft op het besluit van verweerder van 20 februari 2004. De Commissie overweegt dat in de artikelen N-6 t/m N-9 van de CAO-Bve geen termijn wordt genoemd waarbinnen geschillen voorgelegd dienen te worden.

Het Reglement van de Commissie bepaalt in artikel 11 dat de aanmelding c.q. het verzoek tot beslechting van het geschil dient te geschieden binnen redelijke termijn na vaststelling ervan.

De Commissie is van oordeel dat in dit geval aan die voorwaarde is voldaan.

Inhoud:

De Commissie stelt vast dat per 1 augustus 2001 in de CAO-Bve een doorvertaling van de uitspraken van de Commissie Gelijke Behandeling (o.m. nr. 2000-98 van 29 december 2000) over de inschalingsystematiek van her- of laatintredende vrouwen tot stand is gebracht in de vorm van een gewijzigd artikel I-12 en een overgangsbepaling (artikel I-12a) voor de periode tot 1 januari 2003, terwijl de artikelen I-13 tot en met I-25 per diezelfde datum zijn vervallen.

De Commissie stelt voorts vast dat het tussen partijen gerezen geschil betrekking heeft op de vraag of verweerder ten aanzien van verzoeker een juiste toepassing aan artikel I-12a van de CAO-Bve 2001-2002 heeft gegeven.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Verweerder heeft met behulp van het servicedocument van de BVE-Raad beoordeeld of er ten aanzien van verzoeker sprake is van een ongerechtvaardigde salarisachterstand gelet op zijn (on)betaalde ervaring bij indiensttreding.

Anders dan de Interne Geschillencommissie van verweerder is de Commissie van oordeel dat, mede gelet op de tekst van artikel I-12a CAO-Bve, de door verweerder gebruikte methode van het servicedocument om vast te stellen of er sprake is van een salarisachterstand, een redelijke toepassing van artikel I-12a CAO-Bve is. Deze methode houdt in een correctie van het laatstverdiende salaris voor de werkonderbreking met de prijsindexering en vervolgens een verhoging met de geldelijke waardering van relevante ervaring op basis van een staffelingsmethodiek. Het betreft dus een methode waarbij voor de vaststelling van het salaris wordt aangesloten bij het laatstgenoten salaris. Een dergelijke geobjectieerde methode past naar het oordeel van de

Commissie binnen de systematiek van de CAO-Bve en de wijze waarop artikel I-12a is geformuleerd. De tekst van artikel I-12a spreekt nadrukkelijk in het tweede lid over een vergelijking tussen het salaris dat de werknemer op 1 augustus 2001 heeft en het salaris dat hij op dat moment zou hebben gehad als er geen sprake was van een onderbroken dienstverband. Dat dit niet anders dan een hypothetisch salaris kan zijn, vloeit logischerwijs voort uit het feit dat er sprake is geweest van een onderbroken dienstverband. In die zin is er dan ook naar het oordeel van de Commissie geen sprake van een onduidelijke bepaling en kan niet voorbij worden gegaan aan de door artikel I-12a verlangde vergelijking. De Commissie is van oordeel dat ook de door verzoeker aangehaalde jurisprudentie van de Hoge Raad hiertoe niet dwingt.

Eerst indien op grond van deze vergelijking een salarisachterstand wordt vastgesteld, dient de werkgever op grond van artikel I-12a, derde en vierde lid, te beoordelen of, en zo ja in welke mate hij deze salarisachterstand niet gerechtvaardigd acht, en in het laatste geval naar die mate deze salarisachterstand te verkleinen door het optellen van extra periodieken bij het salaris ten tijde van indiensttreding na de werkonderbreking.

Nu verzoeker echter niet aan de in artikel I-12a, derde lid, bedoelde verplichting om de werkgever de benodigde gegevens voor het uitvoeren van de vergelijking te verstrekken heeft voldaan, omdat hij kennelijk niet meer over deze gegevens beschikte, heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek af te wijzen.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat verweerder in casu geen onjuiste toepassing heeft gegeven aan artikel I-12a CAO-Bve.

Hetgeen overigens nog is aangevoerd heeft de Commissie niet tot een ander oordeel kunnen brengen.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat zij er vanuit gaat dat, onverminderd voorgaande conclusie, verweerder zich houdt aan de ter zitting gedane toezegging alsnog na te gaan, via bijvoorbeeld een werkgeversorganisatie in desbetreffende bedrijfstak, welk salaris verzoeker voorafgaande aan diens werkonderbreking ongeveer moet hebben genoten.

De Commissie komt dan ook tot de volgende beslissing.

Beslissing:

Uitspraak doende beslist de Commissie dat het verzoek van verzoeker wordt afgewezen.

Aldus gegeven te Utrecht op 5 oktober

B.I.

Uitspraken van de Commissie voor Geschillen WMO

Overzicht

259/04	Adviesbevoegdheid bij intentiebesluit tot fusie
260/04	Adviesgeschil, interpretatiegeschil en reglementsgeschil
261/04	Voorzieningen ter vervulling van medezeggenschapstaken

Adviesbevoegdheid bij intentiebesluit tot fusie

De MR heeft op basis van artikel 25, tweede lid, onder B, van het medezeggenschapsreglement een adviesbevoegdheid ten aanzien van een intentiebesluit tot fusie. De Commissie oordeelt dat het voorgenomen besluit tot fusie een intentiebesluit is. De Commissie constateert dat er uitvoerig door partijen is gediscussieerd over de vraag of is afgesproken dat de aanwezigheid van draagvlak bij het personeel een onverbiddelijke voorwaarde voor het doorgaan van de fusie zou zijn. In casu is sprake geweest van een lang overlegtraject tussen het College van Bestuur en de MR. Voorts heeft het College van Bestuur voldoende gemotiveerd uiteengezet waarom het wil fuseren en waarom het is afgeweken van het advies van de raad. Ten aanzien van de financiën overweegt de Commissie dat uit de financiële analyse blijkt dat het gaat om een fusie van twee financieel gezonde instellingen en dat er geen acute financiële problemen zijn voorzien. De Commissie stelt bindend vast dat het voorgenomen intentiebesluit tot fusie in stand kan blijven.

De Commissie voor Geschillen Wet Medezeggenschap Onderwijs voor het Protestants Christelijk Onderwijs (hierna aangeduid als de Commissie), ingesteld krachtens artikel 18 van de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 (hierna aangeduid als WMO 1992)

Inzake het geschil tussen

Het College van Bestuur van het ROC B te C
(hierna aangeduid als het College van Bestuur)
en

de medezeggenschapsraad van het ROC B te C
(hierna aangeduid als de medezeggenschapsraad)

De instelling is aangesloten bij de Commissie, zodat deze bevoegd is het geschil in behandeling te nemen.

Procesverloop:

Namens de medezeggenschapsraad heeft de heer P, voorzitter van de medezeggenschapsraad, bij schrijven met bijlagen van 10 maart 2004 de Commissie verzocht uitspraak te doen in een geschil met het College van Bestuur.

Bij schrijven van 6 april 2004 heeft mr. drs. G.J. Heussen, gemachtigde, namens het College van Bestuur de Commissie een verweerschrift met bijlagen doen toekomen.

Namens de medezeggenschapsraad heeft de heer O, secretaris, bij schrijven van 29 april 2004 een eerste reactie op voornoemd verweerschrift gegeven.

De Commissie heeft de zaak op 11 mei 2004 in een openbare zitting te Utrecht behandeld. Daar hebben het College van Bestuur en de Raad van Toezicht, vertegenwoordigd door mr. drs. G.J. Heussen voornoemd, de heer W, voorzitter College van Bestuur, drs. M, controller, drs. Z (voorzitter

Raad van Toezicht) en mevr. mr. G (hoofd juridische zaken) en de medezeggenschapsraad bij monde van mr. S, gemachtigde, drs. A (financieel adviseur), de heren P voornoemd, A (plaatsvervangend voorzitter) en O (secretaris) hun standpunten toegelicht.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten.

In de jaren 1996-1997 zijn er verkennende besprekingen op bestuurlijk niveau geweest over een fusie tussen ROC B en ROC D. Hieruit is de afspraak tot intensivering van de onderwijskundige samenwerking tussen beide instellingen voortgevloeid (15 Branches-Traject).

De voormalige voorzitter van het College van Bestuur heeft in de loop van de cursus 2002-2003 de gesprekken over fusiemogelijkheden tussen beide instellingen een nieuwe impuls gegeven.

Op 10 november 2003 heeft het College van Bestuur de medezeggenschapsraad verzocht uiterlijk 16 december 2003 advies uit te brengen over een voorgenomen besluit tot fusie met ROC D op basis van het Fusiedocument. In dit Fusiedocument zijn de volgende documenten opgenomen: Eén ROC van en voor T, Grondslag, missie en doelen, Onderwijsvisie, Spreidingsplan, Besturingsfilosofie, Sociaal Plan, Financieel vergelijk en Tijdenpad.

Op 24 november 2003 heeft de heer F, toenmalig voorzitter van het College van Bestuur, meegedeeld zijn ontslag te hebben ingediend per 1 januari 2004 in verband met het aanvaarden van een betrekking elders.

In verband hiermee heeft het College van Bestuur na overleg met de Raad van Toezicht en de medezeggenschapsraad bij brief van 1 december 2003 de adviesaanvraag opnieuw aan de medezeggenschapsraad voorgelegd met het verzoek uiterlijk 23 januari 2004 advies uit te brengen.

Op 23 januari 2004 heeft de medezeggenschapsraad een negatief advies uitgebracht.

Op 26 januari 2004 heeft een overleg plaatsgevonden tussen het dagelijks bestuur van de medezeggenschapsraad, het College van Bestuur, de voorzitter van de Raad van Toezicht en het hoofd juridische zaken.

Bij brief van 2 februari 2004 heeft de heer W de medezeggenschapsraad meegedeeld dat het College van Bestuur, gesteund door de Raad van Toezicht en de sectordirecteuren, heeft besloten het advies van de medezeggenschapsraad niet te volgen.

Standpunt medezeggenschapsraad:

De medezeggenschapsraad kan zich niet verenigen met het door het College van Bestuur en de Raad van Toezicht voorgenomen besluit om per 1 augustus 2004 te fuseren met ROC D en heeft ter verdediging van zijn standpunt –zakelijk weergegeven- het volgende aangevoerd.

Draagvlak:

Onder het personeel is, blijkens een schriftelijke achterbanraadpleging op 13, 14 en 15 januari 2004, aantoonbaar geen draagvlak voor de fusie (bij een opkomst van ruim 85% heeft ruim 75% hiervan aangegeven dat de medezeggenschapsraad negatief moest adviseren), terwijl het College van Bestuur het draagvlak onder het personeel als onverbiddelijke voorwaarde benoemde tijdens het fusieproces. Tijdens de medio 2003 door het College van Bestuur georganiseerde zogenaamde

zeepkistenrondes, met als doel draagvlakvergroting, is meerdere malen gezegd dat minimaal 60% van het personeel niet tegen de fusie moest zijn.

De medezeggenschapsraad acht achterbanraadpleging overigens een geëigend middel om het draagvlak van een fusie te meten. De medezeggenschapsraad heeft voorafgaande aan de raadpleging het personeel meegedeeld dat de uitslag bij de definitieve reactie op de adviesaanvraag wezenlijk wordt meegewogen indien de opkomst van het personeel tenminste 75% was en minimaal 75% van de uitgebrachte stemmen positief of negatief zou zijn.

Getalsmatige gelijkwaardigheid College van Bestuur:

De medezeggenschapsraad wenst vast te houden aan de aanvankelijk toegezegde, maar na het vertrek van de toenmalige voorzitter van het College van Bestuur verlaten getalsmatige gelijkwaardigheid van beide ROC's binnen het College van Bestuur van de nieuw te vormen instelling (2 personen vanuit ROC B en 2 personen vanuit ROC D).

De medezeggenschapsraad acht het beroep op de wettelijke norm van 3 personen een onzorgvuldig gelegenheidsargument omdat aanvankelijk de wettelijke norm geen enkel probleem was.

Intentiebesluit en voorgenomen fusiebesluit:

Het intentiebesluit dient vooraf te gaan aan het voorgenomen fusiebesluit waarover de medezeggenschapsraad moet adviseren.

Artikel 31, sub A, medezeggenschapsreglement:

Het College van Bestuur en de Raad van Toezicht hebben reeds voordat de medezeggenschapsraad zijn advies heeft uitgebracht aangegeven dat de fusie een onomkeerbaar en niet tegen te houden proces is, zodat de medezeggenschapsraad geen advies kon uitbrengen dat van wezenlijke invloed zou zijn op het voorgenomen fusiebesluit.

Informatieverstrekking:

De medezeggenschapsraad kan zich niet vinden in de stelling van het College van Bestuur dat hij compleet en uitvoerig is geïnformeerd, zodat de medezeggenschapsraad goed in staat zou zijn het voorgenomen fusiebesluit vanuit zijn rol en verantwoordelijkheid te kunnen beoordelen. Op cruciale punten is, ook na herhaalde vragen bij onder meer de brief van 26 juni 2003, waarin de medezeggenschapsraad vragen heeft gesteld en zijn randvoorwaarden bij een mogelijke fusie heeft aangegeven, onvoldoende inzicht verkregen in de gevolgen van de fusie.

Het College van Bestuur heeft ook onvoldoende gereageerd op de vraag van de medezeggenschapsraad om te onderzoeken en te analyseren wat de gevolgen zijn voor ROC B indien niet wordt gefuseerd. De medezeggenschapsraad is van mening dat de voordelen van de fusie (o.m. verbreding opleidingenpakket, behoud kleinere opleidingen en aanbestedingen van educatietrajecten) ook bereikt kunnen worden met het voortzetten en verdiepen van het huidige proces van samenwerking (strategische alliantie) met ROC D.

Ook is de medezeggenschapsraad van oordeel dat er te weinig onderzoek en analyse heeft plaatsgevonden inzake leerlingenstromen in verband met de verplaatsing van grotere opleidingen en gevolgen daarvan voor de deelnemer.

Het standpunt van het College van Bestuur over het bestaansrecht van het ROC B is inconsistent. In de discussies is steeds gezegd dat de levensvatbaarheid niet ter discussie staat. In zijn brief van 2 februari 2004 stelt het College van Bestuur evenwel dat het bestaansrecht op termijn niet gewaarborgd is.

Financiën:

De medezeggenschapsraad heeft grote financiële zorgen ten aanzien van de omvang van de voorgenomen nieuwbouw, de relatief hoge personeelslasten en de financiële gevolgen van de afbouw van het hoge personeelsbestand van ROC D alsmede ten aanzien van het grote verschil in Gemiddelde Personeelslast tussen ROC B en ROC D en de wijze waarop daarmee in de gefuseerde instelling zal worden omgegaan.

De insteek van de medezeggenschapsraad is steeds geweest dat beide ROC's eerst op financieel en personeel terrein schoon schip dienen te maken alvorens een fusie een optie zou zijn.

Concluderend is de medezeggenschapsraad van mening dat het College van Bestuur op onacceptabele wijze in strijd met de WMO en het medezeggenschapsreglement heeft gehandeld; in strijd met de afspraken heeft gehandeld; niet voldaan heeft aan de vereiste informatievoorziening die nodig is om de medezeggenschapsraad een weloverwogen en verantwoord besluit te kunnen laten nemen; de afwijzing van het advies onvoldoende heeft gemotiveerd; onaanvaardbaar onzorgvuldig heeft gehandeld.

De medezeggenschapsraad is dan ook van mening dat de belangen van ROC B ernstig worden geschaad als de fusie doorgaat.

Standpunt van het bestuur:

Het bestuur heeft, ondanks het negatieve advies van de medezeggenschapsraad, besloten vast te houden aan het voorgenomen besluit tot fusie met ROC D en ter verdediging van zijn standpunt het volgende aangevoerd.

Draagvlak:

Het College van Bestuur heeft gezegd geen voorstander te zijn van een referendum aangezien het dit geen geëigend middel vindt. Tegen die achtergrond heeft het zich in eerste instantie van een verder oordeel over de uitkomsten onthouden.

Het bestuur weersprekt dat er een afspraak of overeenkomst zou zijn waarin als onverbiddelijke voorwaarde is opgenomen dat de fusie slechts doorgang vindt in geval hiervoor voldoende draagvlak bij het personeel is en dat hierbij een percentage van 60% is afgesproken. Er is alleen ten tijde van de zogenaamde zeepkistenronde een eenmalige uitlating van de voormalige voorzitter van het College van Bestuur geweest over het belang van draagvlak voor de fusie.

Het College van Bestuur heeft zich voortdurend op het standpunt gesteld dat het draagvlak onder het personeel een belangrijke- zij het niet enige of doorslaggevende- factor bij de besluitvorming over de fusie is. Het College van Bestuur heeft hierbij opgemerkt dat het vervolgens aan hem is te bepalen welk gewicht aan de uitkomsten van een draagvlakmeting wordt gehecht en in dat verband verwezen naar de uitspraak LGC G/412 van 19 april 1995.

In zijn verweerschrift heeft het College van Bestuur gesteld dat achteraf bekeken er sprake is geweest van een weinig zorgvuldige benadering door de medezeggenschapsraad met betrekking tot de opzet en meting van draagvlak onder het personeel en dat aan de peiling en de daarmee verkregen uitkomsten bezwaarlijk een grote betekenis kan worden gehecht.

Getalsmatige gelijkwaardigheid College van Bestuur:

In het onderhandelaarsakkoord was al vastgelegd dat het College van Bestuur van de gefuseerde instelling in de loop van de tijd zou worden teruggebracht naar drie en mogelijk twee leden. Het

oorspronkelijke voorstel van vier leden was in strijd met de Wet Educatie Beroepsonderwijs die bepaalt dat dit orgaan uit ten hoogste drie leden mag bestaan. Na het vertrek van de heer F ontstond een nieuwe situatie en werd het niet zinvol geacht voor een beperkte periode een nieuw collegelid aan te trekken. Het argument van de getalsmatige gelijkwaardigheid wordt niet onderschreven door het College van Bestuur omdat in het kader van de fusie is afgesproken dat de besluitvorming in het nieuwe College van Bestuur zal plaatsvinden op basis van consensus. Door de medezeggenschapsraad wordt miskend dat het nieuw te vormen College van Bestuur een bestuurlijke eenheid vormt.

Het College van Bestuur heeft in dit verband nog opgemerkt dat de medezeggenschapsraad in het overleg op 12 december 2003 heeft gezegd in te stemmen met de fusie mits er vanuit ROC B 2 personen in het College van Bestuur van de gefuseerde instelling zullen komen. Hieruit zou geconcludeerd kunnen worden dat er voor de medezeggenschapsraad in feite maar één struikelblok is.

Intentiebesluit en voorgenomen fusiebesluit:

Een intentiebesluit is voor het College van Bestuur identiek aan een voorgenomen fusiebesluit. Na dit besluit volgt het definitieve fusiebesluit dat pas kan worden genomen nadat het hele besluitvormingstraject is doorlopen, en is pas aan de orde nadat de instemming van de medezeggenschapsraad is verkregen inzake de regeling van de personele gevolgen. Er zal op korte termijn een deugdelijk Sociaal Plan aan de medezeggenschapsraad worden voorgelegd.

Artikel 31, sub A, medezeggenschapsreglement:

Het College van Bestuur is van mening dat het medezeggenschapstraject volledig in acht is genomen. Na de adviesaanvraag van 1 december 2003 heeft overleg met de medezeggenschapsraad plaatsgevonden, waarna deze in de gelegenheid is gesteld uiterlijk 23 januari 2004 een advies uit te brengen. Nadat het negatieve advies was uitgebracht is overleg gevoerd met de medezeggenschapsraad. Voorts heeft het College van Bestuur in zijn brief van 2 februari 2004 tot uitdrukking gebracht dat het advies serieus is genomen en met redenen omkleed dat het desalniettemin meent vast te moeten houden aan zijn voorgenomen besluit. Ter zitting is ontkend dat er sprake zou zijn van een onomkeerbaar besluit.

Bovendien is naar de mening van het College van Bestuur het advies op een dusdanig tijdstip gevraagd dat de medezeggenschapsraad zijn advieswerkzaamheden zorgvuldig kon verrichten en vervolgens kon adviseren op een datum die van wezenlijk belang was voor eventuele besluitvorming. Voorts heeft het College van Bestuur gesteld dat verklaringen of uitlatingen door een lid van het College van bestuur tijdens een Nieuwjaarsbijeenkomst niet dezelfde status hebben als (voorgenomen) besluiten.

Informatieverstrekking:

De medezeggenschapsraad is vanaf juni 2002 geïnformeerd over een mogelijke fusie met ROC D. Vanaf dat moment heeft het onderwerp iedere maand op de agenda gestaan van het reguliere overleg tussen het dagelijks bestuur van de medezeggenschapsraad en het College van Bestuur. Daarnaast heeft het College van Bestuur herhaaldelijk mondeling en schriftelijk gemotiveerd waarom de fusie een meerwaarde oplevert boven het door de medezeggenschapsraad geambieerde model van institutionele samenwerking.

Ten aanzien van het door de medezeggenschapsraad tijdens het overleg op 26 januari 2004 voorgestelde compromis heeft het College van Bestuur opgemerkt dat het hierin niet mee kon gaan omdat kort daarvoor, in samenspraak met de medezeggenschapsraad, was vastgesteld dat vormen van samenwerking zoals beproefd in het zogenaamde '15 Branches-Traject' te vrijblijvend zijn bleken

en niet tot verdergaande synergie en voordelen hebben geleid. Bovendien had de beoogde fusiepartner zich reeds volledig achter het 'Fusiedocument' geschaard.

Het is onjuist dat er sprake zou zijn geweest van (vermeende) inconsistentie bij het College van Bestuur met betrekking tot een zelfstandige positie van het huidige ROC B. Het College van Bestuur meent en meent nog steeds dat een zelfstandige positie voor kwetsbare en bedreigde opleidingen geen realistisch en ook geen haalbaar scenario op termijn vormt gezien de wijzigingen en ontwikkelingen in het onderwijs zoals verwoord in het 'Fusiedocument'.

De verplaatsing van opleidingen, zowel in aantal als in deelnemersomvang, is beperkt. Het College van Bestuur heeft met zijn keuze voor een breed onderwijsaanbod in iedere stad beoogd dat in ieder geval wordt voorkomen dat grote groepen deelnemers als gevolg van de fusie verder moeten reizen. Ook is er zijns inziens geen sprake van deelnemersverlies aan omliggende ROC's.

Financiën:

Het door de accountant uitgevoerde due diligence-onderzoek bevestigt dat de financiële positie van beide instellingen, en daarmee van de combinatie, zowel in absolute zin als in vergelijking tot de sector, zeer goed is. De personele lasten zijn weliswaar (in twee jaar tijd) op een te hoog niveau uitgekomen, maar de komende jaren zal worden gewerkt aan ombuiging. Deze maatregelen staan overigens los van nieuwbouwplannen en fusie. Ongelijke inbreng van personeelslasten en een relatieve verhoging van personeelskosten zijn inherent aan een fusie. Een deel van de opmerkingen van de medezeggenschapsraad in dit verband betreft de regeling van de personele gevolgen die thans nog niet aan de orde is.

Ten aanzien van de nieuwbouwplannen is er afstemming tussen de beoogde fusiepartners ter voorkoming van mogelijke onrendabele of inefficiënte investeringen door de afzonderlijke instellingen. In dit stadium, waarin de nieuwbouwplannen nog allerminst gereed zijn, is geen nadere begroting mogelijk dan reeds is geschied.

Het College van Bestuur is van mening dat er sprake is van een weloverwogen voornemen tot fusie waarover langdurig en zorgvuldig met de raad is onderhandeld. Er is voorts gehandeld in overeenstemming met de WMO 1992 en het toepasselijke medezeggenschapsreglement.

De Commissie:

De medezeggenschapsraad heeft op 23 januari 2004 een negatief advies uitgebracht ten aanzien van het voorgenomen besluit van het College van Bestuur met betrekking tot een fusie tussen ROC B en ROC D.

De Commissie stelt vast dat de medezeggenschapsraad op basis van artikel 25, tweede lid, onder B, van het voor de instelling van toepassing zijnde medezeggenschapsreglement (hierna te noemen: het medezeggenschapsreglement) een adviesbevoegdheid heeft ten aanzien van een intentiebesluit tot fusie.

Het is de Commissie ter zitting gebleken dat er tussen partijen onduidelijkheid bestaat over de aard van de adviesaanvraag en de gebezigde termen als voorgenomen fusiebesluit, intentiebesluit en uiteindelijk besluit.

De Commissie stelt vast dat de bijzondere bevoegdheden van de medezeggenschapsraad ten aanzien van fusie, zoals opgenomen in artikel 25, tweede lid, onder B, artikel 26, onder A en artikel 27, onder A, van het medezeggenschapsreglement, zijn overgenomen uit het modelreglement medezeggenschapsraad van de NPCS. Deze artikelen bepalen dat de medezeggenschapsraad een adviesbevoegdheid heeft ten aanzien van een intentiebesluit tot fusie en dat het personeelsdeel

respectievelijk het deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad een instemmingsbevoegdheid heeft ten aanzien van een besluit met betrekking tot de regeling van de gevolgen voor het personeel respectievelijk de deelnemers van een besluit tot fusie met dien verstande dat het bevoegd gezag het uiteindelijke besluit tot fusie niet kan nemen indien en zolang het voorgenomen besluit inzake de regeling van de gevolgen voor de betrokken geleding niet de vereiste instemming heeft verkregen. De Commissie stelt voorts vast dat in de diverse fusiedocumenten die ten grondslag liggen aan het voorgenomen fusiebesluit en die in het kader van het besluitvormingsproces met de medezeggenschapsraad zijn besproken in meer of minder mate impliciet ook gevolgen van de fusie zijn beschreven.

Dit neemt naar het oordeel van de Commissie echter niet weg dat het voorgenomen besluit tot fusie, althans die onderdelen ervan die niet de regeling van de gevolgen betreffen, beschouwd moet worden als een intentiebesluit als bedoeld in artikel 25, tweede lid, onder B, van het medezeggenschapsreglement, waarin alle elementen die de toelichting bij het model-reglement beschrijft zijn opgenomen, namelijk met welke instelling wordt gefuseerd, de datum van de beoogde fusie, de motieven en een stappenplan.

Het advies van de medezeggenschapsraad dient zich te beperken tot het intentiebesluit tot fusie als zodanig aangezien het College van Bestuur de regeling van de gevolgen voor het personeel respectievelijk de deelnemers in de volgende fase afzonderlijk aan het personeelsdeel respectievelijk het deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad ter instemming dient voor te leggen.

Op grond van artikel 22, derde lid, WMO 1992 dient de Commissie te beoordelen of het bevoegd gezag bij het niet of niet geheel volgen van het advies van de medezeggenschapsraad gehandeld heeft in strijd met het bepaalde bij of krachtens deze wet of met het medezeggenschapsreglement; onvoldoende gemotiveerd heeft waarom het afgeweken is van het advies van de raad; of onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de raad, waarna de Commissie een bindende uitspraak dient te doen of het betrokken besluit al dan niet in stand kan blijven.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Blijkens de parlementaire geschiedenis van de WMO 1992 gaat de wetgever er vanuit dat de Commissie zich bij deze beoordeling beperkt tot een toetsing aan de in de wet uitdrukkelijk genoemde rechtmatigheidscriteria en voorts dat deze toetsing beperkter is dan de toetsing bij instemmingsgeschillen. Zulks brengt mee dat de Commissie niet over de inhoud van het voorgenomen besluit als zodanig kan oordelen en dus geen oordeel uitspreekt over de vraag of het bevoegd gezag in redelijkheid tot het intentiebesluit tot fusie heeft kunnen komen en dat bij de toetsing door de Commissie de formele aspecten van de motivering en van het zorgvuldig handelen van het bevoegd gezag centraal staan.

Bij de beantwoording van de vraag of de handelwijze van het College van Bestuur de hier aan te leggen toets kan doorstaan beperkt de Commissie zich tot de bezwaren in het verzoekschrift van de medezeggenschapsraad van 10 maart 2004. Al hetgeen meer en anders eerst ter zitting is aangevoerd laat de Commissie in dit concrete geval buiten beschouwing als zijnde in strijd met de goede procesorde. Dit zou anders kunnen zijn als de medezeggenschapsraad niet eerder in staat is geweest deze argumenten in te brengen. Daarvan is de Commissie evenwel niet gebleken.

Ten aanzien van de bezwaren overweegt de Commissie het volgende:

Draagvlak:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting constateert de Commissie dat er uitvoerig door partijen is gediscussieerd over de vraag of is afgesproken dat de aanwezigheid van draagvlak bij het personeel een onverbidelijke voorwaarde voor het doorgaan van de fusie zou zijn. De Commissie stelt vast dat het College van Bestuur weliswaar heeft erkend dat het draagvlak voor de fusie een belangrijk gegeven is. Uit de stukken is de Commissie evenwel niet gebleken dat er, zoals de medezeggenschapsraad beweert, een afspraak of overeenkomst tussen partijen zou bestaan, welke inhoudt dat, indien een bepaald percentage van het personeel tegen de fusie zou zijn, deze geen doorgang vindt. Een enkele opmerking op bijeenkomsten met het personeel dienaangaande door de toenmalige voorzitter van het College van Bestuur doet daaraan niet af.

De Commissie is overigens van oordeel dat het College van Bestuur in de gegeven situatie niet onzorgvuldig heeft gehandeld door geen doorslaggevende betekenis aan de uitkomst van de door de medezeggenschapsraad uitgevoerde achterbanraadpleging toe te kennen.

Getalsmatige gelijkwaardigheid bestuur:

De Commissie stelt vast dat de Wet Educatie Beroepsonderwijs voorschrijft dat een College van Bestuur maximaal uit 3 leden bestaat en dat derhalve, wat er ook zij van het aanvankelijke voorstel, het College van Bestuur in dezen conform de wet handelt. De Commissie is van oordeel dat het College van Bestuur ook overigens voldoende heeft gemotiveerd waarom de getalsmatige gelijkwaardigheid is afgewezen.

Artikel 31, sub A, medezeggenschapsreglement:

De Commissie constateert dat er in casu sprake is geweest van een lang overlegtraject tussen het College van Bestuur en de medezeggenschapsraad. Het is de Commissie niet gebleken dat in deze besluitvormingsprocedure in strijd met artikel 31, sub A, van het medezeggenschapsreglement (hetgeen gelijkkluidend is aan artikel 12 WMO 1992) is gehandeld. Het College van Bestuur heeft tijdig voor de beoogde fusiedatum advies gevraagd aan de medezeggenschapsraad. Het bestuur heeft ter zitting verklaard dat het voorgenomen besluit niet onomkeerbaar is. Het enkele feit dat het College van Bestuur het advies niet heeft opgevolgd brengt niet met zich mee dat het advies niet van wezenlijke invloed heeft kunnen zijn op de besluitvorming. Ook stelt de Commissie vast dat zowel voor als na het uitbrengen van het advies overleg tussen partijen heeft plaatsgevonden.

Informatieverstrekking:

De Commissie is van oordeel dat het College van Bestuur voldoende gemotiveerd heeft uiteengezet waarom het per 1 augustus 2004 wil fuseren met ROC D en waarom het door de medezeggenschapsraad aangedragen alternatief niet is overgenomen.

Ten aanzien van het argument van de medezeggenschapsraad dat hij op cruciale punten onvoldoende inzicht heeft gekregen in de gevolgen van de fusie verwijst de Commissie naar hetgeen zij hiervoor heeft overwogen ten aanzien van de instemmingsbevoegdheid van het personeels- en deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad.

Financiën:

Ten aanzien van de financiën overweegt de Commissie dat uit de financiële analyse blijkt dat het gaat om een fusie van twee financieel gezonde instellingen en dat er geen acute financiële problemen zijn voorzien. De Commissie acht dit in deze fase van de besluitvorming voldoende.

Voorts merkt de Commissie in dit verband op dat ook de regeling van de financiële gevolgen in beginsel onderhevig is aan de instemmingsbevoegdheid van het personeels- en deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad.

Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de handelwijze van het bestuur de hier aan te leggen toetsing kan doorstaan.

Ten aanzien van hetgeen ter zitting door partijen is opgemerkt over het feit dat de deelnemers op dit moment geen deel uitmaken van de medezeggenschapsraad overweegt de Commissie dat het bevoegd gezag er in principe verantwoordelijk voor is dat een medezeggenschapsraad er daadwerkelijk komt. Zo dient het bevoegd gezag zich in te spannen om personen aan te zoeken in het geval zich bij de verkiezing van de raad te weinig kandidaten hebben gesteld om het aantal in het medezeggenschapsreglement genoemde leden te kunnen halen. Indien echter na herhaalde pogingen geen der deelnemers interesse in het lidmaatschap van de medezeggenschapsraad heeft getoond, kan het bevoegd gezag, naar het oordeel van de Commissie, niet worden tegengeworpen dat het ter zake van het voorgenomen besluit inzake de regeling van de gevolgen van de voorgenomen fusie geen instemming aan het deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad heeft gevraagd.

Tenslotte brengt de Commissie onder de nadrukkelijke aandacht van het College van Bestuur dat de komende periode voldoende tijd en aandacht wordt besteed aan het overleg met het personeels- en deelnemersdeel van de medezeggenschapsraad over de aan instemming onderhevige gevolgen van het voorgenomen intentiebesluit tot fusie, die meer omvatten dan enkel de rechtspositionele gevolgen. In verband hiermee stelt de Commissie vast dat de termijn tot 1 augustus 2004 relatief kort is.

Beslissing

De Commissie stelt bindend vast dat het voorgenomen intentiebesluit van het College van Bestuur tot fusie tussen het ROC B en ROC D in stand kan blijven.

Aldus gegeven te Utrecht op 11 mei 2004

Adviesgeschil, interpretatiegeschil en reglementsgeschil

De Commissie stelt vast dat de MR op verzoek van de deelraad een adviesgeschil, dan wel interpretatiegeschil, dan wel een reglementsgeschil aan de Commissie heeft voorgelegd. Ten aanzien van de vraag of er sprake is van een interpretatiegeschil overweegt de Commissie dat haar niet gebleken is dat partijen van mening verschillen over de interpretatie van het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 dan wel het bepaalde in het medezeggenschapsreglement, zoals omschreven in artikel 19, eerste lid, onder d, WMO 1992. Naar het oordeel van de Commissie is er geen sprake van een reglementsgeschil nu haar niet is gebleken dat het College van Bestuur een voorstel tot vaststelling of wijziging van het Medezeggenschapsreglement deelraad, voor wat betreft de onderwerpen als bedoeld in artikel 15, eerste en derde lid, WMO 1992, ter instemming aan de deelraad heeft voorgelegd. Tevens is er geen sprake van een adviesgeschil als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder c, WMO 1992. De Commissie verklaart de MR niet-ontvankelijk in zijn verzoek.

De Commissie voor Geschillen WMO (hierna aangeduid als de Commissie), ingesteld krachtens artikel 18 van de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 (hierna aangeduid als WMO 1992)

inzake het geschil tussen

de medezeggenschapsraad van ROC A te B (hierna aangeduid als de medezeggenschapsraad)

en

het College van Bestuur van de Stichting ROC A te B (hierna aangeduid als het College van Bestuur)

Het bestuur is het bevoegd gezag van de school.

De school is aangesloten bij de Commissie, zodat deze bevoegd is het geschil in behandeling te nemen.

Procesverloop:

Namens de medezeggenschapsraad heeft R, secretaris, bij schrijven van 12 juli 2004 met bijlagen de Commissie verzocht uitspraak te doen in een interpretatiegeschil, dan wel een adviesgeschil, dan wel een reglementsgeschil met het bestuur.

Namens het College van Bestuur heeft S, lid, bij schrijven van 30 augustus 2004 twee weken uitstel gevraagd om het verweerschrift in te dienen.

Bij schrijven van 21 september 2004 heeft S voornoemd namens het College van Bestuur de Commissie een verweerschrift met bijlagen doen toekomen.

De Commissie heeft de zaak op 30 september 2004 in een openbare zitting te Utrecht behandeld. Daar hebben de medezeggenschapsraad, vertegenwoordigd door T, voorzitter, R, 1^e secretaris, U, 2^e secretaris, V en W, leden, X, voorzitter regionale deelraad B, Y, lid regionale deelraad B en Z, voorzitter regionale deelraad C, en het College van Bestuur vertegenwoordigd door S, lid, R, voorzitter regiodirectie B, P, juridisch beleidsmedewerker van het College van Bestuur, en O, ambtelijk secretaris regiodirectie B, hun standpunten toegelicht.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten.

De medezeggenschapsstructuur van ROC A voorziet in een deelraad voor ieder college en een (centrale) medezeggenschapsraad voor ROC A als geheel. Als gevolg van twee ingezette processen is de zeggenschap echter in sterke mate op regionaal niveau komen te liggen: colleges worden als organisatorische eenheden samengevoegd tot regio's, die onder leiding van een regiodirectie komen te staan. Er zijn drie regio's: D, B en C. Bovendien krijgt de centrale organisatie een minder sturend en meer dienstverlenend karakter ten opzichte van de regio's. Dientengevolge is ook de medezeggenschap een meer regionale aangelegenheid geworden. Dit heeft geleid tot de oprichting van drie regionale deelraden, waarbij met name bevoegdheden van de (college-)deelraden zijn overgedragen aan de regionale deelraden.

Op grond van de Overgangsregeling medezeggenschapsstructuur d.d. 22 augustus 2003, aangepast op 9 december 2003 en 5 februari 2004 komt sedert 1 augustus 2003 tot 1 augustus 2005 aan de regionale deelraden adviesbevoegdheid toe met betrekking tot de regionale begroting en het regionale formatieplan (artikel 26, tweede lid, sub b en c, Medezeggenschapsreglement deelraad ROC A).

Het betreft in casu een geschil tussen de regionale deelraad B (hierna te noemen deelraad) en de regiodirectie B (hierna te noemen directie). Op grond van artikel 31 van het Medezeggenschapsreglement deelraad heeft de medezeggenschapsraad het geschil overgenomen van de deelraad.

Het College van Bestuur heeft op 30 augustus 2004 de Commissie twee weken uitstel gevraagd, omdat het nog niet de gelegenheid had gehad nader te overleggen met beide partijen. Het College van Bestuur wilde deze periode benutten om in overleg met de medezeggenschapsraad te onderzoeken in hoeverre de adviesbevoegdheid van de deelraad inzake de regionale begroting en het regionale formatieplan is geschonden en, voor zover dit is gebeurd, op welke wijze aan deze adviesbevoegdheid alsnog recht kan worden gedaan. Het College van Bestuur heeft een mediation-voorstel gedaan, dat door de deelraad is afgewezen.

Standpunt medezeggenschapsraad:

De medezeggenschapsraad heeft ter verdediging van zijn standpunt –zakelijk weergegeven- het volgende aangevoerd.

In de optiek van de medezeggenschapsraad is er sprake van een interpretatiegeschil, dan wel een adviesgeschil, dan wel een reglementsgeschil.

Ondanks herhaalde verzoeken van de deelraad heeft de directie de begroting en het formatieplan voor 2004-2005 niet, zoals in voorgaande jaren is gebeurd, op een zodanig tijdstip aan de deelraad voorgelegd, dat de besprekingen voor de zomervakantie afgerond konden worden. Hiermee is in

strijd gehandeld met artikel 28, onder a, Medezeggenschapsreglement deelraad, inhoudende dat op een zodanig tijdstip advies wordt gevraagd, dat dit advies van wezenlijke invloed kan zijn op de besluitvorming.

In de eerste week van juni 2004 heeft de deelraad het Plan van Aanpak ('ROC A regio B naar een sluitende begroting 2004-2005') ontvangen, waarin verregaande en ingrijpende maatregelen op het gebied van personeelsbeleid en financieel/formatiebeleid worden genomen, waarover naar de mening van de deelraad eerst overleg met hem had moeten worden gevoerd. De deelraad is van mening dat niet alle beleidsvoornemens hierin staand beleid zijn. Dit Plan is op 8 juni 2004 slechts ter informatie geagendeerd, reden waarom de deelraad ter vergadering heeft meegedeeld het niet zinvol te achten daarover met de directie van gedachten te wisselen. Ter zitting is er op gewezen dat in het Plan van Aanpak, onder het kopje medezeggenschap, het formatieplan ontbreekt.

Op verzoek van de centrales en het College van Bestuur is er een nieuwe bijeenkomst gehouden op 14 juni 2004. Tijdens dit overleg heeft de deelraad nogmaals aangegeven gewend te zijn in juni over de financiën te adviseren.

De reactie van de directie, dat de begroting en het formatieplan ter advisering worden voorgelegd zodra er duidelijkheid is, achtte de deelraad onbevredigend, omdat het nieuwe cursusjaar al aanstaande was. Ook heeft de deelraad aangegeven onvoldoende informatie te hebben ontvangen om een goed inzicht te kunnen krijgen en zich een mening te kunnen vormen over de financiële problematiek in B en heeft hij aanvullende informatie verzocht. Ook op de agenda van 1 juli 2004 zijn het Plan van Aanpak, de financiën en de begroting slechts ter informatie geagendeerd. In de bijbehorende bijlage is aangegeven dat pas in september 2004 e.e.a. ter advisering zou worden voorgelegd. Dit is naar de mening van de deelraad te laat, gezien de maatregelen die zich al in een uitvoerende fase bevinden. Tijdens de vergadering van 1 juli 2004 wordt aanvullende financiële informatie verstrekt met een vertrouwelijke status. De deelraad kan zijns inziens hierop niet reageren en heeft verwezen naar de afspraak dat uiterlijk 5 werkdagen voor een vergadering relevante stukken worden ontvangen.

De deelraad is van mening dat er sprake is van een zakelijk verschil van mening en niet van verstoorde verhoudingen en heeft daarom het mediation-voorstel afgewezen.

Standpunt van het College van Bestuur:

Het College van Bestuur heeft ter verdediging van zijn standpunt –zakelijk weergegeven- het volgende aangevoerd.

Het College van Bestuur is van mening dat het geschil de adviesbevoegdheid van de deelraad inzake de begroting en het formatieplan betreft.

Het College van Bestuur erkent dat de deelraad ten aanzien van de regiobegroting 2004 en het regioformatieplan 2004 adviesrecht heeft conform artikel 26, tweede lid, sub b en c, van het Medezeggenschapsreglement deelraad ROC A.

De klacht van de medezeggenschapsraad, dat de directie B de begroting en het formatieplan voor de 2^e helft van 2004 te laat voor advies aan de deelraad heeft voorgelegd en daarmee in strijd met artikel 28, onder a, van het reglement van de deelraad heeft gehandeld, acht het College van Bestuur terecht en is ook nooit door hem bestreden.

Vanaf de overlegvergadering van 14 juni 2004 is echter aangekondigd dat de deelraad in de gelegenheid zou worden gesteld zijn adviesrechten uit te oefenen zodra de regiobegroting en het regioformatieplan beschikbaar zouden zijn. Uiteindelijk is op 3 september 2004 ter zake advies gevraagd.

Dat inmiddels begonnen is met de uitvoering van die begroting en dat formatieplan, neemt niet weg dat beide tussentijds kunnen worden bijgesteld op basis van adviezen van de deelraad. Het tussentijds bijstellen van dergelijke documenten is bij een organisatie als ROC A niet ongebruikelijk. Er is geen sprake van moedwillig belemmeren van de deelraad in zijn bevoegdheden. Door veranderingsprocessen binnen het ROC (wijziging van het stelsel van begroting en rapportage van cursusjaar naar kalenderjaar, wijzigingen in de allocatieproblematiek door de regionalisering en maatregelen met betrekking tot het Plan van Aanpak) ontstond er pas in een, ook voor de directie, heel laat stadium duidelijkheid over de begroting en het formatieplan. Het College van Bestuur heeft reeds toegezegd dat in de toekomst deze stukken eerder zullen worden voorgelegd.

Het College van Bestuur is van oordeel dat in het Plan van Aanpak uitsluitend maatregelen worden beschreven die passen binnen de reguliere bedrijfsvoering van een ROC met dreigende oplopende financiële tekorten en binnen de kaders die door het College van Bestuur met het personeelsdeel van de medezeggenschapsraad en het IGO zijn overeengekomen. Het Plan van Aanpak beschrijft een door de directie voorgestelde systematiek om dreigende bovenformatie te voorkomen door enerzijds de arbeidsovereenkomsten van medewerkers met een tijdelijk dienstverband van rechtswege te beëindigen en anderzijds de mobiliteit te bevorderen van medewerkers met een vast dienstverband. Er is geen sprake van gedwongen personele maatregelen in dit plan. Het is derhalve correct dat dit Plan uitsluitend ter informatie aan de deelraad is voorgelegd.

Ter zitting heeft het College van Bestuur toegevoegd dat, voor zover er elementen in het Plan van Aanpak zitten die onderhevig zijn aan advies- of instemmingsrecht van de deelraad, deze in het kader van de bespreking van de begroting en het formatieplan aan de orde komen.

Het door de medezeggenschapsraad aangewende middel (aanhangig maken van een geschil) staat niet in redelijke verhouding tot het nagestreefde doel (effectueren van de adviesbevoegdheid). Het geschil leidt niet tot die effectuering, maar draagt veeleer bij tot verder uitstel. De deelraad heeft tot op heden nog steeds geen gebruik gemaakt van zijn adviesrecht.

Het College van Bestuur heeft de indruk dat de essentie van het geschil niet zozeer een inhoudelijke kwestie is, maar veeleer een communicatief probleem tussen de directie en de deelraad. Het College van Bestuur betreurt het dan ook dat zijn mediation-voorstel is afgewezen door de deelraad.

De Commissie:

De Commissie stelt vast dat de medezeggenschapsraad op verzoek van de deelraad een adviesgeschil, dan wel interpretatiegeschil, dan wel een reglementsgeschil aan de Commissie heeft voorgelegd.

Het betreft in feite een geschil tussen de deelraad en de directie in de regio B. Artikel 31 van het voor de deelraad van toepassing zijnde Medezeggenschapsreglement deelraad bepaalt dat, indien er op het niveau van de deelraad een geschil ontstaat ter zake van aangelegenheden waarbij de deelraad een instemmings- of adviesbevoegdheid heeft, de medezeggenschapsraad dit geschil overneemt. Voorts bepaalt artikel 33, tweede lid, van het Medezeggenschapsreglement van ROC A dat de medezeggenschapsraad op verzoek van een deelraad optreedt indien de rechten van de betreffende deelraad specifiek aan de orde zijn. Op grond hiervan acht de Commissie zich bevoegd het geschil te behandelen.

Ten aanzien van de vraag of er sprake is van een interpretatiegeschil overweegt de Commissie dat haar niet gebleken is dat partijen van mening verschillen over de interpretatie van het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 dan wel het bepaalde in het medezeggenschapsreglement, zoals omschreven in artikel 19, eerste lid, onder d, WMO 1992. Het College van Bestuur betwist immers

niet dat de regiobegroting en het regioformatieplan ter advisering aan de deelraad moeten worden voorgelegd. Bovendien heeft het College van Bestuur ter zitting verklaard dat, voor zover het Plan van Aanpak elementen bevat, die in het kader van het formatiebeleid of de begroting onderhevig zijn aan advies- of instemmingsrecht en geen staand beleid zijn, die elementen aan de deelraad worden voorgelegd in het kader van de regiobegroting en het regioformatieplan.

Ten aanzien van het reglementsgeschil overweegt de Commissie dat haar niet is gebleken dat het College van Bestuur een voorstel tot vaststelling of wijziging van het Medezeggenschapsreglement deelraad, voor wat betreft de onderwerpen als bedoeld in artikel 15, eerste en derde lid, WMO 1992, ter instemming aan de deelraad heeft voorgelegd, zodat er naar het oordeel van de Commissie ook geen sprake kan zijn van een reglementsgeschil als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder b, WMO 1992.

Ten aanzien van het adviesgeschil overweegt de Commissie het volgende.

Op grond van artikel 19, eerste lid, onder c, WMO 1992 neemt de Commissie op verzoek van de medezeggenschapsraad kennis van een geschil, indien het bevoegd gezag een besluit heeft genomen waarover ingevolge de WMO 1992 of het van toepassing zijnde medezeggenschapsreglement advies door de medezeggenschapsraad is uitgebracht, het bevoegd gezag daarbij het uitgebrachte advies niet of niet geheel volgt en de medezeggenschapsraad van oordeel is dat daardoor de belangen van de school of de belangen van de medezeggenschapsraad ernstig worden geschaad.

Het bezwaar van de medezeggenschapsraad betreft met name het feit dat de directie B het Plan van Aanpak, de regiobegroting en het regioformatieplan te laat en uitsluitend ter informatie aan de deelraad heeft aangeboden.

Uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting is het de Commissie gebleken dat de regiodirectie bij brief van 3 september 2004 de begroting en het formatieplan voor de periode van 1 augustus tot en met 31 december 2004 ter advisering aan de deelraad heeft voorgelegd. Tot het moment van de zitting heeft de deelraad echter nog geen advies uitgebracht, zodat er mitsdien geen sprake is van een adviesgeschil als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder c, WMO 1992.

Beslissing

Gelet op het vorenstaande verklaart de Commissie de medezeggenschapsraad niet-ontvankelijk in zijn verzoek van 12 juli 2004 om uitspraak te doen in het onderhavige geschil.

Aldus gegeven te Utrecht op 30 september 2004

Voorzieningen ter vervulling van medezeggenschapstaken

Artikel 32, eerste lid, WMO 1992 bepaalt, dat het bevoegd gezag de MR het gebruik toestaat van de voorzieningen waarover het kan beschikken en die de raad voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig heeft. Bij de beantwoording van de vraag welke kosten redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de vervulling van de taken van de MR, dienen naar het oordeel van de Commissie de volgende factoren een rol te spelen: de complexiteit en het aanmerkelijk belang van de beleidsvoornemens, het onomkeerbare karakter van het te nemen besluit, de mate waarin het bestuur zelf extern advies inwint en de mate waarin de kosten qua omvang binnen de grenzen van het redelijke blijven, mede in relatie tot de financiële positie van de rechtspersoon die de school/scholen in stand houdt en de alternatieven die de MR ter beschikking staan. De aanwezigheid van de kosten voor juridische bijstand ten behoeve van de MR kunnen hierbij vallen onder het begrip voorzieningen.

De Commissie voor Geschillen WMO (hierna aangeduid als de Commissie), ingesteld krachtens artikel 18 van de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 (hierna aangeduid als WMO 1992)

inzake het geschil tussen

de medezeggenschapsraad van de basisschool O te H (hierna aangeduid als de medezeggenschapsraad)

en

het bestuur van de Stichting Christelijk Onderwijs H te H
(hierna aangeduid als het bestuur)

Het bestuur is het bevoegd gezag van de school.

De school is aangesloten bij de Commissie, zodat deze bevoegd is het geschil in behandeling te nemen.

Procesverloop:

Namens de medezeggenschapsraad heeft de heer V bij schrijven van 7 augustus 2004 met bijlagen de Commissie verzocht uitspraak te doen in een interpretatiegeschil met het bestuur.

Namens het bestuur hebben mevrouw B, voorzitter, en mr. C, secretaris, bij schrijven van 8 september 2004 de Commissie een verweerschrift met bijlagen doen toekomen.

Bij schrijven van 26 september 2004 heeft de heer V de Commissie nadere stukken aangeboden.

De Commissie heeft de zaak op 30 september 2004 in een openbare zitting te Utrecht behandeld. Daar hebben de medezeggenschapsraad, vertegenwoordigd door mr. W. Brussee, advocaat, en de heren V en W, leden, en het bestuur bij monde van de heren D, E, leden, en drs. F, stafmedewerker Stichting Christelijk Onderwijs H, hun standpunten toegelicht.

Feiten:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten.

Bij brief van 3 juni 2004 heeft het bestuur aan de medezeggenschapsraad op grond van artikel 7, sub d, WMO 1992 een adviesaanvraag voorgelegd met betrekking tot een besluit, aangeduid als variant X, tot uitbreiding per 1 augustus 2005 van basisschool O met de leerlingen van de hoofdvestiging van basisschool N aan straat Y, en op grond van de artikelen 8, eerste lid, sub a, en 9, sub a, WMO 1992 een instemmingsaanvraag met betrekking tot de regeling van de gevolgen van voornoemd besluit. Beoogd wordt dat na overdracht basisschool N onder het huidige brinnummer verder gaat als zelfstandige school op straat Z (één van de huidige vestigingen).

Het aanvankelijke voornemen van het bestuur basisschool O te laten fuseren met de vestiging straat Y van basisschool N heeft het bestuur bij gebrek aan voldoende draagvlak bij eerst genoemde school op 2 februari 2004 ingetrokken.

De medezeggenschapsraad had bij brief van 17 mei 2004 het bestuur onder meer verzocht hem op grond van artikel 32, eerste lid, WMO 1992 zodanige voorzieningen toe te kennen dat de kosten van de door de medezeggenschapsraad in te schakelen advocaat kunnen worden gedekt. Het bestuur heeft dit verzoek bij voornoemde brief van 3 juni 2004 afgewezen.

Bij brief van 15 juni 2004 heeft mr. W. Brussee voornoemd namens de medezeggenschapsraad het bestuur verzocht dit besluit te herzien en het bestuur meegedeeld dat de advies- en instemmingsaanvraag wordt aangehouden totdat over de vergoeding van rechtsbijstand duidelijkheid bestaat.

Het bestuur heeft mr. W. Brussee bij brief van 2 juli 2004 bericht dat het bestuur zijn eerder ingenomen standpunt handhaaft.

Standpunt medezeggenschapsraad:

De medezeggenschapsraad heeft ter verdediging van zijn standpunt het volgende aangevoerd.

De medezeggenschapsraad is van mening professionele rechtsbijstand nodig te hebben om op een zorgvuldige, deskundige en professionele wijze en op basis van voldoende expertise alle aspecten die bij het door het bestuur voorgestelde proces aan de orde komen te kunnen beoordelen, toetsen en afwegen.

De Raad voor de Rechtsbijstand stelt zich op het standpunt dat medezeggenschapsraden niet in aanmerking komen voor gesubsidieerde rechtsbijstand. De medezeggenschapsraad beschikt zelf over een budget van ongeveer 450 Euro per jaar, waardoor het niet mogelijk is juridische bijstand in te huren. De medezeggenschapsraad erkent dat er op grond van de CAO 5 Fre's voor het personeelsdeel van de medezeggenschapsraad zijn, maar dat is geen contant geld. De verwijzing door het bestuur naar het budget van de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad acht de medezeggenschapsraad niet juist, gelet op de eigen taken en bevoegdheden van die raad.

De medezeggenschapsraad is van mening dat het bestuur het verzoek tot vergoeding van de kosten voor juridische bijstand moet honoreren, omdat artikel 32, eerste lid, WMO bepaalt dat het bevoegd gezag aan de medezeggenschapsraad het gebruik van voorzieningen toestaat die de medezeggenschapsraad voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig heeft. In casu kan de medezeggenschapsraad (bestaande uit ouders en personeelsleden) zijn advies- en instemmingstaken ten aanzien van het onderhavige fusievoornemen uitsluitend op zorgvuldige wijze uitoefenen, als hij de hulp van externe deskundigheid kan inroepen. De medezeggenschapsraad

heeft er in dit verband op gewezen dat hij zich blijkens de brief van 3 juni 2004 van het bestuur moet buigen over het fusiebesluit als zodanig en over de regeling van de gevolgen op 12 gebieden. Ook ingevolge uitspraken van de Landelijke Geschillencommissie voor het openbaar onderwijs in vergelijkbare zaken dient het bestuur de kosten van rechtsbijstand te vergoeden. De medezeggenschapsraad heeft in dit verband verwezen naar de uitspraken G530 en G677-G678. De medezeggenschapsraad heeft ten overvloede aangevoerd dat het bestuur de WMO 1992 heeft overtreden door het voornemen tot fusie niet conform artikel 5, vijfde lid, onverwijld aan de medezeggenschapsraad mee te delen, maar pas na ongeveer 7 maanden. Voorts heeft het bestuur niet conform artikel 5, tweede lid, de medezeggenschapsraad in de gelegenheid gesteld met hem overleg te voeren alvorens het een met redenen omklede reactie heeft gegeven op een formeel voorstel met alternatieven van de medezeggenschapsraad.

Ter zitting heeft mr. Brussee namens de medezeggenschapsraad nog een reactie op het verweerschrift gegeven.

De medezeggenschapsraad bestrijdt de stelling van het bestuur dat de betrokken materie niet van een zodanig gewicht is en evenmin dermate complex, dat zonder juridische bijstand geen wezenlijke invulling kan worden gegeven aan de taken en bevoegdheden van de raad.

De medezeggenschapsraad heeft aangegeven dat het bestuur in diverse brieven en verslagen ook zelf schrijft dat het een complexe materie betreft. In dit verband heeft de medezeggenschapsraad er ook op gewezen dat het bestuur in zijn brief van 2 februari 2004 heeft geschreven dat het, gelet op de complexiteit van deze materie, op dit punt zelf extern juridisch advies heeft ingewonnen en dat het bestuur al meer dan 1,5 jaar bezig is het besluit voor te bereiden.

De medezeggenschapsraad is van mening dat het bestuur geen helderheid biedt ten aanzien van het juridische kader van zijn voornemen en daar zelf ook onvoldoende zicht op heeft. Bovendien is het inzicht van het bestuur in de regelgeving in bepaalde gevallen onjuist. De medezeggenschapsraad vraagt zich onder meer af of de variant X rechtens juist is.

De belangen van de medezeggenschapsraad zijn onlosmakelijk verbonden met de diverse aspecten die tot gevolg hebben dat hier sprake is van een complexe materie. Het (voort)bestaan van basisschool O zoals die op dit moment functioneert zal direct worden beïnvloed door de voorgestelde fusie.

Het is naar de mening van de medezeggenschapsraad evident dat het voorgenomen besluit een onomkeerbaar karakter heeft; een fusie kan niet op enig moment simpelweg ongedaan worden gemaakt.

Standpunt van het bestuur:

Het bestuur heeft ter verdediging van zijn standpunt het volgende aangevoerd.

Het bestuur is van mening dat het op grond van artikel 32 WMO 1992 gehouden is de medezeggenschapsraad die voorzieningen toe te kennen, die voor de uitoefening van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk zijn. Het gaat zijns inziens daarbij primair om zaken als vergaderruimte, vergadertijd en ondersteunende zaken. Het bestuur erkent dat daar in uitzonderingssituaties ook het vergoeden van kosten van juridische bijstand toe gerekend zou kunnen worden. Ook uit de jurisprudentie van de Landelijke Geschillencommissie voor openbaar onderwijs (LGC G530 en G677-G678) en van de Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het Katholiek Primair en Speciaal Onderwijs Zuid-Nederland (PO SPEO ZN 04/01) volgt naar de mening van het bestuur dat partijen in beginsel zelf de kosten voor juridische bijstand moeten betalen en dat er slechts in uitzonderlijke gevallen aanleiding kan zijn een dergelijke vergoeding toe te kennen. Er moet bezien worden of er sprake is van een geschil dat voortvloeit uit de taken en bevoegdheden van de

medezeggenschapsraad, van een onomkeerbaar besluit en van een zodanig belang en/of complexiteit, dat toekenning gerechtvaardigd is. Het bestuur is van mening dat deze uitzonderingssituaties zich hier niet voordoen. De medezeggenschapsraad heeft immers tot op heden niet inhoudelijk gereageerd op de advies- en instemmingsaanvraag van 3 juni 2004, zodat er nog geen sprake is van een geschil. Maar ook in het geval dat er reeds sprake zou zijn van een geschil, is het bestuur van mening dat de betrokken materie niet van een zodanig gewicht is en evenmin dermate complex, dat zonder juridische bijstand geen wezenlijke invulling kan worden gegeven aan de taken en bevoegdheden van de medezeggenschapsraad. Bovendien is er naar de mening van het bestuur niet sprake van een besluit dat onomkeerbaar is. Het betreft in hoge mate een (eenvoudige) administratieve operatie zonder praktische consequenties, waarbij beoogd is leerlingen van basisschool N onder te brengen bij basisschool O. De leerlingen blijven gehuisvest in hetzelfde gebouw. Er is geen sprake van fusie van scholen. Het bestuur heeft in het verleden bij andere scholen (o.m. basisschool X) zonder problemen eenzelfde operatie uitgevoerd. In de variant X is formeel sprake van een school met één brinnummer, maar materieel, voor zover mogelijk binnen de wettelijke kaders, van twee zelfstandige entiteiten. Ook van de zijde van het ministerie is destijds hierover niets opgemerkt. Na de herschikking blijven alle formatieve, personele, financiële, onderwijskundige en overige relevante aangelegenheden terzake van basisschool O en de dan ontstane dislocatie daarvan zoveel mogelijk gescheiden. Het bestuur is bovendien bereid eventuele – negatieve- financiële gevolgen voor basisschool O gedurende enige tijd te compenseren en gedwongen overplaatsingen van personeel en leerlingen zoveel mogelijk te voorkomen. Het bestuur bestrijdt dat het in strijd met de WMO 1992 zou hebben gehandeld en is overigens van mening dat die vermeende opstelling ook niet bepalend is voor de toekenning van de gevraagde voorziening.

Er heeft steeds uitvoerig overleg plaats gevonden met alle betrokkenen en het bestuur is steeds bereid geweest eventuele vragen van de medezeggenschapsraad te beantwoorden. Naar aanleiding van gevoerd overleg heeft het bestuur ook het eerdere voorstel bij brief van 2 februari 2004 ingetrokken. Voorts is het bestuur van mening dat er geen sprake is van schending van artikel 5, tweede lid, WMO 1992: het bestuur heeft de advies- en instemmingsaanvraag voor een voornemen dat per 1 augustus 2005 moet worden geëffectueerd op 3 juni 2004 voorgelegd aan de medezeggenschapsraad. Het voornemen kon niet eerder worden voorgelegd, omdat overleg met de gemeente H noodzakelijk was alvorens er een afgewogen en goed onderbouwd voorstel ter tafel lag. Het bestuur heeft ter zitting gesteld dat de medezeggenschapsraad een jaarlijks budget van ongeveer 1900 Euro heeft. Een deel bestaat uit contanten (bedrag per leerling conform Londo) en een deel daarvan bestaat uit Fre's. Ook dat laatste deel kan naar eigen inzicht worden ingezet: de Fre's kunnen desgewenst verzilverd worden. Voorts heeft het bestuur gesuggereerd dat de medezeggenschapsraad ook een beroep zou kunnen doen op een deel van de (gespaarde) gelden van de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad.

Het bestuur heeft voorts ter zitting opgemerkt dat het zich niet aan de indruk kan onttrekken dat de medezeggenschapsraad tegen iedere betrokkenheid van basisschool O is om de problemen in wijk S en wijk T op te lossen. Dit blijkt volgens het bestuur onder meer uit het feit dat de medezeggenschapsraad recentelijk niet heeft ingestemd met de verlenging van de termijn voor twee jaar gedurende welke ten dele wordt afgeweken van de bijzondere bevoegdheden van de medezeggenschapsraad als bedoeld in artikel 6 tot en met 9 WMO 1992 en het feit dat bij de vijf door de medezeggenschapsraad aangedragen alternatieven basisschool O niet betrokken is.

De Commissie:

De Commissie stelt vast dat partijen van mening verschillen over de interpretatie van artikel 32, eerste lid, WMO 1992.

Dit artikel bepaalt dat het bevoegd gezag de medezeggenschapsraad het gebruik toestaat van de voorzieningen waarover het kan beschikken en die de raad voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig heeft.

De Commissie stelt voorts vast dat partijen niet betwisten dat onder omstandigheden ook het vergoeden van kosten van juridische bijstand gerekend kan worden tot de voorzieningen die de medezeggenschapsraad voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig heeft.

Het geschil spitst zich toe op de vraag wanneer er sprake is van omstandigheden die tot vergoeding aanleiding moeten geven.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Op grond van artikel 23 j° 19, eerste lid, aanhef en onder d, WMO 1992 dient de Commissie in het onderhavige geschil bindend uit te spreken welke interpretatie aan het bepaalde in artikel 32 van deze wet dient te worden gegeven.

De Commissie constateert dat zowel de tekst van artikel 32, eerste lid, WMO 1992 als de Memorie van Toelichting weinig aanknopingspunten geeft met betrekking tot hetgeen de wetgever zich bij deze bepaling voor ogen heeft gesteld.

Tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel 22 461 (Wet Medezeggenschap Onderwijs 1992) is door een aantal fracties verzocht met een zelfde nauwkeurigheid als in de Wet op de ondernemingsraden (WOR) is gebeurd, in de WMO 1992 aan te geven hoe kan worden beschikt over voorzieningen die een medezeggenschapsraad voor de vervulling van zijn taak zoal nodig heeft. De toenmalige staatssecretaris heeft daarop geantwoord dat de toedeling van financiële voorzieningen aan de medezeggenschapsraad valt onder de in artikel 7, aanhef en onder c, van het wetsvoorstel vermelde medezeggenschapsaangelegenheid. Ingevolge deze bepaling wordt de medezeggenschapsraad vooraf in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over elk door het bevoegd gezag te nemen besluit met betrekking tot de vaststelling of wijziging van de bestemming in hoofdlijnen van de middelen die door het bevoegd gezag ten behoeve van de school uit de openbare kas of van anderen zijn ontvangen, met uitzondering van de middelen die van de ouders zijn ontvangen zonder dat daartoe een wettelijke verplichting bestaat. Mede in aanmerking genomen de in de wet opgenomen geschillenregeling ter zake van een adviesgeschil, was de staatssecretaris van mening dat de medezeggenschapsraad zich verzekerd weet van voldoende invloed op de aanwending van de voor de medezeggenschapsraad beschikbaar gestelde financiële faciliteiten. De staatssecretaris meende dat een dergelijke regeling die het bevoegd gezag en de medezeggenschapsraad de vrijheid laat om de bestemming van die faciliteiten in onderling overleg te regelen, de voorkeur heeft boven een gedetailleerde regeling van die bestemming bij wet. De wetgever heeft er kennelijk bewust voor gekozen in de WMO 1992 niet een uitdrukkelijke regeling als in de WOR op te nemen ten aanzien van de kosten van de medezeggenschapsraad waartoe (in navolging van de bepalingen in de WOR) zouden behoren de kosten voor het raadplegen van deskundigen en de kosten van het voeren van rechtsgedingen door de medezeggenschapsraad. Een en ander laat echter, ook naar het oordeel van de Commissie, onverlet dat een redelijke interpretatie van artikel 32, eerste lid, WMO 1992 met zich meebrengt dat dergelijke kosten naar aanleiding van een verzoek van de medezeggenschapsraad daartoe onder omstandigheden door het bestuur dienen te worden aangemerkt als voorzieningen zoals bedoeld in artikel 32 WMO 1992.

Bij de beantwoording van de vraag welke kosten redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de vervulling van de taken van de medezeggenschapsraad, waartoe in ieder geval behoort het uitoefenen van het advies- en instemmingsrecht met betrekking tot de beleidsvoornemens van het bestuur, dienen naar het oordeel van de Commissie de volgende factoren een rol te spelen: de complexiteit en het aanmerkelijk belang van de beleidsvoornemens, het onomkeerbare karakter van het te nemen besluit, dat wil zeggen dat door het besluit een nieuwe toestand in het leven wordt geroepen, die niet zonder meer ongedaan kan worden gemaakt, de mate waarin het bestuur zelf extern advies inwint en de mate waarin de kosten qua omvang binnen de grenzen van het redelijke blijven, mede in relatie tot de financiële positie van de rechtspersoon die de school/scholen in stand houdt en de alternatieven die de medezeggenschapsraad ter beschikking staan. De aanwezigheid van een geschil acht de Commissie geen noodzakelijke voorwaarde voor het eventueel aanmerken van kosten van juridische bijstand als een voorziening als bedoeld in artikel 32, eerste lid, WMO 1992.

In dit verband merkt de Commissie nog op dat de door het bestuur gebezigde aanduiding van zijn voorgenomen besluit als een (eenvoudige) administratieve operatie niet in overeenstemming is met het beeld dat de Commissie hiervan uit de stukken en ter zitting heeft gekregen. Voorts merkt de Commissie op dat het bestuur een interpretatie geeft aan de onomkeerbaarheid van besluiten welke aanmerkelijk enger is dan de interpretatie die de Commissie in de vorige alinea hieraan heeft gegeven.

Gelet op het feit dat het in casu gaat om een interpretatie van een wetsbepaling dient de Commissie zich te beperken tot deze algemene criteria ter zake en kan de Commissie niet oordelen over de vraag of het bestuur in het concrete geval in redelijkheid heeft kunnen besluiten het verzoek van de medezeggenschapsraad tot vergoeding van kosten van juridische bijstand af te wijzen.

Beslissing

De Commissie stelt bindend vast,
dat de kosten voor juridische bijstand ten behoeve van de medezeggenschapsraad onder de door haar in haar overwegingen genoemde omstandigheden kunnen vallen onder het begrip voorzieningen in artikel 32, eerste lid, WMO 1992;
dat zij in het kader van dit geschil niet kan toekomen aan de vraag of het bestuur in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot afwijzing van het verzoek van de medezeggenschapsraad tot vergoeding van de kosten van juridische bijstand.

Aldus gegeven te Utrecht op 30 september 2004

B.II.

Uitspraken van de Commissie voor Geschillen en Arbitrage
Decentraal Georganiseerd Overleg

Geen uitspraken

B.III.

Uitspraken van de Commissie voor Geschillen en Arbitrage
Instellings Georganiseerd Overleg

Geen uitspraken

DEEL C FUNCTIEWAARDERING

C.I

Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering
Primair en Voortgezet onderwijs

Overzicht

04.02	functieomschrijving Technisch Onderwijs Assistent
04.03	functieomschrijving Technisch Onderwijs Assistent
04.04	functieomschrijving Technisch systeembeheerder
04.05	Waardering van functie van docent in schaal LB

Functieomschrijving Technisch Onderwijs Assistent

Doorslaggevend voor de beoordeling van het beroep is welke werkzaamheden appellant, in opdracht van verweester, feitelijk verricht, en waar zijn verantwoordelijkheden liggen. Niet gebleken is dat appellant structureel en in opdracht van verweester taken verricht die behoren bij de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur, noch dat hij de daarbij behorende verantwoordelijkheden draagt. Volgende de Commissie kan de grote inzet van appellant, nimmer een vertaling vinden in een andere waardering van zijn functie.

Beroep ongegrond

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

de heer ***, wonende te ***,
appellant,

tegen

de stichting ***, gevestigd te ***,
verweester,

1. Verloop van het geding

Op 26 april 2004 heeft appellant bij de interne bezwarencommissie van verweester bezwaar gemaakt tegen de beschrijving van zijn functie als Technisch Onderwijs Assistent, omdat deze beschrijving geen recht zou doen aan de feitelijk door hem verrichte werkzaamheden.

Op 28 april 2004 heeft de interne bezwarencommissie verweester geadviseerd de functieomschrijving op een aantal punten aan te passen.

Bij brief van 9 juli 2004 heeft verweester aan appellant laten weten het advies van de interne bezwarencommissie niet te volgen, en bij brief van 22 juli 2004 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld bij de (landelijke) Commissie.

Verweester heeft de Commissie op 6 september 2004 haar schriftelijke reactie op het beroepschrift van appellant doen toekomen.

De zaak is behandeld in een openbare zitting te Utrecht op 17 november 2004. Aanwezig waren appellant zelf, en namens de directie van verweester de heer drs. S. ***.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken zijn de volgende feiten genoegzaam voor de Commissie vast komen te staan:

Appellant is sinds jaren werkzaam in de functie van Technisch Onderwijs Assistent. Tussen partijen is in geschil of de werkzaamheden die appellant inmiddels feitelijk is gaan verrichten overeenkomen met de nieuw beschreven functie van Technisch Onderwijs Assistent (een voorbeeldfunctie welke is ingedeeld in salarisschaal 7) dan wel met de eveneens nieuw beschreven functie van Theorie- en Praktijkinstructeur (een voorbeeldfunctie welke is ingedeeld in salarisschaal 9);

3. Het standpunt van appellant

Naar de mening van appellant sluiten zijn taken en verantwoordelijkheden nauw aan op de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en taken als omschreven in de voorbeeldfunctie van Theorie- en Praktijkinstructeur. Appellant stelt, bij afwezigheid van de natuurkundedocenten, structureel hun lessen te vervangen, zowel de theorie- als de praktijklessen. Het vervangen gebeurt op voordracht en tot grote tevredenheid van de schoolleiding;

Ook de organisatie van vakoverstijgende lessen, zoals Milieu-educatie, behoort bij gebrek aan betrokken leerkrachten (en met medeweten van de schoolleiding), al jaren tot de taken van appellant;

Appellant ziet als rode draad in de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur het geven van onderwijs, en dat doet hij. Ook ontwikkelt hij lesmateriaal, en hij voert vakoverleg met de leerkrachten. Appellant neemt samen met hen de examens af, in goed overleg wordt besproken wat wordt geëxamineerd, en de becijfering geschiedt eveneens gezamenlijk;

Appellant erkent dat het geven van les formeel plaatsvindt onder verantwoordelijkheid van een leerkracht; in de praktijk functioneert appellant echter zó zelfstandig dat aan die formele verhouding geen overwegende betekenis moet worden toegekend.

Appellant stelt tenslotte dat verweerster gedurende jaren de indruk heeft gewekt dat invoering van FUWA-VO het moment was om een formele positieverbetering van appellant te realiseren. Daarbij is van belang dat appellant al 7 jaar in het maximum van het schaalsalaris zit;

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster wijst er op dat bij MBO's en ROC's veel Theorie- en Praktijkinstructeurs werkzaam zijn, doch niet op scholen met eenzelfde omvang als die van verweerster. Op laatstbedoelde scholen zijn enkel en alleen Technisch Onderwijs Assistenten werkzaam;

Verweerster betwist dat de werkzaamheden die appellant feitelijk verricht meer zouden overeengekomen met de taken van een Theorie- en Praktijkinstructeur dan met de taken van een Technisch Onderwijs Assistent. Anders dan appellant stelt is er geen sprake van dat hij structureel de lessen van docenten zou vervangen, en als er sprake is van vervanging dan geeft appellant niet "zijn

eigen les” maar die van de afwezige docent. Het ontwikkelen van onderwijs geschiedt door de leerkrachten, niet door de Technisch Onderwijs Assistenten zoals appellant.

Verweerster moet erkennen dat het zich aan haar gezichtsveld onttrekt of appellant ook op verzoek van de leerkrachten zelf lessen vervangt, en wat daar dan gebeurt. Verweerster erkent voorts dat appellant, gezien zijn ruime ervaring, inmiddels in staat is om zeer zelfstandig les te geven. Formeel gezien echter blijft de verantwoordelijkheid voor het lesgeven bij de leerkrachten berusten;

Volgens verweerster zijn het de leerkrachten die de examens opstellen, normen bepalen en de resultaten beoordelen. Dat appellant de leerkrachten daarbij ondersteunt doet daar niets aan af.

Verweerster wijst er nog op dat wij het advies van de interne bezwarencommissie niet heeft gevolgd allereerst omdat zij niet wilde afwijken van de algemene functieprofielen, en voorts omdat de interne bezwarencommissie partijen niet in de aanwezigheid van elkaar heeft gehoord.

5. Ontvankelijkheid van het beroep

De Commissie is bevoegd van het beroep als het onderhavige kennis te nemen, en ook overigens is voldaan aan de vereisten van ontvankelijkheid van het reglement van de Commissie. Appellant is dan ook zijn beroep ontvankelijk.

6. Oordeel van de Commissie

Volgens de Commissie staat vast dat de beschreven werkzaamheden in de functieomschrijvingen van Technisch Onderwijs Assistent en die van Theorie- en Praktijkinstructeur in veel opzichten overeenkomen. De grote verschillen zijn belegen in de mate van verantwoordelijkheid en de positie (onderlinge verhouding) van de functies ten opzichte van elkaar en ten opzichte van andere functies in het functiegebouw. Anders dan de Technisch Onderwijs Assistent is de Theorie- en Praktijkinstructeur slechts functioneel ondergeschikt aan de leerkrachten, niet ook hiërarchisch. De Theorie- en Praktijkinstructeur staat hiërarchisch boven de Technisch Onderwijs Assistent. Anders dan de Technisch Onderwijs Assistent geeft de Theorie- en Praktijkinstructeur *structureel* zelfstandig theorie- en praktijk lessen, en ontwikkelt hij mede het onderwijsmateriaal. Een inhoudelijk en belangrijk verschil tussen de beide functies is voorts dat het lesgeven weliswaar een onderdeel kan zijn van de taken van de Technisch Onderwijs Assistent, doch een *essentieel* onderdeel uitmaakt van de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur.

Doorslaggevend voor de beoordeling van het beroep is welke werkzaamheden appellant, in opdracht van verweerster, feitelijk verricht, en waar zijn verantwoordelijkheden liggen. De Commissie betreurt het dat de interne bezwarencommissie haar advies aan verweerster zo summier heeft gemotiveerd, en die feitelijke werkzaamheden en verantwoordelijkheden nauwelijks heeft benoemd; ware dat wel gebeurd dan was deze procedure wellicht onnodig geweest.

Op grond van hetgeen door partijen bij de Commissie naar voren is gebracht ontstaat het beeld dat appellant, werkzaam als Technisch Onderwijs Assistent, op eigen initiatief vaak (veel) meer doet dan van hem, gezien zijn functie, hoeft te worden verwacht. Niet gebleken is echter dat appellant structureel en in opdracht van verweerster taken verricht die behoren bij de functie van Theorie- en

Praktijkinstructeur, noch dat hij de daarbij behorende verantwoordelijkheden draagt. Dat appellant, als gevolg van zijn zeer ruime ervaring, veel van zijn taken zeer zelfstandig verricht doet niet af aan het feit dat hij hiërarchisch ondergeschikt is en blijft aan de leerkrachten, en onder hun verantwoordelijkheid zijn taken verricht. De Commissie heeft evenmin kunnen vaststellen dat vervanging van leerkrachten in opdracht van verweester stelselmatig zou plaatsvinden, zodat het lesgeven een essentieel onderdeel zou zijn geworden van de functie.

Volgende de Commissie kan de grote inzet van appellant voor verweester, op zich beschouwd, nimmer een vertaling vinden in een andere waardering van zijn functie. Of verweester van oordeel is dat zij haar waardering van de grote inzet van appellant op andere wijze zou moeten laten blijken, is enkel ter beoordeling aan verweester.

Oordeel van de Commissie: verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht, 17 november 2004

Functieomschrijving Technisch Onderwijs Assistent

Doorslaggevend voor de beoordeling van het beroep van appellant is welke werkzaamheden appellant, in opdracht van verweerster, feitelijk verricht en waar zijn verantwoordelijkheden liggen. Niet gebleken is dat appellant structureel en in opdracht van verweerster taken verricht die behoren bij de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur, noch dat hij de daarbij behorende verantwoordelijkheden draagt. Volgens de Commissie kan de grote inzet van appellant, nimmer een vertaling vinden in een andere waardering van zijn functie.

Beroep ongegrond

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

Inzake het geschil:

de heer J.W. ***, wonende te ***,
appellant,

tegen

de stichting ***, gevestigd te ***,
verweerster,

1. Verloop van het geding

Op 9 april 2004 heeft appellant bij de interne bezwarencommissie van verweerster bezwaar gemaakt tegen de beschrijving van zijn functie als Technisch Onderwijs Assistent, omdat deze beschrijving geen recht zou doen aan de feitelijk door hem verrichte werkzaamheden.

Op 28 april 2004 heeft de interne bezwarencommissie verweerster geadviseerd de functieomschrijving op een aantal punten aan te passen.

Bij brief van 9 juli 2004 heeft verweerster aan appellant laten weten het advies van de interne bezwarencommissie niet te volgen, en bij brief van 20 augustus 2004 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld bij de (landelijke) Commissie.

Verweerster heeft de Commissie op 6 september 2004 haar schriftelijke reactie op het beroepschrift van appellant doen toekomen.

De zaak is behandeld in een openbare zitting te Utrecht op 17 november 2004. Aanwezig waren appellant zelf, en namens de directie van verweerster de heer drs. S. ***.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken zijn de volgende feiten genoegzaam voor de Commissie vast komen te staan:

Appellant is sinds jaren werkzaam in de functie van (hoofd) Technisch Onderwijs Assistent. Tussen partijen is in geschil of de werkzaamheden die appellant inmiddels feitelijk is gaan verrichten overeenkomen met de nieuw beschreven functie van Technisch Onderwijs Assistent (een voorbeeldfunctie welke is ingedeeld in salarisschaal 7) dan wel met de eveneens nieuw beschreven functie van Theorie- en Praktijkinstructeur (een voorbeeldfunctie welke is ingedeeld in salarisschaal 9);

3. Het standpunt van appellant

Naar de mening van appellant sluiten zijn taken en verantwoordelijkheden nauw aan op de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en taken als omschreven in de voorbeeldfunctie van Theorie- en Praktijkinstructeur. Appellant stelt, bij afwezigheid van de scheikundedocenten, structureel hun lessen te vervangen, zowel de theorie- als de praktijklessen (onderbouw) en praktijklessen (bovenbouw). Hij regelt vervolglussen, ontwikkelt lesmateriaal, en is initiator. Dit alles gebeurt op voordracht en tot grote tevredenheid van de schoolleiding;

Ook de organisatie van vakoverstijgende lessen, zoals Milieu-educatie, behoort bij gebrek aan betrokken leerkrachten (en met medeweten van de schoolleiding), al jaren tot de taken van appellant;

Appellant ziet als rode draad in de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur het geven van onderwijs, en dat doet hij. Zoals aangegeven ontwikkelt hij lesmateriaal, en hij voert vakoverleg met de leerkrachten. Appellant neemt samen met hen de examens af, in goed overleg wordt besproken wat wordt geëxamineerd, en de becijfering geschiedt eveneens gezamenlijk;

Appellant erkent dat het geven van les formeel plaatsvindt onder verantwoordelijkheid van een leerkracht; in de praktijk functioneert appellant echter zó zelfstandig dat aan die formele verhouding geen overwegende betekenis moet worden toegekend.

Appellant stelt tenslotte dat verweerster gedurende jaren de indruk heeft gewekt dat invoering van FUWA-VO het moment was om een formele positieverbetering van appellant te realiseren. Daarbij is van belang dat appellant al vanaf zijn 17e bij verweerster werkt, en nu al jaren in het maximum van het schaaalsalaris zit;

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster wijst er op dat bij MBO's en ROC's veel Theorie- en Praktijkinstructeurs werkzaam zijn, doch niet op scholen met eenzelfde omvang als die van verweerster. Op laatstbedoelde scholen zijn enkel en alleen Technisch Onderwijs Assistenten werkzaam;

Verweerster betwist dat de werkzaamheden die appellant feitelijk verricht meer zouden overeenkomen met de taken van een Theorie- en Praktijkinstructeur dan met de taken van een

Technisch Onderwijs Assistent. Anders dan appellant stelt is er geen sprake van dat hij structureel de lessen van docenten zou vervangen, en als er sprake is van vervanging dan geeft appellant niet "zijn eigen les" maar die van de afwezige docent. Het ontwikkelen van onderwijs geschiedt door de leerkrachten, niet door de Technisch Onderwijs Assistenten zoals appellant.

Verweester moet erkennen dat het zich aan haar gezichtsveld onttrekt of appellant ook op verzoek van de leerkrachten zelf lessen vervangt, en wat daar dan gebeurt. Verweester erkent voorts dat appellant, gezien zijn ruime ervaring, inmiddels in staat is om zeer zelfstandig les te geven. Formeel gezien echter blijft de verantwoordelijkheid voor het lesgeven bij de leerkrachten berusten;

Volgens verweester zijn het de leerkrachten die de examens opstellen, normen bepalen en de resultaten beoordelen. Dat appellant de leerkrachten daarbij ondersteunt doet daar niets aan af.

Verweester wijst er nog op dat wij het advies van de interne bezwarencommissie niet heeft gevolgd allereerst omdat zij niet wilde afwijken van de algemene functieprofielen, en voorts omdat de interne bezwarencommissie partijen niet in de aanwezigheid van elkaar heeft gehoord.

5. Ontvankelijkheid van het beroep

De Commissie is bevoegd van het beroep als het onderhavige kennis te nemen, en ook overigens is voldaan aan de vereisten van ontvankelijkheid van het reglement van de Commissie. Appellant is dan ook zijn beroep ontvankelijk.

6. Oordeel van de Commissie

Volgens de Commissie staat vast dat de beschreven werkzaamheden in de functieomschrijvingen van Technisch Onderwijs Assistent en die van Theorie- en Praktijkinstructeur in veel opzichten overeenkomen. De grote verschillen zijn belegen in de mate van verantwoordelijkheid en de positie (onderlinge verhouding) van de functies ten opzichte van elkaar en ten opzichte van andere functies in het functiegebouw. Anders dan de Technisch Onderwijs Assistent is de Theorie- en Praktijkinstructeur slechts functioneel ondergeschikt aan de leerkrachten, niet ook hiërarchisch. De Theorie- en Praktijkinstructeur staat hiërarchisch boven de Technisch Onderwijs Assistent. Anders dan de Technisch Onderwijs Assistent geeft de Theorie- en Praktijkinstructeur *structureel* zelfstandig theorie- en praktijk lessen, en ontwikkelt hij mede het onderwijsmateriaal. Een inhoudelijk en belangrijk verschil tussen de beide functies is voorts dat het lesgeven weliswaar een onderdeel kan zijn van de taken van de Technisch Onderwijs Assistent, doch een *essentieel* onderdeel uitmaakt van de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur.

Doorslaggevend voor de beoordeling van het beroep is welke werkzaamheden appellant, in opdracht van verweester, feitelijk verricht, en waar zijn verantwoordelijkheden liggen. De Commissie betreurt het dat de interne bezwarencommissie haar advies aan verweester zo summier heeft gemotiveerd, en die feitelijke werkzaamheden en verantwoordelijkheden nauwelijks heeft benoemd; ware dat wel gebeurd dan was deze procedure wellicht onnodig geweest.

Op grond van hetgeen door partijen bij de Commissie naar voren is gebracht ontstaat het beeld dat appellant, werkzaam als (hoofd) Technisch Onderwijs Assistent, op eigen initiatief vaak (veel) meer

doet dan van hem, gezien zijn functie, hoeft te worden verwacht. Niet gebleken is echter dat appellant structureel en in opdracht van verweerster taken verricht die behoren bij de functie van Theorie- en Praktijkinstructeur, noch dat hij de daarbij behorende verantwoordelijkheden draagt. Dat appellant, als gevolg van zijn zeer ruime ervaring, veel van zijn taken zeer zelfstandig verricht doet niet af aan het feit dat hij hiërarchisch ondergeschikt is en blijft aan de leerkrachten, en onder hun verantwoordelijkheid zijn taken verricht. De Commissie heeft evenmin kunnen vaststellen dat vervanging van leerkrachten in opdracht van verweerster stelselmatig zou plaatsvinden, zodat het lesgeven een essentieel onderdeel zou zijn geworden van de functie.

Volgende de Commissie kan de grote inzet van appellant voor verweerster, op zich beschouwd, nimmer een vertaling vinden in een andere waardering van zijn functie. Of verweerster van oordeel is dat zij haar waardering van de grote inzet van appellant op andere wijze zou moeten laten blijken, is enkel ter beoordeling aan verweerster.

Oordeel van de Commissie: verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht, op 17 november 2004

Functieomschrijving Technisch systeembeheerder

De Commissie stelt vast dat het in de functiebeschrijving opnemen van de werkzaamheden van TOA niet of nauwelijks een praktisch doel dient en geen recht doet aan de feitelijk door appellant uitgevoerde werkzaamheden. Om duidelijkheid te krijgen of er sprake is van discrepantie tussen de feitelijke werkzaamheden en de beschreven werkzaamheden, let de Commissie in het bijzonder op het niveau waarop de besluitvorming plaatsvindt en waar de eindverantwoordelijkheid ligt. De Commissie stelt dan ook vast dat de beschreven (met uitzondering van de werkzaamheden als TOA) overeenkomt met de feitelijke functie.

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

Inzake het geschil:

de heer J.P. ***, wonende te ***, te dezer zake bijgestaan door de heer mr T.J.W.M. Stals van DAS Rechtsbijstand,
hierna te noemen appellant,

tegen

de vereniging Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** e.o., hierbij gemachtigd door haar centraal directeur, de heer V ***,
hierna te noemen verweerster,

1. Verloop van het geding

In februari 2004 heeft verweerster appellant een concept functiebeschrijving voor de functie van technisch onderwijsassistent/medewerker ICT doen toekomen. Nadat appellant had aangegeven het met dat concept niet eens te zijn, adviseerde de Projectgroep FUWA een aantal aanpassingen in de functiebeschrijving door te voeren. Op 27 april 2004 heeft verweerster vervolgens een 'definitieve functiebeschrijving' van de functie technisch onderwijsassistent/medewerker ICT naar appellant gezonden. De functie van appellant is daarbij gewaardeerd in schaal 6.

Appellant heeft tegen deze functiebeschrijving bezwaar gemaakt bij de Interne Bezwarencommissie functiewaardering, en wel op 7 juli 2004. Op 14 oktober 2004 heeft de Interne Bezwarencommissie haar advies uitgebracht aan verweerster, en daarbij, kort weergegeven, geadviseerd de functiebeschrijving (wederom) op een aantal punten aan te passen.

Op 19 november 2004 heeft verweerster een nieuw besluit genomen op grond van art. 5.5 lid 3 sub b van de CAO-VO, en dit naar appellant gezonden. Appellant heeft hiertegen bezwaar gemaakt bij de Bezwarencommissie functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs ("de Commissie"), en wel op 13 december 2004. Bij brief van 31 januari 2005 zijn de gronden van het bezwaar aangevuld.

Het verweerschrift is ontvangen op 25 februari 2005, en het bezwaar is behandeld ter zitting van 29 maart 2005 te Utrecht. Daarbij waren aanwezig appellant en zijn gemachtigde, en namens verweerster de heer V ***, de heer K*** en mevrouw B***.

2. Het standpunt van appellant

Appellant stelt dat door verweerster ten onrecht het advies van de Interne Bezwarencommissie niet is overgenomen. Wel is in reactie daarop een nieuwe functiebeschrijving gemaakt, een beschrijving van de functie van 'Technisch systeembeheerder locatie ***/technisch onderwijsassistent'. Ondanks de veranderingen ten opzichte van de eerder beschreven functie doet de nieuwe beschreven functie geen recht aan de feitelijke werkzaamheden zoals die door appellant worden verricht.

Aanvankelijk werkte appellant als technisch onderwijsassistent ('TOA') voor 32 uur per week. Toen computers en automatisering op de school hun intrede deden heeft verweerster appellant verzocht zich te bekwamen in het systeembeheer. Appellant heeft dat gedaan, hij heeft zijn bevoegdheid als systeembeheerder gehaald. De omvang van die werkzaamheden groeide de jaren erna explosief, als gevolg waarvan in toenemende mate de werkzaamheden van TOA in het geding kwamen. Uiteindelijk heeft verweerster daarom een TOA scheikunde in dienst genomen om die specifieke werkzaamheden van appellant te kunnen overnemen.

Appellant was inmiddels systeembeheerder op de twee vestigingen van het *** College. Slechts zeer sporadisch hield hij zich nog bezig met werkzaamheden als TOA. Ten onrechte wordt in de thans beschreven functie dan ook opnieuw het accent gelegd op de werkzaamheden als TOA.

Naar de mening van appellant komen de werkzaamheden die hij daadwerkelijk verricht overeen met de beschreven werkzaamheden die horen bij de functie van "Systeem- en netwerkbeheerder", een voorbeeld functie FUWA-VO. De verantwoordelijkheden die appellant in de praktijk als systeembeheerder heeft, zijn veel zwaarder dan beschreven in de functie van 'Technisch systeembeheerder locatie ***/technisch onderwijsassistent'.

3. Het standpunt van verweerster

Verweerster stelt wel degelijk goed te hebben geluisterd naar het advies van de interne bezwarencommissie, er is immers een nieuwe functiebeschrijving gemaakt, en daarbij is slechts een deel van de conclusie van de Interne Bezwarencommissie (gemotiveerd) niet overgenomen. Overigens waren in een eerder stadium ook al aanpassingen doorgevoerd in de beschreven functie, en wel naar aanleiding van het advies van de Projectgroep FUWA.

Appellant verricht in de praktijk zeker niet alle werkzaamheden die behoren bij de voorbeeldfunctie "Systeem- en netwerkbeheerder" van FUWA-VO. Volgens verweerster zit het verschil met name in de complexiteit van de uitgeoefende ICT-werkzaamheden, en in het verantwoordelijkheidsniveau van de functie.

Ter illustratie daarvan voert verweerster aan dat over de periode rond augustus 2003 welke periode bepalend is voor de functiebeschrijving - verweerster langdurig deskundige hulp van buiten heeft ingehuurd voor het uitbouwen en vernieuwen van haar ICT-systemen. Juist die werkzaamheden

maken een essentieel onderdeel uit van de functie van systeembeheerder. Met andere woorden: alleen al uit het feit dat derden zijn ingehuurd om die taken te verrichten blijkt dat die taken niet tot de functie van appellant behoren. Verweerder erkent overigens dat er thans een lacune is in haar organisatie, nu een systeembeheerder ontbreekt. Verweerder is dan ook voornemens die functie op korte termijn te gaan invullen. Zij is daarmee al druk bezig.

De werkzaamheden van TOA zijn wel degelijk onderdeel van de functie. Laatstelijk op 6 december 2002 is dat nog nadrukkelijk besproken tijdens een functioneringsgesprek.

4. Ontvankelijkheid van het bezwaar

Tegen het bestreden besluit staat bezwaar open bij de Commissie en het bezwaar is tijdig ingesteld, zodat appellant in zijn bezwaar ontvankelijk is.

5. Oordeel van de Commissie

Nu appellant heeft gesteld dat hij nog hooguit sporadisch werkzaamheden als TOA verricht en verweerder ter zitting heeft erkend dat de werkzaamheden van TOA uit de functieomschrijving kunnen worden geschrapt zonder dat dat praktische gevolgen heeft, stelt de Commissie vast dat het in de functiebeschrijving opnemen van de werkzaamheden van TOA niet of nauwelijks een praktisch doel dient en geen recht doet aan de feitelijk door appellant uitgevoerde werkzaamheden.

De Commissie heeft ter zitting getracht duidelijk te krijgen in welke *overige* aspecten van de functie nu sprake is van een discrepantie tussen de feitelijke werkzaamheden en de beschreven werkzaamheden. De Commissie heeft daarbij in het bijzonder gelet op het niveau waarop de besluitvorming plaatsvindt en waar de eindverantwoordelijkheid ligt.

Op basis van hetgeen door appellant is aangevoerd – en door verweerder onvoldoende is weersproken – komt de Commissie tot de conclusie dat het zwaartepunt van de werkzaamheden van appellant ligt op het gebruiken en in gebruik houden van de ICT-systemen. Dat blijkt ook uit het feit dat door verweerder in de periode 2003 en 2004 langdurig deskundige hulp van buiten is ingehuurd voor het uitbouwen en vernieuwen van de ICT-systemen. Voorts is voldoende vast komen te staan dat verweerder thans doende is invulling te geven aan de vacature van systeembeheerder omdat die functie thans onbezet is, hetgeen impliceert dat appellant die functie niet vervult.

De Commissie stelt dan ook vast dat de beschreven (met uitzondering van de werkzaamheden als TOA) overeen komt met de feitelijke functie.

Uit het voorgaande volgt dat de Commissie verweerder adviseert de functiebeschrijving in die zin aan te passen dat de werkzaamheden van TOA buiten beschouwing worden gelaten. Voor het overige kan de beschreven functie in stand blijven.

Aldus gedaan te Utrecht, op 29 maart 2005

Waardering van functie van docent in schaal LB

Kwaliteit noch kwantiteit van het werk, noch een bijzondere inzet van een persoon hebben invloed op de waardering van de functie. Bij functiewaardering wordt immers zoveel mogelijk geabstraheerd van de individu die de functie vervult, het is de functie die wordt beschreven en gewaardeerd, niet de persoon. Zulks laat onverlet dat een functiebeschrijving dient te rijmen met de door een persoon op de betreffende plek feitelijk en duurzaam en in opdracht van de werkgever verrichte werkzaamheden. De Commissie adviseert het besluit in stand te houden.

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

Inzake het geschil:

de heer R. ***, wonende te ***,
hierna te noemen appellant,

tegen

de vereniging Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** e.o., hierbij gemachtigd door haar centraal directeur, de heer V. ***,
hierna te noemen verweester,

1. Verloop van het geding

Op 20 februari 2004 heeft verweester aan appellant een concept functiebeschrijving voor de functie van "LB-docent" doen toekomen. Nadat appellant had aangegeven het met dat concept niet eens te zijn, heeft verweester de Projectgroep FUWA om advies gevraagd. In reactie daarop heeft de Projectgroep FUWA laten weten dat de beschreven functie recht deed aan de werkelijk verrichte werkzaamheden. Op 27 april 2004 heeft verweester vervolgens de functiebeschrijving, conform het eerdere concept, definitief vastgesteld. De definitieve waardering van de functie werd appellant op 28 mei toegezonden. De functie van appellant is daarbij gewaardeerd in schaal LB.

Appellant heeft tegen deze functiewaardering bezwaar gemaakt bij de Interne Bezwarencommissie functiewaardering, en wel op 12 juni 2004. Op 14 oktober 2004 heeft de Interne Bezwarencommissie haar advies uitgebracht aan verweester, en daarbij, kort weergegeven, geadviseerd de functiebeschrijving niet te wijzigen.

Op 19 november 2004 heeft verweester op grond van art. 5.5 lid 3 sub b van de CAO-VO een nieuw (zij het inhoudelijk ongewijzigd) besluit genomen, en dit naar appellant gezonden. Appellant heeft hiertegen op 2 december 2004 bezwaar gemaakt bij de Bezwarencommissie functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs ('de Commissie'), het onderhavige bezwaar.

Het verweerschrift is ontvangen op 7 februari 2005. Het bezwaar is behandeld ter zitting van 29 maart 2005 te Utrecht. Daarbij waren aanwezig appellant, en namens verweerster de heer V. ***, de heer K. *** en mevrouw B. ***.

2. Het standpunt van appellant

Naar de mening van appellant komen de werkzaamheden die hij daadwerkelijk verricht overeen met de beschreven werkzaamheden die horen bij de functie van LC-docent, een voorbeeld functie FUWA-VO. De verantwoordelijkheden die appellant in de praktijk als docent heeft, zijn zwaarder, althans meer omvattend, dan beschreven in de functie van LB-docent.

Appellant noemt een aantal door hem verrichte werkzaamheden die passen binnen de functieomschrijving van de LC-docent. Zo levert appellant als docent economie een bijdrage aan de ontwikkeling en vernieuwing van het onderwijs, o.a. op het gebied van zelfstandig leren en het werken met digitale middelen. Voorts verricht appellant werkzaamheden als het maken van jaarplanningen, het maken van studiewijzers, het maken van repetities, het maken van schoolexamens, het verstrekken van extra informatie aan leerlingen, etc.

Appellant heeft op verzoek van de directie van verweerster collegae en de coördinator 2e klas MAVO vervangen. Daarnaast is appellant sinds 2 jaar lid van het coördinatieteam van de repetitieweken. Ook geeft appellant wegens het vertrek van één van de docenten sinds 2 jaar het vak Handel & Administratie en is hij betrokken bij het intern opleiden (coachen) van een docent op dit vakgebied.

Al met al meent appellant dat er sterke overeenkomsten bestaan tussen de door hem verrichte werkzaamheden en de voorbeeld functie van LC-docent.

3. Het standpunt van verweerster

Verweerster stelt dat de door appellant verrichte werkzaamheden zoals het vervangen van collegae, het lid zijn van het coördinatieteam van de repetitieweken, het geven van het vak Handel & Administratie en het intern opleiden van een docent voor dit vakgebied, behoren tot de reguliere werkzaamheden van een LB-docent.

Weliswaar behoort dat het vervangen van de afwezige coördinator niet tot de reguliere taken van een LB-docent (en appellant), maar het betrof tijdelijke werkzaamheden waarvoor appellant op passende wijze is gehonoreerd.

Verweerster wijst op het advies van de projectgroep FUWA en de Interne bezwarencommissie, die de beschrijving van de functie van appellant adequaat achtten.

4. Ontvankelijkheid van het bezwaar

Tegen het bestreden besluit staat bezwaar open bij de Commissie en het bezwaar is tijdig ingesteld, zodat appellant in zijn bezwaar ontvankelijk is.

5. Oordeel van de Commissie

De Commissie heeft er nota van genomen dat de Interne Bezwarencommissie heeft geconcludeerd dat appellant zich in bijzondere mate heeft ingezet voor de school. Echter, kwaliteit noch kwantiteit van het werk, noch een bijzondere inzet van een persoon hebben invloed op de waardering van de functie. Bij functiewaardering wordt immers zoveel mogelijk geabstraheerd van de individu die de functie vervult, het is de functie die wordt beschreven en gewaardeerd, niet de persoon. Zulks laat onverlet dat een functiebeschrijving dient te rijmen met de door een persoon op de betreffende plek feitelijk en duurzaam en in opdracht van de werkgever verrichte werkzaamheden, gemeten naar het peildatum van 1 augustus 2003.

In deze gaat het er dan ook om of appellant, gezien met name de door hem verrichte werkzaamheden in het kader van onderwijsvernieuwing en zijn werkzaamheden als begeleider/coach van een collega, welke werkzaamheden als onderdeel van de functie van LC-docent zouden kunnen worden aangemerkt, terecht stelt dat zijn functie die van LC-docent is.

Met betrekking tot het aspect van onderwijsvernieuwing merkt de Commissie op dat de LC-docent zich bezig houdt met het ontwikkelen van onderwijsprogramma's en –methodieken, heeft daarbij een ruime mate van beleidsvrijheid en draagt een grote verantwoordelijkheid. De LB-docent houdt zich weliswaar ook bezig met onderwijsvernieuwing, maar op een ander niveau.

Vastgesteld moet worden dat appellant intensief betrokken is geweest bij het ontwikkelen en vernieuwen van het onderwijs. Dat zou normaliter een aanwijzing kunnen zijn dat de functie van appellant in zoverre (mogelijk) als LC-docent moet worden aangemerkt, zij het dat appellant heeft erkend dat hij deze werkzaamheden niet verrichtte op de peildatum van 1 augustus 2003. Deze peildatum is bepalend voor de beschrijving van de werkelijke functie, voor- of nadien verrichte werkzaamheden dienen buiten beschouwing te blijven. In zoverre kan de klacht van appellant dan ook onbesproken blijven.

Met betrekking tot het coachen merkt de Commissie op dat 'coachen' en 'begeleiden' naar de mening van de Commissie van elkaar verschillen, in die zin dat 'begeleiden' moet worden gezien als een normale vorm van collegiale ondersteuning en kennisoverdracht, en daarmee geen bijzonder onderdeel is van de functie, terwijl 'coachen' (in de zin van de voorbeeld functie FUWA-VO) van meer *structurele* aard is, betrekking heeft op nieuwe docenten in een nieuw werkveld en een specifiek onderdeel uitmaakt van de functie. Daarnaast doet zich een hiërarchisch verschil gevoelen: coachen geschiedt immers – doorgaans – door een hoger geplaatst persoon, terwijl begeleiding op collegiaal niveau plaatsvindt.

Ten aanzien van de door appellant verrichte werkzaamheden stelt de Commissie vast dat op alle genoemde aspecten van verschillen zichtbaar zijn: het gaat wat appellant betreft niet om een essentieel onderdeel van de functie maar om een vorm van 'normale' collegiale bijstand, en er is geen hiërarchische verhouding.

De Commissie herhaalt dat grote inzet van appellant nimmer een vertaling kan vinden in een andere waardering van zijn functie.

Op grond van het vorenstaande adviseert de Commissie verweerster het besluit van 19 november 2004 in stand te houden.

C.II.

Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering
PC Hoger Beroepsonderwijs

Geen uitspraken

C.III.

Adviezen van de Bezwarencommissie Functiewaardering
Confessioneel BVE

Geen uitspraken

DEEL D KLACHTENREGELING

Adviezen Landelijke Klachtencommissie
Primair en Voortgezet Onderwijs

Overzicht

04006	Terugplaatsing en slechte communicatie
04008	Functioneren van kinderen met een "handicap"
04010	Ontslag
04012	Schooladvies
04013	Pestgedrag en gebrekkige communicatie
04017	Inschrijving
04018	Begeleiding van beelddenkend nieuwtijdskind
04019	Mondelinge herkansing
04020	Verwijzing naar speciaal onderwijs
04022	Informatieverstrekking aan derden
04025	Naar huis sturen van leerling en het pedagogische vermogen van leerkracht
04027	Waardering werkstukken en gebrekkige communicatie
04028	Onveilig schoolklimaat
04029	Niet-nakoming afspraak; ongelijke behandeling; negatieve mededeling
04031	Zittenblijven
04032	Ongewenste intimiteiten; molestatie; onzorgvuldige behandeling
04033	Ongewenste intimiteiten en onzorgvuldig en niet adequaat handelen
04034	Onjuiste behandeling; weghouden van leerling bij medeleerlingen
04035	Deelname eindejaarsmusical
04038	Behandeling en bejegening van leerkracht jegens leerling
04039	Verplaatsing leerling naar andere locatie
04041	Waardering mondeling schoolexamen en tegenstrijdige informatie
04042	Bevorderingsprocedure
04043	Onvoldoende aandacht aan leerling
04048	Disfunctioneren leerkracht en onzorgvuldig/nalatig handelen van school
04051	Grensoverschrijdend gedrag
04054	Zittenblijven en wisselend standpunt
04061	Onderwijskwaliteit
04062	Pestgedrag; onoplettendheid
04063	Ompedagogisch handelen

Terugplaatsing en slechte communicatie

De klacht heeft betrekking op terugplaatsing van de dochter van klager van groep 3 naar groep 2 en de wijze waarop de school dit naar klager toe heeft gecommuniceerd. Klacht ongegrond

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** en omstreken (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer P. *** te ***, vader van A. *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief, gedateerd 5 januari 2004, heeft klager zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht betreffende de terugplaatsing van zijn dochter *A* van groep 3 naar groep 2 van Christelijke Basisschool *** te *** te behandelen.

In eerste instantie is de klacht niet in behandeling genomen, omdat het bevoegd gezag niet bij de Commissie aangesloten bleek te zijn.

Nadat was vastgesteld dat het bevoegd gezag zich alsnog had aangesloten bij de Commissie, heeft de Commissie de onderhavige klacht in behandeling genomen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de directeur van de Christelijke Basisschool *** te *** voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 30 maart 2004 heeft de heer H.***, interim-directeur namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 21 april 2004 te Utrecht, alwaar klager in persoon aanwezig was, vergezeld door zijn broer J.S. ***. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door B. , internbegeleidster en remedial teacher, en de heer H., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af.

Klager is het niet eens met het feit dat de school *A* gedurende het schooljaar 2003/2004 heeft teruggeplaatst van groep 3 naar groep 2. Klager stelt in dit verband dat de schoolresultaten van *A* niet zo slecht zijn als de school doet voorkomen. Voorts voert klager aan dat *A* zelf graag naar

groep 3 gaat, omdat in die groep haar vriendjes en vriendinnetjes zitten.

Ten slotte stelt klager, dat de mededeling van de school dat *A* moest worden teruggeplaatst, omdat haar schoolresultaten onvoldoende zouden zijn, voor hem als een donderslag bij heldere hemel kwam.

Standpunt van school en bevoegd gezag

De school heeft zich op het standpunt gesteld dat *A* terecht is teruggeplaatst van groep 3 naar groep 2. Aan klager is aan het einde van het schooljaar in groep 2 medegedeeld dat de uitslagen van de kleutertoetsen van *A* onvoldoende waren en dat werd geadviseerd *A* groep 2 nog een keer te laten doen om haar verder te laten “rijpen” en aan de leervoorwaarden te werken. Na gesprekken met klager heeft de school besloten om *A* na de zomervakantie voorwaardelijk naar groep 3 te laten gaan. Dit betekent dat *A* op proef in groep 3 zit en dat naar aanleiding van de resultaten van *A* bij de zogenoemde “herfstsignalering” zal worden bekeken of *A* in groep 3 kan blijven of moet worden teruggeplaatst naar groep 2. Aangezien *A* onvoldoende resultaat haalt voor de toets van de “herfstsignalering”, is de school van mening dat *A* onvoldoende rijp is de leerstof van groep 3 aan te kunnen. Gezien haar prestaties en de mogelijkheden van de school moest *A* dan ook worden teruggeplaatst naar groep 2. Vanaf januari 2004 krijgt *A* in groep 2 een eigen programma. In dit kader heeft het EDI met toestemming van klager een intelligentieonderzoek afgenomen als basis voor het verdere handelingsplan. Ten slotte stelt de school dat zij steeds duidelijke signalen aan klager heeft gegeven dat de schoolresultaten van zijn dochter niet voldoende waren.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Blijkens de klachtbrief en het verhandelde ter zitting heeft de klacht betrekking op

1. terugplaatsing van *A* van groep 3 naar groep 2;

2. de wijze waarop de school dit naar klager toe heeft gecommuniceerd.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat de school voldoende onderzoek heeft gedaan naar het leerniveau van *A*. Zo is *A* regelmatig door de leerkrachten en internbegeleiders van de school geobserveerd en zijn diverse toetsen afgenomen. Daarnaast heeft de school externe deskundigen ingeschakeld om het leerniveau van *A* en de vorderingen hierin vast te kunnen stellen.

In het licht van de rapporten en overige stukken omtrent de leerprestaties van *A* acht de Commissie het dan ook begrijpelijk dat de school in januari 2004 de keuze heeft gemaakt om *A* naar groep 2 terug te plaatsen.

Dit alles overziend brengt de Commissie tot het oordeel dat de school in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen om *A* terug te plaatsen naar groep 2. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht derhalve ongegrond.

Met betrekking tot de wijze waarop de school hieromtrent met klager heeft gecommuniceerd overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie meent dat de school klager in de loop der tijd voldoende deelgenoot heeft gemaakt van de zorgen die zij over de leerprestaties van *A* had. Het is de Commissie gebleken dat de school hieromtrent duidelijk en regelmatig met klager heeft gecommuniceerd.

Bovendien is de Commissie gebleken dat de gesprekken en afspraken tussen klager en de school schriftelijk zijn vastgelegd, zodat op ondubbelzinnige wijze is komen vast te staan hetgeen met hem besproken is.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de school niet is tekort geschoten in de communicatie naar klager toe.

In hetgeen overigens door klager is aangevoerd ziet de Commissie evenmin aanleiding voor gegrondverklaring van de onderhavige klacht. Gelet op de voorgaande overwegingen is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 21 april 2004

Functioneren van kinderen met een “handicap”

Klacht heeft betrekking op het feit dat klaagster zich zorgen maakt over het functioneren van kinderen met een “handicap” op school, omdat geen duidelijke grenzen gesteld zijn aan hun gedragingen. Klaagster vindt het aantal leerlingen met gedragsproblemen in één groep te groot. Klacht voor het eerste onderdeel gegrond.

Advies aan

Het bestuur van de vereniging voor PCBO *** te*** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw R. *** te*** (verder te noemen: klaagster) jegens de basisschool*** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 18 januari 2004 heeft klaagster zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het, door haar op 29 januari 2004 nog eens telefonisch bevestigde, verzoek om haar klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag in een brief van 9 februari 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert.

Bij brief van 13 februari 2003 heeft aangeklaagde laten weten, alvorens een inhoudelijke reactie op de klacht te geven, eerst te zullen trachten de klacht op schoolniveau op te lossen. Vervolgens heeft klaagster de Commissie op 23 februari 2004 telefonische geïnformeerd over het vastlopen van het gesprek met de school.

Op 8 maart 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar klaagster in persoon is verschenen bijgestaan door de heer B.. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer K. , voorzitter van het bestuur. Voorts is verschenen de heer F., bovenschools directeur van basisschool***.

Standpunt klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klaagster naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

klaagster heeft zorgen over het functioneren van kinderen met een “handicap” op school, omdat geen duidelijke grenzen gesteld zijn aan hun gedragingen;

zij vindt het aantal leerlingen met gedragsproblemen in één groep te groot;
zij vraagt zich af of het aanstellen van een lio-stagiair voor zo'n groep wel pedagogisch verantwoord is.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat het gezin van klaagster in de zomer van 2003 naar*** is verhuisd en dat de kinderen uit het gezin van klaagster vanaf het begin van het schooljaar 2003/2004 de KBS*** bezochten. De dochter uit het gezin die in groep 5 kwam kreeg al vrij spoedig last van buikpijnklachten. Klaagster wijt deze klachten op basis van hetgeen de dochter daarover verklaart aan de spanningen die in groep 5 optreden door het gedrag van enkele kinderen in de groep met, zoals zij het noemt, "een handicap". De groepsleerkracht heeft geen problemen bij de dochter kunnen vaststellen. De locatieleider van*** heeft in een gesprek met klaagster de door haar geformuleerde oorzaak van de buikpijnklachten in twijfel getrokken.

De door klaagster genoemde kinderen "met een handicap" zijn wel lastige kinderen, maar hebben geen indicatie voor het speciaal onderwijs. De school heeft in teambesprekingen en directieoverleg wel gesproken over groep 5, die sinds het begin van het schooljaar 2003/2004 als "probleemgroep" ervaren werd. Toen de communicatie met de schoolleiding over de door klaagster ondervonden problemen vastliep en de dochter op een dag met blauwe plekken thuis kwam, zijn de kinderen van het gezin van klaagster begin 2004 overgegaan naar een andere basisschool.

De commissie spreekt haar waardering uit over de manier waarop de school zich inspant om kinderen met problemen zo veel mogelijk op de school zelf zonder verwijzing naar het speciaal onderwijs te helpen, maar heeft moeten vaststellen dat dit gebeurt zonder duidelijke grens te stellen.

Het protocol waar in de stukken naar verwezen wordt is eerst na de gebeurtenissen die tot de klacht geleid hebben opgesteld. De inhoud daarvan is niet duidelijk komen vast te staan, maar het stuk

behelst in ieder geval niet, zo heeft de schoolleiding verklaard, de door klaagster bedoelde gedragsregels.

De Commissie heeft op grond van de gang van zaken, zoals die uit de schriftelijke stukken en het verhandelde op de hoorzitting tot haar gekomen is, moeten vaststellen dat de communicatie over de omgang met lastige kinderen en de grenzen aan het gedrag van en de mogelijkheid van opvang van probleemkinderen naar de ouders toe gebrekkig is geweest. Ook heeft de Commissie zijn twijfels of er voldoende evenwicht is (geweest) in de aandacht besteed aan probleemleerlingen en andere leerlingen in de groep.

De Commissie acht de klacht voor zover betrekking hebbend op laatst bedoelde aspecten gegrond.

Klaagster heeft niet aannemelijk gemaakt dat er een relatie bestaat tussen de door haar dochter opgedane ervaringen en het aantal kinderen met een handicap.

Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie dan ook ongegrond.

Klaagster heeft de klacht betreffende de aanstelling van een lio-stagiair ter zitting ingetrokken, zodat de Commissie aan de beoordeling daarvan niet toekomt.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag duidelijke, overigens voortdurend bespreekbare, regels te stellen omtrent de het gedrag van, de omgang met en de zorg voor leerlingen met speciale behoeftes en deze regels duidelijk kenbaar te maken, onder andere door ze op te nemen in de schoolgids.

Aldus gegeven op 8 maart 2004

04010

Ontslag

Klaagster heeft bezwaar geuit tegen het niet verlengen van het arbeidscontract dan wel het niet opnieuw aannemen van leerkracht H.. Klacht niet-ontvankelijk

inzake ***

22 maart 2012

Geachte mevrouw ...,

In antwoord op uw brief van 14 maart 2004, waarbij u uw klacht, gericht tegen het ontslag c.q. niet opnieuw aannemen van leerkracht H. handhaaft, bericht ik u als volgt.

U heeft in uw brief - kort weergegeven - bezwaren geuit tegen het niet verlengen van het arbeidscontract dan wel het niet opnieuw aannemen van leerkracht H.. U vraagt zich af hoe het bestuur er vanuit kan gaan dat leerkracht H. niet goed functioneerde, terwijl degene die haar beoordeelde, mevrouw S. op 12 februari 2004 per onmiddellijke ingang is opgestapt. U, als ouder, heeft de klachtencommissie gevraagd of het voor het bevoegd gezag niet mogelijk is haar opnieuw aan te nemen met een proeftijd, omdat het een lieve en goede leerkracht is.

De Commissie overweegt als volgt. Aan het bevoegd gezag van de school komt de absolute bevoegdheid toe om een leerkracht aan te nemen, te ontslaan dan wel het arbeidscontract niet te verlengen. De bevoegdheid van de Klachtencommissie reikt niet zo ver dat zij kan oordelen over het aannamebeleid van het bevoegd gezag betreffende leerkrachten. Bovendien is de handelwijze van het bevoegd gezag niet direct jegens u gericht, maar jegens leerkracht H.. Naar het oordeel van de Commissie bent U niet rechtstreeks in uw belang getroffen. De Commissie acht dan ook termen aanwezig de klacht niet-ontvankelijk te verklaren.

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, teken ik

Hoogachtend,

Mr. J. Westmaas
Voorzitter

cc. directie en bestuur

Schooladvies

De klacht heeft betrekking op het door de aangeklaagde gegeven schooladvies VMBO-t/HAVO aan klagers zoon, welke niet conform de daartoe met klager en zijn echtgenote gemaakte afspraken is. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging tot Stichting en Instandhouding van Ned. Herv. Chr. Scholen te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *L*, wonende te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 6 februari 2004 heeft klager een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer P., leerkracht van groep 8 aan de ***school te *** (verder te noemen: aangeklaagde).

Bij brief van 18 februari 2004 heeft de heer G., bestuurlijk ondersteuner van het bevoegd gezag, meegedeeld dat het bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie en dat de directie van de school met klem is verzocht binnen de door de Commissie gestelde termijn inhoudelijk te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 19 februari 2004 heeft de directie van de school gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en aangegeven dat de kwestie zo spoedig mogelijk in der minne zal worden opgelost.

Bij brief van 25 februari 2004 heeft de heer ir. N. namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en aangegeven dat het thans niet reëel lijkt over te gaan tot een onderling gesprek. De brief van 19 februari 2004 van de directie van de school dient als niet geschreven te worden beschouwd. Bij brief van 5 maart 2004 heeft de heer N., voornoemd, de Commissie een afschrift van de brief gericht aan klager doen toekomen. In deze brief aan klager is het voorstel van de directie teruggetrokken.

Klager heeft de Commissie bij brief van 6 maart 2004 meegedeeld dat hij het hem door de directie van de school toegezegde schooladvies nog steeds niet heeft mogen ontvangen. Bij brief van 10 maart 2004 heeft klager de Commissie een afschrift van de brief van de heer N. van 5 maart 2004 doen toekomen. Klager betitelt de inhoud van deze brief als ronduit bizar.

Bij brief van 17 maart 2004 heeft aangeklaagde gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De Commissie heeft vervolgens op 21 april 2004 een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klager is aldaar in persoon verschenen. Verder zijn verschenen aangeklaagde, mevrouw H., adjunct-directeur van de school en de heer N., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klager.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht - kort samengevat en zakelijk weergegeven - het navolgende.

Klager is van mening dat het door aangeklaagde aan zijn zoon *W* gegeven schooladvies VMBO-t/HAVO niet conform de daartoe met hem en zijn echtgenote gemaakte afspraken is. Klager is van mening dat aangeklaagde aan hem en zijn echtgenote heeft toegezegd *W* een HAVO advies te geven, indien *W* op het onderdeel Wereldoriëntatie van de Cito-toets hoog heeft gescoord. Klager is van mening dat het afgegeven schooladvies VMBO-t/HAVO onder het niveau van zijn zoon *W* ligt waardoor hij thans in de brugklas HAVO/VMBO-t van de Christelijke Scholengemeenschap Walcheren te *** is geplaatst in plaats van de brugklas HAVO/VWO. *W* is naar de mening van klager het kind van de rekening, doordat hem de mogelijkheid is ontnomen op het juiste niveau in het vervolgonderwijs in te stromen.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend en dat hij derhalve ontvankelijk is in zijn klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft in zijn schriftelijke reactie van 17 maart 2004 aangevoerd dat hij ten tijde van de bespreking van de resultaten van de Cito-toets met klager en zijn echtgenote uitspraken gedaan zou kunnen hebben die zouden kunnen worden opgevat als een afspraak dat het uiteindelijke schooladvies zou afhangen van het onderdeel Wereldoriëntatie. Aangeklaagde staat echter nog steeds achter het aanvankelijk door hem gegeven VMBO-t advies. De uitslag van de onderdelen taal en rekenen/wiskunde van de Cito-toets lagen namelijk niet op HAVO niveau. Ter zitting heeft aangeklaagde nog aangevoerd dat het de insteek van de ***school is om voorzichtig te adviseren. De ervaring leert namelijk dat het voor een leerling heel vervelend is om een stapje terug te moeten doen, terwijl andersom de stap naar boven als veel plezieriger en meer motiverend wordt ervaren. *W* is een leergierige leerling, doch blonk niet uit in rekenen/wiskunde en taal. Hij scoorde voor deze vakken gemiddeld. Zijn concentratie liet te wensen over en zijn huiswerk kon beter worden geleerd. Op basis hiervan is het advies VMBO-t totstandgekomen. Aangeklaagde heeft aangevoerd dat hij zich niet meer precies kan herinneren wat hij met klager en zijn echtgenote heeft afgesproken. Hij heeft 28 gesprekken gevoerd en heeft slechts in grote lijnen aantekeningen gemaakt. De afspraak zoals klager deze voor ogen heeft, kan aangeklaagde zich niet herinneren. Door uiteindelijk tijdens het EHBO-examen op het betreffende formulier ook HAVO te omcirkelen, is aangeklaagde naar zijn mening voldoende tegemoetgekomen aan de wensen van klager en zijn echtgenote.

De Commissie stelt allereerst vast dat het geven van adviezen met betrekking tot het door een leerling te volgen voortgezet onderwijs een eigen bevoegdheid is van de school die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van deze adviezen de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een concreet advies, indien dit naar haar oordeel apert onredelijk is.

De directie van de ***school heeft ter zitting de wijze van totstandkomen van de schooladviezen uiteengezet. Beleid is dat er wordt gekeken naar de gehele schoolloopbaan van een leerling. Tevens is de uitslag van de Cito-toets van belang alsmede de inschatting van de kansen van een leerling door de betreffende leerkracht van groep 8. Tot slot wordt ook de mening van de ouders bij de totstandkoming van een schooladvies meegenomen. De ouders van een leerling hebben een gesprek met de leerkracht van groep 8, nadat deze overleg heeft gevoerd met de andere leerkrachten en de intern begeleider. De Commissie acht dit beleid niet onredelijk.

Niet in geschil is dat de uitslag van de Cito-toets van *W*, te weten een eindscore van 538, een VMBO-t advies oplevert. Tevens is niet in geschil dat de stem van de ouders bij de totstandkoming van het advies niet doorslaggevend is.

De Commissie stelt vast dat de inhoud van de gemaakte afspraak niet meer exact valt te achterhalen, daar een schriftelijke vastlegging achterwege is gebleven. Aangeklaagde kan zich herinneren over de uitslag van het onderdeel Wereldoriëntatie van de Cito-toets te hebben gesproken, doch kan zich niet voorstellen dat hierbij de afspraak is gemaakt dat bij een hoge score op dit onderdeel het schooladvies zou worden gewijzigd in uitsluitend een HAVO-advies. De Commissie is van oordeel dat de afspraak zoals klager en zijn echtgenote denken deze gemaakt te hebben afwijkt van het vorenomschreven door de school gehanteerde beleid. Om die reden lijkt het niet waarschijnlijk dat aangeklaagde deze afspraak zou hebben gemaakt.

In het licht van het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat aangeklaagde door de uiteindelijke toevoeging van HAVO aan het VMBO-t advies terdege rekening heeft gehouden met de wens van klager en zijn echtgenote. Het standpunt dat het uitbrengen van een uitsluitend HAVO-advies niet aan de orde kon zijn gezien de scores voor rekenen en taal, kan de door de Commissie te hanteren toetsing doorstaan.

Een en ander neemt niet weg dat vaststaat dat het in ernstige mate heeft geschort aan een heldere communicatie zowel in de periode van de totstandkoming van het advies als nadien bij het afhandelen van de interne klacht. Het bevoegd gezag heeft dit ook toegegeven en ter zitting heeft aangeklaagde dit beaamd. Dit kan evenwel niet afdoen aan de inhoud van het advies.

Ook het feit dat de Christelijke Scholengemeenschap *** te *** slechts VMBO-t/HAVO en HAVO/VWO brugklassen kent waardoor het feit dat aangeklaagde op het uiteindelijke schooladvies ook HAVO heeft omcirkeld zonder verder gevolg is gebleven, kan aan het vorenstaande niet afdoen. Dit kan de ***school immers niet worden tegengeworpen.

Gezien het vorenstaande dient de klacht van klager ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Aangezien de gesprekken over het schooladvies naar aanleiding van deze kwestie inmiddels door twee leerkrachten worden gevoerd en de verslaglegging is verbeterd, ziet de Commissie geen aanleiding nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 21 april 2004

Pestgedrag en gebrekkige communicatie

De klacht richt zich op het pestgedrag op school jegens de dochter van klager, de ontstane sfeer op school, alsmede de slechte communicatie van de school naar de ouders toe. Klacht op het punt van gebrekkige communicatie gegrond

Advies aan

Het bestuur van de vereniging voor VCBO *** te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer W. (verder te noemen: klager) jegens de basisschool De *** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 29 januari 2004 heeft klager zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag in een brief van 26 februari 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Bij brief van 26 februari 2003 heeft mevrouw R., directeur van aangeklaagde een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 22 maart 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar klager in persoon is verschenen bijgestaan door zijn partner mevrouw V. en mevrouw S. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heren Y. en de heer K., algemeen directeur van de VCBO ***. Voorts is verschenen mevrouw R., directeur van basisschool De ***. Zij werden bijgestaan door mevrouw mr. M..

Standpunt klager

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klager naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klacht af:

Klager heeft als verontruste ouder zijn zorgen willen bespreken over de sinds de aanvang van het schooljaar 2003/2004 ontstane sfeer op de basisschool De *** en de betekenis daarvan voor de leerlingen van deze school, de toekomst van de school en het dorp ***, maar heeft moeten

ondervinden dat communicatie niet (meer) mogelijk was. Dit heeft er toe geleid dat klager het vertrouwen in de school verloren heeft en zijn dochter in december 2003 van school heeft genomen.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat er in oktober 2003 signalen kwamen over pestgedrag jegens de dochter van klager. De groepsleerkracht mevrouw J. heeft daarop direct een gesprek gearrangeerd tussen de betreffende meisjes. Sindsdien gingen de meisjes op school goed met elkaar om.

In het laatste gesprek tussen de directeur van de school en klager op 19 december is aan klager gevraagd of zijn dochter nog gepest werd. Klager heeft toen gezegd dat dit niet zo was. Hij bedoelde daar mee te zeggen dat de dochter niet op school gepest werd. Klager had wel al in november 2003 tegenover mevrouw J. aangegeven dat het pesten weer de kop opstak en aan mevrouw J. gevraagd te willen bezien wat de rol van de dochter van klager in het pestgedrag was. Mevrouw J. is hier later niet op teruggekomen, niet naar de ouders en heeft ook naar de directeur geen melding van dit verzoek van klager gemaakt.

Er is nog geen pestprotocol op school. De school probeert nu steeds snel te reageren op zich voordoende incidenten.

Per 1 augustus 2003 is mevrouw van R. benoemd tot directeur van De ***. Zij heeft in het najaar van 2003 enkele wijzigingen doorgevoerd, onder andere betreffende de schooltijden en het niveaulezen. Het tijdstip van het niveaulezen werd verzet, omdat mevrouw van R. vond dat de tijd voor het niveaulezen niet effectief gebruikt werd, doordat na afloop lesgegeven moest worden, hetgeen nogal eens uitliep.

Klager zegt dit motief voor het wijzigen van het tijdstip voor niveaulezen hier voor het eerst te horen. Hij noemt dit besluit als illustratief voorbeeld van hoe door eigengereid optreden van de nieuwe directeur zonder instemming van of overleg met de ouders en oudercommissie de sfeer op school is veranderd.

Voor de kerstvakantie ontstond onrust op school, die uiteindelijk leidde tot ruzie in de schoolcommissie. In de vergadering van 16 december 2003 van schoolcommissie en medezeggenschapsraad werd besloten dat er uiterlijk op 20 december 2003 een vergadering met oudercommissie, medezeggenschapsraad, directie en bevoegd gezag belegd zou moeten worden. Anders zouden alle oudercommissie en medezeggenschapsraadleden de handdoek in de ring gooien. Omdat enkele directie- en bestuursleden verhinderd waren op de twintigste werd buiten klager om in direct overleg met de schoolcommissieleden besloten direct na de kerstvakantie te vergaderen.

De Commissie heeft op grond van hetgeen uit de schriftelijke stukken en het verhandelde op de hoorzitting tot haar gekomen is, moeten vaststellen dat weliswaar aandacht geschonken is, zowel in de groep, als op schoolniveau, aan de pesterijen jegens de dochter van klager, maar dat de school te kort geschoten is in de communicatie hierover naar de ouders toe, te meer daar er niet gereageerd is op de vraag van de partner van klager aan de groepsleerkracht na te gaan wat de eigen rol van de dochter van klager in het pestgedrag is.

Klager heeft niet aannemelijk gemaakt dat er een causaal verband bestaat tussen de sfeer op school en het pestgedrag jegens de dochter.

Wel is komen vast te staan dat de communicatie naar de ouders toe op verschillende punten te kort is geschoten. Zo is een belangrijke reden voor wijziging van het tijdstip voor niveaulezen te weten het ineffectieve gebruik van tijd en ruimte door het aansluitende koffiedrinken, als door de directeur ter zitting verklaard, niet naar de ouders toe gecommuniceerd.

Ook de reactie van de directeur in het gesprek met klager op 19 december 2003 was, zowel in woord als in houding, naar het oordeel van de commissie niet in overeenstemming met de ernst van de situatie. Er zouden immers zes kinderen van school genomen worden.

De Commissie acht derhalve de klacht op het punt van de gebrekkige communicatie gegrond.

Voor de overige door klager genoemde punten treft de school naar de mening van de Commissie geen verwijt.

Advies aan het bevoegd gezag

De commissie ziet geen aanleiding een advies uit te brengen, nu de school heeft medegedeeld dat gewerkt wordt aan een pestprotocol.

Aldus gegeven op 22 maart 2004

Inschrijving

De klacht houdt verband met de inschrijving van klaagsters zoon op de school. Klacht gegrond

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mevrouw *R*, moeder van *L* en *J*, te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 11 maart 2004 heeft klaagster zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht omtrent de handelwijze van mevrouw A. (hierna te noemen: aangeklaagde), directeur van de ***school te *** (hierna te noemen: de school), te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 11 mei 2004 heeft de heer H., algemeen directeur, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Eveneens bij brief, gedateerd 11 mei 2004, heeft aangeklaagde haar reactie op de klacht gegeven.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 28 juni 2004 te Utrecht, alwaar klaagster in persoon verschenen is. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door aangeklaagde. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer H., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af.

De klacht houdt verband met de inschrijving van haar zoon op de ***school te ***.

J zat gedurende het schooljaar 2003/2004 in eerste instantie als leerling op de G.**school te ***. Op 27 november 2003 heeft de ex-man van klaagster *J* van zijn huidige school uitgeschreven en hem zonder overleg met klaagster aangemeld en ingeschreven op de ***school te ***.

Klaagster stelt zich op het standpunt dat aangeklaagde op het moment van inschrijving ten onrechte geen contact heeft opgenomen met de vorige school van *J*. Via de directeur van de G***school

moest zij vervolgens vernemen dat *J* niet op school aanwezig was geweest. Voorts voert klagster aan dat aangeklaagde klagster hiervan op de hoogte had moeten brengen. In dit verband doet klagster onder meer een beroep op artikel 46 van het Algemeen Reglement van de Europese Scholen.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat beide ouders het ouderlijk gezag over de kinderen hebben.

De Commissie heeft voorts feitelijk vastgesteld dat de vader op 27 november 2003 *J* heeft aangemeld en ingeschreven op de ***school te ***.

Gebleken is dat aangeklaagde, alvorens tot inschrijving over te gaan, contact heeft opgenomen met de politie om te verifiëren of er geen bezwarende redenen waren om *J* in te schrijven. Echter, gebleken is dat aangeklaagde geen contact heeft opgenomen met de G.school te ***.

Mede gelet op het feit dat aangeklaagde met de gezinssituatie uit het verleden bekend was, is de Commissie van oordeel dat aangeklaagde op het moment van inschrijving contact diende op te nemen met de G.school om de feitelijke situatie ten aanzien van *J* te onderzoeken.

Dit alles overziend brengt de Commissie tot het oordeel dat aangeklaagde is tekort geschoten in haar onderzoeksplicht, met name nu het een situatie van gescheiden ouders betreft.

Gelet op de voorgaande overwegingen is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat het haar bekend is dat het Hof Amsterdam in navolging van de rechtbank Utrecht de feitelijke verblijfplaats vooralsnog bij de vader heeft bepaald in afwachting van een onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming.

Al hoewel de Commissie de klacht met betrekking tot de wijze waarop de school de inschrijving heeft behandeld gegrond heeft geoordeeld, laat dit advies de huidige situatie ongewijzigd, gelet op het feit dat van de school niet verwacht mag worden dat er in dit stadium voor de ene of de andere ouder partij wordt gekozen.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om bij de aanmelding van nieuwe leerlingen van gescheiden ouders eerst informatie in te winnen bij de vorige school van het kind. Aan de hand van die gegevens, tezamen met informatie van de politie althans indien de verkregen informatie van de vorige school daartoe aanleiding geeft, kan voorts al dan niet worden besloten tot (tijdelijke) inschrijving op school, in afwachting van formele juridische besluitvorming omtrent de verblijfplaats van een leerling.

Aldus gegeven op 28 juni 2004

Begeleiding van beelddenkend nieuwetijdskind

De klacht heeft betrekking op het feit dat aangeklaagde te weinig rekening houdt met het feit dat de dochter van klaagster, een beelddenkend nieuwetijdskind is. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de Stichting voor Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs *** e.o. (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mevrouw *** te *** (verder te noemen: klaagster) jegens CSG Het *** te ***
(verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 5 maart 2004 heeft klaagster zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om haar klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag in een brief van 18 mei 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Bij brief van 18 mei 2004 heeft de heer E., algemeen directeur van aangeklaagde een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 15 juni 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen samen met de heer ***. Klaagster werd bijgestaan door mevrouw *S*, deskundige op het terrein van het Beelddenken.

Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer *V* van de SPCVO.

Voorts is verschenen de heer E., algemeen directeur van het ***.

Standpunt klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klaagster naar voren is gebracht leidt de Commissie de navolgende klacht af:

Aangeklaagde houdt te weinig rekening met het feit dat *E*, de dochter van klaagster, een beelddenkend nieuwetijdskind is.

Met de door klaagster aangeleverde informatie over beelddenken en nieuwetijdskinderen is helemaal niets gedaan. Deze informatie is in de prullenbak verdwenen. De op school gemaakte afspraken moeten nagekomen worden. Nu is het zo dat mondelinge en schriftelijke afspraken niet nagekomen

worden. De klacht hierover wordt niet serieus genomen, toen klaagster om het klachtreglement vroeg kreeg zij het huishoudelijk reglement toegestuurd.

Naar aanleiding van een incident op de ouderavond heeft aangeklaagde besloten om het contact via de vader van *E*, de heer ***, te laten lopen. Klaagster is het hier niet mee eens. Het wordt haar door aangeklaagde onmogelijk gemaakt om haar verhaal te vertellen en *E* optimaal te kunnen begeleiden. Bovendien probeert aangeklaagde op deze manier een wig in het gezin te drijven. Het is van belang dat er op een goede manier gecommuniceerd wordt door aangeklaagde en klaagster. De mentor van *E* is elk jaar weer een ander, steeds moet weer hetzelfde verhaal verteld worden.

Klaagster vraagt zich af of aangeklaagde het nut inziet van een vertrouwenspersoon voor *E*. Ook klaagsters zoon *B* zal op deze school geplaagd worden. Hij is nog meer een beschadigd kind dan *E* en klaagster maakt zich zorgen over de begeleiding die hij zal ontvangen. Zijn problematiek dient zeker serieus genomen te worden. Klaagster vraagt zich af of aangeklaagde de juiste begeleiding voor haar kinderen kan en wil bieden. Particulier onderwijs is voor klaagster niet te betalen.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat aangeklaagde er voldoende aan heeft gedaan om *E* op een goede manier te begeleiden.

Diverse docenten hebben informatie verzameld over beelddenkende kinderen.

Verder heeft aangeklaagde externe deskundigen geraadpleegd met betrekking tot de begeleiding van *E* en een extra ondersteuningstraject ingezet. Dit is echter weer beëindigd toen *E* zelf aangaf daar geen behoefte meer aan te hebben.

De Commissie constateert dat *E* momenteel goed functioneert binnen school en ook bevorderd zal worden naar het volgende leerjaar.

Naar aanleiding van het incident op de ouderavond, heeft aangeklaagde besloten om alle communicatie voortaan via de heer *** te laten lopen. De Commissie constateert dat de heer *** hiermee ingestemd heeft.

Met betrekking tot de eventuele aanmelding van *B* heeft aangeklaagde aangegeven dat hier inderdaad extra zorg nodig zal zijn. Aangeklaagde kan deze zorg ook bieden.

De Commissie heeft op grond van hetgeen uit de schriftelijke stukken en het verhandelde op de hoorzitting naar voren gekomen is, moeten vaststellen dat aangeklaagde genoeg inspanning heeft geleverd voor de begeleiding van *E*. Dit heeft tot een positief resultaat geleid bij *E*. In zoverre acht de Commissie de klacht dan ook ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie merkt op dat de behoefte aan begeleiding van *E* zal blijven bestaan en dat aangeklaagde dit zal moeten blijven aanbieden. De Commissie adviseert dringend om iemand van buiten de school als vertrouwens/contactpersoon voor *E* te benaderen. Hierbij kan bijvoorbeeld aan iemand van bureau jeugdzorg of iemand van het maatschappelijk werk gedacht worden.

Met betrekking tot het maken van afspraken tussen aangeklaagde en klagster adviseert de Commissie om alle afspraken schriftelijk vast te leggen, zodat deze ook nagekomen kunnen worden. Het is verstandig om zoveel mogelijk schriftelijk te communiceren met de ouders van *E*. Wanneer ook *B* leerling wordt op het ***, adviseert de Commissie dat de school zich er terdege van vergewist dat hij passende zorg zal krijgen.

Aldus gegeven op 15 juni 2004

Mondelinge herkansing

Klaagster stelt zich op het standpunt, dat bij de mondelinge herkansing Nederlandse letterkunde van haar zoon, ten onrechte geen onpartijdige leerkracht aanwezig is geweest. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** en omgeving (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw G. , wonende *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 18 maart 2004 heeft klaagster een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de directie van het *** College (verder te noemen: aangeklaagde).

Bij brief van 1 april 2004 heeft de heer drs. T. , adjunct directeur / secretaris examen namens de school gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 5 april 2004 heeft mevrouw drs. Y., verenigingscoördinator klachten, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Klaagster heeft desgevraagd bij brief d.d. 17 april 2004 aangegeven de klacht te willen handhaven.

De Commissie heeft vervolgens op 18 mei 2004 een hoorzitting gehouden te ***. Klaagster is aldaar in persoon verschenen. Verder zijn verschenen de heer T., voornoemd, de heer P., directeur van de school en mevrouw Y., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagster.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht - kort samengevat en zakelijk weergegeven - het navolgende.

Klaagster is van mening dat er bij het mondelinge herkansing Nederlandse letterkunde van haar zoon *S*, leerling in klas 6a aan de school, ten onrechte geen onpartijdige leerkracht aanwezig is geweest. Hiertoe was naar de mening van klaagster alle aanleiding gezien het voorval d.d. 18 februari 2004 en de rol welke *S* leerkracht Nederlands, mevrouw H., hierin naar de mening van klaagster heeft gespeeld. Klaagster heeft dit verzoek herhaaldelijk aan de directie van de school voorgelegd, doch deze heeft niet verder willen gaan dan voornoemde leerkracht Nederlands te laten ondersteunen door een vakgenote van bovenbouw en het examen op te nemen op een cassettebandje. Klaagster is

echter van mening dat de school alle schijn van partijdigheid had dienen te vermijden door een leerkracht Nederlands werkzaam op een andere dependance van de school bij de herkansing aanwezig te laten zijn. Het vertrouwen van klaagster in de school is door onderhavige handelwijze ernstig geschaad.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij

derhalve ontvankelijk is in haar klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De heer T. heeft namens de school aangevoerd dat de mondelinge toetsen voor Nederlandse letterkunde in klas v6a zijn afgenomen door twee docenten Nederlands, te weten mevrouw H., docente Nederlands van klas v6a, en, of mevrouw A., docente Nederlands van klas v6c of mevrouw drs. E., docente Nederlands van klas v6b, v6d en v6e. De school heeft het verzoek van klaagster om de herkansing Nederlandse letterkunde van *S* niet te laten doen afnemen door mevrouw H., niet gehonoreerd. De directie is van mening dat het voorval waarbij de enige rol van mevrouw H. is geweest dat zij buiten haar lokaal was toen de vechtpartij tussen *S* en klasgenoot *N* plaatsvond, geen enkele aanleiding geeft om partijdigheid aan haar kant te veronderstellen. Na tussenkomst van de vertrouwensinspecteur is besloten de mondelinge herkansing tevens op te nemen met behulp van een cassette recorder. Zowel klaagster als *S* zijn hiervan voor de betreffende herkansing op de hoogte gebracht. Het was geen optie een leerkracht van een andere dependance bij de herkansing aanwezig te laten zijn, aangezien deze leerkrachten niet op de hoogte zijn van het betreffende leerstof en zich dan eerst helemaal hadden moeten inlezen, aldus de heer T. .

Namens het bevoegd gezag heeft mevrouw Y. aangevoerd dat zij het gestelde van de heer T. onderschrijft. Zij heeft hieraan nog toegevoegd dat de school verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om het geschil met klaagster te kunnen oplossen op een voor beide partijen acceptabele wijze. Ter zitting heeft de heer P. hieraan nog toegevoegd dat klaagster op geen enkele wijze met inhoudelijke argumenten aannemelijk heeft gemaakt dat mevrouw H. niet in staat zou zijn de herkansing af te nemen. In zo'n geval wordt aan de gebruikelijke procedure vastgehouden.

De Commissie is van oordeel dat klaagster geen argumenten heeft aangevoerd die aanleiding kunnen zijn de integriteit van mevrouw H. betreffende het afnemen van de herkansing van *S* in twijfel te trekken. De school kon dan ook besluiten niet van de standaard-procedure inzake mondelinge herkansingen af te wijken. De school heeft naar het oordeel van de Commissie aan klaagster tegemoet willen komen door de herkansing op te nemen op een geluidscassette. Hiermee is naar het oordeel van de Commissie nog een extra waarborg voor de objectiviteit toegevoegd.

De Commissie merkt op dat klaagsters verzoek is ingegeven door veronderstellingen ten aanzien van de rol van mevrouw H. in een eventueel justitieel onderzoek. Zoals de Commissie klaagster reeds ter zitting heeft uitgelegd beperkt haar rol zich in het uiterste geval tot het afleggen van een getuigenverklaring. Zij kan in geen geval partij zijn. Voorts heeft de Commissie ter zitting geconstateerd dat er bij klaagster veel onvrede is over de manier waarop de school met de ADHD problematiek van haar zoon is omgegaan. Hoewel de Commissie zich voor kan stellen dat dit voor klaagster veel emoties teweeg brengt, kan dit niet afdoen aan het oordeel dat de school de kwestie van de mondelinge herkansing op correcte wijze heeft afgehandeld.

Gezien het vorenstaande dient de klacht van klaagster ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de Commissie geen aanleiding een nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 18 mei 2004

Verwijzing naar speciaal onderwijs

Klaagster verwijt de school dat deze haar zoon op grond van een test in groep 2, waaruit zou blijken dat zijn leervermogen ver onder niveau is, direct naar het speciaal onderwijs wil verwijzen. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging protestants christelijk basisonderwijs '****' (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw A. *Z* te *** (verder te noemen: klaagster) jegens de basisschool *K* te *** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief ingekomen op 6 april 2004 heeft klaagster zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het, door haar op 14 april 2004 bevestigde, verzoek om haar klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag in een brief van 13 mei 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 22 juni 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar klaagster in persoon is verschenen vergezeld van mevrouw J. *Z* en de heer M. . Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer *W*, directeur van basisschool *K*, mevrouw *M*, leerkracht van groep 2 en de heer *K*, intern begeleider.

Standpunt klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klaagster naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

Klaagster verwijt de school dat deze haar zoon op grond van een test in groep 2, waaruit zou blijken dat zijn leervermogen ver onder niveau is, direct naar het speciaal onderwijs wil verwijzen. Klaagster betwijfelt of er echt iets mis is met het leervermogen van haar zoon. In groep 1 zat hij volgens een test maar iets onder het niveau. Haar zoon heeft, zegt zij, wel last van ADHD, maar met medicijnen en door hem goed strak te houden is dat te controleren en dan redt hij het ook wel wat betreft zijn leerprestaties.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat de zoon van klaagster, *B*, in het kader van het leerlingvolgsysteem in groep 1 is getest, waarbij de uitslag iets onder niveau was, en vervolgens in groep 2, waarbij bleek dat hij ver onder niveau presteerde. *B* was in de groep erg druk en moeilijk te handhaven.

De leerkracht van groep 2 heeft tijdens een leerlingbespreking haar zorgen over *B* en haar twijfel over een mogelijke overgang naar groep 3 aangegeven. Dit is met klaagster besproken. De school heeft de schoolbegeleidingsdienst ingeschakeld. *B* is onderzocht door een psycholoog van Kobalt in Assen. Deze heeft geadviseerd dat *B* beter af is in het speciaal onderwijs.

Klaagster is het niet eens met dit advies. In een gesprek, waarbij aanwezig waren, klaagster, de leerkracht van groep 2, de internbegeleider en de psycholoog, is de uitkomst van het onderzoek nog eens besproken. Er is toen afgesproken de situatie na een periode van twee maanden nog eens te beoordelen. *B* zou in die tijd medicatie voor zijn drukke gedrag krijgen. Na afloop van die periode zouden drie mogelijkheden overwogen worden:

het gedrag van *B* is dusdanig verbeterd dat hij door kan naar groep 3

B kan met een aangepast program op deze basisschool blijven

B wordt verwezen naar het speciaal onderwijs.

Een officiële evaluatie van deze periode heeft nog niet plaatsgevonden. De leerkracht van groep 2 heeft al wel in een gesprek met klaagster aangegeven dat zij ondervonden heeft dat het gedrag en de leerprestaties van *B* onder invloed van het medicijngebruik sterk verbeterd zijn. Zijn taalontwikkeling is weliswaar nog behoorlijk zwak, maar omdat zij verwacht dat het wel goed komt met *B*, zal zij adviseren dat hij doorgaat naar groep 3.

De directeur en intern begeleider van de school hebben ter zitting bevestigd dat, hoewel een officiële evaluatie nog niet heeft plaatsgevonden, al wel vaststaat dat *B* na afloop van de periode van twee maanden niet naar het speciaal onderwijs zal worden verwezen. Over de toekomst zal op basis van het verdere verloop van gedrag en leerprestaties van *B* in open communicatie met klaagster besloten worden.

Nu bij de mondelinge behandeling gebleken is dat van een verwijzing naar het speciaal onderwijs geen sprake zal zijn, stelt de Commissie vast dat de klacht ongegrond is.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de commissie geen aanleiding advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 22 juni 2004

Informatieverstrekking aan derden

De klacht houdt verband met het doorgeven van informatie door aangeklaagde aan derden. Klaagster is van mening dat hiermee inbreuk op haar privacy is gepleegd. Haar vertrouwen in de school is hierdoor ernstig geschaad. Klacht ongegrond

Advies aan

het bestuur van Stichting ****te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw *V* te (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 21 april 2004 heeft klaagster zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht tegen basisschool De *** (hierna te noemen: aangeklaagde) te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en aangeklaagde voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 11 mei 2004 heeft de heer R. , algemeen directeur, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 28 juni 2004 te Rotterdam, alwaar klaagster in persoon verschenen is, bijgestaan door haar moeder. Aangeklaagde heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer A., wnd. directeur en mevrouw *O*, intern begeleider. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer R., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunten van klaagster en aangeklaagde

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af.

Op 27 augustus 2003 heeft de rechtbank te Rotterdam het verzoek van de Raad van de Kinderbescherming (hierna: de Raad) om voor de vijf minderjarige kinderen van klaagster een ondertoezichtstelling (hierna: OTS) uit te spreken afgewezen. De Raad is tegen deze uitspraak in hoger beroep gegaan.

Op 18 februari 2004 heeft het gerechtshof te 's-Gravenhage (hierna: het Hof) de beschikking van de rechtbank vernietigd en alsnog de ondertoezichtstelling uitgesproken.

De klacht houdt verband met het doorgeven van informatie door aangeklaagde, de school van *B*, aan derden. Klaagster is van mening dat hiermee inbreuk op haar privacy is gepleegd. Haar vertrouwen in de school is hierdoor ernstig geschaad.

Er is informatie doorgegeven aan het Hof zonder medeweten van klaagster. Het bevreemdt klaagster dat er geen contact met haar is opgenomen over bepaalde zaken die door aangeklaagde geconstateerd zijn. Het lijkt haar een logische gang van zaken dat wanneer er iets gesignaleerd wordt, zij hierin gekend wordt en dit met haar besproken wordt. Er is nog nooit iemand bij haar op huisbezoek geweest, zodat men niet kan weten hoe het daar toegaat.

Klaagster is van mening dat de rechters in het hoger beroep zich in hun oordeel voornamelijk hebben laten leiden door de informatie die door aangeklaagde is aangeleverd. Klaagster is van mening dat die informatie deels ook helemaal niet juist is en gebaseerd is op feiten die in een zeer ver verleden zijn voorgevallen.

Klaagster was bezig met voorbereidingen om naar het buitenland te verhuizen. Door de OTS is dit nu onmogelijk geworden.

Klaagster heeft geen enkel probleem met de scholen waar haar andere kinderen op zitten. Ook met de school waar haar zoon *J* op zit, *H*, heeft zij goede ervaringen. Deze scholen hebben ook geen negatieve informatie aan de Raad ter beschikking gesteld.

Klaagster is van mening dat er met *B* lichamelijk meer aan de hand is, zij zou graag willen dat hij overgeplaatst wordt van de *** naar *H*.

Aangeklaagde heeft het volgende naar voren gebracht. Nadat het verzoek om ondertoezichtstelling in eerste instantie was afgewezen heeft Bureau Jeugdzorg in januari 2004 een bijeenkomst belegd met alle instanties die betrokken waren bij het gezin *V*. Daar is afgesproken dat ten behoeve van de behandeling van het hoger beroep informatie zou worden verzameld. De leerplichtambtenaar heeft in dit verband een coördinerende rol gehad. Aangeklaagde bestrijdt dat het oordeel van het Hof uitsluitend gebaseerd zou zijn op de door de school verstrekte informatie. Ook andere instanties hadden heel veel zorg over het gezin *V*. Dat de scholen van de overige kinderen uit het gezin zich niet aan de afspraak hebben gehouden om informatie aan de leerplichtambtenaar te verstrekken, doet niet af aan het waarheidsgehalte van de informatie die aangeklaagde heeft verstrekt. Deze informatie was overigens aan klaagster wel bekend, aangezien er op 1 december 2003 een gesprek met de moeder van klaagster is gehouden waarin de zorgen ten aanzien van *B* zijn besproken. Van dit gesprek is een schriftelijk verslag gemaakt dat aan klaagster ter beschikking is gesteld.

Aangeklaagde heeft ter zitting toegegeven dat de contacten over *B* hoofdzakelijk via de moeder van klaagster zijn verlopen en dat klaagster hierdoor onbedoeld wellicht enigszins buiten beeld is geraakt. Dit is echter het gevolg geweest van het feit dat de moeder van klaagster bij de dagelijkse verzorging van het gezin zo'n centrale plaats inneemt en daardoor als vanzelfsprekend voor aangeklaagde het aanspreekpunt was geworden.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie kan klaagster niet volgen in haar stelling dat de uitspraak van het Hof uitsluitend, dan wel grotendeels gebaseerd zou zijn op de informatie die aangeklaagde aan de Raad heeft verstrekt. Hiervoor zijn in de overwegingen van het Hof onvoldoende aanknopingspunten te vinden. De Commissie constateert dat in de uitspraak vermeld wordt dat de leerplicht ambtenaar negatieve signalen heeft ontvangen over de verzorging van de kinderen. Hieruit valt niet af te leiden dat deze informatie alleen van aangeklaagde afkomstig is, temeer niet nu zoals ter zitting is gebleken de leerplichtambtenaar in dit verband een coördinerende taak op zich had genomen..

Op de hoorzitting is de Commissie gebleken dat tijdens het gesprek op 1 december 2003 tussen de oma van *B* en de intern begeleider van aangeklaagde, mevrouw *O*, er knelpunten besproken zijn met betrekking tot de verzorging van de kinderen. Er is ook met oma besproken dat de zaken die in de brief van Bureau Jeugdzorg van 10 oktober 2003 vermeld worden nog steeds aan de orde zijn. Mevrouw *O* heeft met de oma van *B* besproken dat er een eerlijk verslag opgesteld zou worden. Oma is hier mee accoord gegaan. Dit verslag is enkele dagen later meegegeven aan *B*.

De Commissie stelt allereerst vast dat aangeklaagde terecht stelt een zorgplicht ten aanzien van *B* te hebben. Daar het op deze school om een vorm van zeer intensieve begeleiding gaat acht de Commissie het niet onaannemelijk dat binnen dit kader door nauwgezette observaties zaken worden opgemerkt die binnen het reguliere onderwijs wellicht wat minder snel de aandacht trekken. De zorgen van aangeklaagde ten aanzien van *B* zijn op een zodanige wijze met de moeder van klaagster gecommuniceerd dat de Commissie er van overtuigd is dat deze ook aan klaagster zelf bekend zijn geworden. De Commissie is voorts van oordeel dat de zorgplicht die aangeklaagde ten aanzien van de leerlingen in algemene zin draagt met zich meebrengt dat bevoegde instanties zoals de Raad van de zorgen ten aanzien van bepaalde leerlingen op de hoogte dienen te worden gesteld. In het geval van *B* heeft aangeklaagde naar het oordeel van de Commissie op juiste wijze aan de op haar rustende zorgplicht inhoud gegeven.

De Commissie merkt nog op dat ter zitting is gebleken dat klaagster geen vertrouwen in de school meer heeft, maar dat zij nog geen verzoek tot overplaatsing heeft gedaan. De Commissie kan hierin, anders dan klaagster wellicht veronderstelt, geen bemiddelende rol spelen. Klaagster zal zelf een verzoek tot overplaatsing moeten doen. Aangeklaagde heeft ter zitting toegezegd hieraan alle medewerking te zullen verlenen.

Gelet op de voorgaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag te bevorderen dat met klaagster de mogelijkheden van een overplaatsing van *B* worden besproken.

Aldus gegeven op 28 juni 2004

Naar huis sturen van leerling en het pedagogische vermogen van leerkracht

De klacht heeft betrekking op het naar huis sturen van klagers zoon zonder dat de leerkracht zich er van heeft vergewist of een van de ouders thuis was. Tevens heeft klager sterke twijfels over het pedagogisch vermogen van de leerkracht. Klacht met betrekking tot de gevolgde procedure bij het naar huis sturen van de zoon van klager gegrond.

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Onderwijs in de gemeente *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer M.H. *** te *** (verder te noemen: klager) jegens de ***school (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief ingekomen op 14 mei 2004 heeft klager zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag in een brief van 27 mei 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en evenals de directeur en de leerkracht van groep 8 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 30 juni 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar klager in persoon is verschenen vergezeld van mevrouw S. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer A. van Nes, algemeen directeur, de heer G.H., directeur van aangeklaagde, mevrouw W. , adjunct-directeur en leerkracht van groep 8.

Standpunt klager:

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klager naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

procedureel:

de zoon van klager, *R*, is op dinsdag 20 april 2004 naar huis gestuurd zonder dat de leerkracht zich er van heeft vergewist of een van de ouders thuis was; toen *R* de volgende dag niet op school verscheen, is daarop van de zijde van de school niet gereageerd; het bestuur en vervolgens ook de ouders hadden hierover gehoord moeten worden.

inhoudelijk:

klager heeft sterke twijfels over het pedagogisch vermogen van mevrouw T;.

het ten onrechte uitblijven van corrigerend handelen door de directeur G.H. *** ten opzichte van mevrouw *T*.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat de zoon van klager, *R*, op dinsdag 20 april 2004 aan het begin van de schooldag in reactie op zijn gedrag in de rij op het schoolplein jegens de leerkracht van groep 8, waardoor zij zich dusdanig geschoffeerd voelde dat zij het onmogelijk achtte hem nog verder in de groep te houden, door haar naar huis is gestuurd.

De leerkracht, mevrouw *T*, heeft nog wel getracht contact op te nemen met klager, maar toen zij hem niet zelf te spreken kon krijgen, heeft zij de boodschap dat zij zijn zoon naar huis zou sturen aan een secretaresse doorgegeven. Zij heeft geen poging gedaan de partner van klager te waarschuwen. Klager heeft ongeveer een half uur later met mevrouw *T* getelefoneerd. Zij heeft in dat gesprek de situatie beschreven. Klager heeft, omdat hij zijn werkzaamheden niet langer kon onderbreken, het gesprek beëindigd, naar klager stelt met de woorden: "Ik kom hierop terug.", naar mevrouw *T* stelt, met de woorden: "Dan komt hij niet meer terug."

De zoon *R* is de volgende dagen niet op school verschenen. De school heeft daar niet op gereageerd.

Op donderdag 22 april 2004 heeft klager telefonisch contact gezocht met de directeur van de school, de heer ***. De heer *** was op dinsdag 20 april en woensdag 21 april niet op school aanwezig geweest. In dit telefoongesprek werd duidelijk dat de heer *** en klager van mening verschillen over de voor dit wegzenden geldende regels. Klager meent dat hier de in de schoolgids onder 11.7 *Beleid bij naar huis sturen van leerlingen* vermelde regels gehanteerd moeten worden. De school meent dat in dit geval sprake was van een ordemaatregel, een time-out, waarvoor de in de schoolgids genoemde regels niet gelden. Die zouden alleen van toepassing zijn op het naar huis sturen van een hele groep, bijvoorbeeld bij lesuitval wegens calamiteit of ziekteverzuim. Een individuele leerling kan,

in de visie van de school, in het kader van een time-out naar huis gestuurd worden, ook als duidelijk is dat daar niemand aanwezig is.

Omdat aangeklaagde meent dat de juiste procedure gevolgd is, heeft hij geen aanleiding gezien corrigerend op te treden richting mevrouw *T*.

Toen duidelijk werd dat sprake was van een onoverkomelijke vertrouwensbreuk heeft de heer *** op verzoek van klager meegewerkt aan een overplaatsing van *R* naar een andere basisschool.

Naar het oordeel van de Commissie valt niet in te zien waarom de in de schoolgids op pagina 35 onder 11.7 *Beleid bij naar huis sturen van leerlingen* opgenomen gedragsregels in het onderhavige geval niet van toepassing zouden zijn.

In bedoeld hoofdstuk wordt duidelijk gesteld dat *"...De school is dan verantwoordelijk voor het toezicht op deze leerlingen...Als het ...niet mogelijk is om de leerlingen gedurende de schooldag op te vangen...zal pas sprake kunnen zijn van naar huis sturen van leerlingen, nadat contact is gelegd met de ouders... Indien de ouders niet thuis zijn en de leerling kan niet met een vriendje mee, dan dient de school voor opvang te zorgen..."*

Uit het beschrevene valt niet op te maken dat deze regels niet zouden gelden voor het naar huis zenden van één enkele leerling. Het is de Commissie niet duidelijk waarom voor het naar huis sturen van een groep leerlingen andere, zwaardere voorwaarden zouden gelden, dan voor het naar huis sturen van één leerling. In elk geval had, naar het oordeel van de Commissie, bij het naar huis sturen van deze leerling zo nauw mogelijk aangesloten moeten worden met de voor groepen leerlingen geldende regels.

De school heeft de Commissie ook niet duidelijk kunnen maken waarom bij het naar huis sturen van een leerling als orde maatregel, door de algemeen directeur ter zitting als "time-out" omschreven, het wettelijke uitgangspunt van verantwoordelijkheid voor het toezicht op leerlingen (zie schoolgids 11.7 onder A) zou komen te vervallen.

De Commissie is dan ook van mening dat bij het naar huis sturen van de zoon van klager op dinsdagmorgen 20 april 2004 niet de juiste procedure is gevolgd . De Commissie acht de klacht derhalve op dit punt gegrond.

De Commissie komt vervolgens op grond van het behandelde ter zitting tot het oordeel dat de reactie van mevrouw *T* op het gedrag van *R*, namelijk hem naar huis sturen, hoewel zij wist dat daar niemand aanwezig was, juist ten aanzien van hem, van wie zij de thuissituatie moest kennen, immers door klager bij zijn komst op deze school aangegeven, niet professioneel genoemd kan worden. Voor het overige is het pedagogisch onvermogen van mevrouw *T* door hetgeen daaromtrent door klager ter zitting is aangevoerd niet aangetoond. De commissie acht de klacht derhalve op dit punt niet gegrond.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht onder 1) betreffende de gevolgde procedure bij het naar huis sturen van de zoon van klager op dinsdag 20 april 2004 gegrond.

Het gedeelte van de klacht onder 2) betreffende het pedagogisch vermogen van mevrouw *T* acht de Commissie ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie acht het noodzakelijk dat er duidelijkheid komt over de te volgen procedure bij het naar huis sturen van individuele leerlingen als disciplinaire maatregel. Deze duidelijkheid zou bijvoorbeeld verschaft kunnen worden door in de schoolgids een hoofdstuk toe te voegen aan deel 11.7, waarin dan het van 11.7 te onderscheiden protocol voor het naar huis sturen in het kader van een disciplinaire maatregel wordt beschreven.

Aldus gegeven op 30 juni 2004

Waardering werkstukken en gebrekkige communicatie

De klacht houdt ten eerste verband met de waardering van werkstukken van klaagsters dochter. Ten tweede stelt klaagster zich op het standpunt dat onvoldoende met haar dochter is gecommuniceerd omtrent de wijze van vaststellen van het cijfer. Klacht omtrent de becijfering niet-ontvankelijk; klacht met betrekking tot de communicatie ongegrond.

Advies aan

het bestuur van de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw B., moeder van *R*, te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 4 juni 2004, ontvangen op 7 juni 2004, heeft klaagster zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht omtrent het cijfer voor de vakken economie en maatschappijleer van haar dochter te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de directeur van het Eerste Christelijk Lyceum te *** (hierna te noemen: de school) voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 16 juni 2004 heeft de heer L., directievoorzitter, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 28 juni 2004 te Utrecht, alwaar klaagster in persoon verschenen is, vergezeld door haar dochter *R*. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw T., rector. Voorts zijn verschenen mevrouw M., docente maatschappijleer en de heer J., docent economie. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer L., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af.

De klacht houdt ten eerste verband met de waardering van werkstukken van dochter *R*, die gedurende het schooljaar 2003/2004 als leerling in klas 4 HAVO zit. Met betrekking tot het cijfer voor economie stelt klaagster zich onder meer op het standpunt dat op het rapport van *R* een 4,7 in plaats van een 4,2 moet staan vermeld, nu dit door de heer *S* zou zijn toegezegd. Voorts heeft de heer J. ten onrechte het examen van *R* niet volledig met *R* willen nalopen.

Met betrekking tot het cijfer voor maatschappijleer heeft klaagster aangevoerd dat haar integriteit in twijfel is getrokken door de opmerking dat *R* haar werk niet zelf zou hebben gemaakt. Daarbij komt dat *R* een tweepersoons opdracht alleen heeft moeten uitvoeren. Ten slotte meent klaagster dat geen objectieve beoordeling van de opdracht heeft plaatsgevonden.

Thans ter zitting heeft klaagster daaraan toegevoegd dat eveneens onvrede bestaat over de beoordeling van het cijfer voor geschiedenis.

Ten tweede stelt klaagster zich op het standpunt dat onvoldoende met *R* is gecommuniceerd omtrent de wijze van vaststellen van het cijfer.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Blijkens de klachtbrief en het verhandelde ter zitting heeft de klacht betrekking op de becijfering;
de wijze waarop de school met *R* heeft gecommuniceerd.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Gebleken is dat de klacht ziet op de becijfering van het schoolexamen en de praktijkopdracht door respectievelijk de docenten economie en maatschappijleer. Nu de beoordeling van een examen c.q. werkstuk een bevoegdheid is die alleen toekomt aan de docenten zelf, welke beoordeling uitsluitend ter toetsing danwel heroverweging kan worden voorgelegd aan de examencommissie, betekent dit dat de klacht door de Commissie niet inhoudelijk kan worden getoetst. De commissie verklaart zich dienaangaande dan ook niet bevoegd.

Ten aanzien van de beoordeling voor het cijfer geschiedenis geldt eveneens - nog daargelaten of de Commissie dit mee kan nemen in haar beoordeling gelet op het late tijdstip – dat de Commissie niet de bevoegdheid heeft hierover te oordelen.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat de Commissie klaagster dan ook adviseert de externe klachtencommissie van de school te benaderen voor een beoordeling omtrent het cijfer economie, nu gebleken is dat dit resultaat voor de overgang van *R* bepalend zou kunnen zijn. De Commissie heeft vastgesteld dat de school zich - nu zij klaagster niet heeft gewezen op de beroepsmogelijkheid en de daarvoor geldende termijn – niet zal beroepen op termijn- overschrijding indien klaagster alsnog met voortvarendheid de klacht over het cijfer aan de externe commissie voorlegt.

Met betrekking tot de wijze waarop de school met *R* heeft gecommuniceerd overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie meent dat de school *R* voldoende inzicht heeft gegeven in de manier waarop de cijfers tot stand zijn gekomen. Tijdens de hoorzitting is de Commissie gebleken dat de school hieromtrent voldoende met *R* heeft gecommuniceerd. Zo hebben de docenten het werkstuk c.q. examen van *R* inhoudelijk met haar doorgenomen en vragen gesteld naar aanleiding van de door *R* gemaakte stukken.

Daarnaast stond de wijze van waardering van zowel het schoolexamen als de praktijkopdracht vermeld in het Programma van Toetsing en Afsluiting, zodat dit op ondubbelzinnige wijze vaststond.

Dit alles overziend brengt de Commissie tot het oordeel dat de school niet is tekort geschoten in de communicatie naar *R* toe.

Gelet op de voorgaande overwegingen is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

verklaart de klacht omtrent de becijfering niet-ontvankelijk;
verklaart de klacht met betrekking tot de communicatie ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Ter zitting heeft de Commissie geconstateerd dat noch in de beslissing van de interne klachtencommissie, noch op andere wijze aan klaagster kenbaar is gemaakt, dat na de beslissing van de interne klachtencommissie van de school omtrent beoordeling van een cijfer binnen een bepaalde termijn beroep openstaat bij de externe klachtencommissie van de school.

Om misverstanden te voorkomen, adviseert de Commissie het bevoegd gezag om in de toekomst in de schriftelijke beslissing van de interne klachtencommissie expliciet melding te maken van deze beroepsmogelijkheid bij de externe klachtencommissie, zodat dit rechtsmiddel ondubbelzinnig en eenduidig aan belanghebbenden bekend zal zijn.

Aldus gegeven op 28 juni 2004

Onveilig schoolklimaat

Klager stelt zich op het standpunt, dat de school van zijn dochter geen veilig schoolklimaat voor haar creëert. Klacht ongegrond

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basis Onderwijs te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer R. ***, vader van *** ***, te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 11 mei 2004 heeft klager zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht omtrent de handelwijze van leerkracht mevrouw A. *** (hierna te noemen: aangeklaagde) en dhr. G. ***, directeur van de van der ***school (hierna te noemen: de school), te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 24 juni 2004 heeft de heer P.A. ***, voorzitter, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Eveneens bij brief, gedateerd 11 mei 2004, heeft aangeklaagde haar reactie op de klacht gegeven.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 22 september 2004 te Utrecht, alwaar klager en zijn echtgenote in persoon verschenen zijn. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door de dhr. G. ***, voornoemd. Namens het bevoegd gezag zijn verschenen, de heren J.J. ***, bestuurder en de heer C.A. ***, adviseur. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af.

Klager vindt dat de school van zijn dochter geen veilig schoolklimaat voor haar creëert. Volgens klager heeft een bepaalde groep allochtone leerlingen de overhand en heeft de school nagelaten adequate maatregelen te nemen ten aanzien van het de mishandeling van zijn dochter. Klager meent dat de leerkracht zich laat leiden door deze groep leerlingen en voelt zich genooddaakt zijn dochter thuis te houden om haar tegen het geweld van deze leerlingen te beschermen. Tevens vindt klager dat de leerkracht de groep leerlingen bevoordeelt en zijn dochter ten onrechte als “kwade

genius” aanwijst. Hij vindt dat de leerkracht en de school zijn tekortgeschoten in het oplossen van het incident waarbij zijn dochter geschopt is en haar ten onrechte heeft beschuldigd van het roepen van de woorden -kut-Marokkanen.

III. Standpunt bevoegd gezag

Het bevoegd gezag heeft als volgt gereageerd:

*** was toen ze op school kwam nog maar kort in Nederland. Ze is ondanks haar achterstand toch in groep 6 geplaatst en vanaf het begin is er door de school veel zorg aan haar besteed. Er zijn in overleg met de ouders afspraken gemaakt over de begeleiding van ***. Volgens de school waren er geen problemen en ging het best goed met ***.

De mail van klager op 8 mei 2004 met daarin de beschuldigingen aan het adres van mevrouw *** kwam voor de school “als donderslag bij heldere hemel”. Door de meivakantie is er niet eerder dan op 11 mei 2004 op deze mail gereageerd. Helaas is er op die dag een incident op het schoolplein geweest, waardoor *** naar huis is gegaan. Klager is diezelfde dag op school langsgekomen en heeft toen aangegeven dat zijn dochter niet op school zou terugkeren en dat hij een klacht zou indienen bij de klachtencommissie en aangifte zou doen bij de politie.

Aangezien het schopincident vlak voor de meivakantie heeft plaatsgevonden wist de directeur nog niets van dit voorval en van het ultimatum dat klager aan mevrouw *** had gesteld. Mevrouw *** heeft het probleem niet in die week (meivakantie) kunnen oplossen. Wel zijn er gesprekken geweest met leerkrachten en pleinwachters. Die wisten van niets. Tevens zijn er klassengesprekken geweest. Omdat er verder niets meer aan de situatie gedaan kon worden, beschouwde de mevrouw *** het probleem als opgelost. De racistische problemen waar klager het over heeft zijn niet herkenbaar voor mevrouw *** en haar collega's.

Klager is op 12 mei 2004 door de directeur gebeld en uitgenodigd voor een gesprek, maar wenste daar niet op in te gaan. Hij gaf wederom aan dat hij zijn dochter zou thuishouden en wees verdere communicatie af.

Naar aanleiding van de vraag van klager om zijn dochter weer op school toe te laten heeft het bureau leerlingzaken een poging gedaan om haar terugkeer mogelijk te maken, maar met daarbij de voorwaarde dat er sprake zou zijn van wederzijds vertrouwen. Deze poging is mislukt.

Inmiddels is *** (voorlopig) geplaatst op CBS ***, een school die ressorteert onder hetzelfde bevoegd gezag. De definitieve plaatsing is afhankelijk van de uitkomst van de klachtbehandeling bij de Commissie.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt:

De Commissie heeft uit de stukken opgemaakt dat er tot half januari 2004 slechts contact is geweest over de begeleiding van ***. Er was geen sprake van andere problemen. Vervolgens is de mail van 8 mei 2004 gestuurd, waar een zeer agressieve ondertoon uit spreekt. In eerste instantie is de Commissie van oordeel dat de directie en het bevoegd gezag een te passieve houding hebben aangenomen. Vanuit de professionaliteit van de school en het bevoegd gezag mag normaliter verwacht worden dat er geprobeerd wordt toch een opening te krijgen. Echter de Commissie acht het begrijpelijk dat directie en bevoegd gezag door de toonzetting en het grensoverschrijdend taalgebruik in de mails van klager, op deze wijze gereageerd hebben. Klager heeft meerdere malen expliciet aangegeven niet verder te willen communiceren. De gebeurtenissen hebben in een zeer kort tijdsbestek plaatsgevonden en klager heeft de school weinig gelegenheid gegeven de klacht nader te onderzoeken. Bij de Commissie is de indruk ontstaan dat klager niet de intentie had tot een oplossing te komen, maar een schuldige wilde aanwijzen.

Wat betreft het onveilige schoolklimaat, is naar het oordeel van de Commissie niet aangetoond dat de school is tekortgeschoten in het creëren van een veilige schoolomgeving.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Ook al heeft het geen officieel deel uitgemaakt van de klacht, meent de Commissie toch te moeten reageren op de voorlopige toelating van *** op "CBS ***". Een voorwaardelijke toelating wordt niet ondersteund door de Wet Primair Onderwijs (artt.40 en 63). Een voorwaardelijke toelating is in beginsel toch een formele toelating. Indien het bestuur op basis van het advies van de klachtencommissie zou besluiten dat *** niet op CBS *** kan blijven is de normale verwijderingsprocedure overeenkomstig de Wet Primair Onderwijs van toepassing.

Aldus gegeven op 22 september 2004

niet-nakoming afspraak; ongelijke behandeling; negatieve mededeling

De klacht valt in drie onderdelen uiteen te weten: de school is een, tussen klagers en de school gemaakte afspraak omtrent het Sinterklaasfeest, niet nagekomen; de zoon van klagers is in het kader van bestraffing ongelijk behandeld; de directeur heeft ten onrechte en zonder medeweten van klagers een negatieve mededeling omtrent de thuissituatie aan de directeur van de nieuwe school gedaan. De drie onderdelen van de klacht zijn alle gegrond

Advies aan

het bestuur van Protestants Christelijk Basis Onderwijs *** en omstreken (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw ***, ouders van *A* , te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 10 juni 2004, ontvangen op 14 juni 2004, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met enkele onzorgvuldigheden op de christelijke basisschool "****" te *** (hierna: de school).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 21 juni jl., heeft de heer ***, algemeen directeur van het bevoegd gezag, namens de school en het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Bij brief van 13 september 2004 heeft mevrouw *B*, leerkracht van *A* , haar standpunt gegeven naar aanleiding van de klacht.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 12 oktober 2004 te Rotterdam, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer *W* , directeur van de school, mevrouw *B* , voornoemd, en mevrouw ***, leerkracht en duo-collega mevrouw *B* . Namens het bevoegd gezag is de heer ***, voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers

Klagers hebben hun ongenoegen geuit over enkele onzorgvuldige gedragingen van de school gedurende het schooljaar 2003-2004, toen hun zoon *A* als leerling in groep 2 A heeft gezeten.

Blijkens de klachtbrief en het verhandelde ter zitting hebben klagers in dit verband aangevoerd dat: een in het schooljaar 2002-2003 tussen klagers en de school gemaakte afspraak omtrent het Sinterklaasfeest niet is nagekomen;

hun zoon *A* in het kader van bestraffing ongelijk is behandeld;
de heer *W* ten onrechte en zonder medeweten van klagers een negatieve mededeling omtrent de thuissituatie van *A* aan de directeur van de nieuwe school heeft gedaan;
ondanks toezeggingen geen rapportbespreking heeft plaatsgevonden;
ondanks herhaald verzoek geen inzage is gegeven in het onderwijskundig rapport en dossier van *A*

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Na de zitting heeft de Commissie desgevraagd kopie ontvangen van het leerlingendossier van *A* Fernald.

Uit dit leerlingendossier blijkt dat in september 2002 is aangetekend, dat de ouders niet willen dat *A* een zwarte piet maakt en dat *A* op 5 december niet naar school zal komen. Tevens blijkt uit dit leerlingendossier dat op 21 november 2003 concrete afspraken omtrent het Sinterklaasfeest schriftelijk zijn vastgelegd en dat deze afspraken door klagers zijn ondertekend. Ter zitting is voorts naar voren gekomen dat deze afspraken bij de docenten van groep 1 bekend waren.

Ter zitting heeft de Commissie vastgesteld dat de leerkracht van het schooljaar 2002-2003 de gemaakte afspraken niet heeft gecommuniceerd naar de opvolgende leerkrachten in het schooljaar 2003-2004.

Het komt de Commissie niet overtuigend voor dat de leerkrachten in het schooljaar 2003-2004 niet op de hoogte zouden zijn van voornoemde afspraken, nu is gebleken dat deze afspraken in het leerlingendossier van *A* staan vermeld en dat de afspraken bekend waren bij de docenten uit groep 1.

Dit alles overziende brengt de Commissie tot het oordeel dat de desbetreffende leerkrachten van de school in communicatief opzicht tekort zijn geschoten door elkaar niet dan wel onvoldoende te

informereren over de gemaakte afspraken omtrent *A* . De Commissie is dan ook van oordeel dat de desbetreffende leerkrachten jegens *A* en klagers onzorgvuldig hebben gehandeld.

Gelet hierop dient de klacht in zoverre gegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De klacht betreft het feit dat mevrouw J. *B* (hierna te noemen: aangeklaagde sub 1) *A* naar de directeur heeft gestuurd, toen *A* een medeleerling had geslagen, terwijl een andere leerling, nadat hij *A* had geslagen, “slechts” op het strafbankje moest zitten.

Aangeklaagde sub 1 heeft ten aanzien van de opgelegde maatregel gesteld dat *A* naar aanleiding van reeds eerdere incidenten, waarbij *A* kinderen in de klas had geslagen, dikwijls op het strafbankje was gezet. Nu deze maatregel volgens aangeklaagde sub 1 onvoldoende effect had, voelde aangeklaagde zich naar haar mening genoodzaakt om *A* naar de directeur te sturen.

Ten aanzien van de vergelijking van de maatregel jegens *A* in vergelijking met een maatregel jegens een andere leerling van dezelfde groep, merkt aangeklaagde sub 1 op dat dergelijke situaties slecht onderling zijn te vergelijken.

De Commissie stelt voorop dat als uitgangspunt heeft te gelden dat gelijke gevallen gelijk behandeld dienen te worden.

Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde sub 1 onvoldoende gemotiveerd waarom het in dit geval nodig was een dergelijke maatregel te treffen. Evenmin kan worden aangetoond dat deze maatregel evenredig was.

Voorts is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende aangetoond dat strekking en reden van de maatregel voldoende naar klagers was gecommuniceerd.

De Commissie acht het niet zorgvuldig dat klagers niet eerder van aangeklaagde sub 1 hadden vernomen dat hun zoon al vaker een maatregel was opgelegd. Klagers hebben als ouders immers het recht om tekst en uitleg te krijgen alsmede het recht om gehoord te worden omtrent maatregelen jegens hun kind. Gelet hierop was het juist geweest wanneer aangeklaagde sub 1 klagers daarvan eerder – bijvoorbeeld telefonisch – op de hoogte had gesteld. Ook had aangeklaagde sub 1 er voor kunnen kiezen klagers zoon een brief over de incidenten en getroffen maatregelen mee naar huis te geven. Het was het voor aangeklaagde sub 1 ook mogelijk geweest een gesprek met klagers te regelen teneinde hen op de hoogte te stellen van de oorspronkelijk opgelegde maatregelen en hiervoor een draagvlak te creëren.

Uit het voorgaande volgt, dat het tweede onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Ten aanzien van het derde onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De klacht betreft het feit dat de heer *W* (hierna te noemen: aangeklaagde sub 2) in zijn hoedanigheid van directeur van de school, vanuit zijn persoonlijke invalshoek c.q. persoonlijke beleving, een negatieve opmerking over de thuissituatie van klagers heeft geplaatst bij de heer *C*, directeur van de nieuwe school van *A* . Klagers zijn hierin niet gekend, noch hierover vooraf

geïnformeerd; klagers hebben eerst van de heer *C* , voornoemd, vernomen dat aangeklaagde sub 2 bij hem zijn zorgen had uitgesproken over de thuissituatie van klagers. Ten slotte lezen klagers in de brief van aangeklaagde sub 2 d.d. 28 april 2004, ondanks toezegging, geen volledige intrekking van voornoemde mededeling.

De Commissie stelt vast dat aangeklaagde sub 2 in zijn rol van directeur een persoonlijke mededeling omtrent klagers heeft gedaan aan de heer *C* .

Nu deze mededeling niet op enig bewijs is gestoeld, acht de Commissie deze opmerking onnodig grievend jegens klagers.

De wijze waarop aangeklaagde sub 2 in zijn persoonlijke mededeling naar de heer *C* , voornoemd, toe de balans heeft opgemaakt omtrent de thuissituatie van *A* , getuigt naar het oordeel van de Commissie van onvoldoende professionaliteit. Naar het oordeel van de Commissie had aangeklaagde sub 2 zich moeten realiseren hoe een dergelijke mededeling van de directeur bij klagers aan zou komen.

Ten aanzien van de brief van aangeklaagde sub 2 d.d. 28 april 2004 merkt de Commissie op dat de alinea “Er is wellicht een verkeerde conclusie getrokken zonder dat er bewijzen zijn” doet vermoeden dat er toch wat aan de hand zou zijn bij klagers thuis.

Om onduidelijkheid te voorkomen adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag en in het bijzonder aan aangeklaagde sub 2 voornoemde alinea uit de brief van 28 april 2004 te schrappen en expliciet aan de heer *C* duidelijk te maken dat de mening van aangeklaagde sub 2 niet op concrete aanwijzingen en feiten berust, maar enkel op een persoonlijke interpretatie is gebaseerd. Het verdient voorts aanbeveling kopie van dit schrijven aan klagers te verstrekken.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de klacht in zoverre gegrond moet worden verklaard.

Ten overvloede merkt de Commissie nog op dat zij van oordeel is dat de heer ***, voornoemd, zijn rol van algemeen directeur op de juiste momenten heeft opgepakt teneinde partijen in gesprek te laten treden. Helaas heeft dit niet mogen baten.

Ten aanzien van de overige onderdelen van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Gelet op het feit dat *A* vanaf het nieuwe schooljaar 2004-2005 een andere school bezoekt, is de Commissie van oordeel dat partijen geen belang meer hebben bij een beoordeling van de overige onderdelen van de klacht.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

verklaart de klacht ten aanzien van onderdeel 1 gegrond;
verklaart de klacht ten aanzien van onderdeel 2 gegrond;
verklaart de klacht ten aanzien van onderdeel 3 gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag het volgende:
om misverstanden te voorkomen in de toekomst gesprekken met ouders schriftelijk vast te leggen en kopie hiervan aan de ouders te verstrekken;
om de communicatie tussen de school en ouders en de leerkrachten onderling te verbeteren.

Aldus gegeven op 12 oktober

Zittenblijven

De klacht houdt verband met het door de dochter van klagers nogmaals overdoen van groep 2. Het betreft een combinatiegroep 1 / 2. Klagers zijn van mening dat dit een schadelijke ontwikkeling voor hun dochter is. Klacht gegrond

Advies aan

Het bestuur van de VCNS te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag), inzake de klacht van de heer en mevrouw van *** te *** (verder te noemen: klagers) jegens CBS *** te *** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 12 juni 2004 hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om hun klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het aangeklaagde, namens het bevoegd gezag, in een brief van 21 juni 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 7 september 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen.

Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer S.

Voorts is verschenen mevrouw K., directeur van de W.

Als toehoorder was mevrouw V. van de Besturenraad aanwezig.

Standpunt klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klagers naar voren is gebracht leidt de Commissie de navolgende klacht af:

H, dochter van klagers, moet groep 2 dit jaar nogmaals overdoen. Het betreft een combinatiegroep 1 / 2. Klagers zijn van mening dat dit een schadelijke ontwikkeling voor haar is. Juist bij een dysfasische stoornis, waar *H* aan lijdt, is het belangrijk dat zij naar groep 3 gaat. Klagers werd door aangeklaagde verteld dat zij niet in aanmerking kwamen voor het "rugzakje", omdat de spraak/taalachterstand van *H* niet meer dan anderhalf jaar bedraagt. Op aanraden van de logopediste hebben de ouders nu toch een aanvraag ingediend. Zij vinden dat aangeklaagde hen hierin niet goed begeleid heeft. Het schooljaar is inmiddels begonnen. *H* merkt dat haar vriendinnetjes naar groep 3 zijn gegaan en dat zij nog een keer in groep 2 zit. Sinds het begin van het schooljaar is zij weer gaan bedplassen.

Standpunt aangeklaagde

De beslissing om *H* groep 2 over te laten doen is zeer doordacht genomen. Er is een uiterst zorgvuldig en compleet leerlingvolgsysteem op school. Het belang van het kind staat voorop. Sociaal-emotioneel heeft *H* een achterstand. Ook de nieuwe leerkracht van *H* vindt haar prima in groep 2 passen. Aangeklaagde heeft zich na afloop van de zitting nog op het psychologisch rapport beraad. Dit geeft geen aanleiding tot wijziging van haar standpunt.

Overwegingen van de Commissie

Bij aanvang van de hoorzitting blijkt dat aangeklaagde en het bevoegd gezag niet het laatste psychologisch rapport kennen. Ook heeft de Commissie niet het leerling-dossier van *H* in kunnen zien. Afgesproken wordt dat aangeklaagde nog reageert naar aanleiding van het onderzoek. Aangeklaagde laat op 10 september weten dat dit rapport geen aanleiding geeft tot wijziging van haar besluit.

De Commissie krijgt alsnog het leerling-dossier toegestuurd. Dit dossier is ook bekend bij klagers.

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat aangeklaagde klagers onvoldoende begeleid heeft bij het aanvragen van het "rugzakje" voor hun dochter *H*. Door aangeklaagde is aan klagers meegedeeld dat *H* hier niet voor in aanmerking komt, nu er bij haar geen sprake is van een spraak/taal achterstand van meer dan anderhalf jaar. Nu hebben klagers op advies van de logopediste een aanvraag ingediend. De Commissie is van mening dat hier voor aangeklaagde als professionele partij een taak was weggelegd. Wanneer de aanvraag eerder was ingediend, was nu duidelijk of *H* wel of niet gebruik had kunnen maken van het rugzakje. Het feit dat dit nu niet gebeurd is kan klagers niet worden tegengeworpen.

De Commissie stelt vast dat in het deskundigenrapport wordt geconcludeerd dat *H* groep 3 aankan. Het rapport en de daarin getrokken conclusie is door aangeklaagde niet in twijfel getrokken. Voorts is de commissie van mening dat uit het leerlingdossier geen contra-indicatie volgt voor het

(voorwaardelijk) over laten gaan naar groep 3. Tenslotte is het de Commissie gebleken dat het overdoen van groep 2 een stress situatie voor *H* oplevert, hetgeen zich uit in bedplassen. Het argument van aangeklaagde dat emotionele schade wordt voorkomen door het overdoen van groep 2 wordt hierdoor weersproken.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

-Verklaart de klacht gegrond

Advies aan het bevoegd gezag

Wanneer er door aangeklaagde eerder ondersteuning was gegeven bij de aanvraag van het rugzakje voor *H*, had er wellicht eerder een psychologisch rapport gelegen waardoor dit eerder meegewogen had kunnen worden.

Deze aanvraagprocedure verdient extra aandacht.

Hoewel het bevoegd gezag tijdens de hoorzitting meegedeeld heeft dat het geen beleid is om leerlingen voorwaardelijk over te laten gaan, adviseert de Commissie in dit geval een uitzondering te maken.

De problemen die haar ontwikkelingsstoornis oplevert zullen ook in hogere groepen extra aandacht en zorg vergen. Dit doet niet af aan het feit dat door een derde deskundige objectief en onweerlegd is vastgesteld dat *H* het niveau van groep 3 aankan c.q. daaraan toe is. Zij is ook al zelf aan het rekenen en lezen, een teken dat zij hier aan toe is.

Aldus gegeven op 7 september 2004

Ongewenste intimiteiten; molestatie; onzorgvuldig handelen

Klaagster verwijt de heer *M* het plegen van ongewenste intimiteiten jegens haar dochter en seksuele intimidatie en molestatie jegens andere leerlingen. De directie, in de persoon van de vorige directeur, de huidige directeur en de adjunct directeur, verwijt zij het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op haar klachten. Klaagster is niet ontvankelijk in haar klacht tegen de heer *M* betreffende seksuele intimidatie en molestatie van leerlingen en ook in de klacht tegen de adjunct directeur. De klacht tegen de directeur betreffende het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op haar klacht is gegrond.

Advies aan

Het bestuur van de VPCSO en VSO *** e.o. (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw J. *T* (verder te noemen: klaagster) jegens de heer *M* en directie van *** (verder te noemen aangeklaagden).

Verloop van de klachtenprocedure

Op 16 juni 2004 heeft klaagster zich bij brief tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om haar klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur heeft in een brief van 9 juli 2004 van haar gemachtigde mr. G.M. *** laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens, mede namens de directie, een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De heer *M* heeft bij brief van 26 augustus 2004 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 7 oktober 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Hoogeveen, alwaar verschenen zijn: klaagster in persoon, vergezeld van haar echtgenoot, de heer *M* in persoon, bijgestaan door de heer mr. F., namens het bestuur, de heren A., voorzitter, D. secretaris, en H., penningmeester en de directie, de heren *B*, directeur, en *L*, adjunct directeur. Het bestuur en de directie werden bijgestaan door mevrouw mr. G.M.***. Tijdens deze zitting werd tevens klager in klachtnummer 04033, de heer J. *B*, betreffende zijn klacht tegen dezelfde aangeklaagden gehoord. .

Standpunt klaagster

Uit hetgeen door klaagster bij genoemde brief ontvangen op 16 juni 2004 en vervolgens bij brief van 19 juni 2004 gericht aan de Commissie naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

klaagster verwijt de heer *M* het plegen van ongewenste intimiteiten jegens haar dochter *J* en seksuele intimidatie en molestatie jegens andere leerlingen.

De directie van ***, in de persoon van de vorige directeur, de heer B., de huidige directeur, de heer *B*, en de adjunct directeur, de heer *L*, verwijt zij het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op haar klachten.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens haar brief van 9 juli 2004 overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Model-klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

Door hetgeen klaagster heeft verklaard over de gedragingen van de heer *M* tegenover *J* acht de Commissie -evenals de politie, toen klaagster daar aangifte deed- onvoldoende aangetoond dat deze gedragingen als ongewenste intimiteiten moeten worden beschouwd.

De Commissie beschikt niet over het verslag van het onderzoek dat door de vertrouwensarts in opdracht van het bestuur is verricht, zodat de Commissie daaraan ook geen steun voor de beweringen van klaagster heeft kunnen ontleen.

De Commissie acht de klacht tegen de heer *M* op dit onderdeel dan ook ongegrond.

De Commissie acht klaagster in haar klacht tegen de heer *M* betreffende seksuele intimidatie en molestatie van andere leerlingen, waaronder niet *, niet ontvankelijk.

De Commissie komt niet toe aan een onderzoek en advies ten aanzien van dit onderdeel van de klacht, nu (de ouders van) deze leerlingen niet zelfstandig een klacht ter zake hebben ingediend.

Ten aanzien van de klacht tegen de vorige directeur, de heer *Z*, overweegt de Commissie dat, nu de klacht niet overeenkomstig artikel 7 lid 2 van de Model-klachtenregeling binnen een jaar na de gedraging of beslissing is ingediend, klaagster op dit punt niet ontvankelijk is in haar klacht. Er zijn de Commissie geen feiten en omstandigheden gebleken om tot een ander oordeel te komen.

Ten aanzien van de klacht tegen de adjunct directeur, de heer *L*, dat hij geen acht heeft geslagen op alarmerende signalen over de heer *M* overweegt de Commissie dat uit de stukken, waaronder het verslag dat de heer *L* maakte van zijn telefoongesprek met mevrouw *T*, en het ter zitting verhandelde aannemelijk is geworden dat de heer *L* wel hoorde van, wat hij op grond van zijn ervaringen en wetenschap als “praatjes” over de heer *M* mocht afdoen, maar dat hij nooit een klacht over hem heeft ontvangen, terwijl hij de klacht van klaagster direct de volgende ochtend na het telefoongesprek bij de heer *B* heeft gemeld.

De Commissie acht de klacht tegen de heer *L* derhalve ongegrond.

Ten aanzien van de klacht tegen de heer *B* leidt de Commissie uit de omstandigheid dat de heer *B* zich door het gemelde in de brief van 17 februari 2004 van klaagster volstrekt verrast toonde, alsook het feit dat later -na een oproep van het bestuur daartoe, geen enkele melding van leerkrachten of andere ouders kwam- dat de heer *B* niet, zoals klaagster stelt, had kunnen weten van klachten over het gedrag van de heer *M* en in de brief van klaagster een zodanig signaal had moeten zien dat hij zonder nader onderzoek de zaak aan het bestuur had moeten voorleggen -met het doel, zoals klaagster in haar brief stelde, oneervol ontslag van de heer *M*.

De Commissie stelt echter vast dat de heer *B*, nadat hij door de brief van 17 februari 2004 van klaagster en middels de bij het bestuur neergelegde klachten van de heer *B* en de familie W., alsook middels een gesprek met de ouders van V. op de hoogte geraakt was over bestaande onvrede over de pedagogische aanpak van de heer *M*, heeft nagelaten het vertrouwen van de ouders te herwinnen. Nadat het bestuur de behandeling van de klacht van de heer *B* had overgenomen, heeft hij zich onthouden van iedere verdere bemoeienis met deze zaak. Hij heeft verder toegestaan dat *J* -en later ook andere leerlingen- al sinds het voorjaar van 2004 de lessen gymnastiek niet meer bijwonen. Door zich zo afzijdig te houden heeft hij zich niet, zoals men toch van een directeur zou mogen verwachten, actief ingezet voor een door ouders en leerlingen als veilig ervaren school. De Commissie acht de klacht tegen de heer *B* betreffende het niet zorgvuldig en adequaat reageren op de klachten derhalve gegrond.

Het bestuur heeft de afhandeling van de klacht van de heer *B* overgenomen en heeft de vertrouwensarts opdracht gegeven een onderzoek in te stellen. Van dit onderzoek is tot op heden geen schriftelijk eindverslag uitgebracht, hoewel het bestuur daar bij monde van haar voorzitter tot twee maal toe om heeft verzocht. Toen de vertrouwensarts niet op deze verzoeken reageerde, heeft het bestuur, zoals ter zitting bleek, niet verder aangedrongen. De Commissie meent dat het bestuur hier ten onrechte een afwachtende houding heeft aangenomen. Het bestuur had haar het oordeel van de Commissie actief moeten optreden en zelf een onderzoek moeten instellen of had in ieder geval de vertrouwensarts moeten sturen in zijn onderzoek.

De heer *M* woont, zegt hij, nooit leraarsvergaderingen bij en komt alleen op school om zijn lessen te geven, terwijl hij verder geen contact heeft met collega's. Wanneer er op school gesproken wordt over gedrag, attitude en omgang met leerlingen en over wat op dat gebied wel en niet toelaatbaar is, gebeurt dit derhalve altijd buiten aanwezigheid van de heer *M*.

De Commissie heeft uit de stukken en zijn eigen verklaringen ter zitting moeten vaststellen dat de heer *M* blijkens zijn eigen verklaringen verder gaat in zijn gedrag en uitlatingen jegens de leerlingen dan van een leerkracht, zeker in deze vorm van onderwijs, verwacht mag worden.

De Commissie rekent het tot de taak van de school, overeenkomstig de door de school zelf in haar brief van 1 april 2004 aan de ouders omschreven zorg voor een veilige omgeving voor de aan het gezag toevertrouwde leerlingen, de heer *M* in de toekomst te coachen in zijn woordgebruik en pedagogische aanpak.

Samenvattend acht de Commissie Het oordeel van de Commissie

De Commissie acht klaagster niet ontvankelijk in haar klacht tegen de heer *M* betreffende seksuele intimidatie en molestatie van leerlingen en ook in de klacht tegen de heer *L*.

De klachten tegen de heer *M* betreffende ongewenste intimiteiten jegens de dochter van klaagster, *J*, acht de Commissie ongegrond.

De klacht tegen de heer *B* betreffende het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op haar klacht acht de Commissie gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert de school gedegen aandacht te geven aan haar taak te zorgen voor een veilige omgeving voor de aan het gezag toevertrouwde leerlingen, een omgeving waarin “praatjes” geen voedingsbodem kunnen vinden en waarin leerlingen onbevangen en zonder angst mannelijke leerkrachten tegemoet kunnen treden.

Verder adviseert de Commissie de school de heer *M* te betrekken in de pedagogische setting van het team en hem te begeleiden in zijn pedagogische aanpak van en woordgebruik tegenover leerlingen.

Aldus gegeven op 7 oktober 2004

Ongewenste intimiteiten en onzorgvuldig en niet adequaat handelen

Klager verwijt de aangeklaagde leerkracht het plegen van ongewenste intimiteiten jegens zijn dochter. Het bestuur en de directie verwijt hij het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op klachten over de aangeklaagde leerkracht. Klacht gericht tegen leerkracht ongegrond. Klachten tegen de directie en het bestuur van de school gegrond.

Advies aan

Het bestuur van de *** e.o. (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer J. *B* (verder te noemen: klager) jegens de heer *M* en directie van *** (verder te noemen aangeklaagden).

Verloop van de klachtenprocedure

Op 17 juni 2004 heeft klager zich bij brief tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur heeft in een brief van 9 juli 2004 van haar gemachtigde mr. G.M. *** laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens, mede namens de directie, een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De heer *M* heeft bij brief van 26 augustus 2004 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 7 oktober 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Hoogeveen, alwaar verschenen zijn: klager in persoon, de heer *M* in persoon, bijgestaan door de heer mr. F.E.R.M. Lathouwers, namens het bestuur de heren A., voorzitter, D., secretaris, en H., penningmeester, en de directie, de heren *B*, directeur, en *L*, adjunct directeur. Het bestuur en de directie werden bijgestaan door mevrouw mr. G.M.***. Tijdens deze zitting werd tevens klaagster in klachtnummer 04032, mevrouw *T*, betreffende haar klacht tegen dezelfde aangeklaagden gehoord.

Standpunt klager

Uit hetgeen door klager bij genoemde brief van 17 juni 2004 gericht aan de Commissie naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

klager verwijt de heer *M* het plegen van ongewenste intimiteiten jegens zijn dochter I.. Het bestuur en de directie van *** verwijt hij het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op klachten over de heer *M*.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens haar brief van 9 juli 2004 overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Model-klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Model-klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

(on)gegrondheid van de klacht;

het nemen van maatregelen;

overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

Ten aanzien van de klacht tegen de heer *M*.

De dochter van klager, *I*, heeft in een schriftelijke verklaring aangegeven dat aangeklaagde aan haar borsten en billen zit en zomaar binnenkomt (bedoeld is kennelijk in de kleedkamer), hoewel de meiden aangeven dat ze dat niet willen. Deze verklaring van *I* werd opgesteld, nadat klager *I* geconfronteerd had met het bericht dat hij ontving van de ouders van één van *I*'s klasgenootjes, dat de gymleraar handtastelijk zou zijn tegenover de meisjes. Klager geeft aan dat *I* PDD-NOS heeft en zich niet altijd goed kan uiten; het moet echt uit haar getrokken worden. Zij begrijpt ook niet goed wat wel en niet mag. Om haar in verband met deze aandoening niet verder te belasten heeft klager geen aangifte gedaan bij de politie. Klager heeft echter ook geen contact gezocht met aangeklaagde om de beweringen over zijn gedrag te verifiëren.

Aangeklaagde stelt dat hij als leerkracht lichamelijke opvoeding natuurlijk lichamelijk contact heeft met de leerlingen, maar dat hij de meisjes nooit bewust bij borsten of billen zal beetpakken. Hij zegt nooit in de kleedkamer van de meisjes te komen, ten eerste omdat er een richtlijn is dat mannelijke leerkrachten niet in de kleedkamer van de meisjes komen en ten tweede, omdat het omkleden buiten de lessen omgaat. Hij gaat met lesgeven in de ene klas door, totdat de volgende klas, omgekleed, klaar staat. Dan begint direct de volgende les.

De verklaringen van klager en aangeklaagde zijn derhalve volstrekt tegenstrijdig.

De verklaring van *I* sluit weliswaar aan bij verklaringen van enkele andere kinderen over het gedrag van de heer *M*, maar deze verklaringen kunnen niet als nadere onderbouwing van de beweringen van klager beschouwd worden, nu geen van deze verklaringen is omgezet in een aan de Commissie voorgelegde klacht en de ouders van deze kinderen (en ook andere ouders) zich ook niet met hun klacht gemeld hebben bij het schoolbestuur.

De Commissie beschikt niet over het verslag van het onderzoek dat door de vertrouwensarts in opdracht van het bestuur is verricht, zodat de Commissie daaraan ook geen steun voor de beweringen van klager heeft kunnen ontleenen. Dit verslag is in schriftelijke vorm niet beschikbaar.

De commissie acht dan ook onvoldoende aangetoond dat de heer *M* zich heeft schuldig gemaakt aan ongewenste intimiteiten jegens de dochter van klager.

De Commissie acht de klacht gericht tegen de heer *M* derhalve ongegrond.

Ten aanzien van de klacht tegen de directie en het bestuur van de school.

vorenbedoelde ouders hebben met elkaar contact gezocht. Uit deze contacten heeft klager begrepen dat de schoolleiding niet adequaat gereageerd heeft op eerdere klachten. Hij heeft daarop besloten zijn klacht niet tegenover de directie te uiten, maar rechtstreeks te richten aan het schoolbestuur, de schoolinspecteur en de vertrouwensarts. Door zo te handelen heeft de heer *B* de directie überhaupt niet in de gelegenheid gesteld te reageren op zijn klacht.

De Commissie stelt echter vast dat de heer *B*, nadat hij door de brief van de genoemde ouders van een klasgenootje en middels de bij het bestuur neergelegde klachten van klager en de familie *W*a, alsook middels een gesprek met de ouders van V. op de hoogte geraakt was over bestaande onvrede over de pedagogische aanpak van de heer *M*, heeft nagelaten te trachten op welke wijze dan ook het vertrouwen van de ouders te herwinnen. Nadat het bestuur de afhandeling van de klachten van de heer *B* had overgenomen, heeft hij zich onthouden van iedere verdere bemoeienis met deze zaak. Hij heeft verder toegestaan dat verschillende leerlingen al sinds het voorjaar van 2004 de lessen gymnastiek niet meer bijwonen. Door zich zo afzijdig te houden heeft hij zich niet, zoals men toch van een directeur zou mogen verwachten, actief voor ingezet voor een door ouders en leerlingen als veilig ervaren school.

De Commissie acht de klacht tegen de heer *B* betreffende het niet zorgvuldig en adequaat reageren op zijn klacht in die zin gegrond.

Het bestuur heeft de afhandeling van de klacht van de heer *B* overgenomen en heeft de vertrouwensarts opdracht gegeven een onderzoek in te stellen. Van dit onderzoek is tot op heden geen schriftelijk eindverslag uitgebracht, hoewel het bestuur daar bij monde van haar voorzitter tot twee maal toe om heeft verzocht. Toen de vertrouwensarts niet op deze verzoeken reageerde, heeft het bestuur, zoals ter zitting bleek, niet verder aangedrongen. De Commissie meent dat het bestuur hier ten onrechte een afwachtende houding heeft aangenomen. Het bestuur had naar het oordeel van de Commissie actief moeten optreden en zelf een onderzoek moeten instellen of had in ieder geval de vertrouwensarts moeten sturen in zijn onderzoek.

De Commissie acht de klacht tegen het bestuur betreffende het niet zorgvuldig en adequaat reageren op klachten over de heer *M* gegrond.

De heer *M* woont, zegt hij, nooit leraarsvergaderingen bij en komt alleen op school om zijn lessen te geven, terwijl hij verder geen contact heeft met collega's. Wanneer er op school gesproken wordt over gedrag, attitude en omgang met leerlingen en over wat op dat gebied wel en niet toelaatbaar is, gebeurt dit derhalve altijd buiten aanwezigheid van de heer *M*.

De Commissie heeft uit de stukken en zijn eigen verklaringen ter zitting moeten vaststellen dat de heer *M* verder gaat in zijn gedrag en uitlatingen jegens de leerlingen dan van een leerkracht, zeker in deze vorm van onderwijs, verwacht mag worden.

De Commissie rekent het tot de taak van de school, overeenkomstig de door de school zelf in haar brief van 1 april 2004 aan de ouders omschreven zorg voor een veilige omgeving voor de aan het gezag toevertrouwde leerlingen, de heer *M* in de toekomst te coachen in zijn woordgebruik en pedagogische aanpak.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie de klacht gericht tegen de heer *M* wegens het plegen van ongewenste intimiteiten jegens de dochter van klager ongegrond en de klachten tegen de directie en het bestuur van de school betreffende het onzorgvuldig en niet adequaat handelen in reactie op klachten over de heer *M* gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert de school gedegen aandacht te geven aan haar taak te zorgen voor een veilige omgeving voor de aan het gezag toevertrouwde leerlingen, een omgeving waarin “praatjes” geen voedingsbodem kunnen vinden en waarin leerlingen onbevangen en zonder angst mannelijke leerkrachten tegemoet kunnen treden.

Verder adviseert de Commissie de school de heer *M* te betrekken in de pedagogische setting van het team en hem te begeleiden in zijn pedagogische aanpak van en woordgebruik tegenover leerlingen.

Aldus gegeven op 7 oktober 2004

Onjuiste behandeling; weghouden van leerling bij medeleerlingen

Het eerste onderdeel van de klacht is gericht tegen een groepsleerkracht. Zij zou de zoon van klaagster bij de hand hebben gepakt waardoor hij met zijn hoofd tegen de deur botste. Vervolgens zou de leerkracht de jongen een klap op zijn gezicht hebben gegeven. Ten tweede verwijt klaagster de directie dat haar zoon het afgelopen schooljaar is weggehouden van zijn medeleerlingen en daardoor in een sociaal isolement is terechtgekomen. Klacht op beide onderdelen ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de Stichting scholen voor Christelijk Basis Onderwijs te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw P.***, wonende te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 24 juni 2004 heeft klaagster een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de directie van CBS "****" alsmede tegen de groepsleerkracht van groep 3, mevrouw *G*.

Bij brief van 5 juli 2004 heeft de heer *B*, algemeen directeur van het bevoegd gezag, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en als bijlage bij deze brief verslagen ingesloten van onder meer de directie van de school en mevrouw *G*, voornoemd.

De Commissie heeft vervolgens op 31 augustus 2004 een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klaagster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door de heer L. en mevrouw B., vertrouwenspersoon. Verder zijn verschenen de heer. *B*, voornoemd, de heer A., directeur van de school en mevrouw *G*, voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagster.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht - kort samengevat en zakelijk weergegeven - het navolgende.

Het eerste onderdeel van de klacht is gericht tegen groepsleerkracht mevrouw *G*. Mevrouw *G* zou de zoon van klaagster, *K*, op 10 juni 2004 bij de hand hebben gepakt waardoor hij met zijn hoofd tegen de deur botste. Vervolgens zou mevrouw *G* *K* een klap op zijn gezicht hebben gegeven. Klaagster heeft van dit voorval aangifte gedaan bij de politie welke aangifte, nadat mevrouw *G* was gehoord, is geseponeerd. Klaagster heeft *K* vanaf 10 juni 2004 thuisgehouden van school.

Het tweede onderdeel van de klacht is gericht tegen de directie van de school. Klaagster verwijt de directie dat haar zoon *K* het afgelopen schooljaar is weggehouden van zijn medeleerlingen en daardoor in een sociaal isolement is terechtgekomen. Klaagster heeft over de aanpak van de problemen van *K* herhaaldelijk op school aan de bel getrokken, doch geen luisterend oor gevonden.

Klaagster erkent dat haar zoon tekort schiet op het sociale vlak, maar dit is naar haar mening geen rechtvaardiging voor het voorval van 10 juni 2004 en het handelen en de houding van de school gedurende het afgelopen schooljaar.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk is in haar klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Mevrouw *G* heeft ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht meegedeeld dat er in haar ogen niets is voorgevallen. *K* viel op 10 juni 2004 terug in zijn oude gedrag en is om die reden, conform de afspraak hiertoe met klaagster, na de pauze naar het kamertje van de heer A. gebracht om aldaar zelfstandig te werken. Mevrouw *G* heeft aangegeven dat zij *K* bij zijn elleboog heeft gepakt om hem uit de rij van zijn klasgenoten te halen teneinde hem naar het kamertje van de heer A. te kunnen begeleiden. *K* heeft volgens mevrouw *G* in het geheel niet tegengestribbeld.

De heer A. heeft ten aanzien van dit onderdeel van de klacht meegedeeld dat *K* geenszins overstuurd was op het moment dat hij *K* meenam naar zijn kamertje en dat hij tot 12.00 uur rustig heeft zitten werken. Tussen de middag is *K* door zijn oma opgehaald en heeft klaagster, nadat zij telefonisch had vernomen wat er zou zijn voorgevallen, *K* niet meer naar school laten terugkeren. Klaagster heeft ter zitting desgevraagd aangegeven dat zij het verhaal rond het voorval slechts uit de mond van haar zoon heeft vernomen. Zij heeft geen navraag gedaan op school noch klasgenootjes hiernaar gevraagd. Ook vertoonde *K* geen lichamelijk letsel. Zij heeft het verhaal van haar zoon om haar moverende redenen voor waar aangenomen.

De Commissie stelt ten aanzien van dit onderdeel van de klacht allereerst vast dat de verklaringen van klaagster enerzijds en die van mevrouw *G* anderzijds omtrent hetgeen zich op 10 juni 2004 zou hebben voorgedaan, volledig met elkaar in tegenspraak zijn. Vervolgens stelt de Commissie vast dat klaagster haar verklaringen rond het voorval niet nader heeft onderbouwd en dat het openbaar ministerie heeft afgezien van verdere vervolging.

Op grond van het vorenstaande kan de Commissie niet anders dan dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaren. Er is immers, bij gebrek aan bewijs omtrent hetgeen zich nu werkelijk op 10 juni 2004 heeft voorgedaan, in het geheel niet komen vast te staan dat mevrouw *G* heeft gehandeld, zoals klaagster stelt dat zij zou hebben gehandeld.

De Commissie hecht er nog wel aan ten aanzien van dit onderdeel van de klacht op te merken dat zij het feit dat klaagster slechts op basis van een verhaal van haar zesjarig zoontje en zonder dit verhaal bij anderen te verifiëren aangifte tegen mevrouw *G* heeft gedaan bij de politie, onzorgvuldig acht. Dit heeft tot onnodige beschadiging van mevrouw *G* geleid. Tevens is de Commissie van oordeel dat deze handelwijze van klaagster het verdere verloop nadelig heeft beïnvloed en wellicht zelfs sterk escalerend heeft gewerkt.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht heeft mevrouw *G* verklaard dat *K* met ingang van 19 februari 2004 buiten de groep is geplaatst. De directe aanleiding hiertoe was een voorval waarbij *K* met een pen in zijn hand in de richting van een oog van een medeleerling ging. De veiligheid van de andere leerlingen kwam hierdoor direct in gevaar. Na 4 weken van afzondering, met uitzondering van de pauzes, is *K* stapsgewijs weer in de groep teruggeplaatst. Naar de mening van mevrouw *G* is de afzondering van *K* goed geweest voor zowel het welzijn van *K* als dat van de groep.

De heer A. heeft ten aanzien van dit onderdeel van de klacht verklaard dat de school er vanaf het moment dat *K* op school kwam alles aan heeft gedaan *K* op sociaal emotioneel gebied te ontwikkelen, getuige ook de gegevens welke uit het leerlingendossier van *K* zijn overgelegd. Tevens heeft de school er volgens de heer A. alles aan gedaan om een plek voor hem te creëren. Klaagster heeft zelf ingestemd met de afzondering van *K* van de groep. De afzondering zou een tijdelijk karakter hebben in afwachting van nader onderzoek door het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Na dit onderzoek zou er een terugkeerplan worden opgesteld. Toen duidelijk werd dat dit onderzoek nog wel even op zich kon laten wachten, is er uiteindelijk toch gestart met terugkeren.

Namens het bevoegd gezag heeft de heer *B* verklaard dat het bevoegd gezag achter het beleid van de school in deze staat. De school heeft ten aanzien van *K* juist gehandeld. Van een benadeling van *K* is geen sprake.

De Commissie is ten aanzien van dit onderdeel van de klacht van oordeel dat klaagster niet afdoende heeft aangetoond dat de school *K* onnodig bij zijn medeleerlingen heeft weggehouden en hem in een sociaal isolement heeft geplaatst. Gezien de overgelegde stukken uit het leerlingendossier alsmede hetgeen door de heer A. en mevrouw *G* ter zitting is verklaard, is de Commissie tot de overtuiging gekomen dat naar *K* vanaf het moment van zijn plaatsing op de school bijzonder veel aandacht is uitgegaan. De Commissie kan klaagster dan ook niet volgen in haar oordeel dat de school in zijn begeleiding zou zijn tekortgeschoten. Ook dit onderdeel van de klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Gezien het vorenstaande dient de klacht van klaagster ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de Commissie geen aanleiding een nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 31 augustus 2004

Deelname eindejaarsmusical

Klagers kunnen zich niet verenigen met de beslissing dat de dochter van klagers niet mag deelnemen aan de eindejaarsmusical van groep 8. Klacht gegrond

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw van ***, wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 2 juli 2004 hebben klagers een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de directie van de *** school alsmede tegen de groepsleerkracht van groep 8, de heer J. *B* .

Bij brief van 18 augustus 2004 heeft mevrouw M., voorzitter van het bevoegd gezag, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. De directie heeft, mede namens de heer *B* , haar standpunt ten aanzien van het gestelde in de klachtbrief bij brief d.d. 19 augustus 2004 aan de Commissie kenbaar gemaakt.

De Commissie heeft vervolgens op 27 september 2004 een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen. Verder zijn verschenen de heer *B* , voornoemd, mevrouw ***, directrice van de school en mevrouw M., voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht - kort samengevat en zakelijk weergegeven - het navolgende.

Klagers kunnen zich niet verenigen met de beslissing van de heer *B* en de directie hun dochter *A* niet te laten deelnemen aan de eindejaarsmusical van groep 8. Het feit dat *A* ontoelaatbaar gedrag heeft vertoond, welk gedrag ten grondslag heeft gelegen aan voornoemd besluit, is volgens klagers weliswaar niet acceptabel, doch kan naar hun mening nimmer een dergelijk verstrekkend besluit als uitsluiting van de musical rechtvaardigen. Zeker niet wanneer *A* daags na haar gedrag haar excuses hiervoor heeft aangeboden.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De heer *B* heeft aangevoerd dat *A* in de periode voorafgaand aan het betreffende voorval meerdere keren op irritante wijze de repetities had verstoord. Dit gedrag gaf aanleiding om *A* naar de directeur te sturen. Onder meer naar aanleiding hiervan heeft de heer *B* in overleg met de

directie besloten tot het invoeren van zogenaamde gele en rode kaarten. De directrice heeft de consequenties van het krijgen van zo'n betreffende kaart in de groep uitgelegd. Zij heeft in dit gesprek heel duidelijk te kennen gegeven dat het krijgen van een rode kaart betekent dat die betreffende leerling zijn of haar rol niet meer mag spelen. Nog diezelfde middag ging *A* wederom over de schreef bij de repetitie. De heer *B* heeft haar toen de gele kaart gegeven. Deze kaart versnipperde ze en gooide ze vervolgens over haar schouder. Hierop heeft de heer *B* haar een rode kaart gegeven en naar de kamer van de directrice gestuurd. Conform de afgesproken en aan alle leerlingen bekende werkwijze stond vast dat *A* haar rol in de musical kwijt was.

Er is door de ouders vervolgens gesproken met de directeur over de gevolgen van het gedrag van *A*. In dat gesprek, zo heeft de directrice aangevoerd, is de gang van zaken besproken alsmede aangegeven dat *A* haar rol niet kon terugkrijgen. Dat was nu eenmaal de consequentie van hetgeen was afgesproken met de klas. Het feit dat *A* in dit gesprek haar excuses aan de heer *B* heeft aangeboden, kon hieraan niets toe of afdoen. Wel heeft de directrice in dit gesprek volgens haar aangegeven dat er alternatieven waren, zoals een rolwisseling en meezingen met de leerlingen van groep 7.

Namens het bevoegd gezag heeft mevrouw *** aangevoerd dat het bevoegd gezag in deze er voor heeft gezorgd dat partijen met elkaar in gesprek kwamen. Inhoudelijk heeft zij zich, aangezien het een kwestie tussen klagers en de school betrof, niet met de kwestie beziggehouden.

De Commissie is van oordeel dat de musical een hoogtepunt in het schoolleven is van iedere basisschoolleerling. Naar de uitvoering van zo'n musical wordt jarenlang toegeleefd en de voorstelling vormt de afsluiting van de basisschoolperiode. De Commissie is dan ook van oordeel dat in principe elke leerling hieraan dient deel te nemen, in welke actieve – of ondersteunende rol dan ook. Een school kan dan ook niet lichtvaardig tot uitsluiting van een leerling van de musical besluiten.

De Commissie is zich anderzijds bewust van het feit dat het noodzakelijk kan zijn leerlingen die zich tijdens de repetities misdragen dan wel op een andere wijze de repetities verstoren, te straffen. Deze straffen dienen echter wel pedagogisch verantwoord te zijn en in relatie te staan tot de betreffende misdraging.

De Commissie is van oordeel dat de school in onderhavige kwestie onvoldoende pedagogisch heeft gehandeld door geen ruimte te laten *A* alsnog aan de musical te laten deelnemen. Ter zitting is komen vast te staan dat *A* concreet geen andere rol is aangeboden. Zij kon slechts meedoen aan het koor van groep 7. Over een rolwisseling is volgens klagers niet gesproken. Ter zitting heeft de directrice genoemd dat de mogelijkheid van een rolwisseling wellicht niet met zoveel woorden is genoemd, maar wel het feit dat er andere mogelijkheden waren. Zij heeft hieraan nog toegevoegd dat dit vermoedelijk niet dan wel in ieder geval onvoldoende is overgekomen.

De Commissie kan zich, zich verplaatsende in de positie van *A*, voorstellen dat *A* voor het zingen met de leerlingen van groep 7 heeft bedankt en betreurt het dat de school, ook na het gesprek, niet alles in het werk heeft gesteld een voor *A* acceptabel alternatief binnen de ondersteunende en/of uitvoerende rollen van groep 8 aan te dragen, zoals ten aanzien van een medeleerling van *A* uiteindelijk wel is geschied.

Ten overvloede overweegt de Commissie nog dat zij zich niet aan de indruk kan onttrekken dat de school het wat *A* betreft uiteindelijk op een exces heeft laten aankomen. De school had naar de

mening van de Commissie, gezien het gedrag van *A* , dat, zoals ter zitting meegedeeld, ook door klagers niet wordt geduld, veel eerder hierover met klagers in contact kunnen en dienen te treden. Zulks is door de school inmiddels ter zitting ook beaamd.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag het pedagogisch beleid dat de school ten aanzien van het uitvoeren van de musical voert meer te expliciteren, zodat excessen als de onderhavige in het vervolg kunnen worden voorkomen.

Aldus gegeven op 27 september 2004

Behandeling en bejegening van leerkracht jegens leerling

De klacht heeft betrekking op het feit dat klagers het niet eens zijn met de behandeling en bejegening door leerkracht van de dochter van klagers. Klacht ongegrond

Advies aan

Vereniging voor protestants christelijk primair en voortgezet onderwijs *** (hierna te noemen: bevoegd gezag)

Inzake

De klacht van de heer *** en mevrouw *** (hierna te noemen: klagers)

I Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 5 juli 2004 heeft ds A. ***, vertrouwenspersoon de klacht van klagers naar de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gezonden met het verzoek de klacht betreffende de handelwijze van basisschool De ***, voorheen De *** en leerkracht *O* te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de leerkracht gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 19 augustus 2004 heeft J. ***, directeur, mede namens het bevoegd gezag, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 8 oktober 2004 heeft leerkracht *O* gereageerd.

Op 28 oktober 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn met telefonisch bericht van verhindering niet verschenen. Verschenen is mw. J. ***, directeur van basisschool De ***.

II Standpunt klagers

Uit hetgeen schriftelijk door klagers in de brief van 2 april 2003 naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af. Klagers zijn het niet eens met de behandeling en bejegening door leerkracht *O* van hun dochter *I*. *I* is erg bang voor hem. Ze heeft aangegeven dat meester *O* haar dom vindt, dat ze door hem in een hoekje wordt gezet, dat ze wordt genegeerd en geen beurt krijgt in de klas. Meester *O* heeft ook extra oefeningen voor *I* geweigerd. Moeder heeft toen zelf een computer aangeschaft. Door zelf te oefenen is *I* vooruit gegaan waardoor ze naar groep 5 kan. Nu is echter het geval dat meester *O* ook de leerkracht van groep 5 wordt. Klagers hebben geen vertrouwen in meester *O* en hebben *I* van school gehaald.

III Standpunt bevoegd gezag, directie en leerkracht

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - het navolgende standpunt af.

De directeur heeft bij navraag aan de klassenassistent, die ook in de groep van leerkracht *O* aanwezig was, geen aanwijzingen gevonden dat er problemen waren tussen leerkracht *O* en leerling *I*. *I* had met de lesstof in groep 3 grote moeite. Ze was zwak met begrijpend lezen, taal, spelling en rekenen. *I* heeft in groep 3 en 4 extra aandacht en hulp gekregen in de vorm van remedial teaching en een speciale instructie van een leerkracht vanuit het samenwerkingsverband. Ondanks alle inzet bleven de resultaten mager. In groep 4 is een intelligentieonderzoek gedaan, waar uit bleek dat *I* een laag IQ heeft. Het advies dat de school aan de ouders heeft gegeven is dat zij naar speciaal onderwijs diende over te stappen. Omdat de ouders daar problemen mee hadden is *I* op school gebleven en is de extra hulp voortgezet. De school en leerkracht *O* hebben zich op het standpunt gesteld dat zij nooit iets hebben geweigerd of nagelaten wat de ontwikkeling van *I* in de weg heeft gestaan.

IV Overwegingen Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998, de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over de (on)gegrondheid van de klacht
het nemen van maatregelen
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gezegd dat de school dan wel leerkracht *O* op een onzorgvuldige wijze jegens *I* heeft gehandeld. Daartoe wordt als volgt overwogen.

In het verweerschrift en in nadere toelichting op de hoorzitting is aangegeven dat de directeur navraag heeft gedaan bij de klassenassistent, die ook aanwezig was in de klas. Uit deze navraag is gebleken dat er geen onheuse bejegening door leerkracht *O* jegens *I* heeft plaatsgevonden. Ook anderszins heeft de Commissie daartoe geen aanknopingspunten. Vastgesteld moet worden dat de school er alles aan heeft gedaan om *I* te begeleiden terwijl zij, zo bleek uit de IQ test, een indicatie had voor speciaal onderwijs. De Commissie wijst er in dit kader op dat *I* extra aandacht en begeleiding kreeg van een remedial teacher en dat er in de klas ook een klassenassistent was, die zich veel op haar heeft gericht. In dit kader merkt de Commissie tot slot op dat zij enige teleurstelling bespeurt bij klagers over de schoolvorderingen van *I*.

Gelet op het bovenstaande is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht ongegrond is.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI Advies

De Commissie ziet geen aanleiding een advies aan het bevoegd gezag uit te brengen.

Aldus gegeven op 28 oktober 2004

Verplaatsing leerling naar andere locatie

Klagers sub 1, kunnen zich niet verenigen met het besluit van de school om een aantal kinderen van de groep waarvan hun dochter deel uitmaakte, met ingang van het nieuwe schooljaar te verplaatsen van locatie *Y* naar locatie *Z*. Klagers sub 2, kunnen zich niet verenigen met het besluit van de school om hun dochter met ingang van het nieuwe schooljaar als enige te verplaatsen van locatie *Y* naar locatie *Z*. Klacht gegrond.

Advies aan

Het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Primair Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

Inzake de klacht van de heer en mevrouw ***, ouders van *A* *** te *** (verder te noemen: klagers sub 1), en de klacht van de heer en mevrouw ***, ouders van *B* te *** (verder te noemen: klagers sub 2).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief d.d. 10 juli 2004, ontvangen op 13 juli 2004, hebben klagers sub 1 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de groepsindeling voor het schooljaar 2004-2005 van groep 5 op de Protestants Christelijke Basisschool *K* te *** (hierna: de school).

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 31 augustus 2004, hebben klagers sub 2 eveneens een klacht ingediend bij de Commissie in verband met voornoemde groepsindeling. In deze brief hebben klagers sub 2 de Commissie verzocht om hun klacht gevoegd te behandelen met de klacht van klagers sub 1.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrieven.

Bij brief van 1 september 2004 heeft ***, secretaris, namens het bevoegd gezag een reactie gegeven op de klachtbrieven. Bij brief van 31 augustus 2004 heeft de heer ***, directeur, namens de school een reactie op de klachten gegeven.

De klachten zijn gevoegd behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 15 november 2004 te Rotterdam, alwaar klagers sub 1 en klagers sub 2 in persoon zijn verschenen. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer ***, directeur, de heer ***, adjunct-directeur en mevrouw ***, begeleider en tevens lid van het management. Namens het bevoegd gezag zijn de heer ***, bestuurslid, en de heer ***, bestuursondersteuner, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klachten af.

Klagers sub 1:

Klagers sub 1, van wie de dochter *A* in het schooljaar 2003-2004 in groep 4 heeft gezeten, kunnen zich niet verenigen met het besluit van de school om een aantal kinderen van de groep waarvan hun dochter deel uitmaakte, met ingang van het nieuwe schooljaar te verplaatsen van de locatie *Y* naar de locatie *Z* te Krimpen aan den IJssel.

Kort voor het einde van het schooljaar 2003-2004 werden klagers sub 1 op de hoogte gebracht van deze nieuwe groepsindeling en locatiewijziging. Op dat moment betekende dit dat negen kinderen in het nieuwe schooljaar overgeplaatst zouden worden naar een andere locatie, geselecteerd op basis van een geografische scheidingslijn. Op grond van deze indeling zou *A* op dezelfde locatie blijven, maar zou *B*, een goede vriendin van *A*, worden overgeplaatst naar de andere locatie. Klagers sub 1 stellen dat beide meisjes de dupe zijn geworden van deze groepsindeling.

Verder heeft de klacht betrekking op de gebrekkige communicatie tussen de school en klagers sub 1. De school heeft een besluit genomen zonder enige mate van overleg en inspraak. Ten slotte stellen klagers sub 1 dat hun argumenten om tot een andere oplossing te komen direct van de hand zijn gewezen, hoewel er voor andere kinderen wel uitzonderingen zijn gemaakt. Klagers sub 1 kunnen zich dan ook niet vinden in de beslissing van de school. Zij vinden dat er te weinig op hun argumenten is ingegaan.

Klagers sub 2:

Klagers sub 2, van wie de dochter *B* in het schooljaar 2003-2004 in groep 4 heeft gezeten, kunnen zich niet verenigen met het besluit van de school om hun dochter met ingang van het nieuwe schooljaar als enige te verplaatsen van de locatie *Y* naar de locatie *Z* te ***.

Op het moment dat de groepsindeling bekend werd gemaakt, betekende dit dat er negen leerlingen overgeplaatst zouden worden naar locatie de *Z*. Echter, uiteindelijk kregen klagers sub 2 op 30 juli 2004 te horen dat alleen *B* naar de andere locatie zou moeten. In dit verband hebben klagers sub 2 aangevoerd, dat de overplaatsing naar een andere locatie problemen voor de gezondheid van hun dochter zou opleveren, omdat zij een aandoening heeft waardoor zij extra gevoelig is voor stress. Bovendien zou de overplaatsing de hechte vriendschap met *A* ernstig belemmeren. Klagers sub 2 stellen dat de school in deze argumenten desondanks geen aanleiding zag om het besluit te herzien en dat er niet met de school viel te praten over een andere oplossing.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair en Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens het bepaalde in artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ter zitting heeft de school aangegeven dat de doelstelling van het spreidingsbeleid is om tot groepen met een evenwichtig aantal leerlingen te komen, zodat de onderwijskwaliteit op beide locaties gewaarborgd blijft. Tijdens de hoorzitting heeft de school voorts beaamd, dat er tot op heden geen scherp spreidingsbeleid voor de leerlingen van de verschillende locaties van basisschool*K* is gevoerd. Weliswaar was er wel een intentie om tot evenwichtige samenstelling van de groepen op beide locaties te komen, maar in de praktijk kwam daar weinig van terecht, omdat ouders tot voor kort veel invloed hadden op de uitvoering van dit voornemen. Gelet hierop heeft de school besloten het spreidingsbeleid aan te scherpen en de beslissing over de uitvoering hiervan bij de schoolleiding te leggen.

De Commissie stelt vast dat er sprake is geweest van een beleidswijziging in die zin dat er eigenlijk in het voorjaar van 2004 voor het eerst in het managementteam is afgesproken dat er een groepsindeling volgens een geografische scheidslijn tot stand zou worden gebracht die tot groepen van ongeveer gelijke grootte op beide locaties zou gaan leiden.

De Commissie merkt op dat het in algemene zin juist is dat een school een dergelijk beleid kan vaststellen. Hierbij dient echter wel aan een aantal voorwaarden te worden voldaan.

In de eerste plaats dient nieuw beleid of een beleidswijziging tijdig bekend te worden gemaakt. In de tweede plaats dient er een procedure te worden vastgesteld voor de uitvoering. In het algemeen kan wel worden gesteld dat een procedure die niet voorziet in enige inbreng van de zijde van de ouders niet snel het benodigde draagvlak zal kunnen genereren om tot een succesvolle uitvoering van het beleid te kunnen komen.

In de derde plaats brengt het voeren van beleid een zogenoemde inherente afwijkingsbevoegdheid met zich mee. Dit heeft tot gevolg dat op voorhand dient te worden bezien onder welke omstandigheden van het beleid kan worden afgeweken. Het formuleren van een zogenoemde hardheidsclausule, waarbij richtlijnen voor deze afwijkingsbevoegdheid worden vastgelegd kan in dit verband dan ook nood worden gemist.

Het is de Commissie duidelijk geworden dat onder tijdsdruk onvoldoende aandacht aan de bovengenoemde voorwaarden is besteed.

Voorzover de klacht van klagers sub 1 en sub 2 zich richt op de procedurele kant van het beleid overweegt de Commissie het volgende.

Tijdens de hoorzitting is aangegeven door de school dat zij omtrent de verscherping van het beleid en de groepsindeling voor 2004-2005 de gebruikelijke inspraakprocedure heeft gevolgd. Dit wil zeggen dat eerst overleg met het team, de medezeggenschapsraad en het bevoegd gezag heeft plaatsgevonden. De Commissie stelt vast dat bij schrijven van 3 juni 2004 en vervolgens bij brief van 17 juni 2004 alle ouders zijn geïnformeerd over de groepsindeling voor het schooljaar 2004-2005. Op 23 juni 2004 heeft een ouderavond plaatsgevonden, waarna individuele gesprekken met enkele ouders zijn gevolgd.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, blijkt dat beide partijen over het doel van de ouderavond op 23 juni 2004 en de gesprekken met de individuele ouders op respectievelijk 24 en 25 juni 2004 van gedachten verschilden. Kennelijk hadden klagers sub 1 en sub 2 een ander beeld van hun mogelijkheden in het gesprek en kregen zij de indruk dat over het besluit omtrent de groepsindeling nog onderhandeld kon worden zoals in het verleden blijkbaar altijd mogelijk was geweest. Klagers sub 1 en sub 2 stellen dat op die bewuste bijeenkomst al hun alternatieven direct van de hand zijn gewezen door de school zonder enige mogelijkheid van inspraak of overleg. De school daarentegen stelt zich op het standpunt dat het besluit omtrent de groepsindeling reeds een voldoende feit was na een zorgvuldig afweging van alle belangen tot stand was gekomen. Het gesprek met de ouders was belegd om uitleg te geven over het nieuwe beleid.

De Commissie stelt vast dat het besluit omtrent de groepsindeling in de laatste weken van het schooljaar – onder tijdsdruk - aan de ouders en leerlingen is gecommuniceerd. De Commissie stelt voorts vast dat de presentatie en de uitvoering van het beleid tot veel emoties hebben geleid bij sommige ouders. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de aankondiging van het nieuwe beleid en de uitvoering daarvan qua tijdstip samenvielen. De Commissie is van oordeel dat het de voorkeur verdient dergelijke mogelijk ingrijpende beleidswijzigingen tijdig aan de ouders te communiceren en een procedure te hanteren waarbij ruimte is voor enige vorm van inbreng van de zijde van de ouders om voldoende draagvlak voor acceptatie van het beleid en de gevolgen daarvan te creëren.

Dit alles overziende komt de Commissie tot het oordeel dat de school in communicatief opzicht te kort is geschoten door geen overleg vooraf met klagers sub 1 en klagers sub 2 te hebben en hen onder tijdsdruk te informeren over de reeds genomen maatregel. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school jegens beide klagers onzorgvuldig heeft gehandeld.

Gelet hierop dienen de klachten op dit onderdeel gegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klachten (inhoud van het beleid) overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt vast dat in het nieuwe schooljaar uiteindelijk alleen *B* moest worden overgeplaatst naar de locatie *Z* .

Naar het oordeel van de Commissie hebben zowel het bevoegd gezag als de schoolleiding dit besluit – ondanks bezwaren van de beide ouderparen – niet voldoende draagkrachtig gemotiveerd, gelet op het feit dat voor andere leerlingen afwijking van het beleid kennelijk wel gerechtvaardigd was. Dit klemmt te meer nu *B* uiteindelijk als enige leerling uit haar groep naar een andere locatie zou moeten gaan.

Om onduidelijkheid te voorkomen adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag bij voornoemd beleid voor de toekomst een hardheidsclausule te formuleren, ten einde op ondubbelzinnige wijze vast te leggen in welke gevallen uitzonderingen op het beleid gemaakt kunnen worden.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de klachten ook op dit onderdeel gegrond moet worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten

verklaart de klachten ten aanzien van onderdeel 1 gegrond;
verklaart de klachten ten aanzien van onderdeel 2 gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag het volgende:
nieuw beleid, dan wel beleidswijziging dient tijdig aan de ouders bekend gemaakt te worden, bij voorkeur door publicatie in de schoolgids;
het draagvlak voor de uitvoering van het beleid te vergroten door te voorzien in enige raadpleging van individuele ouders alvorens een beslissing ten aanzien van hun kind wordt genomen;
-een hardheidsclausule in het beleid te formuleren, zodat op voorhand vastligt wanneer kan worden afgeweken.

Aldus gegeven op 15 november

Waardering mondeling schoolexamen en tegenstrijdige informatie

Klacht heeft betrekking op het mondeling schoolexamen Nederlands van de dochter van klager, welke door de docent gewaardeerd is met het cijfer 4,5. Klager meent dat in deze waardering ten onrechte heeft meegespeeld dat de relatie docent/leerling niet optimaal was. Tijdens de examinering heeft de docent op sarcastische toon diverse nogal ongepaste opmerkingen gemaakt. Tevens werd, omtrent het al dan niet herkansbaar zijn van dit examen, door docenten, de schoolleiding en de “Commissie van beroep”, verschillende, tegenstrijdige informatie gegeven. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *R* (verder te noemen: klager) jegens de heer *M* en directie van CS *** te *** onderdeel van de *** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Op 20 juli 2004 heeft klager zich bij brief van 15 juli 2004 tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om zijn klacht, als nader omschreven in zijn brief van 2 augustus 2004, te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur heeft in een brief van 30 augustus 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 12 oktober 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Assen, alwaar verschenen zijn: klager en zijn dochter *C*, in persoon, en namens het bestuur de heer drs. A. , voorzitter van de Centrale Directie van de CS ***, verder namens de school de heer drs. B., sectordirecteur, de heer dr. I., sectorleider VWO, alsmede de heer *M*, leraar Nederlands.

Standpunt klager

Uit hetgeen door klager bij genoemde brief van 15 juli 2004 gericht aan de Commissie en ter zitting naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:
Het mondeling schoolexamen Nederlands van de dochter van klager, *C*, is door de docent, de heer *M*, gewaardeerd met het cijfer 4,5. Klager meent dat in deze waardering ten onrechte heeft meegespeeld dat de relatie docent/leerling niet optimaal was. Aan *C* zijn, in vergelijking tot haar medeleerlingen, beduidend zwaardere vragen gesteld.

Tijdens de examinering heeft de heer *M* op sarcastische toon diverse nogal ongepaste opmerkingen gemaakt, zoals “Je stond een 8, maar daar is niets meer van over” en “Ik zie jou niet je diploma halen en op de universiteit zitten”.

Omtrent het al dan niet herkansbaar zijn van dit examen werd door docenten, de schoolleiding en de “Commissie van beroep”, verschillende, tegenstrijdige informatie gegeven.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens haar brief van 30 augustus 2004 overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Model-klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Model-klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

Ten aanzien van de klacht onder 1.

De Commissie stelt vast dat *C* aan het eind van het mondeling schoolexamen tegenover de heer *M* heeft laten blijken niet tevreden te zijn met het behaalde cijfer en dit cijfer te willen ophalen. De heer *M* heeft uit haar woorden echter niet hoeven te begrijpen dat zij bezwaar had tegen de gang van zaken bij het examen en dat hij haar had moeten wijzen op de mogelijkheid een klacht in te dienen op grond van art. 9 lid 2 van het Examenreglement.

C zelf heeft ter zitting verklaard dat de relatie met de heer *M* in het gehele schooljaar niet slecht is geweest. De heer *M* heeft, onweersproken, verklaard dat hij eigenlijk *C* formeel van deelname aan het schoolexamen had moeten uitsluiten, omdat haar dossier niet in orde was, maar dat hij haar alleen uit coulance toch heeft laten deelnemen aan het schoolexamen, echter onder de voorwaarde, zoals hij haar vooraf heeft laten weten, dat haar cijfer nooit hoger dan een 5 kon worden. De Commissie acht het onder deze omstandigheden niet aannemelijk dat in deze waardering een niet optimale relatie docent/leerling heeft meegespeeld. Ook is niet aangetoond dat aan *C*, in vergelijking tot haar medeleerlingen en gelet op de gang van zaken voorafgaand aan het schoolexamen, beduidend zwaardere vragen zijn gesteld.

De Commissie acht de klacht onder 1 derhalve ongegrond.

Ten aanzien van de klacht onder 2.

Uit de beschrijving die de heer *M* heeft gegeven van het verband, waarin zijn opmerkingen werden gemaakt, heeft de Commissie kunnen vaststellen dat deze opmerkingen, in dat verband gemaakt, niet ongepast waren en ook geen sarcastische ondertoon hadden.

De Commissie acht de klacht onder 2 derhalve ongegrond.

Ten aanzien van de klacht onder 3.

De Commissie stelt vast dat bij klager duidelijk verwarring heeft bestaan over de begrippen schoolexamen, centraal examen, herkansing, herexamen en het klachtrecht van art. 9 lid 2 van het Examenreglement. Niet aangetoond is echter dat door de school op dit vlak verschillende, tegenstrijdige informatie is gegeven.

De Commissie acht de klacht derhalve ook op dit onderdeel ongegrond.

De Commissie overweegt ten overvloede dat het haar is opgevallen dat, hoewel vaststond dat er problemen waren met *C*, die aanleiding gaven haar extra te begeleiden, er aan die begeleiding in de periode na 24 maart geen uitvoering meer is gegeven, hetgeen er toe heeft bijgedragen dat de bovenbeschreven misverstanden konden ontstaan.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klachten onder 1, 2 en 3 gericht tegen de heer. *M* en de directie van de CS *** ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding om advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 12 oktober 2004

Bevorderingsprocedure

De klacht houdt verband met het niet bevorderen van de dochter van klager naar de derde klas van havo. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de VCVO *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *O* te *** (verder te noemen: klager) jegens de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 10 augustus 2004 heeft klager zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft in een brief van 2 september 2004 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 29 september 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar klager niet is verschenen. Klager heeft de Commissie op 29 september 2004 telefonisch en per fax laten weten er geen prijs op te stellen gehoord te worden en/of zijn standpunt mondeling toe te lichten. Namens het bevoegd gezag zijn verschenen de heer J. , onderwijsdirecteur havo/vwo en de heren J.P. en J. , die samen, wegens ziekte van de locatiedirecteur, diens functie waarnemen.

Standpunt klager

Uit hetgeen door klager bij brief van 10 augustus 2004 gericht aan de Commissie en in zijn brief van 10 juli 2004 gericht aan de algemeen directeur van aangeklaagde naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

de dochter van klager, *L*, is niet -ook niet voorwaardelijk- bevorderd naar de derde klas havo, hoewel haar cijferlijst aan het eind van de tweede klas zodanig was dat ze –volgens klager- op nagenoeg iedere andere school zonder problemen zou zijn bevorderd naar havo 3.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachten regeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens haar brief van 2 september 2004 bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad. De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 2, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat aangeklaagde een heldere, duidelijk op schrift gestelde, procedure betreffende bevordering hanteert, die duidelijk naar de ouders toe wordt gecommuniceerd via schoolgids, locatiegids en informatieavonden. Deze procedure kent niet de mogelijkheid van het voorwaardelijk toelaten tot het volgend leerjaar.

Het vaststellen van de bevorderingsprocedure behoort tot de beleidsvrijheid van een school. De school stelt deze procedure zelfstandig vast, onder andere op basis van de op deze school geldende onderwijskundige principes. Dit bevorderingsbeleid kan derhalve heel goed (enigszins) afwijken van op andere scholen geldende bevorderingsprocedures. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie een oordeel te geven over de inhoud van de door de school vastgestelde bevorderingsprocedure. Wel kan zij een oordeel geven over de toepassing van de bevorderingsprocedure.

Uit de vastgestelde feiten en omstandigheden leidt de Commissie niet af dat met betrekking tot de bevordering van *L* aan het eind van de tweede klas is afgeweken van de volgens onderhavige bevorderingsprocedure geldende regels, noch dat de school uitgaande van dit bevorderingsbeleid in redelijkheid en billijkheid tot een ander oordeel had moeten komen.

Over de consequenties van dit bevorderingsbeleid op de door *L* behaalde cijfers en haar persoonlijk functioneren in de klas voor het advies aan het eind van de tweejarige havo/vwo brugperiode is klager op verschillende momenten in het schooljaar geïnformeerd, zoals na het eerste rapport en tijdens de adviesgesprekken na het tweede rapport. De Commissie stelt derhalve vast dat ook over de uitvoering van het bevorderingsbeleid goed met ouders is gecommuniceerd.

De Commissie acht de klacht derhalve ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

Nu de Commissie heeft vastgesteld dat aangeklaagde de bevorderingsprocedure juist heeft gehanteerd en ook op correcte wijze aandacht heeft gegeven aan de klacht door deze uitvoerig en grondig te onderzoeken, ziet de Commissie geen aanleiding een advies uit te brengen.

Onvoldoende aandacht aan leerling

De strekking van de klacht is dat de school is tekortgeschoten in het geven van voldoende aandacht aan de zoon van klagers. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mevrouw I. *** en de heer M. ***, wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 15 augustus 2004 hebben klagers een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen mevrouw E. ***, groepsleerkracht van groep 3 van de *** School te *** (verder te noemen: aangeklaagde), en betreft de wijze waarop deze groepsleerkracht in de periode 18 augustus 2003 tot 7 maart 2004 is omgegaan met *M*, de zoon van klagers, ten aanzien van het onderdeel lezen.

Bij brief van 22 augustus 2004 hebben klagers in reactie op de ontvangstbevestiging van de klacht door de Commissie aangegeven niet in aanwezigheid van aangeklaagde en de directie van de school te willen worden gehoord.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 23 augustus 2004 de Commissie gevraagd de behandeling van de klacht aan te houden teneinde te trachten op schoolniveau tot een oplossing te geraken. Het bevoegd gezag heeft aangegeven de kwestie voor 1 januari 2005 op schoolniveau te willen oplossen.

Aangezien klagers naar aanleiding van deze brief te kennen hebben gegeven niet in te stemmen met voornoemd verzoek van het bevoegd gezag en de Commissie een tijdspad tot 1 januari 2005 te lang heeft geoordeeld, heeft de Commissie partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 13 oktober 2004 te Rotterdam. De Commissie heeft in de uitnodiging hiertoe aangegeven dat partijen in elkaars aanwezigheid zullen worden gehoord.

Klagers hebben naar aanleiding van deze uitnodiging bij aangetekende brief van 22 september 2004 meegedeeld dat zij niet zullen ingaan op de uitnodiging tot het bijwonen van een hoorzitting. Zij zijn van oordeel dat hun belang voor het niet willen bijwonen van de hoorzitting in aanwezigheid van aangeklaagde en de directie zwaarder weegt dan het belang dat de Commissie hecht aan het horen van partijen in elkaars aanwezigheid. Verder zijn klagers van mening dat aangeklaagde en de directie zich allereerst schriftelijk over de klachten dienen uit te laten.

Het bevoegd gezag heeft naar aanleiding van deze brief van klagers de Commissie telefonisch laten weten dat de school en het bevoegd gezag slechts medewerking aan de behandeling van de klacht door de Commissie wensen te verlenen, indien partijen in elkaars aanwezigheid worden gehoord. Indien dit niet het geval is, acht de school en het bevoegd gezag een hoorzitting bij voorbaat zinloos.

In verband met de toen nog dreigende openbaar vervoerstaking op 13 oktober 2004 heeft de Commissie uit voorzorg besloten de hoorzitting te verzetten naar 12 oktober 2004. Zij heeft hiertoe bij brief van 1 oktober 2004 nieuwe uitnodigingen aan partijen verzonden.

Onder verwijzing naar hun brief van 22 september 2004 hebben klagers bij aangetekende brief van 4 oktober 2004 wederom aangegeven niet ter zitting van de Commissie te verschijnen. Ook het bevoegd gezag en de school hebben naar aanleiding van de nieuwe uitnodiging hun standpunt omtrent het nut van de hoorzitting telefonisch herhaald en aangegeven niet te zullen verschijnen, indien klagers niet verschijnen.

De Commissie heeft op 12 oktober 2004 een hoorzitting gehouden te Rotterdam alwaar geen van de partijen is verschenen, zoals van tevoren aangekondigd.

Op 12 oktober 2004 heeft de Commissie een tussenadvies gegeven en partijen nogmaals opgeroepen ter zitting van de Commissie op 9 november 2004 te verschijnen. De Commissie heeft in dit tussenadvies klagers te kennen gegeven, dat, indien zij wederom niet verschijnen, de Commissie hieruit de gevolgtrekkingen kan maken welke haar gerade voorkomt. De Commissie heeft de school en de directie verzocht hun standpunt ten aanzien van het gestelde in de klachtbrief uiterlijk één week voor de hoorzitting van 9 november 2004 schriftelijk kenbaar te maken.

Bij brief van 1 november 2004 heeft aangeklaagde haar reactie aan de Commissie kenbaar gemaakt. De directie heeft bij brief van 3 november 2004 gereageerd.

Vervolgens heeft de Commissie op 9 november 2004 in Utrecht een hoorzitting gehouden. Aldaar zijn verschenen aangeklaagde, bijgestaan door de heer R.J.A. , de heer K. ***, directeur van de school en de heer drs. N.M.C. ***, algemeen directeur van de het bevoegd gezag. Klagers zijn zonder bericht van verhindering niet verschenen.

Bij brief van 16 november 2004 hebben klagers, onder aanbieding van hun excuses, hun brief van 25 oktober 2004 aan de Commissie doen toekomen waaruit blijkt dat zij hun eerder ingenomen standpunt ten aanzien van een hoorzitting in aanwezigheid van aangeklaagde en de directie van de school handhaven.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief omvat de klacht - kort samengevat - het navolgende.

Klagers zijn van mening dat aangeklaagde hun zoon *M* in de periode 18 augustus 2003 tot 7 maart 2004 opzettelijk heeft belemmerd in zijn leesontwikkeling. *M* is een vroege leerling en in augustus 2003 op vijfjarige leeftijd overgegaan naar groep 3. Naar de mening van klagers had *M* toen al een voorsprong met lezen ten opzichte van zijn medeleerlingen. Klagers hebben aangeklaagde hiervan herhaaldelijk op de hoogte gesteld en gevraagd om extra uitleg over de aanpak van lesgeven welke aangeklaagde zou voorstaan. Deze uitleg hebben zij naar hun mening nimmer ontvangen. Ook hun verzoek om *M* op een hoger AVI-niveau te laten lezen, is door aangeklaagde niet gehonoreerd. Tot slot beklagen klagers zich over het feit dat de directeur van de school nimmer uitgebreid de tijd heeft genomen hun klachten over de handelwijze van aangeklaagde te bespreken. Op 8 maart 2004 is *M* overgeplaatst naar een andere groep waar nog diezelfde dag een AVI-test is afgenomen en hij vrij

snel nadien is geplaatst in AVI-niveau 4. Dit is voor klagers het aantoonbare bewijs dat aangeklaagde hun zoon gedurende zeven maanden opzettelijk heeft tegengewerkt.

De klacht van klagers valt, meer concreet, uiteen in de navolgende tien punten:

het niet openstaan voor inbreng van achtergronden door klagers over *M*;
het regelmatig op de gang zetten van een qua gezondheid kwetsbare *M*;
geen belangstelling tonen voor de gezondheidstoestand van *M*;
geen controle op de afspraken gemaakt met de schooltandarts voor *M*;
het onnodig afremmen van de ontwikkeling van lezen op school van *M*;
het ontbreken van begeleiding bij het lezen op school als leesmoeder;
het ontbreken van persoonlijk contact bij het zwemmen van school;
het maken van ongenueanceerde aantekeningen in het rapport over *M*;
het niet verstrekken van nieuwsbrieven aan *M*;
het ontbreken van persoonlijke betrokkenheid bij het kind *M*.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die

klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft in haar schriftelijke reactie - kort samengevat – aangevoerd dat zij van mening is dat klagers een hetze voeren waarbij alle vorm van redelijkheid ver te zoeken is. Alle leerlingen uit de groep krijgen de nodige aandacht en bij alle leerlingen is zij betrokken. Speciale aandacht aan leerlingen wordt gegeven daar waar nodig. De directie heeft klagers vijf keren voor een gesprek uitgenodigd, maar dit is even zovele keren door klagers afgewezen. Klagers wilden geen woorden, maar daden. Naar de mening van aangeklaagde wensten klagers haar hun eisen en wensen op te leggen en is zij ten onrechte in diskrediet gebracht. Ook op de overplaatsing van hun zoon *M* hebben klagers het nodige commentaar gehad.

De directeur heeft – kort samengevat - in zijn schriftelijke reactie te kennen gegeven dat bij hem de deur voor een gesprek altijd openstaat en dat een afspraak snel is gemaakt. De directeur is van mening dat hij in zijn school erg laagdrempelig is. Klagers dienen daarentegen uiteraard wel op een uitnodiging voor een gesprek in te gaan. Naar de mening van de directeur heeft het altijd ontbroken aan een open (face to face) communicatie tussen school en thuis waarbij de directeur van mening is dat de school daar alles aan gedaan heeft.

Ter zitting van 9 november 2004 zijn de tien punten, zoals onder II opgesomd, puntsgewijs met aangeklaagde en de directeur besproken. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht deze tien punten aanhouden.

Het gesprek met aangeklaagde, de intern begeleider en klagers heeft anderhalf uur geduurd en hierin is uitgebreid de tijd genomen om de aanpak van lesgeven te bespreken. De AVI-test welke de intern begeleider had afgenomen, heeft buiten het reguliere programma om plaatsgevonden. Over de discrepantie tussen de uitslag van deze AVI-test en de AVI-test welke op verzoek van klagers door de heer *P* is afgenomen, heeft de directeur contact opgenomen met de heer *P*. Ook heeft de directeur in die periode zelf contact gehad met *M*. *M* is volgens hem een pientere jongen die in de schoolsituatie minder presteert dan hij thuis kennelijk doet. In de klas blonk *M* niet uit. Hij wilde niets en lag niet goed in de klas. Hij had ook weinig tot geen vriendjes. In overleg met de intern begeleider is besloten om verder te gaan met het plan van aanpak dat aan het begin van het schooljaar was opgestart. De directeur is van mening dat zij ten aanzien van de leesontwikkeling van *M* heel zorgvuldig hebben gehandeld. Hij heeft het volste vertrouwen in de wijze waarop aangeklaagde met *M* is omgegaan. Het feit dat *M* na overplaatsing al snel liet zien dat hij op een hoger AVI-niveau kon lezen, valt volgens de directeur te verklaren door het feit dat er thuis op een

bepaalde wijze over aangeklaagde werd gesproken waardoor hij bij haar in de groep minder presteerde dan hij wellicht kon. Verder is het afnemen van een test als de AVI-test momentafhankelijk. De uitkomst van zo'n test kan per maand verschillen. Tevens is de uitkomst afhankelijk van degene die de test afneemt en in welke setting dit gebeurt. Klagers zijn op de hoogte van het feit dat de school bereid is ruimte te bieden om in te gaan op de wensen en mogelijkheden van een leerling. Een leerling moet dit dan wel zelf ook willen en aangeven. Dit was bij *M* niet het geval. Ook moet dit passen binnen de sociaal emotionele ontwikkeling van een leerling. Dit alles is klagers bij de overgang van de P.school naar onderhavige school meegedeeld. *M* heeft in de klas nooit laten zien dat hij meer leesstof aan zou kunnen. Een aantal klasgenoten van *M* zat in januari in AVI-niveau 4-5. Hieraan wordt ook aandacht besteed in de klas. *M* was hiervan dan ook op de hoogte.

De Commissie is van oordeel dat, gezien hetgeen aangeklaagde en de directeur ter zitting hebben aangevoerd, dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard. In ieder geval blijkt hieruit niet dat aangeklaagde dan wel de directeur onvoldoende aandacht zouden hebben besteed aan de inbreng van achtergronden door klagers over *M*. Dat deze inbreng niet heeft geleid tot wijziging van het plan van aanpak ten aanzien van *M* doet hieraan niets af. Ter zitting is naar het oordeel van de Commissie afdoende gemotiveerd welke redenen hieraan ten grondslag hebben gelegen.

Aangeklaagde heeft *M* twee keer op de gang gezet vanwege zijn onhoudbare gedrag in de klas. Door een ruitje in de klas kon aangeklaagde toezicht blijven houden. Als *M* zijn werk afhad, kwam hij terug in de klas. *M* was geen uitzondering. Ook andere leerlingen werden wel eens op de gang gezet. Van tocht is geen sprake. Het lokaal van aangeklaagde bevindt zich achterin in de school op de eerste etage achter een aantal tussendeuren die altijd dicht zijn.

De Commissie heeft gezien het vorenstaande niet tot de overtuiging kunnen komen dat aangeklaagde pedagogisch onjuist heeft gehandeld door *M*, evenals medeleerlingen, op de gang te zetten als zijn gedrag hiertoe aanleiding gaf. Ook dit onderdeel van de klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat zij één keer tegen *M* heeft gezegd dat hij een volgende keer een briefje moet meenemen als hij een arts moet bezoeken of in ieder geval van te voren mee moet delen dat hij weg moet.

De Commissie is van oordeel dat uit deze handelwijze van aangeklaagde niet blijkt dat zij geen belangstelling heeft getoond voor de gezondheidstoestand van *M*. De Commissie kan zich voorstellen dat de school dan wel aangeklaagde voor een juiste registratie van de aan- en afwezigheid van leerlingen het beleid voert dat een briefje dan wel een mededeling vooraf noodzakelijk is. Ook dit onderdeel van de klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Een afspraak met de schooltandarts gaat volgens aangeklaagde buiten haar om. In het beeld dat klagers onder dit punt hebben geschetst, als zou de school niet weten waar leerlingen zich bevinden, herkennen zowel aangeklaagde als de directeur zich niet. Zij weten te allen tijde waar de leerlingen zich ophouden.

Ook ten aanzien van dit onderdeel kan de Commissie niet tot gegrond verklaring overgaan, nu het beeld dat klagers hebben geschetst niet als zodanig door de betrokkenen wordt herkend en afspraken met de schooltandarts niet onder verantwoordelijkheid van de school geschiedt.

Aangeklaagde heeft ten aanzien van dit onderdeel van de klacht aangegeven dat *M* bij haar in de klas niet zijn best deed. Aangeklaagde is er van overtuigd dat klagers daar de hand in hebben gehad. De directeur heeft aangevoerd dat hij er van is geschrokken dat *M* reeds in groep 2 uit een sprookjesboek (voor)las. Op die manier maak je volgens hem bij een leerling dingen stuk, omdat je het lezen aanleert op de wijze die niet verantwoord is. Tevens heeft de directeur in reactie op het feit dat klagers hebben aangevoerd dat aangeklaagde nimmer schriftelijk verantwoording heeft afgelegd, aangegeven, dat hij, op het moment dat hij het idee had dat klagers alles uit de kast haalden om aangeklaagde zwart te maken, tegen aangeklaagde heeft gezegd dat zij de gesprekken met klagers niet alleen moest aangaan en dat zij niet schriftelijk behoefde te reageren. Hij heeft op zijn beurt klagers een brief geschreven en uitgelegd welke de wijze van aanpak is en waarom. Hier is bewust voor gekozen. Over het algemeen zijn er twee momenten waarop de school schriftelijk verantwoording aflegt. Daarnaast worden ouders uitgenodigd voor een gesprek als de school dit noodzakelijk vindt of als de ouders er zelf om vragen. Als het dan nog nodig is het een en ander schriftelijk te verklaren, is dit volgens de directeur uiteraard mogelijk.

De Commissie is ten aanzien van dit onderdeel van de klacht allereerst van mening dat door klagers niet afdoende is aangetoond dat de ontwikkeling van het leesniveau van *M* onnodig is afgeremd. *M* zou, zoals ook door aangeklaagde ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht is aangevoerd, in de klas niet dat leesniveau hebben laten zien, zoals hij dit thuis kennelijk wel deed. Ook uit de door de intern begeleider buiten het reguliere programma om afgenomen AVI-test is niet gebleken dat *M* op dat moment een hoger AVI-niveau aan zou kunnen.

Tevens is de Commissie ten aanzien van dit onderdeel van de klacht van mening dat ouders in zijn algemeenheid van een school niet kunnen verwachten dat een individuele leerkracht zich schriftelijk uitlaat over de wijze van aanpak van een leerling. Hetgeen de directeur op dit punt ter zitting heeft aangevoerd is naar het oordeel van de Commissie plausibel en kan de toets der kritiek doorstaan. Ook dit onderdeel van de klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat zij moeders van leerlingen vraagt om haar te helpen met het lezen in de klas. Zij legt aan het begin van het schooljaar kort uit wat de bedoeling is. Het ene jaar doet zij dit klassikaal, het andere jaar per moeder. Klaagster is aan het begin van het schooljaar bij aangeklaagde geweest en aangeklaagde heeft haar kort geïnstrueerd, zoals zij dit ook met de andere moeders heeft gedaan. Aangeklaagde heeft aangegeven dat zij zich kan herinneren dat zij klaagster één keer vergeten is te vragen hoe het was gegaan, maar de overige keren niet.

De Commissie kan, gezien hetgeen aangeklaagde op dit punt heeft aangevoerd, niet tot de conclusie komen dat aangeklaagde te weinig tot geen begeleiding zou hebben gegeven bij het lezen op school als leesmoeder. Bij een activiteit als de onderhavige gaat het ook niet om het welzijn van de leesmoeders als wel om de ondersteuning van deze leesmoeders bij het lezen met de leerlingen. Ook dit onderdeel van de klacht dient ongegrond te worden verklaard.

De directeur heeft ten aanzien van dit onderdeel van de klacht aangegeven dat de leerkrachten ieder jaar van de zwemmeester instructies krijgen. Er geldt in het zwembad een heel streng protocol in verband met een ernstig incident in het verleden. De veiligheid van de leerlingen staat voorop, ook bij

het begeleiden van de leerlingen van school naar het zwembad. Het kan in dit kader voorkomen dat er op dergelijke momenten iets minder aandacht is voor de moeders die de leerlingen begeleiden.

De verklaring zoals deze door de directeur is gegeven, heeft naar het oordeel van de Commissie hetgeen klagers op dit punt hebben aangevoerd, voldoende weerlegd. Ook dit onderdeel van de klacht kan dan ook niet tot gegrondverklaring leiden.

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat zij het, gezien haar moeizame relatie met *M*, erg moeilijk vond om een leuk verhaaltje voor zijn rapport te maken. Zij voelde daarbij de hete adem van klagers in haar nek. Zij heeft evenwel gezocht naar positieve punten en daar is het verhaaltje over een spelletje op de computer uitgekomen. Het was aardig bedoeld, maar is naar de mening van aangeklaagde door klagers ongenueanceerd geïnterpreteerd.

De Commissie is ten aanzien van dit onderdeel van de klacht van oordeel dat aangeklaagde in het verhaaltje over de computer geen ongenueanceerde opmerkingen heeft gemaakt. Het was aardig bedoeld, doch is helaas anders door klagers geïnterpreteerd. In ieder geval kan ook dit onderdeel niet tot gegrondverklaring van de klacht leiden.

M was zelf vergeten zijn nieuwsbrief mee te nemen. Deze lag nog op de hoek van zijn tafeltje. Het is de verantwoordelijkheid van de leerlingen zelf de nieuwsbrief mee naar huis te nemen. Aangeklaagde is van oordeel dat ook klagers, die weten dat het meenemen van de nieuwsbrief de verantwoordelijkheid is van de betreffende leerling, hierin hun verantwoordelijkheid hadden kunnen nemen en hadden kunnen controleren of *M* zijn nieuwsbrief wel had meegenomen.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde dit onderdeel van de klacht voldoende heeft weersproken en kan dan ook wederom niet tot gegrondverklaring komen.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat zij naar *M* toe altijd aardig is geweest, maar dat zij nu eenmaal een moeizame relatie met hem had. Zij vindt dit ook erg jammer.

De Commissie is in zijn algemeenheid ten aanzien van onderhavige klacht in zijn totaliteit van oordeel dat niet valt uit te sluiten dat klagers niet altijd ten volle alle aandacht hebben gekregen. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagers meer aandacht nodig hebben dan gemiddeld, waarop door aangeklaagde dan wel de directeur niet altijd even adequaat is gereageerd, maar zij ziet hierin geen aanleiding om de klacht gegrond te verklaren.

Verder is de Commissie van oordeel dat klagers zelf hardnekkig en ten onrechte iedere mogelijkheid tot het in gesprek raken, onbenut hebben gelaten en, door zo te handelen, zelf aan de ontstane impasse hebben bijgedragen. De Commissie is er van overtuigd dat, indien klagers in gesprek waren geraakt met de school, in plaats van te blijven vasthouden aan de voorwaarde van schriftelijke reacties, het tot het indienen van de onderhavige klacht bij de Commissie, niet was gekomen.

De Commissie betreurt ten slotte dat klagers niet ter zitting zijn verschenen. Hierdoor hebben zij zichzelf de kans op een adequaat weerwoord ontzegd.

Gezien het vorenstaande dient de klacht van klagers ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de Commissie geen aanleiding een nader advies uit te brengen.

Disfunctioneren leerkracht en onzorgvuldig/nalatig handelen van school

Klacht heeft betrekking op het feit dat klager leerkracht verwijt, dat hij leerlingen moedwillig de dupe laat worden van zijn eigen disfunctioneren, dat hij in het afgelopen schooljaar vrijwel niet aanwezig is geweest, dat hij vragen onvolledig en laatdunkend heeft beantwoord en dat de leerkracht negatief heeft geadviseerd betreffende de overgang van klagers zoon. Tevens verwijt klager de school onzorgvuldig en nalatig te handelen door niet te zorgen voor goede lessen natuurkunde en door afwijzend te reageren op het voorstel van klager om zijn zoon voorwaardelijk te bevorderen naar havo-5. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *W* (verder te noemen: klager) jegens de heer *P* en de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder te noemen aangeklaagden).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klager heeft zich bij brief van 10 september 2004 tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur heeft in een brief van 14 oktober 2004 van haar gemachtigde mr. G. laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht namens de aangeklaagden gegeven.

Op 11 november 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar verschenen zijn: klager in persoon, namens de school de heer *J*. , sectorleider Havo, alsmede de heer *P*, in persoon.

II. Standpunt klager

Uit hetgeen door klager bij genoemde brief van 14 oktober 2004 gericht aan de Commissie en ter zitting naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

klager verwijt de heer *P* dat hij leerlingen moedwillig de dupe laat worden van zijn eigen disfunctioneren, dat hij in het afgelopen schooljaar vrijwel niet aanwezig is geweest, dat hij vragen onvolledig en laatdunkend heeft beantwoord en dat hij negatief heeft geadviseerd betreffende de overgang van *A* naar havo-5.

Klager verwijt de school onzorgvuldig en nalatig handelen door niet te zorgen voor goede lessen natuurkunde en door afwijzend te reageren op het voorstel van klager om *A* voorwaardelijk te bevorderen naar havo-5.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens haar brief van 14 oktober 2004 overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

Ten aanzien van de klachten onder 1 en 2.

De Commissie stelt vast dat het onderzoek waarvan klager melding maakt in zijn klachtbrief en waarop zijn klachten gebaseerd zijn, zich beperkt heeft tot de van zijn zoon verkregen informatie. Alle feiten en omstandigheden in de klachten omschreven zijn door de school ter zitting weerlegd. Klager heeft dit ter zitting ook niet meer weersproken.

De Commissie acht de klachten onder 1 en 2 derhalve ongegrond.

IV. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klachten onder 1 en 2 gericht tegen de heer *P* en de Christelijke Scholengemeenschap *** ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie is met de school van mening dat het verstandig is het beleid op schrift te stellen dat, de toezegging aan leerlingen dat zij, ondanks een negatief advies aan het begin van het schooljaar, een jaar lang het voordeel van de twijfel krijgen, altijd geschiedt onder de restrictie dat, ingeval van onvoldoende presteren, het volgend jaar niet meer hetzelfde profiel gekozen mag worden.

Aldus gegeven op 11 november 2004

Grensoverschrijdend gedrag

De klacht houdt verband met het grensoverschrijdend gedrag van aangeklaagde door het vasthouden en strelen van de dochter van klagers. Beroep gegrond

Advies aan

Het bestuur van Stichting Voortgezet Middelbaar Beroeps Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw ***, ouders van *A* *** te *** (verder te noemen: klagers sub 1).

Verloop van de klachtenprocedure

Op 3 september 2004 hebben klagers sub 1 bij de Christelijke Scholengemeenschap *** (hierna te noemen: de school) telefonisch een klacht geuit. Klagers sub 1 hebben de klacht op 22 september 2004 tevens schriftelijk bij de school ingediend.

Bij brief d.d. 23 september 2004 heeft de heer *D*, algemeen directeur van de school, namens klagers de klacht doorgestuurd en ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer ***, docent techniek en tekenen in onder meer de klassen 2D2 en 2T2 aan de Christelijke Scholengemeenschap *** (hierna te noemen: aangeklaagde).

In dit verband wordt opgemerkt dat de heer B., vader van *** (hierna: klager sub 2), op 22 september 2004, en de heer en mevrouw S., ouders van *C* (hierna: klagers sub 3), op 5 oktober 2004, eveneens klachten jegens aangeklaagde hebben ingediend bij de Commissie.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school voorts verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrieven.

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 14 oktober 2004, heeft aangeklaagde een reactie op het gestelde in de klachtbrieven van klagers sub 1 en 2 gegeven.

De klachten zijn gevoegd behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 30 november 2004 te Utrecht, alwaar klagers sub 1, klager sub 2 en klagers sub 3 vergezeld van hun dochter *C* in persoon zijn verschenen. De school en het bevoegd gezag hebben zich laten vertegenwoordigen door de heer *D*, voornoemd. Aangeklaagde is in persoon verschenen, vertegenwoordigd door gemachtigde mr. J. Partijen zijn niet in elkaars aanwezigheid gehoord.

Standpunt van klagers sub 1

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klagers klagen over het feit dat aangeklaagde hun dochter *A* op 1 september 2004 tijdens de les alleen het magazijn mee ingenomen heeft en haar daar heeft vastgehouden en gestreeld in haar nek. Ook zou aangeklaagde de arm van *A* hebben gestreeld en vervolgens haar been. Op het moment dat *A* weg wilde lopen, heeft aangeklaagde haar vastgehouden en gedwongen te blijven. Vervolgens heeft aangeklaagde vragen gesteld over een klasgenootje. Pas op het moment dat een andere leerling het magazijn in kwam, kon *A* teruggaan naar het lokaal. Klagers stellen dat *A* deze gedragingen als zeer bedreigend heeft ervaren. Klagers dienen daarom een aanklacht in tegen aangeklaagde.

Standpunt van bevoegd gezag

Op 3 september 2004, de dag waarop het voorval plaatsvond, heeft de heer ***, afdelingsleider, een gesprek gehad met aangeklaagde. Op 7 september 2004 hebben de directeur en de afdelingsleider, voornoemd, met aangeklaagde nogmaals over de klacht gesproken. Voorafgaand aan dit gesprek is overleg gevoerd met de heer ***, externe vertrouwenspersoon. De school heeft op 14 september 2004 met klagers sub 1 gesproken, waarna is gekozen om de klacht voor te leggen aan de Commissie. Na een tweede klacht tegen aangeklaagde heeft het bevoegd gezag besloten dat aangeklaagde geen les meer zou geven in klas 2D2. Na ontvangst van een derde klacht tegen aangeklaagde is aangeklaagde niet ingegaan op de uitnodiging van de school om de klacht met hem te bespreken. Hierna is besloten aangeklaagde gedurende de periode van het onderzoek te schorsen.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair en Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens het bepaalde in artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde wordt grensoverschrijdend gedrag verweten.

De Commissie is van oordeel dat over het algemeen gesteld kan worden dat een aanraking in de pedagogische relatie niet per definitie verkeerd is, maar dat men als leerkracht te ver gaat in lichamelijk contact op het moment dat een leerling dit als onprettig ervaart. Een leerkracht dient zeer nauwkeurig de door een leerling aangegeven grenzen te respecteren en deze niet te overschrijden.

A heeft verklaard dat aangeklaagde haar heeft vastgepakt en gestreeld, terwijl ze samen in het magazijn waren. *A* heeft verklaard dat zij deze gedraging als intimiderend heeft ervaren.

Ter zitting heeft aangeklaagde het verhaal van *A* in grote lijnen bevestigd en heeft aangeklaagde erkend dat hij *A* aan haar arm heeft vastgepakt om haar een vraag te stellen over haar klasgenootje. Aangeklaagde ontkent dat hij haar zou hebben gestreeld, maar sluit niet uit dat hij *A* zonder daar een speciale bedoeling mee te hebben, heeft aangeraakt.

Naar het oordeel van de Commissie kan op basis van de verklaring van *A* en de erkenning van aangeklaagde worden vastgesteld dat aangeklaagde de grenzen van voor docenten toelaatbaar (professioneel) gedrag heeft overschreden door *A* ongewenst aan te raken, terwijl zij samen zonder andere mensen in het magazijn waren. In dit verband merkt de Commissie op dat (minderjarige) leerlingen aan de zorg van docenten zijn toevertrouwd in een bijzondere beroeps- en gezagsrelatie. De Commissie is van oordeel dat er sprake is geweest van misbruik door aangeklaagde van die beroeps- en gezagsrelatie.

Gelet op het vorenoverwogene is de Commissie van oordeel dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

verklaart de klacht gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag het volgende:
om adequate en gepaste disciplinaire maatregelen jegens aangeklaagde te nemen;
om aangeklaagde passende begeleiding te bieden. Met het oog hierop adviseert de Commissie aan aangeklaagde om deel te nemen aan voornoemde begeleiding.

Aldus gegeven op 30 november 2004

04054

Zittenblijven en wisselend standpunt

De klacht richt zich tegen de beslissing de dochter van klager nog een jaar langer in groep 1 te plaatsen en haar niet over te laten gaan naar groep 2. Klager heeft tevens aangegeven dat hij geen uitnodiging heeft gehad voor de ouderavond en/of de oudergesprekken. Tot slot heeft klager aangegeven dat de school telkens van standpunt wisselt. Klacht ongegrond

Advies aan

Vereniging voor Protestants Christelijk Primair Onderwijs*** (hierna te noemen: bevoegd gezag)

Inzake

De klacht van de heer *** (hierna te noemen: klager)

I Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 23 september 2004 heeft klager zich gewend tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) met het verzoek de klacht betreffende de handelwijze van de Van der Boomschool in behandeling te nemen. De school heeft ten onrechte besloten om klager's dochter *A* nog een jaar in groep 1 te laten blijven en haar dus niet over te laten gaan naar groep 2.

Bij brief van 4 juli 2004 heeft klager zijn bezwaren kenbaar gemaakt aan het bevoegd gezag. Op 16 augustus 2004 heeft klager over de klacht gesproken met ***, directeur van de CBS ***. Op 7 september 2004 is klager in de gelegenheid gesteld zijn klacht ten overstaan van de verenigingsdirecteur, mondeling toe te lichten. Het bestuur heeft klager daarop bij brief van 13 september 2004 medegedeeld dat er geen aanleiding is gevonden om dochter *A* per direct naar groep 2 te laten gaan.

Bij schrijven van 7 oktober 2004 heeft de verenigingsdirecteur namens het bestuur medegedeeld dat het bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie en dat de klachtenregeling, zoals die is vastgesteld door de Besturenraad PCO, is overgenomen.

Bij schrijven van 12 oktober 2004 heeft ***, directeur CBS ***, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 16 november 2004 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klager is in persoon verschenen. Voorts is namens het bevoegd gezag verschenen de verenigingsdirecteur en namens de basisschool, ***, directeur CBS ***.

II Standpunt klager

Uit hetgeen schriftelijk door klager in de brief van 23 september 2004 en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - de navolgende klacht af. Klager is het niet eens met de beslissing om zijn dochter *A* -geboren op 10 november - nog een jaar langer in groep 1 te plaatsen en haar niet over te laten gaan naar groep 2. Ze heeft slechts enkele maanden van het onderwijs in groep 1 gemist en het grootste gedeelte van het jaar gevolgd. Klager stelt voorts dat ze in groep 2 meer zal leren dan in groep 1. Klager heeft tevens aangegeven dat hij geen uitnodiging heeft gehad voor de ouderavond en/of de oudergesprekken. Tot slot heeft klager aangegeven dat de school telkens van standpunt wisselt. Het standpunt dat de wet vermeldt wanneer een kind naar de tweede groep mag, is later herroepen.

III Standpunt bevoegd gezag en directie

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - het navolgende standpunt af.

Op alle scholen in *** wordt het beleid gehanteerd dat kinderen die na de herfstvakantie 4 jaar worden nog een jaar extra groep 1 doen. De speel/leertijd tot de zomervakantie wordt voor deze kinderen te kort geacht om alle vaardigheden die in groep 1 worden aangeleerd te beheersen. Slechts in uitzonderlijke gevallen kan van dit beleid worden afgeweken. *A* is geboren op 10 november en wordt door de school als een gemiddelde leerling gekarakteriseerd. Er bestaat geen aanleiding om ten behoeve van *A* van het beleid af te wijken.

De directeur heeft benadrukt dat er in het geval van *A* geen sprake is van zittenblijven, maar dat gezien haar leeftijd beter kan worden gesproken van het vervolgen van groep 1. Het spelen in groep 1 en 2 bestaat niet alleen uit spelen, maar moet gezien worden als spelend leren. De school werkt met het leerprogramma "Basisgoed" welk programma een op de leerling toegespitste benaderingswijze vereist. Een kind dat in groep 1 zit, maar leerstof nodig heeft van het niveau van groep 2, zal dat zeker aangeboden krijgen. Het beleid van de school ten aanzien van het wel of niet overgaan van een leerling naar de volgende groep is besproken op de ouderavond in maart 2004 en ook bij de oudergesprekken naar aanleiding van de uitreiking van het tweede rapport. Die gelegenheden zijn gecommuniceerd op de poster die aan het begin van het schooljaar wordt uitgereikt en ook heeft de school voor de oudergesprekken aan de leerlingen een brief voor de ouders meegegeven. Bij beide gelegenheden was klager evenwel niet aanwezig.

IV Overwegingen Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998, de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over de (on)gegrondheid van de klacht het nemen van maatregelen overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt omtrent de klacht van klager als volgt.

Het beleid van de school, zoals dat in de stukken is verwoord en op de hoorzitting nader is toegelicht is als volgt. Kinderen die na de herfstvakantie 4 jaar worden vervolgd in het daarop volgende schooljaar het onderwijs in groep 1. De speel/leertijd tot de zomervakantie wordt voor deze kinderen als te kort aangemerkt om alle benodigde vaardigheden aan te leren. Van dit beleid wijkt de school slechts in zeer uitzonderlijke gevallen, afhankelijk van het kind, af.

Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gezegd dat dit beleid van de school onredelijk is. Voorts kan, naar het oordeel van de Commissie, niet worden gezegd dat de school zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen om in het onderhavige geval geen uitzondering voor *A* te maken. De achterliggende gedachte dat de basiskennis van de kinderen, welke wordt aangeleerd in groep 1 en 2, van groot belang is voor een goede voortgang van de leerling in het vervolg van de basisschool kan door de Commissie worden onderschreven.

Met betrekking tot het bezwaar van klager dat *A* niet leert, maar alleen speelt overweegt de Commissie dat er sprake is van "spelend leren". In de schoolgids staat hierover het volgende vermeld: "In de groepen 1 en 2 wordt ontwikkelingsgericht met de kinderen gewerkt. Dat wil zeggen dat de leerkracht aansluit bij het ontwikkelingsniveau van het kind en door middel van interactie probeert het kind in zijn/haar ontwikkeling te stimuleren."

De omstandigheid dat klager niet op de hoogte was van het beleid en dat de school naar zijn mening steeds van standpunt wisselde, maakt het vorenstaande niet anders. Hoewel het de voorkeur verdient dat de school in het vervolg - voor alle duidelijkheid en ter voorkoming van misverstanden – het beleid in de schoolgids vermeldt, kan ook thans niet worden gezegd dat vorengenoemd beleid door de school niet kenbaar is gemaakt. Zowel op de ouderavond als in de tien-minuten-gesprekken naar aanleiding van het rapport is over dit beleid gesproken. Klager had langs die weg op de hoogte kunnen geraken van de positie van zijn dochter. De stelling van klager dat hij niet op de hoogte zou zijn van de ouderavond en de tien-minuten-gesprekken vermag de Commissie niet te volgen, omdat de avonden genoegzaam door middel van de poster en ouderbrieven zijn aangekondigd.

Dat er een misverstand is ontstaan over het bestaan van een wettelijke regeling met betrekking tot het overgaan van groep 1 naar groep 2 is door de school niet bestreden. Dit betekent echter nog niet dat de school verweten kan worden steeds wisselende argumenten te gebruiken.

Gelet op het bovenstaande is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht ongegrond is.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI Advies

De Commissie ziet aanleiding het volgende advies aan het bevoegd gezag uit te brengen. Het beleid omtrent de bevordering naar groep 2 of 3 en de daarbij gehanteerde grens van de herfstvakantie in de schoolgids op te nemen. Ook bij de thans voorgenomen indeling in heterogene groepen zullen immers vragen op dit punt blijven bestaan.

Ter zitting is namens de directeur de suggestie gedaan dat klager door middel van een bezoek zich op de hoogte zou kunnen stellen van de onderwijssituatie in de groepen 1 en 2. Dit lijkt de Commissie een goede gelegenheid om duidelijkheid over het spelend leren aan klager te verschaffen.

Aldus gegeven op 16 november 2004

04061

Onderwijskwaliteit

De klacht richt zich op de kwaliteit van onderwijs. Klacht ongegrond

Advies aan

Het bestuur van de VPCBO *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer*** (verder te noemen: klager) jegens PCBO ***e (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Klager heeft zich bij brief van 8 november 2004 tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek zijn klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur en aangeklaagde hebben in een brief van 23 november 2004 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 25 januari 2005 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar verschenen zijn: klager, in persoon, vergezeld van de heer *** en de heer van der *** en mevrouw de ***, en namens het bestuur de heer ***, algemeen directeur, verder namens de school de heer ***, directeur van de ***, en mevrouw ***, adjunct directeur van de ***.

Standpunt klager

Uit hetgeen door klager bij genoemde brief van 8 november 2004 gericht aan de Commissie en ter zitting naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af:

Klager maakt zich zorgen over de kwaliteit van onderwijs op de ***. Herhaaldelijk worden klassen opgesplitst en worden er weer andere leerkrachten over de groepen verdeeld. Hierdoor worden de leerlingen onzeker en gaan zij niet meer met plezier naar school. Dit speelt met name in groep 3, waarvan de leerlingen op dit moment 's morgens in drie groepen verdeeld zijn en 's middags in twee en later dit schooljaar definitief in twee groepen van elk plus minus dertig leerlingen verdeeld zullen worden.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Model-klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Model-klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

De klacht van klager heeft betrekking op de inzet van de formatie, een aangelegenheid die naar het oordeel van de Commissie behoort tot de competentie van de schoolleiding. De Commissie heeft vastgesteld dat in de procedure tot vaststelling van de formatie op correcte wijze alle betrokken geledingen zijn gehoord en de vereiste instemming is verkregen. Voorts stelt de Commissie vast dat ook inzake de verdeling van de leerlingen over de groepen de ouders naar behoren zijn gekend. Door hetgeen klager heeft aangevoerd is niet aangetoond dat door de inzet van de formatie op de *** de kwaliteit van het onderwijs nadelig wordt beïnvloed.
De Commissie acht de klacht derhalve ongegrond.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag naar aanleiding van hetgeen ter zitting naar voren is gekomen aandacht te schenken aan de omvang van de groep in relatie tot de beschikbare ruimte in het klaslokaal en de Arbo wetgeving ter zake.

Aldus gegeven op 25 januari 2005

Pestgedrag; onoplettendheid

De klacht valt in 2 onderdelen uiteen te weten: De leerkrachten en de directie van de school zijn in gebreke gebleven het pestgedrag, waarvan * B* het slachtoffer was, op een adequate wijze te bestrijden; De leerkrachten en de directie van de school hebben ten onrechte niet aan het gedrag van *C* bemerkt dat er iets niet in orde is. Eerste onderdeel gegrond

Advies aan

Stichting protestants christelijk basisonderwijs te*** (bevoegd gezag)

Inzake

De klacht van de heer en mevrouw *** (klagers)

I Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 30 november 2004 hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek de klacht betreffende de handelwijze van de ***school te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de directeur van de ***school gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 22 december 2004 heeft drs. ***, namens het bevoegd gezag, gereageerd. Bij schrijven van 22 december 2004 heeft ***, directeur van de ***school, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 8 februari 2005 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer ***, directeur van de Stichting protestants christelijk basisonderwijs ***. Voorts is verschenen de heer ***, directeur van de ***school.

II Standpunt klagers

Uit hetgeen schriftelijk door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - de navolgende deelklachten af.

Deelklacht I:

De leerkrachten en de directie van de ***school zijn in gebreke gebleven het pestgedrag van onder meer *A*, waarvan *B* het slachtoffer was, op een adequate wijze te bestrijden.

Deelklacht II:

De leerkrachten en de directie van de ***school hebben ten onrechte niet aan het gedrag van *C* bemerkt dat er iets niet in orde is. In het begin ging het goed op school, maar vanaf medio mei ging

het slechter met *C*. Zijn spraak ging achteruit, hij speelde alleen in een hoekje en hij was ontroostbaar. Op de leerkracht heeft de plicht gerust om *C* naar een schoolarts te verwijzen of tenminste klagers te waarschuwen.

Deelklacht III:

Op de hoorzitting hebben klagers deelklacht III - de school heeft gefaald in haar toezichttaak - ingetrokken, dit mede in verband met een mogelijk onderzoek van de politie terzake seksueel misbruik van *C*.

III Standpunt bevoegd gezag en directie

Deelklacht I

Op de hoorzitting heeft de heer *Z* aangegeven dat achteraf is geconstateerd dat het pestprobleem met betrekking tot *B* is onderschat. Op de school is een sociaal gedragsprotocol aanwezig. Bij slecht gedrag krijgt een leerling eerst een gele, dan een oranje en tot slot een rode kaart, waarbij contact met de ouders van de pester plaats moet vinden. Er is een gele kaart uitgedeeld aan *A*. Desgevraagd heeft de directeur aangegeven dat het bij hen niet bekend is waarom er niet meerdere kaarten zijn uitgedeeld. Er heeft, mede naar aanleiding van het knijpspel, wel een gesprek tussen de leerkracht en de groep plaatsgevonden. Bovendien heeft leerkracht *** met enkele ouders gesproken en heeft de heer *Z* gesproken met de ouders van *A*. De heer *Z* heeft erkend dat de communicatie naar klagers toe niet goed is geweest. Klagers hadden op de hoogte moeten worden gehouden van de door de school ondernomen stappen.

De heer *Z* heeft aangegeven dat hij klagers gelijk geeft in hun klacht over *A* en zijn ouders. Hij heeft geruchten opgevangen dat buiten de school een groepje moeders hun eigen kinderen steunden. Hij heeft echter geen harde feiten om er werk van te maken. Hij is bovendien bang dat als hij er - zonder te beschikken over harde feiten - werk van maakt de gevolgen alleen maar erger zullen zijn. In dit kader wordt opgemerkt dat het een "heftige" buurt met veel vandalisme en buurtterreur is, waar de school is gesitueerd.

Naar aanleiding van hetgeen zich vorig schooljaar heeft afgespeeld rond ondermeer *B*, is de school doende een pestprotocol op te stellen. De directeur heeft benadrukt dat de school naar eer en geweten heeft gehandeld, dat er niet over de hele linie is gefaald, maar dat hij van mening is dat de school een steek heeft laten vallen. De school heeft van de situatie veel geleerd.

Deelklacht II

C is in januari 2004 in groep I van de ***school gekomen. De heer *Z* heeft aangegeven dat de school een gewenningsperiode van enkele maanden hanteert. De eerste screening vindt plaats na drie maanden. *C* is goed gevolgd. In de eerste maanden van groep I komt het vaker voor dat een leerling teruggetrokken is, in zijn eigen wereld leeft en veel fantasie heeft. Na enkele maanden moet dit omslaan. Wanneer er echter excessen worden gesignaleerd dan wordt deskundige hulp ingeschakeld. Op dat punt was *C* nog niet gekomen. Het was op het moment, enige weken voor de zomervakantie, niet opportuun om al stappen te ondernemen. Als het gedrag na de zomervakantie nog zou aanhouden, dan had de leerkracht in vervolg op de signalering, aan de bel getrokken en zouden - indien nodig - nadere stappen met betrekking tot *C* worden ondernomen.

IV Overwegingen Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998, de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
de (on)gegrondheid van de klacht
het nemen van maatregelen
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Deelklacht III is op de hoorzitting door klagers ingetrokken in verband met een mogelijk onderzoek door de politie terzake seksueel misbruik van *C*. De Commissie zal dan ook deze klacht buiten beschouwing laten.

Ten aanzien van deelklacht I overweegt de Commissie als volgt.

Voorop stelt de Commissie dat de school zorg moet dragen voor het bieden van een veilig schoolklimaat door voldoende op te treden tegen het pestgedrag van medeleerlingen van *C*. Op basis van de stukken is komen vast te staan dat *C* is gepest en zogenaamde knijpaanvallen moest doorstaan. De ***school en de leerkrachten van *C* hebben naar het oordeel van de Commissie onvoldoende opgetreden teneinde het pestgedrag van de medeleerlingen te doen stoppen. Zo is bijvoorbeeld onduidelijk gebleven waarom er alleen de gele kaart aan de pester *A* is uitgedeeld en er niet meerdere kaarten en de vervolgkaarten van het sociale gedragsprotocol zijn uitgedeeld. Ook is niet gebleken dat het pestprobleem en de knijpaanvallen meerdere keren in de groep aan de orde is gesteld en de onwenselijkheid daarvan is besproken. Op de hoorzitting heeft de directeur erkend dat het pestprobleem is onderschat. De Commissie acht de school verantwoordelijk voor een veilig schoolklimaat. Naar het oordeel van de Commissie heeft de school - mede in ogenschouw nemende de ontstane situatie waarbij er aanwijzingen waren dat ouders zich achter de pesters stelden - onvoldoende ondernomen om een veilig schoolklimaat voor *C* te creëren.

Het is bovendien voor klagers onvoldoende duidelijk geweest wat er door de school aan het pestprobleem werd gedaan. De Commissie is van oordeel dat de leerkrachten en de directie op onvoldoende wijze hebben gecommuniceerd met klagers. Zo is niet besproken met de ouders welke stappen de school heeft ondernomen teneinde te pogen het pestgedrag van *A* en overige leerlingen te doen stoppen. De Commissie acht dit onzorgvuldig.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen acht de Commissie deelklacht I dan ook gegrond.

Ten aanzien van deelklacht II overweegt de Commissie als volgt.

Van de zijde van de school is op de hoorzitting uitgelegd dat de leerling, die in groep I komt, eerst een gewenningsperiode wordt gegund. In deze periode is er voor de leerling tijd om te wennen aan de

veranderde omstandigheden en heeft de leerkracht tijd om de leerling te leren kennen. Na enkele maanden volgt een toetsmoment. Als er zich in deze periode geen extreme gedragsproblemen bij de leerling voordoen worden er door de leerkracht geen stappen ondernomen. Eerst na de gewenningsperiode zal de leerkracht beoordelen - indien nodig - welke stappen moeten worden ondernomen om een leerling door een deskundige te laten begeleiden. Dit beleid acht de Commissie niet onredelijk.

Op basis van de thans beschikbare informatie en gegevens is de Commissie van oordeel dat de school zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er tot het moment van de schoolvakantie onvoldoende grond aanwezig was om naar aanleiding van het gedrag van *C* een schoolarts of anderszins een deskundige in te schakelen. De Commissie is van oordeel dat deelklacht II ongegrond is.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten

De Commissie verklaart de deelklacht I gegrond

De Commissie verklaart de deelklacht II ongegrond

VI Advies

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan:

- de start die inmiddels is gemaakt met het vormgeven en formaliseren van een pestprotocol voort te zetten.
- in het pestprotocol aandacht te besteden aan het informeren van betrokkenen over de aanpak van en het optreden tegen signaleerd pestgedrag.

Aldus gegeven op 8 februari 2005

Onpedagogisch handelen

De klacht heeft betrekking op het onpedagogisch handelen van aangeklaagde richting de leerlingen. Met name door de onacceptabele wijze waarop hij de kinderen verbaal benadert lijden de kinderen emotionele schade. Klacht gegrond

Advies aan

Het bestuur van de VCNB *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw ***, de heer en mevrouw *** en de heer en mevrouw de *** (verder te noemen: klagers) jegens de heer ***, leerkracht van de CBS "A*" (verder te noemen aangeklaagde).

Verloop van de klachtenprocedure

Het bestuur heeft bij brief van 30 november 2004, later aangevuld bij brief van 14 december 2004, de aan het bestuur gerichte schriftelijke klachten van klagers aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) voorgelegd met het verzoek een advies uit te brengen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur en directie hebben bij brieven van 20 en 22 december 2004 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven. Aangeklaagde heeft in een brief van 31 december 2004 schriftelijk op de klachten gereageerd.

Op 3 februari 2005 heeft de Commissie hoorzittingen gehouden te Zwolle, alwaar partijen gehoord zijn. Aangeklaagde is op zijn verzoek afzonderlijk gehoord. Van beide zittingen is proces verbaal opgemaakt.

Standpunt klager

Uit hetgeen door klagers bij genoemde brieven en ter zitting naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klachten af.

Klagers verwijten de heer Keesmaat onpedagogisch handelen richting de leerlingen. Met name door de onacceptabele wijze waarop hij de kinderen verbaal benadert lijden de kinderen emotionele schade .

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Model-klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Model-klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd als volgt.

De Commissie stelt vast dat zowel de directie van de *A* school, als ook (de voorzitter van) het bestuur op verschillende momenten door ouders benaderd is met klachten over de wijze waarop aangeklaagde de leerlingen benadert. Klagers hebben geprobeerd hun klachten met aangeklaagde te bespreken, ook in het bijzijn van de locatieleider en de clusterdirecteur, maar aangeklaagde ontkent steeds problemen met zijn leerlingen te hebben.

De directie en het bestuur hebben ter zitting verklaard naar aanleiding van de klachten wel iets te hebben willen doen, maar daar tot nu toe nog niet in geslaagd te zijn. De directie verklaart in corrigerende en functioneringsgesprekken geen vat te kunnen krijgen op aangeklaagde. Het bestuur meent pas in de onderhavige klachten een handvat gevonden te hebben om middels een advies van de Commissie aangeklaagde aan te spreken op zijn handelen. Beiden zijn derhalve van oordeel dat er inderdaad iets mankeert aan het pedagogisch handelen van aangeklaagde.

Aangeklaagde ontkent zich ooit verbaal agressief jegens de leerlingen te hebben uitgelaten. Hij ontkent ook problemen te hebben met zijn leerlingen, in het bijzonder de zonen van klagers. Hij meent dat alle verhalen op fantasie en de zwakke opvoedkundige thuissituatie berusten.

De drie zonen van klagers zijn in de tijd dat aangeklaagde hun groepsleerkracht was allemaal een periode thuis gebleven in verband met psychische klachten. Alle drie de jongens zijn weer opgeknapt, nadat er een nieuwe leerkracht in groep 8 is gekomen. Aangeklaagde ontkent dit niet.

Klager betwist niet de uitkomst van het onderzoek dat het Gereformeerd Pedagogisch Centrum in deze groep 8 heeft uitgevoerd, waaruit, kort samengevat, blijkt dat de leerlingen in deze groep zich in het algemeen niet veilig voelen, waarbij de kinderen zowel medeleerlingen, als de leerkracht als oorzaak voor dit gevoel aangeven. Wel heeft aangeklaagde bezwaar tegen bepaalde formuleringen in het rapport en ten aanzien van de objectiviteit van het onderzoek. Verder heeft hij ook bezwaar tegen de consequenties die de directie daaraan meent te moeten verbinden in een plan van aanpak ten aanzien van zijn competenties.

Gelet op vorenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht van klagers dat de leerkracht onpedagogisch handelt richting de leerlingen en dat met name door de onacceptabele wijze waarop hij de kinderen verbaal benadert de kinderen emotionele schade lijden gegrond is.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie acht het naar aanleiding van hetgeen ter zitting naar voren is gekomen niet wenselijk dat aangeklaagde gedurende de rest van dit schooljaar nog terugkeert als leerkracht van deze huidige groep 8.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag daadwerkelijk uitvoering te geven aan het door de clusterdirecteur ter zitting vermelde plan van aanpak, dat is opgesteld naar aanleiding van het rapport van het Gereformeerd Pedagogisch Centrum, met name betreffende een pedagogische begeleiding van aangeklaagde.

Aldus gegeven op 3 februari 2005

LIJST VAN GEBRUIKTE AFKORTINGEN

AvB	Akte van benoeming
ABP	Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds
ADV	Arbeidsduurverkorting
BAPO	Bevordering Arbeidsparticipatie Onderwijspersoneel
BBA	Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945
BBRA	Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren
BPCO	Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs
BO	Basisonderwijs
BVE	Beroepsonderwijs volwasseneneducatie
BW	Burgerlijk Wetboek
BWOO	Besluit Werkloosheid Onderwijs- en Onderzoeks- personeel
BZA	Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid overheids- en onderwijspersoneel
CA	Centrale Administratie
CAO	Collectieve Arbeidsovereenkomst
Cie	Commissie
Conf.	Confessioneel
CvB BO/SO	Commissie van Beroep voor het Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs
CvB VO/HBO	Commissie van Beroep voor het Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs
CvB CMBO	Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs
CvG/A DGO	Commissie voor Geschillen en Arbitrage Decentraal Georganiseerd Overleg

CvG NPCS	Commissie voor Geschillen van de NPCS
CvG WMO	Commissie voor Geschillen Wet Medezeggenschap Onderwijs
CPS	Christelijk Pedagogisch Studiecentrum
DCO	Dienstverlening Christelijk Onderwijs
DGO	Decentraal Georganiseerd Overleg
FAO	Fonds Arbeidsongeschiktheidsverzekering Overheids- personeel
FBS	Formatiebudgetsysteem
FPU	Regeling voor flexibel pensioen en uittreden
FRE	Formatierekeneenheid
FTE	Full-time equivalent
HBO	Hoger Beroepsonderwijs
HEAO	Hoger Economisch en Administratief Onderwijs
HOS	Herziening onderwijssalarisstructuur
HR	Huishoudelijk Reglement
IGO	Instellings Georganiseerd Overleg
JWG	Jeugdwerkgarantieplan
KB	Koninklijk Besluit
LOM	Leer- en opvoedingsmoeilijkheden
MAVO	Middelbaar Algemeen Voortgezet Onderwijs
MLK	Moeilijk lerende kinderen
MR	Medezeggenschapsraad
MZ	Medezeggenschap

MZRegl.	Medezeggenschapsreglement
NPCS	Nederlandse Protestants Christelijke Schoolraad
OC&W	Onderwijs Cultuur en Wetenschappen (Departement)
OP	Onderwijzend personeel
OOP	Onderwijsondersteunend personeel
PABO	Pedagogische Academie Basisonderwijs
p.c.	protestants-christelijk
RBA	Regionaal Bureau Arbeidsvoorziening
RDDF	Risicodragend deel der formatie
r.k.	rooms-katholiek
ROC	Regionaal Onderwijscentrum
RpbO	Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel
SO	Speciaal Onderwijs
Stb.	Staatsblad
TOA	Technisch Onderwijsassistent
TWAO	Tijdelijke Wet Arbeidsbemiddeling Onderwijs
USZO	Uitvoering Sociale Zekerheid voor de Overheid
VAVO	Voortgezet Algemeen volwassenen Onderwijs
VO	Voortgezet Onderwijs
VSO	Voortgezet Speciaal Onderwijs
WBO	Wet op het Basisonderwijs
WEB	Wet Educatie en Beroepsonderwijs
WHW	Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek
WMO	Wet Medezeggenschap Onderwijs

WVO

Wet op het Voortgezet Onderwijs

WW

Werkloosheidswet

ZMLK

Zeer moeilijk lerende kinderen